

X

Presented in 1965
by Dr. Alice Walker
from the Library of
Miss Janet Bacon

GALLOWAY & PORTER
TRADE & PRINTING
100 & 102 CONCERNING BOOKS
STREET, DUBLIN

36601

XB 8.23 HEC

Oxford University
ENGLISH FACULTY LIBRARY

Manor Road, Oxford.
(Oxford 49631)

*This book should be returned on or before the latest date
below:*

*Readers are asked to protect Library books from rain, etc.
Any volumes which are lost, defaced with notes, or otherwise
damaged, may have to be replaced by the Reader responsible.*

HECATAEI MILESII

FRAGMENTA.

**SCYLACIS CARYANDENSIS
PERIPLUS.**

EDIDIT

RUD. HENR. KLAUSEN DR.

IN ACADEMIA FRIDERICIA WILHELMIA RHENANA LITERAS
GRAECAS ET LATINAS DOCENS.

ADDITA EST TABULA GEOGRAPHICA.

BEROLINI

IMPENSIS G. REIMERI.

MDCCCXXXI.

AUGUSTO BOECKHIO

S.

Qui me rationem, qua agebant veteres, intelligere docuisti, Tibi locorum, ubi agebant, exhibeo tabulam. Scilicet ut locorum situm ex eo fano, quod medium in orbe terrarum iacere illi opinabantur, determinavi: ita sanctam in perscrutanda antiquitate regulam veneror Tui memoriam. Sanctiorem enim a nemine, quam a Te, servatam vidi artis nostrae fidem, «quam nefas est attingere fallacias.» Hac utinam virtute tua diu literas patriamque ornes, nobis praecellas, me amare ne desinas.

Collegi fragmenta geographici operis Hecataei, quorum editionem diu a Creuzero promissam frustra expectavimus. Quibus addidi fragmenta operis historici, quorum pleraque exhibuit ille in libro notissimo: Hi-

storicorum Graecorum antiquissimorum fragmenta, Heidelb. 1806, 8; eo ordine, quem ego commodum iudicavi, disposita. Postquam ipse in rationem libri et geographiae Hecataei inquisiveram, accepi libellum de eadem re ab Ukertio scriptum (Weimar. 1814): ad quem in dissertatione de Hecataeo constanter respexi. Cum vero in definiendis locis iis, quos recensuit Hecataeus, Scylace ubique utendum fuerit, hunc etiam edi oportere visum est. Itaque eius textum et versionem recognovi, virorum doctorum de eius aetate opiniones aestimavi, eas notas tum priorum editorum tum meas addidi, quibus maxime opus erat, ut textus, quantum fieri hoc poterat, emendaretur et a lecturis intelligeretur.

HECATAEI MILESII

FRAGMENTA.

Hecataeus Hegesandri filius Milesius, geographiae inter Graecos auctor, historicorum princeps, et amplae et accuratae rerum, quas sibi exhibendas proposuit, scientiae laude a suis posterisque hominibus celebrabatur, et ne eorum quidem studio et admiratione destitutus est, qui meliorem postea earum, quas ille descriperat, regionum cognitionem sibi paraverant. Contigit enim illi, cum sua aetate strenua inter populares expergefata esset curiositas cognoscendi cum res adhuc incognitas tum rerum causas, et ea utrasque intelligendi certitudine et perspicuitate, ut rationis cognitio usum, usus utilitatem affirmaret; contigit Hecataeo, ut sua comprehenderet scientia tum quaecunque tunc temporis in orbe terrarum investigatione digna Graecis videbantur, tum quaecunque a praeteritis saeculis cara eorundem relicta erant memoriae: quae omnia bene percepta, considerato rationis iudicio aestimata, duobus operibus, historico altero, altero geographico condita ita disposuit, ut illud per pietatem erga maiores et honoris, qui generosorum est,

caritatem, hoc per communitatem auctoritatemque commercii, cuius vias et rationes exhibuerat, usui pariter ac studio popularium commendaret. Et si multa singula accuratius intellexerunt, artificiosius adornaverunt, elegantius exhibuerunt posterius, primus tamen Hecataeus universi orbis terrarum totiusque rerum gestarum historiae, qualis quidem in Graeci hominis mente utraque illa conformabatur, imaginem adumbravit certaue descriptione expressit.

Hecataei vita et itinera.

Vitam et aetatem Hecataei definituro certum non est indicium, nisi in locis Herodoti ¹⁾, ex quibus

-
- 1) Herod. V, 36. Ἀρισταγόρης -- ἐβουλεύετο ὧν μετὰ τῶν σιασιωτιέων, ἐκφήνας τὴν τε ἑαυτοῦ γνώμην καὶ τὰ παρὰ τοῦ Ἰστιαίου ἀπιγμένα. οἱ μὲν δὴ ἄλλοι πάντες γνώμην κατὰ τωτὸ ἐξεφύροντο, κελεύοντες ἀπίσταςθαι. Ἐκταταῖος δὲ ὁ λογοποιὸς πρῶτα μὲν οὐκ ἔα πόλεμον βασιλέϊ τῶν Περσέων ἀναιρέεσθαι, καταλέγων τὰ τε ἔθνεα πάντα τῶν ἤρχε Δαρεῖος, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ. ἐπεὶ τε δὲ οὐκ ἐπειθε, δευτέρα συνεβούλευε ποιεῖν ὅπως ναυκράτες τῆς θαλάσσης ἔσονται. ἄλλως μὲν νυν οὐδαμῶς ἔφη λέγων ἐνορῶν ἐσόμενον τοῦτο· ἐπίσταςθαι γὰρ τὴν δύναμιν τὴν Μιλησίων ἐοῦσαν ἀσθενέα· εἰ δὲ τὰ χρήματα καταιρεθείη τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Βραγχιδῆσι, τὰ Κροῖσος ὁ Αὐτὸς ἀνέθηκε, πολλὰς εἶχε ἐλπίδας ἐπικρατήσθαι τῆς θαλάσσης. καὶ οὕτω αὐτοῦς τε ἔξιν χρήματα χρᾶσθαι, καὶ τοὺς πολεμίους οὐ συλήσειν αὐτά. τὰ δὲ χρήματα ἦν ταῦτα μεγάλα, ὡς δεδήλωται μοι ἐν τῷ πρώτῳ τῶν λόγων. Αὕτη μὲν δὴ οὐκ ἔνικα ἢ γνώμη ἐδόκει δὲ ὅμως ἀπίσταςθαι. Ibid. V,

eum tempore belli Ionici contra Persas ab Aristagora excitati sententiam tulisse apparet in consilio Milesiorum, eamque talem, quae acuti erat iudicii et sola, si eam civibus persuasisset, meliorem motae seditioni affirmavisset eventum. Neque tamen propter iuventutem hominis eius consilio refragatos esse Iones, ullo modo indicat Herodotus, imo ut ipsam sententiam optimam et eruditam fuisse apparet, ita idem etiam, qui reliquis coeptae rei participibus, in civitate locus videtur fuisse Hecataeo: quod vero neque primam probabant, cum se ut potentiae vastique imperii Persarum ratione habita a coniuratione desisterent cohortatus sit, neque secundam, cum se, si bellandum esset, omnem rebus classicis operam dare divitiasque in templo Apollinis Branchidarum conservatas navibus instruendis impendere iusserit, neque denique tertiam, cum Aristagorae ante pugnam Ladensem de rebus suis desperanti suaserit, ut neque in Sardiniam neque in Thraciam aufugeret sed in Lero insula Cariae castello munito maneret exitumque proelii exspectaret: in his con-

124. sqq. : Ἀρισταγόρης ψυχὴν οὐκ ἀκρὸς --- συγκαλέσας τοὺς συστασιώτας ἐβουλεύετο. Ἐκαταίου μὲν γυν τοῦ Ἠγησάνδρου, ἀνδρὸς λογοποιοῦ, τουτέων μὲν ἐς οὐδετέραν στέλλειν ἔφερε ἡ γνώμη, ἐν Ἀέρῳ δὲ τῇ νήσῳ τεῖχος οἰκοδομησάμενον ἡσυχίην ἄγειν, ἣν ἐκπέση ἐκ τῆς Μιλήτου. ἔπειτα δὲ ἐκ ταύτης ὀρμεώμενον κατελεύσεσθαι ἐς τὴν Μίλητον. ταῦτα μὲν δὴ Ἐκαταῖος συνέβούλευε. Αὐτῷ δὲ Ἀρισταγόρῃ ἡ πλείστη γνώμη ἦν ἐς τὴν Μύρκιον ἀπάγειν.

tra eum faciebant modo acre rerum novarum studium, modo religio, modo timida mens Aristagorae. Certi tamen nihil de aetate Hecataei ex his effici potest, nisi eum non amplius adolescentem fuisse ineunte Olympiade septuagesima. Inde interpretandum est id quod relatum est a Suida ²⁾, exstitisse scriptorem nostrum Olympiade sexagesima quinta regnante Dario Hystaspis. Quod si de florente scriptoris aetate, de tricesimo eius anno, dictum putamus, conciliatur haec narratio cum alia quadam eiusdem lexicographi ³⁾, Hellenicum aliquando venisse in societatem Hecataei, qui Persici belli tempore vixerit et aliquanto post eius finem. Quae nihil significare possunt, nisi obisse Hecataeum post bella Persica, itaque non ante exeuntem Olympiadem quintam et septuagesimam. Natus dicitur Hellenicus circa finem Olympiadis septuagesimae ⁴⁾, quem hominem Mitylenseum, antequam vicesimum ageret annum, adisse illustrem illum logographum Milesium vel fortuito obviam

2) Suid. s. v. Ἐκαταῖος Ἠγησάνδρου Μιλήσιος γέγονε κατὰ τοὺς Δαρείου χρόνους, τοῦ μετὰ Καμβύσην βασιλεύσαντος· ὅτε καὶ Διονύσιος ἦν ὁ Μιλήσιος, ἐπὶ τῆς πέμπτης καὶ ἑξηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἱστοριογράφος. Ἡρόδοτος δὲ Ἀλικάρνασεὺς ἀφέληται τούτου νεώτερος ὢν. καὶ ἦν ἀκουσίης Πρωταγόρου ὁ Ἐκαταῖος, πρῶτος δὲ ἱστορίαν περὶ τῶν ἐξήνεγκε· συγγραφήν δὲ Φερεκύδης. τὰ μὲν Ἀκουσίλου νοθεύεται.

3) Suid. Ἑλλάνικος --- καὶ Ἐκαταῖω τῷ Μιλησίῳ ἐπέβαλε γεγονότι κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ μικρῷ πρός.

4) Gell. XV, 23. ex loco Pamphiles.

ei venisse, non est cur negemus. Atqui etiamsi hoc incertum sit, cum Suidas ex more suo viros illustres diversae aetatis in eandem convocare soleat, obitum tamen Hecataei non ante pugnam Plataensem esse statuendum, probabile redditur consensu illo duorum Suidae locorum, qui tam saepe sibi repugnat, ut alterum, quod tradit, ita correxisse, ut concineret cum altero, non sit iudicandus. Et hoc certe constat, in eo utrumque locum congruere, quod pertinuisse cogitatur constans Hecataei aetas per universum Persicorum bellorum, quae praecipue hoc nomine comprehendendi solebant, tempus, inde ab Olympiade septuagesima, cuius anno primo Aristagoras Spartam ad auxilium petendum profectus est, usque ad exeuntem septuagesimam quintam, quo tempore ex Europae litoribus omnino eiecta sunt Persarum praesidia. Quibus comparatis si initam putamus constantem aetatem ab Hecataeo Olympiade sexagesima quinta, probabili computatione conficitur, media hac Olympiade cum egisse annum tricesimum, natum esse incunte Olympiade quinquagesima octava; in quinquagesimo eius anno ortum esse tumultum Ionum, obisse eum post septuagesimum exactum Olympiade septuagesima quinta. Quae omnia pro certis haberi nequeunt, sed probabili determinatione vitam eius definiunt.

Nobilitate insigne fuisse genus Hecataei, ab Herodoto edocemur, qui eum Thebis coram sacerdotibus Aegyptiis gloriatum esse refert de illustri origine avorum suorum quindecim, quorum primus fuerit deus

(cf. fr. 276). Probabile est hunc auctorem generis habitum esse Apollinem, a quo ipsum repetendum videtur nomen Hecataei: neque alienum ab hoc numine est nomen Hegesandri, patris logographi. Apollinem enim novimus fuisse principem Milesiorum deum et in multas ab iis deductum esse colonias, quorum postea auctor et conditor celebrabatur ⁵⁾: notumque et consentaneum est, nomina nobilium hominum Graecorum saepissime ab eo numine esse derivata, a quo generis origo repetebatur. Ipsumque Hecataeum nobilitatis honore usum esse in civitate Milesiorum, probatur eo quod particeps erat consilii ab Aristagora, ut urbem contra Persarum dominationem excitaret, convocati. Neque nobilitate magis quam opibus videtur fuisse insignis, quippe quem multis et longinquis itineribus orbem terrarum pervagatum esse, e scriptis quae reliquit appareat. Aegyptum enim ab eo aditam esse novimus e loco Herodoti, cernimus e variis, quae ab eo repetuntur, accuratis rerum Aegyptiacarum descriptionibus. Neque cum adeo geographi multo recentiores, velut secundi post Christum natum saeculi scriptor Agathemerus accuratam rerum, quas descripserit, cognitionem admirati sint ⁶⁾, existimari

5) Praeter multa alia cf. fr. 202. de pagis Cyzico subiectis, quam Milesiorum coloniam fuisse constat.

6) Agathemer. I, 1. *Ἀναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος, ἀκουστής Θάλεω, πρῶτος ἐτόλμησε τὴν οἰκουμένην ἐν πίνακι γράψαι. Μεθ' ὃν Ἐκαταῖος ὁ Μιλήσιος, ἀνὴρ πολυπλανῆς, διεκρίβωσεν ὥστε θαναασθῆναι τὸ πρᾶγμα. Ἑλλά-*

potest, eum reliquas, de quibus nova protulit, terras non ipsum inspexisse et dubiis nautarum et peregrinatorum narrationibus esse confusum. Dubium non est, quin ad Iberiae, Liguriae, Italiae, Illyriae, Thraciae, Ponti, Libyaeque oras ipse venerit, vicina litoribus visu, remotiora percontando ab incolis compererit. Quod vero maxime in gratiam ei vertebant populares, id erat, quod Persarum imperium, cui ipse subiectus erat, Asiamque usque ad Indorum fines descriperat, quam terrarum regionem primo ab Hecataeo Graecis reclusam esse praedicat Agatharchides 7), id quod concinit cum narratione Herodoti, logographum Milesiis omnes recensuisse nationes, quae Persis obtemperarent, ut a conatu incepto eos deterreret. Id quidem ex his Herodoti verbis efficiendum videtur, orientales regiones iam ante annum quinquagesimum, ante bellum Ionicum ab Hecataeo esse perlustratas, id quod per se probabile est; quando vero Iberiam et Libyam adierit, id certa ratione definire non possumus. Hoc tantum e fragmentis Descriptionis orbis terrarum cognoscimus, oram Thraciae Ponto adiacentem eo tempore, quo Hecataeus librum confecit, Persis fuisse subiectam, quippe ubi Boryzam, urbem

νικος γὰρ Λέσβιος ἀνὴρ πολυῖστωρ ἀπλάστως παρέδωκε τὴν ἱστορίαν. εἶτα Λαμάστις ὁ Κιτιεὺς τὰ πλεῖστα ἐκ τοῦ Ἑκαταίου μεταγράψας περίπλουσιν ἔγραψεν.

- 7) Agatharchid. de rubro mari p. 48: *Τὰ μὲν πρὸς ἑσπέραν ἐξεργασταὶ Ἀύκος τε καὶ Τίμαιος, τὰ δὲ πρὸς ἀνατολὰς Ἑκαταῖος καὶ Βάσιλις cell.*

Byzantio vicinam, ut Persicam recenseat (fr. 140), et in Sicilia Zanclen nondum nomine Messanae, Catanam nondum nomine Aetnae fuisse appellatam (fr. 43, 44). E quibus non multum lucramur, cum de Thracia id tantum sciamus, subactam esse eam inter Olympiadem sexagesimam quartam, qua ineunte regnum adeptus est Darius, quartumque annum sexagesimae nonae, qua bellum Naxium gesserunt Persae, amissam post pugnam Plataensem et Mycalensem Olympiade septuagesima quinta⁸⁾; de Sicilia vero id solum, Catanac nomen mutatum esse Olympiade septuagesima sexta, Zanclen vero aliquot annis ante cum colonis novum illud vocabulum accepisse ab Anaxilao, Rhegiorum tyranno, qui ineunte hac Olympiade obierit. At si circa septuagesimam Olympiadem quinquagesimum annum egit Hecataeus, neque probabile est, senili aetate potius, quam iuvenem eum longinqua illa perfecisse itinera, tum hoc etiam redditur verisimile, nonnulla certe itinera in eos annos esse releganda, qua pacata et libera in mari Aegaeo exercebatur navigatio, post expeditionem Darii in Scythiam et subacta Thracia, antequam bellum Naxium exarserit, itaque inter Olympiadem sexagesimam sextam et exitum sexagesimae nonae. Nam paulo post bellum Naxium excitabatur Ionia: per illud vero duodecim annorum spatium pax erat terra marique per universum Persici imperii ambitum, quod novis Darii

8) Clinton. Fast. Hellen. p. 313. (ed. Angl.)

legibus nuper descriptum erat et confirmatum, ut his annis omnia maiora Hecataei itinera probabiliter tribuere possimus. Nam ante Darii regnum neque securitas in Asia et Aegypto obtinebat, neque adulta erat scriptoris aetas talibusque itineribus commoda, post Naxium vero bellum et Ionicum, quod per sex annos gestum est, nunc Mardonii, nunc Marathonia expeditione, nunc Atheniensium bello contra Parios, nunc novo bello contra Graecos parato, nunc Aegyptiorum seditione continuis turbis concutiebatur Asia, quas deinde Xerxis imperium cum bello Aegyptiaco cladibusque ad Salamina, Plataeas, Mycalen acceptis senilique aetate et morte Hecataei excepit. Quae hic disputavi, breviter in hac tabula conspicies descripta.

Ol.	ann. Hecat.	
57, 4.		Natus Hecataeus.
58, 3.	3.	Cyrus Sardes et Ioniam subigit.
62, 4.	20.	Cyrum sequitur Cambyses.
63, 4.	24.	Cambyses Aegyptum subigit.
64, 4.	28.	Darius regnum adipiscitur.
65, 1.	29.	Hecataei et Diony-
65, 2.	30.	sii adulta aetas. Darius Samum aggreditur.
65, 3.	31.	Darius Babylonem per viginti
65, 4.	32.	menses oppugnat.
66, 1.	33.	Darius adversus Scythas profi-
		ciscitur.
66, 2.	34.	Thracia et Macedonia Persis
66, 3.	35.	subacta. <i>Mors Hipparchi.</i>

Ol.	ann. Hecat.	
66, 4.	36	Hecataei itinera per Graeciam, Asi- am, Pontum, Ae- gyptum, oras Li- byae, Liguriae et Oenotriam.
67, 3.	39	
69, 4.	48.	Bellum Naxium.
70, 1.	49.	Hecataeus in Arista- gorae et Milesiorum Initium belli Ionici. consilium vocatur.
71, 2.	54.	Hecataeus in consi- lio Aristagorae. Miletus subacta.
72, 1.	57.	Mardonii expeditio.
72, 3.	59.	Marathonia expeditio.
72, 4.	60.	<i>Miltiades Parum oppugnat.</i>
73, 2.	62.	Bellum contra Graecos paratur.
73, 3.	63.	Seditio Aegypti.
73, 4.	64.	Darium sequitur Xerxes.
74, 1.	65.	Aegyptus subacta.
74, 4.	68.	Xerxes Sardes proficiscitur.
75, 1.	69.	Bellum cum Graecis.
75, 2.	70.	Clades ad Plataeas et Mycalen.
75, 3.	71.	Sestus a Graecis recepta.
75, 4.	72.	? Obitus Hecataei.

Si de tempore, quo itinera susceperit Hecataeus, in universum probabilia statui possunt, singula vero quibusnam singulis annis fecerit, minime constat: id tamen e fragmentis certius probari potest, quasnam earum, quas exhibuit, regionum ipse viderit, quasnam fama solum cognoverit. Quae de Iberia et Liguria tradidit, satis accurata sunt, ut has terras ipse adisse pu-

tandus sit, sed mixta tamen fabulosis, ubi interiores et Oceano propiores Hispaniae partes describuntur, velut quae de Cimmericorum urbe tradidit (fr. 2), vel quae de triplici statuisset Rhodani ostio (fr. 22). Itaque, id quod per se probabile est, adiit hanc vel illam in his litoribus urbem, prout occasione oblata uti poterat, ibique reliqua sciscitando cognovit. Italiam, certe Oenotriam, optime ei compertam fuisse, docent undecim illa oppidorum Oenotriae nomina, quorum situm accurate descriptum esse apparet e discretionem urbium, quae in media terra quaeve mediae inter amnes iacerent (fr. 30—39). Praeterea de urbibus Graecis in Italia, quam Graeci dicebant, et Sicilia fabulas memoravit, quas ab ipsis incolis eum accepisse probabile est (fr. 43, 47, 48). Quae de Adriatico mari refert, probant, litora eum adisse, boreales vero partes et Istriam terram non satis cognita habebat (fr. 59, 60): neque a Liburnis accepit, quae de heroe Liburno eum narravisse existimo, sed a mercatoribus Graecis (fr. 61). Melius et certius cognitam habebat regionem inde a Pindi promontorio Laemo amnibusque Aeante et Inacho (fr. 70—72): omnesque Graeciae partes eum esse pervagatum, cernimus e fragmentis utriusque, quod composuit, operis. Thraciae etiam tam multas urbes et nationes commemorat, Paeonum mores tam accurate descripsit (fr. 123), ut satis diu ibi mansisse videatur. De Ponti etiam litoribus multa accurate cognoverat, etiam in orientali eorum parte, ubi Dandariorum, Coraxorum, Colchorum, Ma-

tiendorum, Paphlagonum, aliorum nomina singula situmque satis bene exhibuit naturamque locorum circa mare Hyrcanum descripsit (fr. 172, 185 sqq.). Ne Indi quidem fluminis mentionem omisit; attamen nulla est causa, cur eo eum putemus pervenisse: probabilius est, eum quae de hac regione scripsit, cognovisse a Scylace Caryandensi, quem ab Indo per mare rubrum in sinum Arabicum miserat Darius Hystaspis (cf. fr. 263). Praeterea probabile est, eum multa de partibus regni Persarum orientem versus extensis, quae difficiliora erant aditu peregrinatori, comperisse e tabulis, quas ad describenda tributa confici iusserat Darius (cf. fr. 180). De Aegypto multa tradidit, quae ipse ibi audiverat, quae vero supra Aegyptum sita sunt Aethiopiae partes, de iis fabulas illas de Pygmaeis et Sciapodibus repetere non dedignatus est (fr. 265, 266). Etiam de boreali Libyae litore usque ad columnas Herculis permulta retulit, quae optime cognita habebat. Asiae minoris oram occidentalem et australem accuratissime descripta esse, omnia docent fragmenta, neque de Syria tacuit.

Opera ab Hecataeo scripta.

His itineribus quae compererat et collegerat, duobus operibus scripta composuit, quorum alterum *Περίοδον γῆς*, alterum *Γενεηλογίας* vel *Ἱστορίας* appellavit. Haud dubie enim ad Hecataeum referri debet, quod sueta perturbatione sub Hellanici vocabulo tradit Suidas: *Ἑλλάνικος, Μιλήσιος, ἱστορικός, Περίοδον γῆς καὶ ἱστα-*

ρίας. Ubi si pro Ἑλλάνικος restituueris Ἐκαταῖος, omnia recte se habent, cum ne Suidam quidem Milesium putavisse Hellanicum, ea docent verba, quae in eodem articulo haec sequuntur: Ἑλλάνικος, Μιτυληναῖος, ἱστορικός celt. Quae ex duobus libris de Hecataeo annotaverat, postea perturbata disiunxit. Περιόδος γῆς, Descriptio orbis terrarum, etiam περιήγησις vocata, duos continebat libros, quorum prior, περιήγησις Εὐρώπης, omnes, quae Hecataeo innotuerant, Europae regiones et populos cum omnibus maris Aegaei insulis praeter paucas quasdam Asiae litori tam prope adiacentes, ut ab eius descriptione divelli non possent, exhibebat, alter Asiam cum Aegypto et Libya. Borealem enim orbis terrarum partem communi Europae nomine designavit scriptor, australem Asiam dixit: fines utriusque statuens in Caucasio iugo, ultra quod Persarum ditio, quae omnem comprehendebat Asiam praeter Libyae partem occidentalem et australem, non pertinebat. (Herod. III, 97; I, 107, 130. Aesch. Pers. 765). Propterea insulas maris Aegaei Europae attribuit, quippe quae non prius, quam Thracia Europaea, Persarum imperio sint subiectae. At si sub communi Asiae nomine comprehendebatur Libya, ubi australis pars telluris boreali, Europae, erat opponenda, tamen Asiae etiam opponebatur Libya, incipiens a sinistra Nili fluminis parte, tota regione Delta Asiae adnumerata, omnibus vero superioris Aegypti urbibus, quae ad laevam Nili ripam sitae erant, Libyae tributis (cf. fr. 273, 271, 275, 288). Harum

regionum, quas discernendo definiri necesse erat, ratione habita, utrumque librum in singula capita descripsit, quorum nonnulla nobis etiam a Stephano Byzantino, qui plerisque excrispsit Hecataei locos, significata sunt: velut prioris libri, Europae, caput, cui nomen erat Hellesponto, in quo Tenedi etiam mentionem habet (fr. 138), ex quo praeterea Cypasis, Limnae, Sestus, Madytus citantur (fr. 136—138). Aliud eiusdem libri caput videtur omnes maris Aegaei insulas comprehendisse, quarum de his eum dixisse constat: Helena, Phacussa, Hydrea, Cimolo, Corseis, Samo, Chio, Oenussis, Lesbo, Lemno, Euboea (fr. 95—107).

Ordinem in populis Europae enumerandis eum instituit Hecataeus, ut a Graecia initium faciens occidentem versus pergeret, id quod apparet e pluribus locis: ubi in designanda terra Locrorum Ozolarum primum Chalaenum, situm prope Cirrham in extremo sinus Cirrhaei recessu, deinde Oeanthen recenset, sitam in ore eiusdem sinus in litore eius occidentali (fr. 83); ubi terram inter sinum Cirrhaeum et Chaoniam in medio positam comprehendens priore loco sinum, deinde Chaoniam memorat (fr. 74); ubi in designandis finibus Chaoniae primum australem circa Buthrotum, deinde borealem prope Oricum nominat (fr. 75); ubi a Sesarethiis ad boreales eorum accolae, gentem Chelidoniorum pergit (fr. 67). Neque contra hanc dispositionem facit, quod in describenda terra Molossorum post hos ipsos mentionem Dodonacorum, qui australem eorum partem tenerent, collocavit (fr. 78): videtur in

regione illa per oram maritimam perrexisse, mediterraneos vero populos oblata occasione iis, qui ad mare pertinebant, annexisse: neque aliam habebat ansam dicendi de Dodona, nisi in exhibenda Molosside, cui ipsum hunc locum attribuit, quae in media terra late extendens orae maritimae exiguum modo tractum obtinebat.

Posterioris libri, qui *Asiam* exhibebat, plura quam prioris capita nobis designantur; velut Aeolica, in quibus Amazonei et sinus Smyrnaei mentionem facit (fr. 212, 213); deinde Aegyptus, quae pariter atque Aeolica libri instar citatur (fr. 272, 274, 277, 284), quo capite etiam Aethiopica quaedam depinxit, velut Sciapodes et Pygmaeos (fr. 265, 266) insulam Hysaes (fr. 267), atque Phoenicum urbem Liebridem (fr. 285); Arabum oppidum Tabin (fr. 264); cum tamen constet, Aegypti descriptionem non esse librum alium, quoniam loci Aegyptiaci siti in ipsa regione Delta modo e posteriore Periegeseos libro, modo ex Asiae descriptione repetuntur (fr. 280, 273). Tertium denique eiusdem libri caput Libyae nomine designatum erat, cum modo ex Asiae (fr. 302, 305, 306, 307, 308, 309, 320, 323, 324 Thrinace oppidum prope columnas Herculis; 326 Metagonium e regione Carthagini Novae; 327 Melissa et 328 Duriza utraque in litore Oceani occidentalis sita), modo ex Libyae descriptione (fr. 271, 275, 288, 299, 303, 314, 315, 316, 321, 322) urbes Libyae citentur. Probabile est, partem huius capitis, Libyae, nomen gessisse Libyae Phoenicum (cf. fr. 311).

Ordinem in Asiae populis recensendis eundem, quem in Europa, instituit Hecataeus, exorsus ab iis regionibus quae Graeciae maxime sunt vicina, in occidentali Asiae ora meridiem versus perrexit, Lebedo post Teum (fr. 219), Co post Myndum (fr. 228) nominata; in boreali orientem versus, quippe qui Alaziam trans Aesepum collocet (fr. 203); Chalybes ante Armenios (fr. 195), Tibarenos ante Mossynoecos (fr. 193), Bechires ante Choos, Choos ante Dizeres (fr. 190), Parthos ante Chorasmios (fr. 173), portas Caspiae ante Medos commemoret (fr. 171): saepius addens, posteriores utrorumque populos habitare prioribus a parte orientali. Itaque cum in altero libro occidentem, in altero orientem versus perrexerit: exordium utriusque positum videtur in Hellesponto, primum Europae caput nomine Hellesponti, primum Asiae caput nomine Aeolicorum designata fuisse, ideoque sola haec praeter Aegyptum et Libyam, quarum alia est ratio, discrete nominata esse ab epitomatore. Ab Hellesponto nunc per Archipelagum, Graeciam et Italiam in Iberiam, nunc per Thraciam et Scythiam usque ad Caucasum processit. Ab Aeolicis nunc per mediam Asiam minorem ad Chalybes, Colchos, Medos, Parthos, Persas, Indos, nunc per occidentalem et australem Asiae oram ad Syriam, Aegyptum, Libyam. Sed quamvis certa haec existimo, tamen, quia in singulis rebus certum et verum operis ordinem restituere non potui, relicta hac via eo ordine, quem Scylax offert, fragmenta disposui. Aegaei maris

insulas dedit post descriptionem Atticae (fr. 95 sqq.), in Thracia describenda bis a Paeonibus exorsus sum, nunc populos inter Haemum montem et Aegaeum mare habitantes recensens usque ad Byzantium (fr. 125 — 140), nunc per Desilos et Datyleptos Haemo traiccto borealem Thraciae partem sitam inter Haemum et Istrum perlustrans (fr. 141 — 152). Asiae descriptione in vicinia Caucasi incepta nunc per Medos, mare Caspium, Parthos, Indos ad Persas profectus sum (fr. 164 — 184), nunc ad Bospori viciniam regressus per Coraxos, Colchos, Asiae litus boreale, occidentale, australe, per Syriam et Aegyptum usque ad Libyam (fr. 185 sqq.).

In exhibendis singulis regionibus hac ratione utebatur Hecataeus. Populum primo commemorabat, id quidem locutione admodum simplici, velut: »Parthorum ab orientali parte habitant Chorasmii« (fr. 173 cf. fr. 190, 193, 195, 305), vel: »hucusque Bechirice, excipiunt vero hos Choi« (fr. 190); deinde urbes, aequae simpliciter, velut ubi Oenotrorum tractum mediterraneum adumbrat: »inest vero Ixias urbs, inest etiam Menecine urbs« (fr. 35. cf. 99, 116, 175, 180, 193, 217), sive de Iapygia: »inest vero Chandane urbs, post vero Peucaei« (fr. 56) vel solum: »post vero Sixus urbs« (fr. 9 de Mastianis: cf. fr. 140, 251, 252, 260), sive de Sicilia: »post vero Catana urbs, supra vero mons Aetna« (fr. 44); de Locris: »post vero Locri: inest vero Chalaeum urbs, inest etiam Oeanthe urbs« (fr. 83). Interdum breviter addit, ex quam gente oriundi sint

incolae, velut Dymen fuisse Epeorum et Achaeorum (fr. 91), vel ubi de sinu Thermaeo sermonem facit: »est vero ad eum Therma, urbs Graecorum Thracum, est etiam Chalastra, urbs Thracum« (fr. 116), velut de Bospori Thracii accolis: »post vero Boryza, urbs Persarum; post vero Thynias (deducta) a Byzanta, urbe Cauconica« (fr. 140, cf. 207). Passim brevem de historia urbis notam spargit: »post vero, quae olim Doros, nunc vero Dora appellatur« (fr. 260) et de diruta Alazia (fr. 202). Ethnicum civium cuiusque urbis vocabulum saepissime videtur vel directo addidisse, vel eo in descriptione urbis usus esse (cf. fr. 254). Saepius etiam principem urbis deum commemoravit, ut Alazonum pagos venerantes Apollinem (fr. 202), magnam matrem in Lemno adoratam, cui virgines sacrificarent, quae insulae nomen dederit (fr. 102), quanquam non omnino constat, num Hecataeo hoc debeat Stephanus.

Semper fere operam dedit, ut originem vel conditorem urbis cognosceret atque annotaret, velut Crisum, Phoci filium, conditorem Crisae (fr. 86): Phocum ipsum auctorem nominis Phocensium (fr. 84), Motyam mulierem, quae Herculi boves ostenderit, heroinam Siculae urbis Motyae (fr. 47), Soloentem Siculum inhospitem, quem Hercules occiderit, auctorem oppidi Soloenti (fr. 48), Liburnum Liburnorum (fr. 61), Chaeronem Chaeroneae (fr. 87), Thersandri filium Coronum Coroneae (fr. 88), Ephyram Myrmecis filiam, uxorem Epimethei, Ephyrae vel Corinthi (fr. 90), Helenam navi appellentem insulae

Helenae (fr. 95), Chium Oceani filium, vel nympham Chionam Chii (fr. 99), Macaris filiam Mytilenen Mytilenae (fr. 101), Crethei filiam, Thoantis uxorem Myrinam Myrinae (fr. 104), Comben, quae Chalcis appellata esset, filiam Asopi, Chalcidis Euboicae (fr. 105), Cnopum, Codri filium, Cnopupoleos vel Erythrarum (fr. 215), Xanthum vel Aegyptium vel Crētensem Xanthi urbis Lyciae (fr. 241), Patarum filium Apollinis e Xanthi filia Lycia Patarae (fr. 242), Sidam Tauri filiam, uxorem Cimoli, Sidae urbis Pamphylicae (fr. 250), Nagidem gubernatorem Nagidi urbis Cilicum (fr. 252). Et sicut in pluribus etiam locis Herculis facta commemoravit, ita saepissime operam dedit, ut eas definirer regiones quas commemoravit Homerus. Cum hoc non in iis modo concinit nominibus, quae ad Mileti viciniam pertinent, ubi montem Latmum, quem posterius dixerunt, eodem quo Homerus nomine *Φθειρῶν* significavit (fr. 227), sed Scaeorum quoque populum prope Hellespontum memoravit, abs quo haud dubie portae Scaeae Troianae nomen derivavit (fr. 135); contendit urbem Henetam, cuius mentio est in Homero, esse eandem, quae suo tempore Amisus diceretur (fr. 200); Alizones Alybam incolentes esse eosdem, qui tum Alazonum vocabulo designati pagos circa dirutam urbem Alaziam habitabant (fr. 202); atque Cabassum urbem Othryonei sitam esse in Thracia trans Haemum montem (fr. 144). Aethices etiam Homeri haud dubie spectabat, cum de Aezice, Thraciae parte, dixit (fr. 115), et ne Cimmericam quidem urbem

et Pygmaeos, quos ab Homero cognoverat, e tabula geographica eiici passus est (fr. 2, 266): ut in his omnibus minime liberum ostenderit iudicium. Neque desunt alia eiusmodi exempla, quae dubitantem prodant inter fidem, quam fabulis habebat, aetatisque notiones philosophiae initiis iam eruditas. Id enim non amplius credibile putabat, in ipsam inferorum ditionem posse quemquam pervenire, ideoque non ipsum illum Cerberum sed terribilem draconem, qui in Taenaro habitavisset, Mortis canem appellatum ab Hercule ad Eurystheum esse deportatum (Paus. III, 25, 5, v. fr. 347). Ceterum longinqua itinera potius quam ingentia facta ab Hercule videtur abrogavisse, cum Geryonis Erythiam non insulam Oceani sed campum Chaoniae esse contenderit (fr. 349). Cernitur vero in his omnibus sincerum eius, quod verum sit, cognoscendi studium, ut optimo iure eum professum esse appareat, quae in initio Historiarum dixit: sese haec narrare, prout sibi vera videantur: fabularum vero quas ferrent Graeci, permultas esse ridiculas (fr. 352). Et multo meliore iudicio, quam ubi criticum vel interpretem Homeri agit, usus est in dignoscendis iis, quae ad rerum naturam pertinent. Quod ex Oceano Nilum derivavit, recta quidem non erat eius opinio, sed, modo recte statuisset, esse Oceanum, probabilis, neque dubitandum est, quin aequae severa castigatione Herodoti derivationem reprehendisset, atque qua ille contra se usus est. Bene perspexit, probabilem non esse eam opinionem, quae eundem fluvium in duabus terris mari

seiuunctis fluentem statueret : ideoque diversum esse censuit Inachum Amphilochiorum ab Argolico (fr. 72) Aegyptios terram Delta debere Nili alluvioni, non minus recte perspexit, quam Herodotus (fr. 279). Ferri ab undis insulam Chembin, facilius credidit Aegyptiis, quam Herodotus, absurdi tamen nihil in hac opinione inerat (fr. 284). Cum vero reliqua omnia accurate adumbrare solitus sit, in descriptione regionis Aesepi amnis erroris vel perturbationis arguitur a Strabone (fr. 203).

Ut in his multa longius disputavisse vidimus Hecataeum, licet ipsas non amplius superstites habeamus disputationes, ita in iis etiam, quae servata sunt, multa accuratius animadversa et descripta cernimus. Habitum vestitumque barbarorum saepius enarravit, velut Mastienorum et Paphlagonum (fr. 189), vittasque, quibus mulieres quaedam, quarum vocabulum nescimus, caput circumdabant (fr. 529). Superbos Thracum animos, singulares Paeonum in potu miscendo mores et varia Aegyptiorum instituta annotavit (fr. 144, 123, 289 — 291, cf. 276). Terrarum quas adiit, montes, silvas, arbores et animalia descripsit, velut Adriae (fr. 58), Hyrcaniae (fr. 172), Chorasimiae (fr. 173), ripae fluminis Indi (fr. 174): et in Aegypto phoenicem avem, hippopotamum, crocodilum (fr. 292 — 294), quorum enarrationem Herodotus ad verbum ex Hecataeo transtulit. Ponti Euxini Syrtidisque maioris, quam Psyllicum sinum appellabat, magnitudinem accurate definivit (fr. 163, 303).

Alexandrinorum grammaticorum sunt, qui dubitaverint, num Hecataeo Milesio revera tribuendum esset opus illud, quod Periegeseos nomine designabatur, quod ab Hecataeo Teio potius repetendum duxit Callimachus, cuius auctoritatem secuti sunt Athenaeus (II, p. 70) et Arrianus (Exp. Alex. V, 6). Callimachum refutavit Eratosthenes, qui ex altero Hecataei opere ostendit, utrumque ab eodem profectum esse scriptore (Strab. I, p. 13). Possit quidem aliquis existimare, revera in Periegesei illa contentum esse vetustum opus Hecataei, sed tam multa fuisse intrusa et interpolata, ut alienam magis quam germanam speciem tulerit: id quod facile accidit ei libro, ex quo omnes Graeci homines scientiam geographiae sibi comparavisse videntur. Id vero Eratosthenis sententiam confirmat, quod in iis etiam, quae nobis e Periegesei servata sunt, vetustiora urbium nomina et designationes reperiuntur. Si quae mutata essent in commodum discipulorum, ante omnia haud dubie pro Zancle Messanae, pro Catana Aetnae vocabulum esset inductum neque Boryza nomen urbis Persicae retinisset (fr. 43, 44, 140). Ipsum illum, de quo excerpit Stephanus, Hecataei librum cognitum habuisse et respexisse Herodotum, constat e descriptione Chembis insulae, quam »vehi et moveri« dixit Hecataeus, cui refragatus »neque vectam neque motam sese vidisse« confirmat Herodotus (fr. 284). His accedit, quod ea, quae nobis restant, fragmenta, quae regiones Aegypto vicinas spectant, sine ulla perturbatione concinunt cum iis, quae

aliunde novimus statuta ab Hecataeo de Nilo, regione Delta confiniisque Asiae, Aegypti ac Libyae, quod fieri non posset, si gravibus interpolationibus codex ille, quo Stephanus usus est, fuisset onustus.

Maxima fragmentorum Periegeseos pars nobis a Stephano servata est. Constat vero, non integrum a mendis fuisse illum Hecataei codicem, ex quo nomina et designationes urbium Stephanus exscripsit: tamen non additamentis eum fuisse depravatum, sed erroribus librarium vel interitu literarum quarundam. Exemplo est, quod urbs Molyrae, quia litera *M* evanuerat, quasi exordium eius esset a litera *O*, in lexico illo collocata est (fr. 81). Similis error fortasse inest in mentione Myrgetarum, populi Scythiae (fr. 155), in vocabulo Dedmasa, quod idem videtur, quod Medmasa (fr. 250), et in commemoratione urbium Syriae Canytidis et Cardyti (fr. 261, 262). Stephani epitomatoris opus ad nos nonnisi ab epitomatore correptum pervenit, qui permulta turbavit, in quo multa etiam a librariis turbantur, velut si urbs *Αύζεια* inter *Αυδίαν* et *Αυχαίαν* collocata invenitur, id quod probabile reddit, restituendam esse formam *Αύζεια* (fr. 80). Forte igitur fortuna profecto factum esse profitendum est, si multa ipsis Hecataei verbis tradita sunt, neque in nominibus unquam neque in descriptionum verbis singulis certam codicibus fidem esse habendam. Praeter Stephanum ab Athenaeo, Strabone, Diodoro, Eustathio, lexicographis aliis, nonnulla sunt servata, quibus compa-

ratis et continuum universi operis conspectum restituere et orationis artisque exempla offerre possumus. Saepe Hecataei opere usus est Herodotus, exscripsit ex eo Damastes (Agathemer. I, 1), manebant eius libri in omnium manibus usque ad imperii Romani interitum, et Avienus et Ammianus Marcellinus nonnulla ex iis in suos libros transtulerunt 9).

Titulus operis videtur fuisse *Περίοδος Γῆς*, Terrae Circuitus, quippe quo in designando eo utantur Strabo (fr. 202), Herodotus (fr. 1 init.), Suidas (cf. p. 12), et in designando libro priore Athenaeus (fr. 123: *ἐν Εὐρώπης περιόδῳ*). Libris singulis *Europae* et *Asiae* vocabula videtur indidisse, quibus a Stephano plerumque significantur: capitibus singulis singularum regionum nomina. In ipsa narratione ubi operis mentionem fecit, saepius voce *περιηγήσεως* usus videtur (cf. fr. 81, 107, 113, de Europa; fr. 172, 173, 181, 262, 263, 273, 305, 307, 323 de Asia; fr. 264, 265, 267, 272, 274, 277, 283, 284 de Aegypto; fr. 275, 299, 303, 311, 314, 316, 321, 322 de Libya; fr. 280 de libro posteriore; fr. 301, 304, 312, 313, 314, 325, 330 de opere universo.

Tabulam addidi fragmentis Hecataei, quae orbem terrarum, qualem eum sibi finxit logographus,

9) Hecataeum ipsum e scriptis Melesagorae, antiquissimi historici (Dion. Hal. Iudic. de Thucyd. 5) multa recepisse retulit Clemens (Strom. VI, p. 629), cui quae fides habenda sit, incertum relinquo.

et singula populorum urbiumque nomina, quae in fragmentis inveniuntur, exhibet. Locorum distantia determinata est ad regulam numerorum, quos Scylax, et plerumque quidem rectissime, tradit. Quod Carthaginem, fretum Siculum et Romam urbem sub eodem, quem dicunt, meridiano collocavi, sub eodem etiam Alexandriam, Rhodum, Byzantium: eo me movit auctoritas Eratosthenis, cuius haec erat opinio (Strab. II, p. 148 sq), quem Hecataeo usum esse scimus. Vix enim hunc errorem commisisset Eratosthenes, si rectiora in Hecataei libro invenisset. Qua re universa detorquetur Italiae forma, magisque, quam revera est, similis redditur folio querno, quocum confertur a Plinio (III, 5, 6), id quod repetitum videtur e Timaeo, cuius aetate tantum patebat usus nominis Italiae. Animadvertit hoc Niebuhrus. De nimia Sardiniae magnitudine quaerendus est Scylax, qui hanc maximam existimabat insulam. De singulis fluminibus, locis, populis singulae inspiciendae sunt tum Hecataei, tum Scylacis enarrationes. Ab ipso Hecataeo talem confectam esse tabulam non directo traditur, sed primo ab Anaximandro hoc esse susceptum¹⁰). Neque ab Anaximandro honorem illum abrogabimus, id tamen nemini dubium esse potest, quin consuetudine uterque

10) Strab. I, 13. *Ἀναξίμανδρον μὲν οὖν ἐκδοῦναι πρῶτον γεωγραφικὸν πίνακα, τὸν δὲ Ἐκάρταιον καταλιπεῖν γραμμα.* Cf. locum Agathemerii not. 6: *Ἀναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος, ἀκουστὴς Θάλεω, πρῶτος ἐτόλμησε τὴν οἰκουμένην ἐν πίνακι γράψαι. Μεδ' ὄν cell.*

iunctus fuerit et hac Anaximandri tabula usus sit Hecataeus, locos a sese spectatos in ea consignaverit totumque hoc opus in libro descripserit: idemque postea Aristagorae tradiderit, qui talem Lacedaemoniis tabulam ostendit, in cuius consilio insignem fuisse Hecataeum scimus¹¹⁾. Anaximandri consuetudo philosophi etiam honorem in Hecataeum videtur contulisse¹²⁾, eum scilicet, qui est cuiusvis hominis qui rerum, quas cognovit, causas intelligere studet, id quod maximopere egisse Hecataeum, antea diximus. Neque ab alia causa id repeto, quod a Suida inepta temporum perturbatione Protagorae discipulus dicitur (cf. not. 2), sive Hecataei Tcii mentionem cum eo confudit Suidas, sive Pythagorae vocabulum Protagorae loco restituendum est. Id enim nemo existimabit, disciplinae Pythagoreorum eum fuisse ascriptum. Atque de perscrutandis potissimum causis earum, quas visu et auditu percepit, rerum hoc esse dictum, apparet ex addita laude amplae, quam Hecataeus sibi paraverit, cognitionis. Hic enim inter antiquissimos *πολυμαθῆς* refertur cum a Strabone (I, p. 14), tum ab Heraclito, qui cum multas eius pariter atque Herodotus improbavisse videatur opiniones, copiam illam doctrinae neque Hesiodi, neque Pythagorae, ne-

11) Cf. not. 1. Herod. V, 49: *Ἀρισταγόρης - ἔχων χαλκεον πίνακα, ἐν τῷ γῆς ἀπάσης περιόδου ἐνετέμνητο καὶ θάλασσαν τε πᾶσα καὶ ποταμοὶ πάντες*. Cf. Creuzer. p. 9. 399.

12) Cf. Strab. I, in it. I, 13. *οὐκ εἶδος φιλοσοφίας*.

que Xenophanis, neque Hecataei mentem satis expoluisse contendit (Diog. Laert. IX, 1). Neque tamen idem, quod Heraclitus, de aestimando Hecataeo censuerunt plerique homines Graeci, a quibus per longum tempus eodem fere inter historicos, quo Herodotus, Thucydides et Xenophon, quo Pythagoras in philosophis honore celebrabatur (Hermogen. de gener. dicendi II, c. 12, s. fin. ubi Herodotus, Thucydides, Xenophon, Hecataeus eodem fere loco collocati Hellanico, Theopompo, Ephoro, Philisto ex aestimatione Graecorum longe superiores et imitatione digni habentur, cf. Aelian. Var. Hist. XIII, 20): ut in eo cive insignis aliqua Mileti totiusque Asiae minoris gloria posita esse videretur (Strab. XIV, p. 942. Solin. c. 43). Ne Herodotus quidem, qui saepius ei refragatur, eius auctoritatem aspernatur, quam nunc ipsa refutatione agnoscit, nunc sine certamine tum in rebus historicis tum in iis, quae ad rempublicam pertinebant, commemorat.

Quam laudem geographico opere non magis, quam historico adeptus est Hecataeus. Scripsit enim hic primus, id quod Suidas refert, *ιστορίαν, συγγραφήν δὲ Φερειῦδος*. *Historiarum* vocabulum cur libro inditum sit, cernimus ex initio huius operis a Demetrio Phalereo nobis servato (fr. 352): »Hecataeus Milesius ita disserit: haec scribo, ut mihi vera videntur esse; Graecorum enim narrationes multae et ridiculae, ut equidem iudico, sunt.« Itaque ab hac veritatis rerum enarra-

tarum perscrutatione *ιστορίας* vocabulo opus designatum est, cum Pherecydes et probabilia et dubia sine ullo discrimine congesserit. Satis enim cognitum est, antiquissimos illos logographos nihil egisse, nisi quod metrica forma dissoluta fabulas pedestri sermone narrabant¹³⁾, quibus meliora et certiora edere conatus est Hecataeus. Atqui non Historias ipse hos libros videtur appellavisse, sed *Genealogias*. Quae ab omnibus adhuc, quantum equidem scio, nostri aevi viris doctis aliud opus fuisse existimantur. At difficile erit discernere, quasnam fabulas logographus Graecus potius in *Genealogias*, quasnam in *Historias* relegaverit. Tum *Genealogias* tum *Historias* complures comprehendisse libros, novimus: tum ex his, tum ex illis urbium vocabula citantur: neque haec solum, sed in secundo *Genealogiarum* libro Herculis expeditionem adversus aprum Erymanthium et res Amazonum, in tertio mores Arcadum enarratos fuisse cernimus (fr. 344, 355): quae si ulla ratione utrumque opus discerni posset, haud dubie potius in *Historiis* collocata fuisse existimaremus. Praeterea Herodotus historicum illud opus vocabulo *λόγοισι* designat (VI, 157), neque aliud quidquam sunt *γενεαλογίαι* nisi *γενεῶν λόγοι*, enarrationes generum humanorum inde a diis eorum auctoribus principibusve heroibus, quos

13) Strab. I, p. 34: *Λύσαντες τὸ μέτρον τὰλλα δὲ φυλάξαντες τὰ ποιητικὰ συνέγραψαν οἱ περὶ Κάδμου καὶ Φερεκύδην καὶ Ἑκαταίον.*

terra partu edidit, usque ad eam aetatem, qua uniuscuiusque eorum proles interiit. Neque desunt scriptorum veterum testimonia, quod duo tantum opera confecit Hecataeus: tum id, quod a Suida servatum necessario ad Hecataeum, minime ad Hellanicum, referendum esse demonstravi, quo terrae Periodon et Historias scripsisse dicitur, tum aliud minus etiam dubium, ubi Strabo Eratosthenem ideo censuisse tradit, Periegesin esse Hecataei, quod ille ex altero eius scripto (*ἐκ τῆς ἄλλης αὐτοῦ γραφῆς* Strab. I, p. 13) agnoverit, utrumque ab eodem scriptore repetendum esse. Neque id, quod nunc hoc nunc illo vocabulo hi libri significantur, mirabitur, qui meminerit, quam saepe nomen Periegeseos cum vocabulo Periodi in designando opere geographico commutatum sit. Supersedeamus igitur inutili dubitationi, pro certo affirmaturi, in Genealogiis Hecataei fabulas heroici Graecorum aevi fuisse traditas eo ordine descriptas, ut principio ab ultimis proavis facto, in singulis omnibus singulas eorum res gestas exhibuerit. Rationes, cur haec ita disposita arbitrer, cum per se consentaneae sint, in singulis locis exponam (cf. 334, 344, 361).

Quatuor Genealogiarum libros diserte habemus commemoratos, num plures fuerint nescimus. Quae ex primo libro citantur, tum sub Genealogiarum, tum sub Historiarum vocabulo, si originem eorum, quorum res memorantur, spectas, omnia referenda sunt ad Deucalionidas, multa praeterea, quorum similis est ratio, ex Hecataeo citantur sine

mentionem libri: itaque primum progeniem Hellenis, et in ea primum prolem Dori, Doriensium expeditiones, deinde stirpem Aeoli, et in hac Athamantis filium Phrixum, Crethaei Aesonem, Aesonis Iasonem cum Argonautis, deinde Crethaei Amythaonem, Melampodem, Amphiarum: postea alium Deucalionis filium Orestheum, Phytium, Oeneum, Tydeum exhibitos fuisse arbitror. Ad secundum librum Herculem cum Heraclidis refero, quorum multa facta ab eo tractata scimus: quae ita disposui, ut primum res Peloponnesiacas, aprum Erymanthium, Augem, Cerberum in Taenaro, hydram Lernaeam, Augeam, deinde reliquas Graecas, Geryonem et Oechaliam, denique exteras, Amazonas, postremo Heraclidas recensuerim. Ex libro tertio non nisi res Arcadum citantur. Atqui cum multas praeterea rerum Argolicarum mentiones habeamus, omnes res Peloponnesiacas, quarum heroes neque ab Hercule neque a Deucalione derivantur, ibi tractatas putavi, velut Aegyptum et Danaum, Danaen, Proetum et Cyclopes, denique Perseum, postea alios in reliqua Graecia ab eadem stirpe oriundos, velut Cadmum. De libro quarto nihil scimus: non nisi Cariae et Lyciae mentionem habemus: probabile est, ibi fabulas ad Asiam minorem pertinentes fuisse narratas, quarum multas haud dubie novit Hecataeus.

De eo, quo utebatur Hecataeus, dicendi genere insignis est locus apud Hermogenem: »Hecataeus Milesius, quem praecipue in usura convertit Herodotus, purus est et perspicuus, in nonnullis etiam non mediocriter sua-

vis. Cum dialecto mera Ionica neque mixta usus sit, neque variata in modum Herodoti: minus est in dictione poeticus. Neque eius diligentia talis est, neque eius ornatus in dicendo. Propterea iucunditate multum superatur ab Herodoto, sane permultum: quamvis fabulae fere omnia sunt, quae scripsit, et eiusmodi etiam eius historia. Atque non solum sufficit cogitatum perficiendo alicui generi dicendi: multum etiam dictio facit et quae ad dictionem pertinent, velut figurae, membra, rationes connectendi, numeri, clausulae, ad efficiendam delectationem et suavitatem, quales eae sunt, quae in Herodoto inveniuntur, atque aliud orationis genus, quod singulae quaeque orationis formae natura sua efficiunt. Consentaneum igitur est, haec parum successisse Hecataeo, ut qui diligentiae et ornatui dictionis aequalem haud navaverit operam. Haec de Hecataeo¹⁴⁾. «

14) De Gener. Dicendi II, 12: Ἐκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος, παρ' οὗ δὴ μάλιστα ἀφ' ἑλήται ὁ Ἡρόδοτος, καθαρὸς μὲν ἐστὶ καὶ σαφής, ἐν δὲ τισὶ καὶ ἡδὺς οὐ μειρίως. τῆ διαλέκτῳ δὲ ἀκράτῳ Ἰάδι καὶ οὐ μειγμένῃ χρῆσάμενος οὐδὲ κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ποικίλῃ, ἥτιόν ἐστιν ἔνεκά γε λέξεως ποιητικός. καὶ ἡ ἐπιμέλεια δὲ αὐτῷ οὐ τοιαύτη, οὐδὲ ὁμοίος ὁ κόσμος ὁ περὶ αὐτήν. διὸ καὶ ταῖς ἡδοναῖς ἐλατιοῦται πολλῶ τοῦ Ἡροδότου, ἀλλὰ πάνυ πολλῶ, καίτοι γε μύθους τὰ πάντα σχεδὸν καὶ τοιαύτην τινα ἱστορίαν συγγραψάμενος. ἀλλ' οὐ μόνον ἡ ἔννοια ἱκανὴ λόγων εἶδος ὀτιοῦν ἐξεργάσασθαι, πολὺ δὲ ἔχει καὶ ἡ λέξις καὶ τὰ περὶ τὴν λέξιν, οἷον σχήματα, κῶλα, συνθῆκαι, ἑυθμοὶ, ἀναπαύσεις, πρὸς τὸ ἡδονὰς ποιῆσαι καὶ γλυκύτητας, οἷα εἰσιν αἱ παρὰ Ἡροδότῳ καὶ νῆ Δία γε ἄλλο τι λόγων εἶδος, ὡς ἕκασται περὶ-

Quae in his de Hecataeo disseruit Hermogenes, exemplis probata invenimus in ipsis Hecataei fragmentis. Quod enim ut purum (*καθαρόν*), perspicuum (*σαφή*), et satis suavem (*ἡδὺν οὐ μετρίως*) scriptorem laudat: perspicuum genus dicendi id esse antea ipse contendit, quod et purum sit et dilucidum (*εὐκρινές*, I, 3): puritatem vero inesse in iis cogitatis, quae omnium sint communia, et prudentium et puerorum et stultorum (II, 3), in nuda et simplici tractandi ratione, quae nihil quod ad res pertineat prius quam res ipsas exhibeat, in ea dictione, quae a remotioribus notionibus, licet certior hae reddant imaginem, sese absteineat, in iis figuris, quae recto potius quam obliquo casu utatur et simplici copula saepius quam particulis, quae conditionem vel relationem designant, sententias connectat, in membris parvis et brevibus, iis, quae commate distinguuntur, vix longioribus, in structura ea, quae vocalium concursus non evitet et per iambos potissimum atque trochaeos incedat, praesertim in initio sententiarum, in iis clausulis, quae vel iambici vel trochaici versus exitui similes sint: quae omnia id efficiunt, ut neque turbetur neque commoveatur neque ad meditationem vel dubitationem compellatur mens eorum qui legunt. Dilucidae vero orationis cogitata esse ea, quibus enarratio

κασιν ἐργάζεσθαι λόγων ἰδέαι, εἰκότως οὖν τοῦτο δ' Ἐκαταῖος πέλονθε, τῆς ἐπιμελείας καὶ τοῦ περὶ τὴν λέξιν κόσμου μὴ ὁμοίως φροντίσας. τσαῦτα καὶ περὶ Ἐκαταίου.

distribuatur et adornetur, tractandi rationem eam, quae naturalem in rebus enarrandis ordinem servet, figuras disertam distributionem et enumerationem vel interrogationem, cui ipse respondeat scriptor. Puram igitur fuisse formam eorum, quae cogitavit Hecataeus, inde apparet quod omnia ad sensum rationemque communem revocare conatus est; puram et dilucidam rationem tractandi habes in eo, quod in fragmentis historicis quiescens enarratione a patre ad filium (fr. 341), in geographicis a terris ad populos, a populis ad urbes, ab appellanda ad depingendam regionem perguit (ut in illo: »post vero Locri: inest vero Chalaenum urbs, inest etiam Oeanthe urbs« fr. 83); puritatem dictionis in eo, quod ubique verbis simplicissimis, ἔστιν (fr. 350), παρεγένετο (fr. 352), καὶ πολλὰ ἔοργεν (fr. 344) utitur, rarissime poetica formula aliquid designans, velut Aegyptum fluminis donum (fr. 279), id quod ipse annotavit Hermogenes, multo saepius talia inveniri apud Herodotum; puritatem figurarum in eo, quod nusquam in omnibus fragmentis invenitur genitivus absolutus, quippe quo eam maxime turbari contendat Hermogenes (I, 3, med.), vel quod in omnibus fere fragmentis, ubi aliquid vel narratur vel describitur, diversa orationis membra particula δέ vel καί connectuntur; puritatem membrorum in eo, quod sane sunt brevissima, velut illud: »inest vero Ixias urbs, inest etiam Menecine urbs« (fr. 35); »post vero Boryza urbs Persarum, post vero Thynias a Byzanto, urbe »Cauconica (fr. 140); »Aegyptus ipse, haud venit Argos:

»monstratur vero Argis collis, ubi iudicant Argivi (fr. 357);
 »Hecataeus Milesius ita disserit: haec scribo, 'ut mihi
 »vera videntur esse: Graecorum enim narrationes mul-
 »tae et ridiculae, ut equidem iudico, sunt« 15) (fr. 332);
 puritatem structurae tum in concursu vocalium, velut
 fr. 341: καὶ | ὄς — ἐκέλευσε | αὐτόν — αὐτοῦ | ἔφην |
 ἄμπελος et similibus, tum in numero iambico vel tro-
 chaico, velut ibidem: v — — v — v v — v — v — —
 — v — v $\widehat{v} v$ — — | — v — — — $\widehat{v} v$ v $\widehat{v} v$ v, Ορεσ-
 θεὺς ὁ Δευκαλίωνος ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν ἐπὶ βασιλείᾳ,
 καὶ κῶων αὐτῷ στέλεχος ἔτεκε· ubi dactylum nonnisi
 in nomine proprio admisit, sicut anapaestos in principio
 Historiarum: Ἐκαταῖος ὁ Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται· τάδε
 »γράφω, ὡς μοι ἀληθέα δοκέει εἶναι· οἱ γὰρ Ἑλλήνων

- 15) Ubi haec Demetrius Phalereus (de Elocut. 12), perio-
 dorum arte omnino carere scripta Hecataei demonstrans
 et esse referenda ad illud dictionis genus, quod solutis
 utatur membris: ἡ δὲ τις διηρημένη ἐρμηνεῖα καλεῖται
 ἢ εἰς κῶλα λελυμένη οὐ μάλα ἀλλήλοις συνηρημένα, ὡς
 ἢ Ἐκαταίου καὶ τὰ πλεῖστα τοῦ Ἡροδότου, καὶ ὅλως ἢ
 ἀρχαῖα πᾶσα. παράδειγμα αὐτῆς· Ἐκαταῖος ὁ Μιλήσιος
 cett. ὡςπερ γὰρ σεσωρευμένοις ἐπ' ἀλλήλοις τὰ κῶλα ἔοικε
 καὶ ἐπερῆμιμένοις καὶ οὐκ ἔχουσι σύνδεσιν, οὐδ' ἀντέ-
 ρεισιν, οὐδὲ βοηθοῦντα ἀλλήλοις, ὡςπερ ἐν ταῖς περιό-
 δοις. Eandem Aristoteles (Rhetor. III, 9. in. it.) dicit
 τὴν εἰρομένην καὶ τῷ συνδέσμῳ μίαν — — — ἢ μὲν
 οὖν εἰρομένη λέξις ἢ ἀρχαία ἐστίν, Ἡροδότου Θουρίου
 ἢ ὁ ἱστορίας ἀπίδειξις. ταύτη γὰρ πρότερον μὲν ἀπαν-
 τες, νῦν δὲ οὐ πολλοὶ χρῶνται. λέγω δὲ εἰρομένην, ἢ
 οὐδὲν ἔχει τέλος καθ' ἑαυτήν, ἀν μὴ τὸ πρᾶγμα λεγό-
 μενον τέλειωθῆ. ἐστὶ δὲ ἀηδὴς διὰ τὸ ἀπειρον. τὸ γὰρ
 τέλος πάντες βούλοινται καθορᾶν.

»λόγοι πολλοί τε καὶ γελοῖοι, ὡς ἐμοὶ φαίνονται, εἰσιν·
 vv — v vv — vv — v — — — | v — v — — vv
 — vv vv — — — | — v — — — v — — — v — v — — |
 — v — — — — v ubi concitatis quidem numeris ini-
 tium fecit, mox vero in placidum et tranquillum inces-
 sum orationem mutavit. Similia inveniuntur in exitu
 sententiarum, velut *μίσσεται Ζεὺς* — v — — (fr. 358),
τῶν ἀμπέλων et *τὰς ἀμπέλους* — — v — — atque *Αἴτω-*
λος — ' — (fr. 341), *μέχρι Θερμώδοντος* — v — — — v
 (fr. 350). Neque desunt sententiae, quibus distribuatur
 et adornetur narratio, ut dilucida fiat, quorum exemplum,
 nobis quidem satis obscurum, videtur inesse in compre-
 henso sinu Cirrhaeo cum campo Chaoniae (fr. 74) vel
 in Araxe flumine cum gente Mycorum (fr. 183): qui-
 bus, qui satis remoti sunt, compositis fortasse ordinem,
 quo descripserit opus, declaravit; neque desunt in ipsis
 membris distributionis et enumerationis figurae, quarum
 his quidem saepissime usus est, singulis omnibus parti-
 cula δὲ connexis, de qua re iam satis dictum est. Simi-
 lia vide fr. 172, 173, 311.

Suavitatem, quam in Hecataeo laudat, Hermogenes
 in iis invenit cogitatis, quae fabulosi aliquid habeant,
 eoque maiorem, quo magis fabulosa sint (II, 4): figu-
 ras et clausulas easdem, quas puras, etiam suaves existi-
 mat, de dictione idem sentit, sed coniungendum esse
 cum puritate colorem poeticum, quo egregie usus sit
 Herodotus. Ita in structura etiam, ut non modo pura, sed
 etiam suavis fiat, requiri numerum, qui poetico sit simil-

limus. Haec ab Hecataeo abiudicantur, qui, licet ea quae in libris cogitata exhibuit, omnia sint fabulosa, tamen et colore poetico et vividioribus plerumque careat numeris. Nam sine pulchritudine orationis suavitatem quoque non manere integram, pulchritudinem vero sine diligentia parari non posse, quae simplicissimae illi, qua scripsit Hecataeus, puritati contraria est. Nam cogitata quidem nihil ad pulchritudinem faciunt, dictionem vero pulchram necesse est esse puram, propterea voces breves et ex paucis syllabis compositae, figurae vero ornatæ esse et ornatum afferre debent, suntque variae, quales comparationes, epanaphorae, antistrophae, epanastrophae; membra admittuntur longiora, in structura collisio vocalium et versuum similitudines vitantur, tamen numerosa omnium partium mensura et breves clausulae requiruntur (I, 12). Horum omnium nihil affectavit Hecataeus. Ne tamen eum sedatius omnia et segnius narravisse quis opinetur, animadvertendum est, non numeros solum vivos inveniri in eo, quod in Historiarum initio positum erat fragmento, sed acri etiam interdum exhibendi ratione cum esse usum, velut ubi rerum gestarum narrationem statim ea quae dixerit Ceyx excipiunt (fr. 553): id quod a Longino pro exemplo concitatae orationis annotatum est.

Restat, ut de dialecto Hecataei dicamus, quam Hermodogenes vere et pure Ionicam dicit, neque mixtam vel variatam, quæ usus est Herodotus. Illa sermonis puritati et simplicitati est aptissima, cum neque collidentes

evitet vocales neque ulli assuefacta sit artificiosae sententiarum dispositioni. Dubium quidem erit, num Herodotus eam ut purissimam agnoverit, quippe qui Miletum cum omnibus Ionum in Caria urbibus sua usam esse dialecto contendat, a reliquis diversa. Exempla mollissimae huius dialecti in multis exstant fragmentis, in aliis oblitterata, in aliis partim servata partim neglecta. Hoc ubi animadverti, ibi ipsas restitui formas Ionicas (velut fr. 284 ; ubi certum vero nullum reperi vestigium, codicum lectionem exhibui, quoniam in multis parum constat, utrum ipsa Hecataei verba exscripserit an similibus ad rem designandam usus sit Stephanus. Ionismi exempla sunt tum formae quaedam, velut in Arcadia *Μήκιστον* pro *Μάκιστον* (fr. 92), *Δανᾶ* (fr. 358), vel *Χαδισίη* et *Θεμισκύρη* (fr. 350), *Φαναγόρη* (fr. 164), *ἰρή* et *μειαρσίη* (fr. 284), *ἄκρη* (fr. 311), *Ἰμφέες οἰκέουσι* (fr. 114), *Δολιέας* (fr. 204), *Μυρικόεντα* (fr. 209), *Οἰνέως* (fr. 341), *ἀληθέα δοκέει* (fr. 332), *ἔοργεν* (fr. 344), *δμουρέουσι* (fr. 135, 195 cett.), *φορέουσιν οἶην* (fr. 189), *δοκέω* (fr. 331), *δέατα* (fr. 368), *Χαλύβοισι* (fr. 195), *αὐτοῖσι Ἀψινθίοισι* (fr. 135). Usus est etiam verbis raris velut *ἀδελφιζειν* (fr. 354), *γέγειος* (fr. 365), *ἐπίσαι* (fr. 366), *κίβωτος* (fr. 367), *σκορπιζεται* (fr. 370). Neque ignarus erat priscorum vocabulorum, velut *οἴνης* (fr. 341).

Praeter Hecataeum Milesium mentio fit Hecataei Teii historiae scriptoris (Strab. XIV, p. 953) ab Hecataeo Abderita fortasse non diversi, et Hecataei Eretrien-sis, qui de Alexandro scripsit (Plutarch. Alexandr. c. 46)

a quo sunt qui Periodum Terrae Milesio subditam existiment. Certi de utroque nihil notum: dixit de iis Creuzerus p. 6 et p. 21. Plura novimus de Hecataeo Abderita, qui sub Ptolemaeo Lagi vixit, Thebas Aegyptiacas adiit, librum scripsit de Aegyptiorum philosophia, fortasse etiam Aegyptiaca, quae cum iis, quae a Milesio de hac terra narrata erant, saepius confusa videntur esse, praeterea librum de Iudaeis, quem item errore Photius ascripsit logographo Milesio, librum Phoeniciorum, alia. De scriptore Abderita conferenda sunt, quae Creuzerus disseruit p. 28—38. Alexandri tempore frequens videtur fuisse hoc nomen, cum etiam inter regis ministros Hecataeus quidam memoretur, qui Attalum dolo interfecerit (Diod. XVII, 5).

Est locus de Hecataeo in Isidoro Hispalensi (Origin. I, 58) a Creuzero designatus, quem ascribam, ne quis eadem qua equidem curiositate motus in eo investigando et evolvendo tempus perdat. Qui cum de metro heroico disseruit quo minime primus usus sit Homerus, sed longe ante eum et Pherecydem Moyses in cantico Deuteronomii, Moysisque temporibus adaequatus Iob hexametro versu dactylo spondeoque decurreret, haec addit: »Hoc apud Graecos Achatesius Milesius fertur primus composuisse: vel ut alii putant Pherecydes Syrius.« E mentione Pherecydis apparet, in Achatesio latere Hecataeum: quaenam vero fides habenda sit Isidoro dicenti de hexametris Hecataei, satis efficitur e perturbatione temporum.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΓΗΣ.

Α.

ΕΥΡΩΠΗ.

1.

Herod. IV, 36: Γελῶ δὲ ὁρέων γῆς περιόδους
γράφαντας πολλοὺς ἤδη καὶ οὐδένα νόον ἔχοντας ἔξη-
γησάμενον· οἱ Ἥκτανόν τε ῥέοντα γράφουσι πέ-
ριξ, τὴν τε γῆν ἐοῦσαν κυκλοτερέα, ὡς ἀπὸ τόρ-
νου, καὶ τὴν Ἀσίαν τῇ Εὐρώπῃ ποιούντων ἴσην.
Quibus Hecataeum respici admodum probabile est, quippe
quem et scripsisse Periodum Terrae et distribuisse hoc
opus in duos libros, Europam et Asiam, demonstratum
sit: quem praeterea saepius tacita reprehensione ab He-
rodotο perstringi sciamus (cf. fr. 278 et 296). Oceanum
pro flumine, minime vero pro mari, habitum esse a
logographo, ex eo patet, quod is mare mediterraneum
maximum omnium existimat et vocabulo τῆς μεγάλης
Θαλάσσης designat (cf. fr. 549): circumdatum vero orbem
terrarum ab hoc flumine eum putavisse patet e comme-
moratione Oceani orientalis prope Phasin amnem et

australis, ex quo Nilus derivatur (fr. 187 et 278). Itaque in alio quoque loco de hac opinione Hecataei cogitavisse puto Herodotum (IV, 8): τὸν δὲ Ὠκεανὸν λόγῳ μὲν λέγουσι ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων ἀρξάμενον γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν, ἔργῳ δὲ οὐκ ἀποδεικνῦσι: licet haec proprie dicta sint contra Graecos, qui Ponti litora accolebant. In Oceano eum etiam Cassiterides insulas recensuisse coniecere possimus, quarum nomen notum erat Herodoto, qui fidem famae non habebat (III, 115). Memorat easdem Avienus (Or. marit. 97) qui omnia sua ex Hecataeo, Damaste, Herodoto, aliis vetustis historicis congressit, qui eas miro nomine Oestrymnidum designat. Etiam in Avieni descriptione totum orbem circumfluit Oceanus, quem hic quidem pontum maximum dicit, parentem nostri maris, illabentem per quatuor sinus, Atlanticum, Caspium, Indicum vel Persicum, et Arabicum. (Or. mar. 390 — 400). Qui Oceani fluminis sinus ex Hecataeo recepti videntur. (cf. fr. 100, 182.)

2.

Strab. VII, p. 459: παρ' Ἐκαταίῳ δὲ Κιμμερίδα πόλιν. Recensentur exempla rerum fabulosa-
rum, quas tradiderint historici. Milesium Hecataeum disertis verbis non designavit Strabo, hunc vero esse fatellendum probabile redditur comparato loco Avieni, qui in monte Zephyrio prope Tartesios, in quo Iberus fluvius australis (diversus ab Ibero Tarraconensi) oritur, locum caliginosum et nebulosum cum fano deae infernae, palude Erebea et civitate Erebi describit. Iam

cum saepius locos ab Homero commemoratos demonstrare conatus sit Hecataeus, probabile est, eum urbem Cimmeriorum ex Odyssea (XI, 14), quae iisdem fere verbis describitur, in hac regione Iberiae prope Tartesios agnovisse. Ipsam Iberiam Herodorus libro decimo de Herculis historia habitam dicit ab Iberibus, gente magna, quae in singulos populos divideretur. Ad Oceanum occidentem versus incolabant Cynetes, quos a parte orientali Gletes excipiebant, hos vero Tartesii, Tartesios Elbysinii, Elbysinios Mastieni, Mastienos Calpiani, qui usque ad Rhodanum pertinebant: Videtur etiam Hecataeus, qui complures Tartesiorum et Mastienorum urbes commemorat, hos omnes novisse, qui vero praeter hos ab eo describebantur, sive singulae horum populorum tribus, sive ipsi etiam alii Iberum populi interiorum peninsulae partem incolentes habendi sunt. Gletes illos Tartesiorum vicinos etiam Theopompus memoravit libro quadragésimo quinto, Tletum nomine eos significans (cf. Steph. Byz. Τλητες), eosdem vero Strabo (III, p. 252) Igletes appellavit. Quod vero Pinedo (in notis in Stephanum p. 210 n. 37) ex ipso Hecataeo Stephanum Tletes diserte attulisse contendit, non est verum. Eam regionem, quae columnis Herculis adiacet, Tartesii incolabant, Baetidi-que flumini nomen erat Tartesso. (E multis aliis cf. Strab. III, p. 221. Paus. VI, 19, 3. Avien. Or. marit 225). De Tartesso cf. Herod. I, 163. In his probabile est de *Cynetibus* dixisse Hecataeum, ex quo quae Herodotus (II, 33) et Avienus (Or. mar. 205)

tradunt, habitare eos ad fluvium Anam Tartesiorum vicinos, repetendum puto.

3.

Steph. Byz. *Καλάθη, πόλις οὐ πρόρρω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Ἐφορος δὲ Καλάθουσαν αὐτὴν φησὶν.* Insulam Calathen prope litus Africae Ptolemaeus memorat (IV, 3), neque improbabile est in descriptione vel Iberiae vel Sardiniae eam ab Hecataeo esse commemoratam. Cf. fr. 317. Fretum, quo columnae Herculis separentur, vix septem stadia latum putavisse Damastem, tradit Avienus Or. marit. v. 370. Damastem ex Hecataeo pleraque sua transscripsisse, scimus ex Agathemero (I, 1), hoc tamen ipsius errori tribuendum videtur, orto fortasse e male intellecta descriptione Hecataei, pariter atque quae de sinu Arabico opinatus est (cf. fr. 265).

4.

Steph. Byz. *Ἐλιβύργη, πόλις Ταρτησοῦ. Ἐκ. Εὐρ.* Alia huius urbis mentio non exstat, nam quod eandem, quam Iliberos (Plin. III, 1, 3), sive Illiberidem (Ptolem. II, 4) eam putant interpretes: haec urbs neque Tartesso flumini adiacet, neque Tartessi urbis vicina est, sed Mastianorum ditioni rectius attribuenda. Tartesso revera adiacet Illiturgis (Liv. XXVIII, 19), quod si declarare voluit Hecataeus, *Ἐλιθύργη* vel *Ἐλιδύργη* scripsisse videtur, cum apud Stephanum vocem inter *Ἐλεύτιοι* et *Ἐλίχη* ordine alphabetico positam inveniamus.

5 (?).

Steph. B. Ἰβυλλὰ, πόλις Ταρτησίας, τὸ ἐθνικὸν Ἰβυλλίνος, παρ' οἷς μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Cum auctorem Stephanus omiserit, mentionem urbis alioquin ignotae Hecataeo non ineptè tribuas. Strabo (III, p. 209) prope Ilipam multum argenti inventum esse tradit, quae septentrionem versus a Maenoba sita erat. Meminit eius inter alios Livius (XXXV, 1.). Apud Plinium (III, 1, 3) est forma Ilipula.

6.

Steph. Byz. Μαστιηνοί, ἔθνος πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις σιήλαις. Ἐκ. Εὐρ. Εἴρηται δὲ ἀπὸ Μαστίης πόλεως. Eadem Mastia videtur, quae Massia, quam Stephanus (s. v.) ex Theopompo regionem Tartesium vel Tartesiis vicinam dicit. Eiusdem mentionem habes Avien. Or. marit. 450, 421. Elbestiorum atque Mastianorum multi in Libyam translati sunt ab Hannibale (Polyb. III, 33). Propterea Philistus utrumque populum in Libya collocavit: Steph. Byz. Ἐλβέστιοι.

7 (?).

Steph. B. Σύαλις, πόλις Μαστιηρῶν. De auctore tacet. Oppidum postea Suel vocatum est, situm ad mare prope Malacam (Mel. II, 6. Plin. III, 1, 3. Antonin. Itiner. Ptol. II, 4: Sucla).

8.

Steph. B. Μαινόβωρα, πόλις Μαστιηρῶν, Ἐκ. Εὐρ. Videtur eadem, quam Strabo (III, p. 211), Mela

(II, 6), et Plinius (III, 1, 3) Maenobam, Ptolemaeus (II, 4) Manobam appellant, parum a mari distans, media inter Mundam et Abderam, eo situ, quem nunc Velez Malaga obtinet.

9.

Steph. B. Σίξος, πόλις Μαστινηῶν. Ἐκαταῖος· «μέτα δὲ Σίξος πόλις.» Urbs postea Sex vocata, a Graecis Ἐξ (Ptolem. II, 4), ab aliis Sexti Firmum (Plin. III, 1, 3), sive Sexitanum. (Anton. Itiner.) Ἐξιτανῶν πόλις (Strab. III, p. 256), Hexi (Mel. II, 6).

10.

Steph. Byz. Μολυβδάνα, πόλις Μαστινηῶν. Ἐκ. Εὐρ.

11.

Steph. B. Εἶδητες, ἔθνος Ἰβηρικόν. Ἐκ. Εὐρ. Nomen ignotum et mire positum inter vocabula Ἐρεχθία et Ἐσπερία. Sed ordo ibi in pluribus turbatus. Si quid mutandum putas, res fit incertior. Loco conveniret Ἐσκητες vel tale quid, quo Plinii (III, 1, 3) et Ptolemaei (II, 4) Escuam, Livii (XXIII, 27) Ascuam, oppidum Hispaniae Baeticae, significatam putemus. Si verum est nomen, populus idem habendus videtur, qui Sidetani vel Edetani prope Valentiam (Plin. III, 3, 4).

12.

Steph. B. Μίσγητες, ἔθνος Ἰβήρων. Ἐκ. Εὐρ. Sunt ignoti, ideoque a Berkelio iidem putantur, qui Gletes, sine causa: siquidem proprium populi Hispani nomen videtur, quorum multa iisdem syllabis terminantur,

ut Idetes, Hergetes, Indigetes et Gymnetes Avieni (Or. mar. 464, 523), Cynetes, ipsique Gletes.

13.

Steph. B. *Κραβασία, πόλις Ἰβήρων* 'Εκ. *Εὐρ.* τὸ ἐθνικὸν *Κραβάσιος, καὶ Κραβασιεύς, καὶ Κραβασιάτης, καὶ Κραβασιανὸς διὰ τὴν χώραν.* Iugi Caprasiae in Hispania Tarraconensi in vicinia urbis Sicanæ meminit Avienus (Or. mar. 489). Populus videtur idem, qui Carpesii, gens validissima in media peninsula habitans circa Toletum, de qua cf. Steph. s. v. Polyb. III, 14. Liv. XXIII, 26. Idem alibi appellantur Carpetani Liv. XXI, 5.

14.

St. B. *Ἰλαραυγάται, οἱ Ἰβηρες* 'Εκ. *Εὐρ.* *Καὶ Ἰλαραυγάτης ποταμός.* Dubium non est, quin hoc nomine significetur populus Hercaonum, sive Hergetum, sive Ilurgetarum, sive Hercaonensium, sive Illurgavonensium (Ptol. II, 6. Liv. XXII, 21. Caes. b. civ. I, 60), qui ripas Iberi fluminis, australem maxime, tenebat.

15.

St. B. *Σικάνη, πόλις Ἰβηρίας, ὡς* 'Εκ. *Εὐρ.* Thucydides (VI, 2) refert Sicanos Iberiae fluvium Sicanum accolentes a Liguribus pulsos migravisse in Siciliam. Hunc Sicanum esse fluvium *Derae*, regionis Ibericae, cuius incolae Deraei appellantur, traditur a Stephano s. v. *Δηρά*, fortasse ex Hecataeo, eumque pro Sicori, qui Ilerdam praeterfluit et prope Octogesam ab Ibero

excipitur, habebant iam antiqui. (Serv. Virg. Aen. VIII 328). Deram sive Ideram cum Sicana civitate et flumine Sicano memorat Avienus Or. marit. 469—480.

16.

St. B. Ἰοψ, πόλις ἐν Ἰβηρία χερσονήσου. Ἐκ. Εὐρώπη. »μέτα δὲ Ἰοψ πόλις, μέτα δὲ Λεσυρὸς ποταμὸς.«
Nomen chersonesi Hecataeo deberi videtur, quippe quo etiam Avienus utatur (Or. mar. 491). Praeterea vetustam urbem *Pyrenen* recenset Avienus (559), fortasse ex Hecataeo.

17.

St. B. Κρομόουσα, νῆσος Ἰβηρίας, Ἐκ. Εὐρ.

18.

St. B. Μηλοουσσα, νῆσος κατὰ Ἰβηρας. Ἐκ. Εὐρ.

19.

St. B. Ναρβών, ἐμπόριον καὶ πόλις Κελτική. Ἐκ. Εὐρ. Urbs notissima. Scylax, de ipsa tacens, regionem hanc a mixtis Iberis et Liguribus habitari refert. Pergit Stephanus: ἔστι καὶ λίμνη Ναρβωνίτις, καὶ ποταμὸς Ἀτακός. Ἐκαταῖος δὲ Ναρβαίους αὐτοῦς φησι. De lacu et fluvio cf. Strab. IV, p. 181. Ataci etiam mentionem deberi Hecataeo, monstrabit locus Avieni fr. 20.

20.

St. B. Ἐλίσυκοι, ἔθνος Λιγύων. De quibus Avienus, Hecataeum haud dubie secutus: »gens Elesy-cum prius loca haec tenebat, atque Narbo civitas erat ferocis maximum regni caput. Hic salsum in aequor

amnis Attagus ruit.« Or. Mar. 584. Helisycos memorat Herodotus VII, 165.

21.

St. B. Νύραξ, πόλις Κελτική. Έκ. Εύρ. Urbs ignota.

22.

St. B. Μασσαλία, πόλις τῆς Λιγυστικῆς, κατὰ τὴν Κελτικὴν, ἄποικος Φωκαέων. Έκ. Εύρ. Quam a mari paene circumfusam describit Avienus (Or. mar. 695), fortasse ex Hecataeo, cui eam quoque famam deberi pröbabile est, cui credebat ille, Rhodanum triplici ostio evolvi in mare Adriaticum, Ligusticum, et in Oceanum (675), quemadmodum etiam Nilum ex Oceano fluere putabat Hecataeus. Et fortasse de Lemano etiam lacu famam aliquam tradiderat Hecataeus, quem nomine Graeco paludis Accionis designat Avienus (673).

23.

St. B. Μόνοικος, πόλις Λιγυστικῆ, Έκ. Εύρ. Portus Herculis Monoeci; dictus, si Servio fides est (Virg. Aen. VI, 831) »vel quod pulsus omnibus solus ibi habitavit Hercules, vel quod in eius templo nunquam aliquis deorum simul colitur, sicut in Iovis Minerva et Iuno, in Veneris Cupido.« Praeter locum Virgillii cf. Tacit. Hist. III, 42. Plin. III, 5, 7. Strab. IV, p. 309 sq. Lucan. I, 408. Sil. Ital. I, 586. Situs est in confiniis Liguriae Italicae et Gallicae.

24.

St. B. Ἀμπελος, πόλις τῆς Λιγυστικῆς. Oppidum ignotum.

25.

St. B. Αἰθάλη, νῆσος Τυρσηνῶν. Ἐκ. Εὐρ. εἶκε δὲ κεκληῖσθαι διὰ τὸ σίδηρον ἔχειν, τὸν ἐν Αἰθάλῃ τὴν ἐργασίαν ἔχοντα. Ferri metalla memorat Plin. III, 6, 12; Virg. Aen. X, 174. Strab. V, p. 341 sq. Latinis dicitur Ilva, Scylaci Aethalia.

26.

St. B. Κύρνος, νῆσος πρόσβορδος Ἰαπυγίας. Ἐκ. Εὐρ. Iapygiae mentionem non intelligo. Etiam Sardiniam ab Hecataeo fuisse descriptam, efficiendum videtur e mentione insulae Calathae, sitae inter Sardiniam et Africam. Cf. fr. 3 et 517. In Sardiniae ora boreali fortasse regio quaedam exstitit, cuius nomen aliquid similitudinis habebat cum voce Iapygiae.

27.

St. B. Κάπυα, πόλις Ἰταλίας. Ἐκ. Εὐρ. ἀπὸ Κάπυος τοῦ Τρωϊκοῦ. Nomen Italiae Stephanum addidisse apertum est et hic et in Capreae mentione. Hecataeus ipse aut, sicut Scylax, ipsos nominavit Campanos, neque tum Latinos neque Volscos ab eo praetermissos esse credibile est, qui quidem a Graecis communi Ausonium nomine comprehendebantur, aut omnes hos populos, qui inter Etruscos et Oenotros habitabant, mero Ausonium nomine appellabat, quod cum Italico confudit Stephanus, qui s. v. Ἀύσων nullum inter Ausones et

Italos discrimen statuit. *Roma* urbs, cuius meminit Damastes (Dionys. Halic. Antiqu. Rom. I, p. 58), quin nota fuerit Hecataeo, vix dubitandum est. (Cf. Niebuhr. Hist. Rom. II, p. 622).

28.

St. B. *Νῶλα*, πόλις *Ἀυσόνων*. Ἐκ. *Εὐρ.* Suidas: *Νῶλα*, πόλις *Ἀυσόνων* παρὰ *Ἑκαταίῳ*. *Πολύβιος* δὲ *Νώλην* αὐτήν φησι.

29.

St. B. *Καπριήνη*, νῆσος *Ἰταλίας*. *Λέγονται καὶ Καπρίαί*. Ἐκ. *Εὐρ.* Fortasse *Καπρίη* scribendum, cum syllaba *νη* facile ex vocabulo *νησος* orta sit.

30.

St. B. *Ἀρίνθη*, πόλις *Οἰνώτρων ἐν μεσσοποταμίᾳ*. Ἐκ. *Εὐρ.* Urbem Oenotrorum Arianthen, quae eadem videtur, ex Herodiani libro duodecimo affert Stephanus. *μεσσοποταμία* opponitur *μεσογαίῳ*: nomen referendum videtur ad Interamniam in agro Bruttiorum sitam: quasnam vero regiones his significaverit Hecataeus nescimus. Oenotrorum regio pertinet a Silaro flumine per Lucaniam et Bruttios usque ad fines Iapygiae et Peucetiae, de quibus cf. fr. 54 et fr. 57. De ipso Oenotriae nomine v. Herod. I, 167. Scymn. v. 244. Nieb. Hist. Rom. I, p. 63. Strab. V, init. VI, p. 391 sq.

31 (?).

St. B. *Βρυστακία*, πόλις *Οἰνώτρων*. Sine auctoritatis mentione. Hodie dicitur Umbriatico.

32.

St. B. *Αρῦς*, πόλις *Θράκης*, 'Εκ. *Εὐρ.* ἔστι καὶ πόλις τῶν *Οἰνώτρων*. Probabile est, utriusque mentionem deberi *Hecataeo*. *Oppidum ignotum*.

33.

St. B. *Ἀρτεμίσιον*, πόλις *Οἰνώτρων* ἐν *μεσογαίᾳ*. 'Εκ. *Εὐρ.* *Φίλιστος* δὲ *Ἀρτεμίτιον* αὐτὴν καλεῖ, ἴσως *Λωρικῶς*. *Oppidum ignotum*.

34.

St. B. *Ἐριμον*, πόλις *Οἰνώτρων* ἐν *μεσογαίᾳ*. 'Εκ. *Εὐρ.* *Nunc Regina*.

35.

St. B. *Ἰξιᾶς*, πόλις *Οἰνώτρων* ἐν *μεσογαίᾳ*. 'Εκ. *Εὐρώπη*. «ἐν δὲ *Ἰξιᾶς* πόλις, ἐν δὲ *Μενεκίνη* πόλις.»
St. B. *Μενεκίνη*, πόλις *Οἰνώτρων* ἐν *μεσογαίᾳ*. *Ho-*
die Mendicino, sita ab occidentali parte *Consentiae*.

36.

St. B. *Κυτέριον*, πόλις *Οἰνώτρων* ἐν *μεσογαίᾳ*. 'Εκ. *Εὐρ.* *Putant Cyterium esse idem quod oppidum Cirisano in Calabria citeriore*.

37.

St. B. *Μαλάνιος*, πόλις *μεσογαίης* τῶν *Οἰνώτρων* τῶν ὑπὸ *Ἐκαταίου* καταλεχθεισῶν ἐν *Εὐρώπῃ*.

38.

St. B. *Νίναια*, πόλις *Οἰνώτρων* ἐν τῇ *μεσογαίᾳ*. 'Εκ. *Εὐρ.* *Omnes haec urbes sunt Lucaniae et Bruttiorum*.

39.

St. B. *Κόσσα*, πόλις. *Οινώτρων ἐν τῷ μεσογείῳ*.
Ἐκ. Εὐρ. Urbs in agro Thurino, Caesari Cosa dicta
 (b. civ. III, 22. Vell. I, 14). Hodie Cassano. Quod
 ad Etruriae urbem inter Populonium et Tarquinius sitam
 hunc locum referunt interpretes, satis patet Etruriae et
 Oenotriae diversitas.

40.

St. B. *Λαμητῖνοι*, πόλις ἀπὸ *Λαμήτου* ποταμοῦ
 πρὸς *Κρότωνα*. *Ἐκ. Εὐρώπη*· »ἐκ δὲ *Λάμητος* ποταμοῦ
Λαμητῖνοι.« Lametia a Crotone totius Bruttiorum agri
 latitudine distat, ipsa in occidentali litore sita, itaque de
 regione, quae tantum patebat, dicta videtur vox πόλις.
 Cluver. Ital ant. IV, 15, p. 1289.

41.

St. B. *Μέδμη*, πόλις *Ἰταλίας* καὶ κρήνη *ὁμό-*
νυμος. *Ἐκ. Εὐρώπη*· »ἀπὸ *Μέδμης* κρήνης τινός « De
 eadem Stephanus s. v. *Μέσμα*, πόλις *Ἰταλίας*· *Ἀπολλό-*
δωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν. Medamam urbem Locrorum
 cum Medama fonte haud procul ab amni Metauro me-
 morat Strabo (VI, p. 394). Eandem Plinius III, 5, 10.

42.

St. B. *Σκύλλαιον*, ἄκρα, περὶ ἧς *Ἐκ. ἐν Εὐ-*
ρώπῃ φησί. Scyllaeum promontorium v. Ptol. III, 1.
 Strab. VI, p. 394. Oppidum Scyllaeum Plin. III, 5, 1.

43.

St. B. *Ζάγκλη*, πόλις *Σικελίας*· *Ἐκαταῖος Εὐ-*
ρώπῃ· οἱ μὲν ἀπὸ *Ζάγκλου* τοῦ *Γηγενοῦς* ἢ ἀπὸ κρή-

νης Ζάγκλης. οἱ δὲ διὰ τὸ ἐκεῖ Κρόνον τὸ δρέπανον ἀποκρύψαι, ᾧ τὰ τοῦ πατρὸς ἀπέκοψεν αἰδοῖα. Num haec omnia Hecataeo debeantur, incertum. Zancle principio a Cumaeis Italiotis, deinde a Chalcidensibus, postea a Samiis habitata, denique ab Anaxilao Rhegino subiecta Messanaeque nomine ornata (cf. Thuc. VI, 4, 5. Her. VII, 164), quod certe factum est ante Ol. 76. 1. quo anno obiit Anaxilaus.

44.

St. B. Κατάνη, πόλις Σικελίας. Ἐκ. Εὐρώπη
 »μέτα δὲ Κατάνη πόλις, ὑπερ δὲ ὄρος Αἴτην.« Colonia Thuclis cum Chalcidensibus, qui per annos aliquot Naxi habitaverant, condita quinto anno post Syracusas. Thuc. VI, 5. Aetnae viciniam vide Thuc. III, 116. Inde ab Ol. 76, 1. iussu Hieronis Syracusii Catana nomen Aetnae gerebat.

45.

St. B. Συρακοῦσαι, πόλις Σικελίας μεγίστη, ὡς Ἐκ. Εὐρ.

46.

St. B. Λιλύβαιον, ἡ πρὸς δύσιν ἄκρα τῆς Σικελίας, Ἐκ. Εὐρ. ἔστι καὶ πόλις. Polyb. I, 41.

47.

St. B. Μοτύη, πόλις Σικελίας ἀπὸ Μοτύης γυναικὸς, μηνυσάσης Ἡρακλεῖ τοὺς ἐλάσαντας τοὺς αὐτοῦ βοῦς. Ἐκ. Εὐρ. Φίλιστος δὲ φρούριον αὐτὴν φησι Σικελίας παραθαλάττιον. Erat colonia Carthaginensium sita in insula prope Lilybaeum, quae a Sicilia distabat stadia

sex. Diod. XIV, 52. Hanc cum Soloento et Panormo perpetuo tenebant Carthaginienses, cum ex reliquis Siciliae oppidis eiectione essent a Graecis. Thuc. VI, 2. Alia eiusdem nominis urbs sita erat prope Pachynum et Camarinam, habitata a Poenis et Afris (Paus. V, 25, 5) quae Ptolemaeo (III, 4), Motyca dicitur. Hecataeum vero de altera dixisse, id inde apparere videtur, quod etiam Soloenti mentionem fecit et utriusque originem repetit e fabulis Heracleis.

48.

St. B. Σολοῦς, πόλις Σικελίας, ὡς Ἐκ. Εὐρ. «ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ Σολόεντος κακοζέονου, ὃν ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς.» Pro Σικελίας Mss: Κιλικίας, errore, qui tum e similitudine nominum, tum ex eo, quod Soli, quae est vera Ciliciae urbs, hanc praecedat, facillime intelligitur. Pro ἐκλήθησαν sunt qui ἐκλήθη vel κέκληται legere malint, videntur autem haec verba ipsius esse Hecataei, qui de incolis antea dixerit. Memorat urbem Himerae vicinam Plinius III, 8, 14.

49.

St. B. Ἰμέρα, πόλις Σικελίας. Ἐκ. Εὐρ. ἔστι καὶ Λιβύης. Himera ad fluvium Himeram, quem memorat Stephanus, sita Zancleorum erat colonia (Thuc. VI, 5), sola in hac regione urbs Graeca (Thuc. VI, 62). Eandem Graeco nomine insignem memorat Scylax. — Libyae urbs ignota; fortasse scribendum est Λέσβου, cf. Steph. Ἴσση, πόλις ἐν Λέσβῳ, κληθεῖσα Ἰμέρα.

50.

St. B. *Μυλαί, πόλις Σικελίας*. 'Εκ. *Εύρ.* Thucydides (III, 90) hanc Messanae sive Zancae subiectam dicit. Distabat a Peloro promontorio viginti millia passuum (Strab. VI, p. 266), ab insula Lipara navigio dimidii diei (Scyl.). Hinc oriundi fuisse narrantur illi Zancaei, qui Himeram condiderunt (Strab. VI, p. 272). Praeterea cf. Suet. Aug. 16.

51.

St. B. *Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, πόλις Ἰταλίας*. 'Εκ. *Εύρ.* Origines urbis vide apud Strabonem (VI, p. 597). Erat colonia Locrorum Oeanthensium: cf. ad fr. 82. Memorat eam Scylax et ut infestam Rheginis finitimis Thucydides (IV, 1, 24). *Rhegii* mentio, quae nobis non est servata, Hecataeo haud dubie non defuit.

52.

St. B. *Καυλωνία, πόλις Ἰταλίας, ἣν Ἀυλωνίαν Ἐκαταῖος καλεῖ διὰ τὸ μέσσην αὐλώνος εἶναι*. Eadem referuntur a Strabone (VI, p. 401): *Ἀχαιῶν κτίσμα Καυλωνία, πρότερον δ' Ἀυλωνία λεγομένη διὰ τὸν προκείμενον αὐλώνα*. Crotoniatas fuisse istos Achaeos Stephanus refert s. v. *Ἀυλών*. Pyrrhi tempore diruta est a Campanis Romanorum sociis (Paus. VI, 3, 12), cives eiecti novam Cauloniam in Sicilia condiderunt (Strab. I. c.). Memoratur Caulonia a Scylace, Thucydide (VII, 25), Livio (XXVII, 12, 15, 16), Plinio (III, 10, 15) aliis. Forma Aulonia usus est etiam Charax in Italicis (Eustath. II. IX, 45).

53.

St. B. *Κρόταλλα*, πόλις *Ἰταλίας*, *Ἐκ. Εὐρ.*
 Urbs ignota, sed Crotalum amnem in vicinia Scylacii
 memorat Plinius (III, 10, 15) cui adiacebat oppidum,
 quod postea Castra Hannibalis, ab initio fortasse Cro-
 talla vocabatur.

54.

St. B. *Ἰαπυγία*, δύο πόλεις· μία ἐν τῇ *Ἰταλίᾳ*.
καὶ ἑτέρα ἐν τῇ Ἰλλυριδί. ὡς *Ἐκαταῖος*. De urbibus
 nihil notum, probabile est, haec referenda esse ad re-
 giones. Scylax Heracleam, Metapontum, Tarentum et
 Hydruntum urbes Graecas in Iapygia nominat, Hero-
 dotus (IV, 100) Brundisium. Nomen Iapygiae deriva-
 bant Graeci ab Iapyge filio Daedali et mulieris Cretensis
 Strab. VI, p. 427. E Creta derivantur Iapyges etiam
 Herod. VII, 170.

55.

St. B. *Ἐλεύτιοι*, ἔθνος τῆς *Ἰαπυγίας*. *Ἐκ. Εὐρ.*

56.

St. B. *Χανδάνη*, πόλις *Ἰαπυγίας*. *Ἐκ. Εὐρώπη*.
ἐν δὲ Χανδάνη πόλις, μετὰ δὲ Πευκαῖοι.

57.

St. B. *Πευκετίαντες*, ἔθνος τοῖς *Οἰνώτραις*
προσεχῆς, ὡς *Ἐκ. Εὐρ.* Apparet ex his, duplici no-
 mine tum Peucaeorum, tum Peucetiantium incolas Peu-
 cetiae, quae Scylaci Peucetienses dicuntur, appellatos
 esse ab Hecataeo. Quī non ad litus sed in media terra

Oenotrorum erant finitimi ; a quibus in regione maritima interposita peninsula Iapygia disiungebantur. Necessitudinem , quae inter Oenotros et Peucetios intercedebat, ea significat fabula quae Oenotrum et Peucetium fratres, filios Lycaonis dicebat. Fines Peucetiorum vide Strab. VI, p. 434.

58.

St. B. Ἀδριᾶ, πόλις, καὶ παρ' αὐτὴν κόλπος Ἀδριᾶς, καὶ ποταμὸς ὁμοίως, ὡς Ἑκαταῖος. » ἡ χώρα τοῖς βοσκήμυσιν ἐστὶν ἀγαθὴ, ὡς δις τίκειν τὸν ἐγναυτὸν καὶ διδυμοτοκεῖν, πολλάκις καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἐρίφους τίκειν · ἐνίοτε δὲ καὶ πέντε καὶ πλείους · καὶ τὰς ἀλεκτορίδας δις τίκειν τὰς ἡμέρας. τῷ δὲ μεγέθει πάντων εἶναι μικροτέρας τῶν ὄρνιθων. «
Videntur haec omnia verba Hecataei. De animalibus, quorum ubertatem praedicat, confer Aristot. Hist. Anim. VI, 1, 19. Scymn. v. 378, sqq. Post τίκειν nomen caprarum videtur excidisse. Urbs, quam memorat, sita est in terra Henetorum sive in terra Gallorum, ubi a Scylace fluvii mentio iniicitur, nam quod a nonnullis locus noster ad Hadriam Picenorum urbem mediterraneam (Ptol. III, 1) refertur, non est quod refutemus. Scylaci regio fluminis Adriæ dicitur intimus sinus Adriatici recessus. Adrias postea Tartarus vocatus, Tacit. Hist. III, 9. Sinum Adriaticum vide fr. 71.

59.

St. B. Ἴστροι, ἔθνος ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ · Ἐκ. Εὐρ. Inter Gallos, qui ad fluvium Adriam sunt, et

Istros *Veneti* incolunt, quorum mentionem certo non praeteriit Hecataeus. In terra Venetorum Eridanus est (Scyl.). Venetis finitimi sunt Istri, quibus duae adiacent insulae, ubi metalla plumbi albi (Scymn.). Horum litus per millia et trecenta stadiorum extenditur (Strab. VII, p. 483), longitudine navigii diei ac noctis unius (Scyl.). In hac regione fluminis Istri ostia memorat Scylax, errore, quem nominum similitudini debebat, amnem aliquem illic in mare influentem, fortasse Athesin, vel minorem aliquem, habens pro brachio Danubii. Quod enim sunt qui ex alio errore hunc Scylacis locum interpretentur, putavisse eum, Danubium ab occidente orientem versus perfluere Istriam (tum cum Savo flumine Danubium confudisset), ideoque ex eius opinione sinus Adriatici fines boream versus tanto longius fuisse extensos, quanto opus est, si Danubium Istrorum genti vicinum sibi finxerit, haec opinio eo evertitur, quod Scylax, ubi in hac descriptione praeternavigationis litorum fluvium quempiam memorat, ostia semper fluvii intelligit, velut Iberi fluminis (2), Rhodani (3), Teriae (15), Eridani (19), reliquorum, et eo, quod huic Istriaco ostio ea ostia, quibus in Pontum sese effundit Ister, diserte Scylax opposuit: *καὶ ποταμὸς Ἰστρος. οὗτος ὁ ποταμὸς καὶ εἰς τὸν Πόντον εἰσβάλλει.* Confirmatur denique nostra interpretatio ipsis verbis scriptoris praeternavigationis Ponti Euxini (p. 11): *οὗτος Ἰστρος ποταμὸς ὁ καὶ Δανούβις καλούμενος, κατέρχεται ἀπὸ τῶν ἐσπερίων τόπων, τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος. δυοὶ δὲ περισχιζόμενος καὶ εἰς*

τὸν Ἀδρίαν ὄει. Cf. Scymn. II, 30. p. 45. (Hudson).
 Ex his clare intelligitur, cur Istrum cum Nilo compara-
 verit Scylax: septem utrique tribuit ostia. Idem hoc
 brevius Strabo refert, indicans simul, a nonnullis scri-
 ptoribus Argonautas per hunc duplicem Istrum ductos
 esse e Ponto in Adriam (I, p. 79), quae cogitatio pro-
 xime abest ab Homericis, ubi per boreales terrae partes,
 quae mari teguntur Homero, Argo redit (Völcker. Geogr.
 Homer. p. 134). Sinum vero Adriaticum a Scylace non
 amplius, quam quod verum est, versus boream esse
 extensum, efficitur ex computatione singularum, quibus
 litora eius designat, mensurarum. Hecataeus per australem
 Oceanum et Nilum fluvium reversos esse putavit Argo-
 nautas: de Istro vero eum idem cogitavisse, quod omnis
 eius aetas, probabile est. Istrios Thracas appellat Scym-
 nus (v. 390), cum omnes illos populos, qui australem Istri
 ripam accolebant, Graeci pro Thracibus habere solerent,
 borealis ripae accolae narrabant Sigynnas, pertinentes a
 Ponto usque ad Venetorum fines, Her, V, 9.

60.

St. B. Καυλικοί, ἔθνος κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλ-
 πον. Ἐκ. Εὐρ. κέκληται δὲ ἀπὸ ὄρους. Montem Cau-
 liacum cum monte Anguro Apollonius (IV, 524 c. schol.)
 et Polemo (ib. in schol.) in Scythia prope Istrum col-
 locant. Videtur hoc repetendum ex Hecataeo, qui cum
 Scylace Istrum apud Istros invenire sibi videbatur, prope
 Istrum vero Caulicos commemoravit, quos poetae postero-
 res ad ipsum Istrum transtulerunt. Montem Cauliacum et

Angurum Apollonius putat oppositum Istro, qui propterea disparatus duplici cursu in Pontum et in Istrum effluit.

61.

St. B. *Λιβυρνοί*, ἔθνος προσεχὲς τῷ ἐνδοτέρῳ μέρει τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου. Ἐκ. *Εὐρ.* ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τινος Λιβυρνοῦ, ἀφ' οὗ εὐρεται τὰ Λιβυρνικὰ σκάφη καὶ Λιβυρνικὴ μανδύη, εἶδος ἐσοθῆτος. Num haec omnia ex Hecataeo desumpta, incertum. Tunicam Liburnicam memorat Aeschylus fr. 589 (342 Ddf.) Scylax Liburnos muliebri imperio subiectos refert. Pro ἀφ' οὗ codd. Ἀττικοῦ, quod ex Eustathii commentario in Dionysium optime correxit Berkelius.

62.

St. B. *Μέντορες*, ἔθνος πρὸς τοῖς Λιβύρνοις. Ἐκ. *Εὐρ.* Insulas Mentorides Liburniae adiacentes memorat Scylax, Scymnus Mentores et Hymanes inter Istros et Liburnos collocat v. 393; quod Eridani ibidem mentionem facit, repetendum videtur ex errore librariorum, ut tota haec descriptio v. 394 — 400 alio transponenda sit, post Umbrorum enarrationem (v. 365 — 367) et mentionem maris Adriatici (v. 368 — 373.) Nam quae in extrema descriptione Eridani narrantur de vestibibus incolarum nigris ob luctum, quem de Phaethonte susceperint, pertinent ad ipsas Adrianos, cf. Aesch. Heliad. fr. 63 Ddf., quorum designatio suum locum habet inter descriptionem maris Adriatici, ubi Electricides insulae memorantur, quae in mentem revocant

annem Eridanum, qui ipse electrum fert, et inter laudes felicitatis terrae Adriaticae. Etiam quae v. 393 dicuntur, bene concinunt cum iis, quae v. 400 sequuntur, ut totus locus ita sit restituendus :

- 365 *Μεσαιΐτατον δ' οἰκοῦσιν Ὀμβρικοὶ λεῶ,* 365
οὓς φασιν ἀβροδίατον αἰρεῖσθαι βίον,
Λυδοῖσι βιοτεύοντας ἐμφερέστατα.
εἴτ' ἐστὶν Ἀδριανὴ θάλαττα λεγομένη,
Θεόπομπος ἀναγράφει δὲ ταύτης τὴν θέσιν·
- 370 *ὡς δὴ συνισθμίζουσα πρὸς τὴν Ἰονικὴν* 370
νήσους ἔχει ταῖς Κυκλάσιν ἐμφερεσιτάτας.
τούτων δὲ τὰς μὲν λεγομένας Ἀψυρτίδας
Ἡλεκτριδας τε, τὰς δὲ καὶ Λιβυρνίδας. 373
Ἡρίδανος ὃς κάλλιστον ἤλεκτρον φέρει, 394
- 375 *ὃ φασιν εἶναι δάκρυον ἀπολιθούμενον* 395
διανυγὲς αἰγείρων ἀποστάλαγμα τι.
λέγουσι γὰρ δὴ τὴν κεραύνωσιν προτοῦ
τὴν τοῦ Θαέθοντος δεῦρο γεγονέναι τινές·
διὸ καὶ τὰ πλήθῃ πάντα τῶν οἰκητόρων
- 380 *μελανειμονεῖν τε πενθικὰς τ' ἔχειν στολὰς.* 400
τὸν κόλπον ἱστοροῦσι τὸν Ἀδριατικὸν 374
τῶν βαρβάρων πληθὺς τι περιοικεῖν κύκλω· 375
ἑκατὸν σχεδὸν μυριάσι πενήτηκοντὰ τε
χώραν ἀρίστην νεμομένους καὶ καρπίμην·
- 385 *διδυμοτοκεῖν γὰρ φασὶ καὶ τὰ θρέμματα·*
αἴηρ διαλλάσσων δὲ περὶ τὸν Ποντικὸν
ἐστὶν ὑπὲρ αὐτοὺς καίπερ ὄντας πλησίον· 380

οὐ γὰρ νιφετώδης οὐτ' ἄγαν ἐψυγμένος,
 ὕγρὸς δὲ παντάπασι διὰ τέλους μένει,
 390 ὄξυς ταραχώδης ὢν τε πρὸς τὰς μεταβολὰς
 μάλιστα τοῦ θέρους δὲ, πρηστήρων τε καὶ
 βολὰς κεραυνῶν, τοὺς τε λεγομένους ἐκεῖ 385
 Τυφῶνας. Ἐνετῶν δ' εἰσὶ πενήτηκοντὰ πού-
 πόλεις ἐν αὐτῷ κείμεναι πρὸς τῷ μύχῳ
 395 οὓς δὴ μετελθεῖν φασὶν ἐκ τῶν Παφλαγόνων
 χώρας κατοικῆσαι τε περὶ τὸν Ἀδριαν.
 Ἐνετῶν ἔχονται Θοῤῃκες Ἰστροὶ λεγόμενοι. 390
 δυὸ δὲ κατ' αὐτοὺς εἰσι νῆσοι κείμεναι,
 κασσίτερον αἰ δοκοῦσι κάλλιστον φέρειν.
 400 ὑπὲρ δὲ τούτους Ἰσμενοὶ καὶ Μέντορες. 395
 ἣ πλησίον χώρα δὲ τούτων κειμένη 401
 ὑπὸ τῶν Πελαγόνων καὶ Λιβυρονῶν κατέχεται.

- Cum Eridani mentio, ubicunque collocetur, abrupte incipiat neque cum iis, quae antecedunt, grammaticae coniuncta sit, probabile est excidisse versum, quo dictum sit, effundi Eridanum in mare Adriaticum, fortasse etiam, effundi eum prope insulas Electridas, quas ostiis eius vicinas esse narrabant Graeci, etsi revera nusquam exstabant: Strab. V, p. 329. Quod Pontum Adriae vicinum dicit, etiam Polybius opinabatur, ab Haemo monte utrumque mare posse conspici: Strab. VII, p. 481. Plinius (III, 21, 25) Mentores, Hymanos, Encheleas, Bunos et Peucetias Liburnorum partes recenset. Terra Mentorica memoratur in libro de mir. auscult. 112.

63.

St. B. Ὑθμίται, ἔθνος πρὸς Λιβυνοῖς καὶ Σωπίοις, ὡς φησιν Ἐκ. Εὐρ. Videntur iidem, quos Plinius Hymanos, Scymni codices Hismenos appellant, quodnam nomen pro vero habendum sit, nescimus.

64.

St. B. Σνώπιοι, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Λιβυνοῖς, ὡς Ἐκ. Εὐρ.

65.

St. B. Ἰαπυγία, δύο πόλεις, μία ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ ἑτέρα ἐν τῇ Ἰλλυρίδι, ὡς Ἐκ. (Cf. fr. 54). Quod haud dubie dictum est de Iapodibus (Strab. VII, p. 314; Steph. s. v.) vel Iapydibus (Plin. III, 21, 25. Ptol. II, 17) populo Gallicae simul et Illyricae originis, quem ipse Hecataeus Iapyges videtur dixisse. Stephanus enim, qui modo ante ipsos tractavit Iapodes, erroris insimulari vix potest. Neque videtur fuisse error, cum plures eiusdem nominis populi in utroque Adriae litore reperiantur, Chaones et Chones, Peucetii et Peucetiae (cf. locum Plinii in notis ad fr. 62). Permutationis literarum G et D exempla omnibus nota sunt γῆ et δᾶ, γέφυρα et διφοῦρα, itaque forma Iapyges videtur fuisse vetustum nomen Iapydum, quod Hecataei tempore nondum evanuerat.

66.

St. B. Οἰδάντιον, πόλις Ἰλλυρίων. Θεόπομπος Φιλιππικῶν τριακοστῷ ὀγδόῳ. τὸ ἔθρικὸν Οἰδαντες

ὡς φησιν Έκ. Situs urbis ignotus, cum Salmasium, qui eius mentionem in Epidamni vicinitate in Scylacem inseruit, recte refutaverit Palmerius.

67.

St. B. Χελιδόνιοι, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Έκ. Εὐρώπῃ. »Σεσαρηθίων πρὸς βορέω οἰκέουσι Χελιδόνιοι.« Hecataeum Sesarethum ante Chelidonios recensuisse inde patet, quod horum situm ex illo designat. Eadem haec regio boream versus a Taulantiniis sita inter Rhizonem emporium et Buthoen a Scylace tribuitur Encheleis, de quibus v. fr. 73.

68.

St. B. Σεσάρηθος, πόλις Ταυλαντίων, ὡς φησιν Έκ. Taulantini sive Talantini memorantur a scriptore de mir. ausc. (Steph. B. Ταυλάντιοι) apud Eratosthenem (St. B. Ἀυθράχιον) ut populus Illyricus cum urbe Graeca Epidamno, fluviisque Drilone et Aoo, quae omnia etiam Scylax recenset, omissis ipsis Taulantiis, quorum nomen tamen facili emendatione inseruit Gronovius (p. 10 cf. annot. p. 15). Praeterea cf. Plin. III, 24, 26. Ad Drilonem sita est Buthoe, cuius meminit Scylax (p. 9) et Sophocles (fr. 795).

69.

St. B. Ἀβροιοι, ἔθνος πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ Ταλαντίων προσεχὲς τοῖς Χελιδονίοις, ὡς Έκαταῖος.

70.

St. B. Λάκμων, ἄκρα τοῦ Πίνδου ὄρους ἐξ ἧς ὁ Ἰναχος καὶ Αἴας ῥεῖ ποταμός: ὡς Έκ. ἐν πρώτῳ.

Hecataeus videtur formam *Λάκμος* usurpasse, siquidem accuratius, quam Stephanus, eius verba reddidit Strabo. Lacmonem nominat Herodotus IX, 93.

71.

Strab. VII, p. 486: τὸν δ' Ἰωνοῦ Ἀΐαντα καλεῖ Ἐκαταῖος καὶ φησιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου τοῦ περὶ Λάκμον, μᾶλλον δὲ τοῦ αὐτοῦ μύχου τὸν τε Ἰναχον ῥεῖν εἰς Ἄργος πρὸς νότον καὶ τὸν Αἶαντα πρὸς ἐσπέραν εἰς τὸν Ἀδρίαν. Forma Aeantis etiam Scylax utitur.

72.

Strab. VI, p. 417: Ἐκαταῖος φησὶ τὸν ἐν τοῖς Ἀμφιλόχοις Ἰναχον, ἐκ τοῦ Λάκμου ῥέοντα, ἐξ οὗ καὶ ὁ Αἶας ῥεῖ, ἕτερον εἶναι τοῦ Ἀργολικοῦ, ὠνόμασθαι δ' ἀπὸ Ἀμφιλόχου τοῦ καὶ τὴν πόλιν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν καλέσαντος· τοῦτον μὲν οὕτω φησὶν εἰς τὸν Ἀγελαῶν ἐκβάλλειν, τὸν δὲ Αἶαντα εἰς Ἀπολλωνίαν πρὸς τὴν δύσιν ῥεῖν. Reprehendit Strabo in iis quae praecedunt, poetas, qui fluvios sub mare demersos ex altera terra in alteram penetrare putaverint, et ex iis Sophoclem, qui Inachum Amphilochicum eundem habuerit, quem Argolicum, laudatque Hecataei, qui hoc reiecerit, intelligentiam.

73.

St. B. Δεξάριοι, ἔθνος Χαόνιον τῆς Ἐγγελέαις προσεχές· Ἐκ. Εὐρ. ὑπὸ Ἀμηρον ὄρος οἰκοῦν. Encheleae incolunt regionem inter Taulantios, quorum terra fr. 68 - 72 describebatur, et Chaones, litora maris circa montes Ceraunios (Schol. Apollon, IV, 507. Strab. VII,

p. 502, qui quidem non diserte hoc affirmat, inter eos autem populos, qui regionem ab Epidauro usque ad Acroceraunios pertinentem habitant, Encheleos recenset Cerauniis tantumnon proximos). Horum reges fuisse dicebantur Cadmus et Harmonia, quorum sepulcra ibi ostendebantur (Strab. ib.). Quae omnia a Scylace transferuntur in terram Chelidoniorum Drilonisque amnis vicinitatem, quamquam ex Hecataei descriptione medios inter Chelidionios et Encheleos interpositos fuisse Taulantios manifestum est, neque a Cerauniis disiungi debent Enchelei, quippe quos Dexarorum in Chaonia, quae a Cerauniis incipit, habitantium, finitimos dicat. Cum neque Scylaci neque Hecataeo fidem denegare possimus, Chelidionios, qui cum Taulantiis, Abris, Encheleis et Iapydibus sunt unius stirpis Illyricae, Encheleis proxime cognatos fuisse putabimus, ita ut, quamvis per Taulantios ab iis disiuncti, eodem nomine appellari potuerint, cum similitudo nominum neminem lateat. Quae de Cadmo narrantur, divelli non possunt a regione Drilonis, ubi Buthoae nominis origo ex his fabulis repetebatur (Steph. Βουθόη). Scymnus Encheleos circa Apolloniam habitare refert (v. 436). Omnino igitur Encheleorum et Taulantiorum sedes certo vix possunt discerni. Memorat Encheleos Herod. V, 61.

74.

St. B. Χαονία, μέση τῆς Ἠπειροῦ -- Ἐκ. Εὐρώπη. ὁ δὲ κόλπος Κιρράϊος καὶ τὸ πεδῖον ἐν τῇ

Χαονική. Rationem, cur haec a scriptore coniuncta sint, reddere non possumus.

75.

St. B. Ὀρικός, πόλις ἐν τῷ Ἴονίῳ κόλπῳ. Ἐκαταῖος λιμένα καλεῖ τῆς Ἠπείρου τὴν Ὀρικὸν, ἐν τῇ Εὐρώπῃ. »μέτα δὲ Βουθρωτὸς πόλις, μέτα δὲ Ὀρικός λιμὴν.« Eadem Hecataei verba affert Eustathius (Dionys. Perieg. 321). Designantur fines Chaoniae, cuius borealis terminus est Oricus, australis Buthrotus, sita in confiniis Chaoniae et Thesprotiae, dicta, ut ferebant, a bove, quem Helenus sacrificavit, vel ut alii narrabant, et fortasse Hecataeus, a Buthroto conditore (Steph. Βουθρωτός). Hic quoque scriptorem locum meridionalem ante borealem videmus nominavisse itaque boream versus perrexisse. Ipsa Orici regio non annumeratur Chaoniae, sed est Illyriae, et quidem Encheleorum. Scylax eam Amantinis assignat, quos ultimum dicit Illyriae populum. E regione Buthroti sita est Corcyra insula.

76.

St. B. Βαϊάκη, πόλις τῆς Χαονίας. Ἐκ. Εὐρ.

77.

St. B. Ὀρέσται, Μολοσσικὸν ἔθνος. Ἐκ. Εὐρ.

78.

St. B. Λωδώνη, πόλις τῆς Μολοσσίδος ἐν Ἠπείρῳ. Ἐκ. Εὐρώπῃ. »Μολοσσῶν πρὸς μεσημβρίας οἰκέουσι Λωδωναῖοι.«

79.

St. B. Ἐπιλευκάδιοι, πόλις μετὰ Ἀκαρνανίαν Ἐκ. Εὐρ. Urbem Leucadem antiquo tempore procul a mar sitam fuisse et Epileucadios vocatam, quod nomen postea sit mutatum, refert Scylax (p. 34). Hic etiam boream versus perrexit Hecataeus, qui Epileucadios post Acarnaniam recensuit. In hac regione Ambraciae et Amphilochorum circa sinum Ambracium Hecataeus pariter ut Scylax (26) Geryonem, populorum illorum regem, habitavisse coque Herculem expeditionem, qua boves ei cripue rit, direxisse contendit. Arrian. Exped. Alex. II, 16.

80.

St. B. Ἀλύξεια, πόλις Ἀκαρνανίας Ἐκ. Εὐρ. ἀπὸ Ἀλύξιος τινός. Nomen hoc medium positum est inter Ἀυδίαν et Ἀύκaiαν, itaque fortasse Ἀύξεια scribendum. Alyzeam urbem Acarnaniae a Lyzeo, filio Icarum dictam memorant Stephanus (s. v.) et Strabo (X, p. 695. 705). Annotavit haec Berkelius. Scylaci dicitur Ἀλυττία.

81.

St. B. Μολύκραι, πόλις περὶ Ναύπακτον. Ἐκ. περιηγήσει Εὐρώπης. Oppidum appellabatur Μολύκραι, notum ex Thucydide (II, 84; III, 102) ubi Μολυκρειον. Scylace et Strabone (X, p. 705) ubi Μολύκρεια dicitur. A Stephano scribitur Ὀλύκραι, locumque obtinet inter eas urbes, quae a litera O incipiunt. Dubium non est quin depravato Hecataei codice, ubi litera M forte extincta erat, usus sit Stephanus.

Molycria iacet in Aetolia prope Antirrhium. Ptol. III, 15.
Locris Ozolis assignatur.

82.

St. B. *Οἶανθή*, πόλις *Λοκρῶν*. Ἐκ. Ἀσίᾳ. Ἑλλάνικος δὲ *Οἶανθειαν* αὐτὴν φησιν. Quod Ἀσίᾳ pro *Εὐρώπῃ* commemoratur, videtur esse nihil nisi vitium Stephani. Sita est in ore sinus Cirrhaei, cuius meminit Hecataeus fr. 74, urbs Locrorum Ozolarum (Scyl. 36). Cf. Müller. in Pindaro Dissenii (II, p. 727). Scylaci dicitur *Ἐὐανθίς* (Stephanus etiam formam *Οἶανθίς* recenset). Ptolemaeo Euanthia (III, 15). Cf. fr. 83. Pertinet huc etiam Euanthes, quem cum Locris ad sinum Crissaeum habitantibus Locros in Italia condidisse refert Strabo (VI, 397), itaque hanc urbem Oeanthae coloniam habemus.

83.

St. B. *Χάλαιον*, πόλις *Λοκρῶν*. Ἐκ. *Εὐρώπῃ*.
» *μέτα δὲ Λοκροὶ*, ἔν δὲ *Χάλαιον* πόλις, ἔν δὲ *Οἶανθή*
πόλις.« Libri ἔν δὲ οἱ Ἀνθηποιοὶ, quod facillime corrigitur. Thucydides Locrorum Ozolarum urbes sibi vicinas recenset has (III, 101): Amphissam (quam cum Euanthide memorat Scylax), Myonenses, Ipnenses, Messapios, Tritaenses, Chalaeos, Tolophonios, Hessios, Oeanthenses. Chalaenum cum Euanthia memorat Ptolemaeus (III, 15). Hic quoque ab oriente occidentem versus pergere videmus Hecataeum.

84.

St. B. Φωκίς, χώρα περιὲ τὸν Παρνασσόν· Ἐκ. Εὐρ. ἀπὸ Φώκου τινός. Phocus filius Ornyti, Sisyphi nepos, Corinthius (Scymn. 485). Phoci mentionem ex ipso Hecataeo esse petitam, patet e fr. 86.

85.

St. B. Κρῖσα, πόλις Φωκίδος· Ἐκ. Εὐρ. ἀπὸ Κρίσου Φῶκου υἱοῦ. Phoci filios Asius poeta epicus recensuit Panopeum et Crisum (Paus. II, 29, 4).

86.

Eustath. II, II, 520: Κρῖσα δὲ πεδίον καὶ πόλις ἐν Λοκροῖς ἢ ἐν Δελφοῖς ἀπὸ Κρίσου τινός τυράννου, ἢ ὡς Ἐκαταῖος φησιν, παιδὸς Φώκου.

87.

St. B. Χαιρώνεια, πόλις πρὸς τοῖς ὄροις Φωκίδος. Ἐκ. Εὐρώπη· «ἐν δε Χαιρώνεια πόλις . . . τὸ πρῶτον κέκληται . . . ἀπὸ Χαίρωνος.» Manifesto haec sunt mutilata, sententia autem inde restitui potest, quod postea dicit Stephanus, urbem prius Arnen vocatam fuisse et sic quidem apud Homerum (II, II, 507), quod ex Hecataeo videtur repetivisse, qui ita scripserit: X, πόλις, ἢ τὸ πρῶτον κέκληται Ἄρνη, ὕστερον δὲ Χαιρώνεια ἀπὸ Χαίρωνος. Chaeronem Hellanicus Apollinis et Therus filium dixit (Steph. ib.).

88.

St. B. Κορώνεια, πόλις Βοιωτίας· Ἐκ. Εὐρ. ἀπὸ Κορώνου τοῦ Θερασάνδρου.

89.

St. B. *Γέφυρα*, πόλις *Βοιωτίας*· τοὺς αὐτοὺς δέ φησι καὶ *Ταναγραίους*, ὡς *Στράβων* καὶ *Ἑκαταῖος*. Locus Strabonis est IX, p. 619. Cf. Herod. V, 57.

90.

St. B. *Κόρινθος*, πόλις ἔσω τοῦ ἰσθμοῦ τῆς *Πελοποννήσου*. Ἐκ. *Εὐρ.* ἡ αὐτὴ ἐκαλεῖτο Ἐφυρα ἀπὸ Ἐφύρας τῆς *Μύρμηκος* τῆς *Ἐπιμηθέως* γυναικός. Cf. Schol. Apollon. IV, 1212.

91.

Strab. VIII, 524. Ἑκαταῖος δὲ ὁ *Μιλήσιος* ἑτέρους λέγει τῶν Ἠλείων τοὺς Ἐπειούς· τῷ γοῦν Ἡρακλεῖ συστρατεῦσαι τοὺς Ἐπειούς ἐπὶ *Ἀργείαν* καὶ συναλελεῖν αὐτῷ τὸν τε *Ἀργείαν* καὶ τὴν Ἥλιν, φησὶ δὲ καὶ τὴν *Ἀύμην* Ἐπειῖδα καὶ Ἀχαΐδα. Reliqua horum pertinent ad Historias Hecataei (cf. fr. 348), quae vero de Dyme tradidit, vix omittere potuit in descriptione Achaiae.

92.

St. B. *Μήκιστον*, πόλις *Τριφυλίας*. Ἐκ. *Εὐρ.* ἔστι καὶ ἄλλη τῆς Ἥλιδος. Hecataeus utitur forma Ionica. Stephanus s. v. *Μάκιστος* eandem dicit urbem Cauconum in Triphylia conditam a Macisto fratre Phruxi, qui ipse urbem *Phruxam* condiderit, sitam in monte ab orientali parte Lepreaticae, stadia triginta distantem ab Olympia, in Arcadiae finibus. Ita Pherecydes (Steph. *Φοῖξα*) et fortasse nonnulla etiam Hecataeus. Praeterea

haud dubie *Psophidem* memoravit, cuius mentionem habuit in secundo libro Genealogiarum (fr. 344. a Steph. *Ψωφίς*). *Tegeae* meminit Hecataeus in narratione fabularum de Auge et Hercule (Paus. VIII, 4, 9, v. fr. 345), *Taenari* in fabulis de Hercule et Cerbero (Paus. III, 25, 5. v. fr. 346).

93.

St. B. *Ἀγάμεια* -- λέγεται δὲ *Μαντίνη* κατὰ συναλοιφήν παρ' *Ἐκαταίω*. Praeter has Peloponnesi urbes citantur ex Hecataeo etiam *Oene* Argolica, quam alii *Oenoen* dicunt, e primo Historiarum (fr. 343) libro, et *Mycenae* (fr. 360) cuius nomen inde derivaverit, quod Perseus ibi gladii *μυκῆν* amisisset. Universam Peloponnesum ante Graecos Hellenes a barbaris habitatam fuisse dixit Hecataeus (fr. 356).

94.

St. B. *Θορικός*, δῆμος τῆς *Ἀκαμαντίδος* φυλῆς. *Ἐκαταῖος* δὲ πόλιν αὐτὴν φησιν. Codd. τὴν πόλιν. — *Thoricus* in orientali Atticae litore prope abest a *Sunio*. Praeterea *Hymetti* meminisse novimus Hecataeum in Historiis (Herod. VI, 137).

95.

St. B. *Ἐλένη* νῆσος τῆς *Ἀττικῆς*. *Ἐκ. Εὐρ.* ἐκεῖ γὰρ ἀποβῆναί φησι τὴν *Ἐλένην* μετὰ τὴν ἄλωσιν *Ἰλίου*. Sita erat e regione *Sunii* et *Thorici*, aspera et deserta, in longitudinem sexaginta stadiorum extensa, propterea

Maeris vocata (Steph. ib. Strab. IX, p. 612; Paus. I, 35, 1). Memorat insulam Scylax (59).

96 (?).

Prope Helenam sita erat insula *Phacussa*, de qua v. fr. 281.

97.

St. B. Ὑδρέα, νῆσος πρὸς τῇ Τροιζῆνι. Ἐκ. Εὐρ. Her. III, 59. Paus. II, 34, 9. Hesychio dicitur insula Dolopum. *Cimoli* insulae mentionem vide apud Siden, fr. 250.

98.

St. B. Κόρσειαι, νῆσος τῆς Ἰωνίας, ἀντικρὺ Σάμου. Ἐκ. Εὐρ. Ἡρωδιανὸς Κορσία, διὰ τοῦ ι. Straboni (XIV, p. 943) Corsiae, Plinio (V, 31, 37) Corseae, ut Hecataeo. Inter Samum et Corseas iacet Icaria. Quod hanc non in Asiae descriptione, sed in Europa, recensuit Hecataeus, possumus mirari, est tamen non dubium, cum etiam in Chio, in Oenussis et in Mytilena Europae nomen additum sit. Asiae adnumeratur sola Lade. Videtur Hecataeus in descriptione Europae omnes Aegaei maris insulas recensuisse, sed Lade divelli non poterat a Mileto, abs qua proxime abest.

99.

St. B. Χίος, ἐπιφανεστάτη νῆσος τῶν Ἰώνων, ἔχουσα καὶ πόλιν ὁμώνυμον. Ἐκ. Εὐρώπη. «Χίσι κατὰ Ἐρυθράς. ἐν δὲ πόλις Χίος ἀπὸ Χίου τοῦ Ὠκεανοῦ ἢ ἀπὸ τῆς χιόνος τῆς ἐκεῖ γενομένης πολλῆς, ἢ ἀπὸ νύμφης τῆς Χιόνης.» Codd. Χιόνος.

100.

St. B. *Οἰνοῦσσαι*, νῆσος τῇ *Χίῳ* προσεχῆς·
 Ἐκ. Εὐρ. *Insulae Oenussae*, quas plures memorat Herodotus (I, 165, cf. Thuc. VIII, 24) sitae sunt mediae inter Chium litusque Lydiae.

101.

St. B. *Μυτιλήνη*, πόλις ἐν *Λέσβῳ* μεγίστη·
 Ἐκ. Εὐρ. ἀπὸ *Μυτιλήνης* τῆς *Μάκαρος* θυγατρὸς ἢ *Πέλοπος*. Cf. Diod. V, 57. Codd. *Καίσαρος* pro *Μάκαρος*.

102.

St. B. *Λῆμνος*, νῆσος πρὸς τῇ *Θράκῃ*, δύο πόλεις ἔχουσα, *Ἡφαιστίαν* καὶ *Μύριναν*, ὡς Ἐκ. Εὐρ. ἀπὸ τῆς μεγάλης λεγομένης *Θεοῦ*, ἣν *Λῆμνόν* φασί. ταύτη δὲ καὶ *παρθένους* ἔθνον. De insula et urbibus v. Ptol., III, 13.

103.

St. B. *Ἡφαιστία*, πόλις ἐν *Λήμνῳ*· Ἐκ. Εὐρ. Erat urbs mediterranea (Ptol. l. c.) in orientali insulae parte.

104.

St. B. *Μύρινα*, πόλις ἐν *Λήμνῳ*· Ἐκ. Εὐρ. ἔστι καὶ τῆς *Αἰολίδος* ἄλλη, ἀπὸ *Μυρίνης* ἀμφοτέραι ἢ ἀπὸ *Μυρίνου*. Incertum est, quantum ex his Hecataeo debeatur, solet vero hic memorare urbis cuiusvis originem. Myrina erat filia Crethci, uxor Thoantis.

Schol. Apoll. Rhod. I, 601. Sita est in occidentali insulae litore. De urbe Aeolidis cf. fr. 211.

105.

St. B. *Χαλκίς*, πόλις *Εύβοίας*. *Ἐκ. Εὐρώπη*.
 »*Χαλκίς πόλις ἐστίν, ἣ πρότερον Εὐβοία προσηγορεύθη.*
ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Κωμῶς τῆς Χαλκίδος καλουμένης θυ-
γατρὸς Ἀσωποῦ.» Nomen nymphae incertum, vel
 Comoe, vel Combe, ut Eust. II, II, 537.

106.

Paus. IV, 2, 3. *Ἐκ. δὲ ὁ Μιλήσιος ἐν Σκίῳ μοῖρα*
τῆς Ἐρετρικῆς ἔγραψεν εἶναι Οἰχάλιαν. μοῖρα Fa-
cius et Bekker. codd. μοῖραν. Scius regio ignota. Ne
 de libro quidem, ubi haec dixerit Hecataeus, constat.

107.

St. B. *Ὀρέστη*, πόλις *Εύβοίας*. *Ἐκ. Εὐρώπης*
περιηγήσει. Cf. Hesych. *Ὀρέστη, χωρίον Εύβοίας.*

108.

St. B. *Κῦνος*, ἐπίνειον *Ὀποῦντος*, ὡς *Φίλων* καὶ
Πανσανίως. *Ἐκαταῖος δὲ πόλιν αὐτὴν φησιν.* Paus. X,
 1, 2. Ptol. III, 15. *Amphanas*, urbem Doridis, in
 Genealogiis memoravit Hecataeus, cf. fr. 335.

109.

St. B. *Αἰγωνεῖα*, πόλις *Μηλιέων*. *Ανκόφρων,*
καὶ Ἐκαταῖος. *Ῥιανὸς ἐκκαιδεκάτῃ Αἰγώνῃν αὐτὴν λέγει.*

110.

St. B. *Ὀλιζών*, πόλις *Θεσσαλίας*. *Ἐκ. Εὐρ.*
 Urbs Magnesia, sita ad Pelium montem in litore (Hom.

Il. II, 717. Scyl. 66. Strab. IX, p. 666. Plin. IV, 9, 16). Errore Suidas eam Thraciae assignat.

111.

St. B. *Εὐρυμέναι*, πόλις Θεσσαλίας· Ἐκ. *Εὐρ.* Urbs Magnesiae sub monte Ossa in litore maris. (Scyl. ib.). Plinio (ib.) dicitur Erymnae.

112.

St. B. *Κράνων*, πόλις τῆς Θεσσαλίας τῆς Πελασιώτιδος, ἐν τοῖς Τέμπεσιν, ὡς Ἐκ. *Εὐρ.* Memorat eam Scylax (65). Meridiem versus à Cranone sita est Itonia, cuius meminit Hecataeus in Historiis (fr. 338), et haud dubie etiam in Europa, quamquam apud Stephanum nonnisi Thraciae regio Itonia laudatur.

113.

St. B. *Φωτίναιον*, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Ἐκ. ἐν περιηγήσει *Εὐρώπης*. Situs incertus. Sed ibi Hecataeus etiam *Phalannam* videtur recensuisse, quae ad borealem Penei ripam sita erat, cuius meminit in Historiis (fr. 333) ut urbis Perrhaeborum. (Steph. *Φάλασσα*: Ἐκ. *Ἰππίαν αὐτὴν καλεῖ*). Cf. Strab. IX. p. 671.

114.

St. B. *Ἰμφήης*, ἔθνος προσεχὲς τοῖς *Περόραιβοῖς*. Ἐκ. *Εὐρώπης* οἰκέουσιν *Ἰμφέες καὶ Περόραιβοί.* — Imphees ignoti. De Perrhaebis cf. Scylac. 66. Herod. VII, 131.

115.

St. B. *Αἰζίκη*, *Θράκης μέρος*, Ἐκ. *Εὐρ.* Videntur Aezices incolae non esse diversi ab Aethicibus, memoratis iam ab Homero (Il. II, 744), qui habitabant in

confiniis Thessaliae, Epiri et Macedoniae circa fontes Penci in monte Pindo (Strab. VII, p. 504; IX, p. 665.) Hos quod Thraciae Hecataeus adnumerat, mirum non est, cum omnes, quas iam recensebimus, Macedoniae urbes Thracicas dicat.

116.

St. B. *Χαλάστρα*, πόλις *Θράκης* κατὰ τὸν *Θερμαῖον κόλπον*. *Ἐκ. Εὐρώπη* ἐν δ' αὐτῷ *Θέρμη* πόλις *Ἑλλήνων Θρηϊκῶν*, ἐν δὲ *Χαλάστρῃ* πόλις *Θρηϊκῶν*. — Quod his nominibus praemittitur ἐν δ' αὐτῷ, eo significatur sinus Thermaicus ipse. Chalestram prope Axium amnem memorat Herodotus VII, 123. Eadem dicebatur Galadra. Straboni (VII, p. 510. cf. Steph. l. c.) Chalastra: sic etiam Plinio IV, 10, 17. Thermam respicit articulus Stephani *Θέρμη*, πόλις *Θράκης*, *Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας* φησὶ καὶ *Θουκυδίδης*. Cum ex altero loco Hecataeum hanc urbem Thracicam appellavisse sciamus, non dubito, quin post *Θράκης* nomen Hecataei exciderit, sua enim auctoritate Stephanus Macedonicam potius eam appellavisset. Thermam memorant Herodotus (VII, 121, 123 sq.), Thucydides (I, 61), Scylax (67), Plinius (IV, 10, 17), eandem postea Thessalonicen esse appellatam, refert Strabo (VII, p. 509).

117.

St. B. *Σινδοναῖοι*, *Θράκιον ἔθνος*, ὡς *Ἐκ. Εὐρ.* Videntur esse non diversi ab urbe Sindo, quam mediam inter Chalestram et Thermam memorat Hero-

dotus (l. c.), quam Stephanus ex illo loco *Σίνθον* dicit, quod a nostrorum librorum lectione discrepat.

418.

St. B. *Σμίλα*, πόλις *Θράκης*. 'Εκ. *Εὐρώπη*. »μέτα δὲ *Σμίλα* πόλις.« Smilam urbem Pallenae sinui Thermaico adiacentem dicit Herodotus (VII, 123).

419.

St. B. *Λίπαξος*, πόλις *Θράκης*. 'Εκ. De Lipaxo idem, quod de Smila, refert Herodotus (l. c.).

420.

St. B. *Μηκύβερα*, πόλις *Παλλήνης τῆς ἐν Θράκη Χερρόνησον*. 'Εκ. *Εὐρ*. Sita erat ad sinum Toronaicum (Scymn. 640; Herod. VII, 122. Plin. IV, 10, 17.) navale Olynthi (Strab. VII, 510; cf. Thuc. V, 18, 39), a quo distabat stadia viginti (Hyperid. apud Harpocration. s. v.), urbs Graeca (Scyl. 67).

421.

St. B. *Σερμυλία*, πόλις *περὶ τὸν Ἄθων*, ὡς 'Εκ. Sita erat in Singitice ad sinum Toronaeum, Herodotus Sermylem recenset inter Mecybernam et Galepsum, Scylax Sermylia (libri falso Ismyriam) inter Mecybernam et Toronam, omissa Galepso. Cf. Thuc. I, 65; V, 18. Erat urbs Graeca (Scyl.)

422.

St. B. *Γαληψός*, πόλις *Θράκης καὶ Παιόνων*. 'Εκ. *Εὐρ*. In Etymologico magno nomen urbis derivatur ab heroe Galepso, filio Thasi et Telephae. Erat urbs Sithoniae, quae etiam Singitice appellabatur, in ora sinus

Toronaici: Herod. VII, 122. Aliud eiusdem nominis oppidum iacebat in ipsa Thracia trans Strymonem, in litore sinus Pierici, quod Thucydides (IV, 107; V, 6) et Scylax (68) memorant. Hecataeum vero de altera dixisse, ab ipso Stephanus annotatum est et apparet e mentione Paeonum. *Paeones* in Sithoniae vicinia inter Thermam et Acanthum habitantes invenimus apud Herodotum (VII, 124), eosdem vero etiam circa fontes et ad utramque ripam Strymonis lato ambitu (Her. V, 13. Thuc. II, 97). Qui boreales Paeones ab australibus disparantur Crestonice, quam nihil impedit quominus etiam pro parte Paeoniae habeamus.

123.

Athen. X, 67, p. 447, c. Ἐκαταῖος ἐν τῇ τῆς Εὐρώπης περιόδῳ Παίονάς φησι »πίνειν βρῦτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβίην ἀπὸ κέγχρου καὶ κονύζης· ἀλείφονται δὲ, φησὶν, ἐλαίῳ ἀπὸ γάλακτος.« Vinum hordeaceum ab Aeschlyo Thracibus assignatum ibidem memorat Athenaeus. *κόνυζα* est ilium, de quo cf. Theophr. Hist. Plant. VI, 2, quod vino immistum invenimus Geopon. VIII, 10. Cf. Theocrit. VII, 68. Singulares Thracum, qui Crestoniae sint vicini, mores tangit Herodotus V, 3, 5.

124.

St. Κρήστων, πόλις Θράκης -- ὁ πολίτης Κρηστωναῖος παρὰ Πινδάρῳ, Ῥιανὸς δὲ Κρηστωνίουσ ἀυτοῦσ φησιν Ἐκ. δὲ Κρηστώνας ἀυτοῦσ, ἐν Εὐρώπῃ. Crestonice Paeonicae vicina, sita circa fontes amnis

Echedori (Her. VII, 124, 127) prope Anthemuntem et Bisaltarum terram (Thuc. II, 99. Her. VIII, 116) itaque interposita inter utrosque Pacones, cf. ad fr. 122.

125.

St. B. *Αἰγιαλός* --- ἔστι καὶ Θράκης *Αἰγιαλός* παρὰ τῷ *Στρώμονι*, ὡς Ἐκ. Doriscus ad Hebrum fluvium *αἰγιαλός* vocatur Herod. VII, 59.

126.

St. B. *Φάγρης*, πόλις Θράκης Ἐκ. *Εὐρ.* Urbs Pierum, sita sub monte Pangaeo trans Strymonem in litore maris. Herod. VII, 112; Thuc. II, 99. Strab. VII, 511. Scylace dicitur urbs Graeca. Cui sunt vicina Amphipolis, Galepsus altera, de qua diximus ad fr. 122, Oesyra, Thasus insula.

127.

St. B. *Ἀβδηρα* --- τοῦ Ἀβδηρίτης μέμνηται *Εὐδοξος ἐν τετάρτῃ περιόδῳ*, καὶ *Πανσανίας περιηγήσεως* καὶ *Ἡρόδοτος ἐβδόμῃ*. καὶ *πολλαχῶς Ἐκαταῖος τε καὶ πολλοί*. Dicit fortasse Abderitam Hecataeum, certo vero urbem non praeteriit Milesius. Adiacet flumini Nesto (Herod. VII, 109. Scyl. 68).

128.

St. B. *Σάτραι*, ἔθνος Θράκης, ὡς Ἐκ. ἐν *Εὐρ. φησί*. Satrae populus in montibus Pangaei usque ad Herodoti tempora a nemine subiectus, auri et argenti metalla possidens Her. VII, 110 — 112.

129.

St. B. *Σατροκένται*, ἔθνος *Θράκιον*, ὡς *Ἐκ. ἐν Εὐρ.* *Populus ignotus.*

130.

St. B. *Δάρσιοι*, ἔθνος *Θράκιον* *Ἐκ. Εὐρ.* Videntur iidem, qui Dersaei, quos in Satrarum et Edonorum vicinia memorat Herodotus VII, 110. Cf. Thuc. II, 101. Pieres, Satrae, Edoni, Darsii, Cicones sunt populi montani pertinentes usque ad mare.

131.

St. B. *Δρῦς*, πόλις *Θράκης*. *Ἐκ. Εὐρ.* Nomen derivabatur a fabulis Orphei, quasi *Ὀρφείως δρῦες*, prope Zonam et Hebrum amnem. Cf. Intt. Steph. Scylax oppidum dicit emporium, pariter ac Zonam (68). Cf. fr. 32.

132.

St. B. *Ζώνη*, πόλις *Κικόνων* *Ἐκ. Εὐρ.* Herodotus hanc regionem antiquo tempore Ciconum fuisse refert (VII, 59. Cf. Plin. IV, 11, 18.)

133.

St. B. *Σκαιοί*, ἔθνος *μεταξὺ τῆς Τρωάδος καὶ τῆς Θράκης*, ὡς *Ἐκ. Εὐρ.* Hesychius eosdem Saecos appellat additque antiquum eorum nomen fuisse Cicones. Strabo Scaeorum populum, Scaeam amnem et Scaeam castellum in Thracia commemorat, quos comparat cum Scaea Troiae porta (XIII, p. 883).

134.

St. B. *Ξάνθοι, ἔθνος Θράκιον. Έκ. Εύρ.* Strabo (XIII, p. 883) Xanthios, populum Thraciae, cum Scaeis memorat, num in eorum vicinitate habitaverint, est incertum.

135.

St. B. *Χερῶ ὀνήσος* --- ἔστι δευτέρα πόλις ἐν τῇ *Θράκη Χερῶνήσος, περὶ ἧς Έκ. ἐν Εὐρώπῃ. «ἐν δ' αὐτοῖσι πόλις Χερσονήσος ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς Χερσονήσου.» καὶ τὸν πολίτην Χερσονήσιόν φησιν. «Ἀψινθίοισιν πρὸς μεσημβριάν ὁμοῦρέουσι» „Χερσονησῖται ἀπὸ τῶν πύργων ἐσημήναντο τοῖσιν Ἀθηναίοισι τὸ γεγονός.“ *Τούτους καὶ Χερσονησίους λέγει.* Patet haec pessime mutilata esse, neque a librariis solum sed ab ipso epitomatore, qui usum vocabuli *Χερσονήσιος* eo probaturus erat exemplo, quo nonnisi *Χερσονησῖται* legebatur, quod cum vidisset, sese ipse correxit addito illo *τούτους καὶ* cett. Sunt vero duo loci confusi, prior enim huius narrationis pars haud dubie ex Hecataeo petitus est, quem in illo forma *Χερσονήσιοι*, quae e libris excidit, usum esse probabile est, posteriorem vero ex Herodoto Stephanus repetivit, qui his ipsis verbis dicit (IX, 118): *ὡς δὲ ἡμέρη ἐγένετο, „οἱ Χερσονησῖται ἀπὸ τῶν πύργων ἐσήμηναν τοῖσι Ἀθηναίοισι τὸ γεγονός“ καὶ τὰς πύλας ἀνοιξαν.* Chersonesi incolae erant Dolonci, populus Thracum, Apsinthiis diu infensi belloque ab iis vexati, donec a Miltiade Cypseli filio isthmus Chersonesi vallo clausus est. Her. VI, 54, 36, 57. Prope*

hoc vallum in occidentali Chersonesi litore sita erat urbs Cardia, abs qua usque ad Pactyam vallum illud pertinebat (Herod. VI, 36, cf. Scymn. 698) per longitudinem triginta stadiorum (Her. ib. Scymn. 710). Itaque Cardia, quam principalem Chersonesi urbem fuisse aliunde notum est, ab ea, quam Chersonesum dixit Hecataeus, diversa fuisse vix potest. Proxime enim isthmo illi adiacet ditio Apsinthiorum, populi Thracum (Her. IX, 119), quorum urbem Apsinthum postea Aenum vocatam esse duobus locis docet Stephanus (s. v. *Αἶνος* et s. v. *Κόρυπιλοι*) et ex eo Suidas (s. v. *Αἶνος*) Aenum conditam esse tradens in regione, quae antea dicta sit Apsynthis. Scilicet Aenus erat urbs Graeca, colonia Aeolensium, condita in illa regione, quam antea possidebant barbari (Herod. VII, 58; Thuc. IV, 28. Scyl.)

136.

St. B. *Κύπασις*, πόλις περὶ Ἑλλησπόντου Ἐκ. *Εὐρ.* Sita erat prope Cobryn emporium Cardianorum, haud procul ab Aeno Scyl. 68.

137.

St. B. *Αἶμναι*, πόλις Ἑλλησπόντου περὶ Σηστόν Ἐκ. *Εὐρ.* Colonia Milesiorum (Strab. XIV, p. 941. Scymn. 704). A Scylace urbes Chersonesi recensente omittitur.

138.

St. B. *Μάδυτος*, πόλις Ἑλλησποντία Ἐκ. *Εὐρ.* Sita prope Sestum a parte australi Herod. VII, 33. Cf. IX, 120.

139.

St. B. *Τένεδος*, νῆσος τῶν Σποράδων, ὡς Ἐκαταῖτος ἐν Ἑλλησπόντῳ, ἀπὸ Τέννου καὶ Ἀμφιθέας ἢ Ἡμιθέας, τῶν Κύκνου παιδων, οἷον Τέννου ἕδος. De Hellesponto amplum libri caput Hecataeus videtur scripsisse. Quod insulas omnes maris Aegaei in Europa recensuit, de eo dictum est ad fr. 98. Tenedi mentio est fr. 209.

140.

Ael. Herodian *περὶ μονήρ. λέξεως* I, p. 31. (Ddf.) *Μᾶζα* --- *Βόρυζα* πόλις Περσική, ὡς Ἐκ. περιηγήσει *Εὐρώπης*. »μέτα δὲ *Βόρυζα*, πόλις Περσέων· μέτα δὲ *Θυνία* παρὰ *Βυζάντης* *Κανκωνίδος* πόλις. Cf. St. B. *Βόρυζα* πόλις *Ποντική*, τὸ ἐθνικὸν *Βορυζαῖος*. Cf. St. B. *Θυνίας*, νῆσος πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου, καὶ ἄκρα. τὸ ἐθνικὸν *Θυνιάδιος*, ὡς *Ψωφίδιος*, καὶ *Θυνιαδεύς*. λέγεται καὶ *Θύνη* καὶ *Θύνις* καὶ *Θυνής*. Cf. Strab. XII, p. 816, 818.

141.

St. B. *Δεσιλοί*, ἔθνος *Θρακικόν* Ἐκ. *Εὐρ.* *Populus ignotus*, fortasse idem quem Plinius *Denseletas* appellat (IV, 11, 18) qui dextram *Strymonis* ripam accolebant prope *Medos* et *Bisaltas* itaque in vicinitate *Paeonum borealium*, de quibus ad fr. 122 diximus. Et sicut hactenus inde a *Paeonibus* maritimas *Thraciae* partes perlustravimus, nunc ab iisdem initium faciemus in recensendis populis eius *mediterraneis*. Ceterum *Δεσιλοί* apud *Stephanum* collocatum est inter *Δέδμασιν* et

Δειπνιάς, itaque fortasse legendum *Δεζιλοί*. Codd. Voss. *Δασιλοί*. Utrumque facile mutabatur in Denselos vel Denseletas.

142.

St. B. *Δατύλεπτοι*, ἔθνος *Θράκης*. 'Εκ. *Εὐρ.* De his nihil notum. Fortasse sunt iidem, quos Dánthaletas vocat Theopompus (Steph. s. v.), Dantheletas Strabo (VII, 490), Ptolemaeus (III, 11 med.), iuxta Haemum montem, qui Paeonibus sunt vicini.

143.

Bekker. Anecd. I, p. 362: *Αἶμον* τὸ ὄρος οὐδετέρας 'Εκ. διὰ παντός καὶ *Διονύσιος* καὶ *Ἑλλάνικος* καὶ *Εὐδοξος*. Eadem generis neutrius forma legitur Strab. VII, p. 481.

144.

St. B. *Καβασσός* --- πόλις ἐν *Καππαδοκίᾳ*, πατρις *Ὁθρυονέως*. Ὅμηρος· *Καβησόθεν* ἔνδον ἔοντα (II. XIII, 365). Ἐκαταῖος δὲ ὁ *Μιλήσιος* *Καβασσὸν* πόλιν εἶναί φησιν »ὑπερβάντι τὸ *Θράκιον Αἶμον*· καὶ συμφωνεῖ καὶ ἡ τοῦ γάμου ἐλπίς τῶν *Θρακῶν ἀκολασίᾳ*.«
Videntur haec ipsius verba Hecataei, qui cum Thraciam invenerit Cabassum, hanc contendit designatam esse ab Homero, idque eo probavit argumento, quod bene concineret superbia Othryonei, qui sese pro nuptiis Cassandrae Graecos e Troade eiecturum pollicitus erat, cum indole Thracum. Stephani codd τὸν *Θράκιον Αἶμόν*.

145.

St. B. *Δισοραί*, ἔθνος *Θράκιον*. 'Εκ. *Εὐρ.*

146.

St. B. *Βάντιοι*, ἔθνος *Θρακίης*. Ἐκ.

147.

St. B. *Τρίσπλαι*, ἔθνος *Θρακίον*. Ἐκ. *Εὐρ.*

148.

St. B. *Ἐντριβαί*, ἔθνος *Θρακικόν*. Ἐκ. *Εὐρ.* De his omnibus nihil notum. Fortasse Trisplae vel Entribae pertinent ad Triballos qui inter Haemum et Istrum habitabant.

149.

St. B. *Κρόβυζοι*, ἔθνος πρὸς νότον ἀνέμου τοῦ Ἰστρου. Ἐκ. *Εὐρ.* Memorantur inter Haemum et Istrum circa amnes Atlantem, Auram et Tibisin incolentes Herod. IV, 49. Strab. VII, p. 490. Plin. IV, 12, 26. Ptol. III, 10. Scymnus Crobyzos Scythis finitimos dicit (II, 3, 10 p. 43).

150.

St. B. *Τριζοί*, ἔθνος πρὸς νότον τοῦ Ἰστρου. Ἐκ. *Εὐρ.* Cum Crobyzis memorantur ab Hellenico in Etymol. Magn. s. v. *Ζάμολξις*.

151.

St. B. *Ἰτων*, πόλις *Θεσσαλίας*. - - καὶ χώρα Ἰτωνῆ ὑπὸ τὸν Αἴμον, ὡς Ἐκ. *Εὐρ.* Videtur eadem, quam Plinius (IV, 11, 18) Sithoniam appellat, Ponti litoribus vicinam.

152.

St. B. *Ὀργάλημα*, πόλις ἐπὶ τῷ Ἰστρῷ. Ἐκ. *Εὐρ.* εἰσὶ καὶ Ὀργομεναὶ πόλις Ἰλλυρίας. Quam Or-

galemorum et Orgomenarum comparisonem omnes mirantur interpretes. Mihi Orgomenas alteram Orgalemorum formam dixisse Hecataeus videtur et monuisse, ut duplicem Istrum, ita etiam duplicem huius nominis urbem inveniri, in Thracia et in Illyria. Nisi forte omnia ad solam Illyriam sive potius Istriam sunt referenda.

453.

St. B. *Καρκινίτις, πόλις Σκυθική· Έκ. Εύρ.*
 Sita erat urbs Carcinitis in confiniis Scytharum et Taurorum (Herod. IV, 99) in ipso isthmo Chersonesi, in ultimo sinus Carcinitae recessu (Strab. VII, p. 471, 473, 478; Plin. IV, 12, 26), ad ostia fluminis Hypacyris (Herod. IV, 55). Ipsius vero Chersonesi formam neque Herodotus novit, neque Hecataeo eam notam fuisse credibile est, cum ne Scylax quidem eam designet. Herodotus, nihil referens de sinu Carcinita, terram a Carcinitide urbe usque ad Chersonesum urbem (cuius etiam Scylax meminit 26 ut coloniae Graecae) in mare prominentem describit, quam a meridie tangat Pontus Euxinus, ab oriente et aquilone palu Maeotis cuius linguae amplae partem extremam freto Cimmerico adiacentem habitent Tauri. Scylax etiam totam hanc chersonesum non chersonesum appellat, sed *ἀκρωτήριον*, et quod Aeschylus isthmum Cimmericum memorat, hic est lingula illa, quae prominens e terra Sindica chersoneso opposita est (Prom. 730). Sola hac ratione intelliguntur, quae alibi de hac regione narrat Herodotus, velut de itinere Cimmericorum (IV, 11), et de fossa, qua Scytharum servi sese

tuebantur, quam non in isthmo, id quod ratio ferebat, sed a Tauricae montibus usque ad Maeotin ductam esse narravit (IV, 3), scilicet quia nihil novit de isthmo.

154.

St. B. *Μελάγχλαινοι*, ἔθνος Σκυθικόν. *Ex. Εὐρ.*
 Habitabant a boreali parte Scytharum regalium, qui pertinebant usque ad paludem Maeotidem, ubi Tanai fluvio a Sauromatis disiungebantur (Herod. IV, 20, 21). Melanchlaenorum gentem diversam fuisse a Scythis discrete affirmat Herodotus, ipsi fortasse Hecataeo, ut saepius, contradicens. Mores tamen utriusque populi fuisse eosdem, ipse docet (IV, 107). A litore Ponti Melanchlaenorum sedes spatio viginti dierum sive quater mille stadiorum distabant (IV, 101), a boreali parte excipiebantur a paludibus vastisque desertis (IV, 20).

155.

St. B. *Μυργέται*, ἔθνος Σκυθικόν. *Ex. Εὐρ. ἐν τισι τῶν Ἡρωδιανῶν γράφεται κακῶς.* Myrgetae praeterea nusquam commemorantur. Codd. Palatini: *γράφεται διὰ γειτων κακῶς* ex quo vix quidquam extricari potest. Fortasse ipsius est error Stephani, neque diversi hi Myrgetae, mutata litera M, a Tyrregetis Strabonis (VII, 471), Tyrangetis Ptolemaei (III, 10), Tyragetis Plinii (IV, 12, 26), qui Istro flumini et Bastarnis erant vicini. Sed neque de horum, neque de reliquorum, quos in Scythia recensuisse traditur Hecataeus, sedibus certi quidquam constitui potest.

156.

St. B. *Ματυκέται*, ἔθνος Σκυθικόν· Ἐκ. Εὐρ.

157.

St. B. *Καρδησός*, πόλις Σκυθίας· Ἐκ. Εὐρ.

158.

St. B. Ἰσηπος, ἔθνος Σκυθικόν· Ἐκ. Εὐρ.

159.

St. B. Ἴδοί, ἔθνος Σκυθικόν· Ἐκ. Εὐρ.

160.

Plin, Hist. nat. IV, 13, 27: Septentrionalis Oceanus: *Amalchium* eum Hecataeus appellat, a Paropamisio amne ea parte qua Scythiam alluit, quod nomen eius gentis lingua significat congelatum. Eadem Solinus c. 22: septentrionalem Oceanum ex ea parte, qua a Paropamisio amne Scythiae alluitur, Hecataeus *Amalchium* appellat, quod gentis illius lingua significat congelatum mare. — Possunt quidem haec ex Abderita Hecataeo esse repetita, qui de Hyperboreis librum confecit (Diod. II, 47, cf. Dindorf. not.), quem false nonnulli Milesio tribuerunt. Si vero nostro debetur illud nomen *Amalchii* et Oceani septentrionalis mentio, huic directo adversatus videtur Herodotus (IV, 45): ἡ δὲ Εὐρώπη πρὸς οὐδαμῶν φανερὴ ἐστὶ γινώσκομένη, οὔτε τὰ πρὸς ἥλιον ἀνατέλλοντα, οὔτε τὰ πρὸς βερῆν, εἰ περιόρουτός ἐστι. Ceterum nulla est causa, cur maris cuiuspiam nomen habeamus *Amalchium* ideoque ab Hecataeo, cui flumen est Oceanus, abiudicemus, id quod

fecit Uckertius (de Geogr. Hecat. p. 42. not. 184), sed est pars vel sinus Occanti fluminis.

161.

St. B. *Δανδάριοι*, ἔθνος περὶ τὸν Καύκασον, ὡς Ἐκ. Εὐρ. Habitabant prope paludem Maeotidem fluviumque Hypania (Strab. XI, 758) ipso iugo Caucasio disparati a litoribus Ponti. Inter Scythas Maeotas recensentur a Strabone (XI, p. 757) cum Sindis, Toreatis, Agris, Arrhichis, aliis. Dandaricae oppidum memoratur Soza Tac. Ann. XII, 16. Cf. Plut. Lucull. c. 16. Plin. VI, 7, 7.

162.

St. B. *Τιπάνισσαι*, ἔθνος παρὰ τὸν Καύκασον Ἐκ. Εὐρ. Populus ignotus. Cum et Dandarii et Tipanissae in Europa recenseantur, terminum Asiae et Europae Phasin statuere videretur Hecataeus, nisi Phanagoriam, Ixibatas, Issedones Asiae assignavisset. Duplicem terminum, quem Graeci statuerint, memorat Herodotus (IV, 45): aut Phasin aut Tanain, neuter vero cum iis concinit, quae ex Hecataeo servantur. Et potest quidem his duabus mentionibus Europae subesse error Stephani, qui etiam Oeanthae Locrorum nomini Asiam, Choeradibus Europam addidit. Sed fortasse neque Phasin, neque Tanain terminum designavit Hecataeus, sed ipsos montes Caucasios, pertinentes a cauro eorum versus, ut quae a boreali parte eorum sita sint, Europae, quae ab australi, Asiae attribuerit, in eo concineus

cum Herodoto, quod omnes boreales terrae partes Europam dixit. Hoc eo confirmari videtur, quod aperte iugum Caucasium usque ad Maecotidem produxit, ut Co-raxicos etiam montes eo nomine eum comprehendisse pateat, id quod intelligimus e designatione Dandariorum.

163.

Ammian. Marcell. XXII, 8: Appositum est, ut existimo, tempus super Thraciarum extimis situque *Pontici sinus* visa vel lecta quaedam perspicua fide monstrare. --- Omnis autem eius velut insularis circuitus litorea navigatio »viginti tribus dimensa millibus stadiorum,« ut Eratosthenes affirmat, et Hecataeus et Ptolemaeus aliique huiusmodi cognitionum minutissimi scrutatores, »in speciem Scythici arcus nervo coagmentati« geographiae totius assensione formatur.

B.

ΑΣΙΑ.

164.

St. B. Φαναγόρεια, πόλις ἀπὸ Φαναγόρου, ὡς *Ἐκαταῖος Ἀσία*. »ἡ νῆσος Φαναγόρη καὶ Φαναγόρεια.« Colonia Teiorum, Scymn. II, 152. Scylax eam dicit urbem Phanagori (72). Verba esse ipsius Hecataei, demonstrat forma Ionica. Insula quam dicit, est eadem

quae hodie dicitur Taman, circumdata a parte boreali a palude Macotide, ab orientali a lacu Corocondametide, ab australi a fluvio Anticita, quem eundem Hypanin appellabant, ab occidentali ab ipso Bosporo. In eadem insula praeter Phanagoriam sita erat alia urbs Graeca, *Κῆποι Μιλησίων*. Strab. XI, p. 756, 757.

165.

St. B. *Ἀπάτουρον*, τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερόν ἐν *Φαναγορίᾳ* --- *Ἐκαταῖος* δὲ κόλπον οἶδε τὸν Ἀπάτουρον ἐν τῇ Ἀσίᾳ. Templi mentionem petivit e Strabone (XI, p. 757), qui Apaturum cum Hermonassa ad laevam Hypanis ripam in Sindice sitam esse memorat. Plinius Apaturum locum paene desertum dicit (VI, 6, 6). De sinu Apaturo nihil notum, probabile est, ipsa Hypanis ostia, quae sunt amplissima, ita esse appellata ab Hecataeo.

166.

St. B. *Ἰξιβάται*, ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ προεχὲς τῇ Σινδικῇ, *Ἐκ. Ἀσ.* Codd. *Ἰνδικῇ*, errore apud Stephanum frequentissimo. Populus ignotus.

167.

St. B. *Ἰάμαι*, ἔθνος *Σκυθικόν*. *Ἐκ. Ἀσ.* — Et postea *Ἰάμοι*, *Σκυθίας* ἔθνος ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ *περὶ Εὐξείνου Πόντου μυθολογεῖ*. Praeterea sunt ignoti, nisi forte sunt iidem, quos Ptolemaeus (V, 9) *Iamaxatas* appellat.

168.

St. B. *Ἰσσηδόνες*, ἔθνος *Σκυθικόν*. 'Εκ. Ἀσ.
Issedones Herodotus in borealibus Europae regionibus collocat (IV, 15, 25), a Plinio vero recensentur in vicinia Maeotidis et Colchorum habitantes in cacuminibus montium, quos Ceraunios dicit (VI, 7, 7). Convenit hoc cum iis, quos Hecataeus videtur statuisset, finibus Asiae, itaque huc ipsum Hecataeum Issedones relegavisse existimamus. Quae Damastes de Issedonibus, Arimaspis, Rhipacis, Hyperboreis tradidit, concinunt cum Herodoti narrationibus, repetita, ut videtur, ex Aristeo Proconnesio: Steph. Byz. *ὑπερβόρειοι*.

169.

St. B. *Καταανοί*, ἔθνος πρὸς τῇ *Κασπίᾳ* *Θαλάσῃ*. 'Εκ. Ἀσ. Ignoti. Mare Caspium Hecataeo fuisse sinum Oceani, dictum est ad fr. 1. Quod refutavit Herodotus: ἡ δὲ *Κασπία* *Θάλασσά* ἐστὶ ἐπ' *ἑωῦτης*, οὐ *συμμίγγουσα* τῇ *ἐτέρῃ* *Θαλάσῃ*. cett. I, 202.

170.

St. B. *Μυκοί*, ἔθνος περὶ οὗ *Ἑκαταῖος ἐν Ἀσίᾳ*. »ἐκ *Μυκῶν* εἰς *Ἀράξην* *ποταμόν*.« Codd. ἐκ *Μυκῶν* εἰς *Ἀράξινόν* *ποτε*. Cum Myci mari rubro fuerint vicini, probabile est, boreales et australes Asiae fines hoc loco esse designatos. Nam etiam Herodoto Araxes Asiam et Europam dirimit (IV, 11).

171.

St. B. *Μηδία*, *χώρα* ταῖς *Κασπίαις* *παρακειμένη* *πύλαις*. 'Εκ. Ἀσίᾳ. ἀπὸ *Μήδου* *νιοῦ* *Μηδείας*. De

Caspiis portis cf. Strab. XI, p. 795; de Medea, quae Ariis Medorum nomen dederit, Herod. VII, 62.

172.

Athen. II, p. 70. Ἐκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας περιηγήσει, εἰ γνήσιον τοῦ συγγραφέως τὸ βιβλίον (Καλλιμάχος γὰρ αὐτὸ ἀναγράφει Νησιώτου) ὅστις οὖν ἐστὶν ὁ ποιήσας, λέγει οὕτω· «περὶ τὴν Ὑρκανίην θάλασσαν καλεομένην οὖρεα ὑψηλὰ καὶ δάσεια ἕλησι, ἐπὶ δὲ τοῖσιν οὖρεσιν ἄκανθα κύναρα.» Κύναρος ἄκανθα memorata est. a Sophocle in Colchidibus et in Phoenice.

173.

Athen. II, p. 70 (l. c.): Καὶ ἐξῆς· «Πάρθων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιοι οἰκοῦσι γῆν ἔχοντες καὶ πεδιά καὶ οὖρεα. ἐν δὲ τοῖσιν οὖρεσι δένδρεα ἐν ἄγρια, ἄκανθα, κύναρα, ἰτέα, μυρίκη.» Idem St. B. Χορασμίη, πόλις πρὸς ἕω Πάρθων. Ἐκ. Ἀσίας περιηγήσει· «ἐν δὲ αὐτοῖς πόλις Χοράσμιη.» αὐτοὶ δὲ Χοράσμιοι, ὡς αὐτὸς φησι· «Πάρθων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιοι οἰκοῦσι.» Herodotus Parthos et Chorasmios cum Sogdis et Areis decimae septimae regni Persici regioni ascriptos fuisse refert (III, 93 cf. 16, 117, VII, 66). Prope Parthos a Plinio (VI, 15, 17) collocantur iuga *Citheni*. Quae si Cisthena illa in Prometheus Aeschylus (v. 795) significantur, id quod in explicando itinere Ius demonstravisse mihi videor, haud dubie ex Hecataeo hoc nomen hausit Aeschylus. Cf. ad fr. 182 et Mus. Rhenan. III, p. 509.

174.

Athen. II, p. 70 (l. c.): *καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δέ φησι ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν.*

175.

St. B. Ὠπίαι, ἔθνος Ἰνδικόν. Ἐκ. Ἀσία· ἐν δ' αὐτοῖς οἰκέουσιν ἄνθρωποι παρὰ Ἰνδὸν ποταμὸν Ὠπίαι. ἐν δὲ τεῖχος βασιλῆιον, μέχρι τούτου Ὠπίαι, ἀπὸ τούτου ἐρημία μέχρις Ἰνδῶν.»

176.

St. B. Ἀργάντη, πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἐκταῖος.

177.

St. B. Καλατίαι, ἔθνος Ἰνδικόν. Ἐκ. Ἀσ. Memorantur ut populus Indicus Herodoto (III, 58) qui morem eorum corpora parentum comedendi refert, regionem vero, ubi habitabant, non designat. Eosdem alibi dicit Galantias (III, 97).

178.

St. B. Γάνδαρα, Ἰνδῶν ἔθνος. Ἐκ. Ἀσ. λέγονται καὶ Γανδάριοι παρ' αὐτῶν καὶ Γανδαρικὴ ἡ χώρα. Et ib. s. v. Γάνδροι· ἔθνος Ἰνδῶν---- Ἐκ. δὲ Γανδάρας αὐτοὺς καλεῖ. Ditioni Persarum subiecti cum Sattagydis, Dadicis et Aparytis memorantur ab Herodoto III, 91, cf. VII, 66. Gandarice sita in confiniis Persiae et Indiae Strab. XV, 1021 et 1024. Singularis numeri formam Γάνδαρα male eiecerunt editores. Cf. fr. 114, 158.

179.

St. B. Κασπάπυρος, πόλις Γανδαρικὴ, Σκυθῶν ἀκτὴ· Ἐκ. Ἀσ. Sita erat in terra Pactyice ad

occidentalem Indi fluminis ripam in ditione Persarum. Herod. III, 102; IV, 44. Inde profectus est Scylax Caryandensis, qui orientem versus in Indo flumine iter fecit usque ad mare rubrum: e quibus intelligimus ex Herodoti opinione Indum defluere orientem versus: neque Hecataeum aliter sensisse probabile est. Ceterum in Herodoto legitur *Κασπάτωρος*. Indoscythiam ad dextram Indi ripam extendi docet Ptolemaeus.

180.

St. B. *Παρικάνη, πόλις Περσική· Ἐκ. Ἀσία·*
» ἐν δ' αὐτοῖσι πόλις Παρικάνη ὄνομα.» Duplicem Paricaniorum populum memorat Herodotus, alteram in vicinia Medorum et Orthocorybantiorum (III, 92), alteram in vicinia Aethiopum (III, 94), illos decimae, hos decimae septimae, quas Darius Hystaspis distribuerat, regioni ascriptos. Neque tamen disiunctae fuisse videntur eorum sedes, cum post hos Matieni, Saspiri, Moschi recenseantur et inde pateat, utramque regionem Mediae fuisse finitimam. Sed ipsius Paricaniorum ditionis pars altera huic, altera illi regioni erat tributa. Probabile est, universam, quam Darius instituerat, regionum distributionem exhibitam fuisse ab Hecataeo a quo eam receperit Herodotus III, 90—97. cf. p. 12.

181.

St. B. *Χανδανάκη, πόλις Περσική· Ἐκ. Εὐρ.*

182.

St. B. *Κύρη, νῆσος ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ*
Ἐκ. ἐν περιηγήσεως δευτέρῳ· In editionibus Aldina et

Iuntina legitur ἐν τῷ Περσικῷ πόντῳ: nobisque ita scripsisse Hecataeus videtur, cum ne apud Herodotum quidem mentio sit sinus Persici, sed maris rubri saepius: itaque Hecataeum, quem novit, quo saepissime usus est Herodotus, hoc nomine ipsum illum sinum significavisse probabile est, sicut etiam Nearchus in navigatione per mare rubrum (p. 1.) sinum Persicum maris Persici nomine appellat. Praeterea Aeschylus, cui notum fuisse sinum Persicum alibi demonstravi (Mus. Rhenan. III, p. 508) ubi εὐμ in descriptione itineris Ius significavit, vocabulo πόντου usus est (Prom. 792) neque tamen ullum in his rebus auctorem habebat Aeschylus nisi Hecataeum. De mari Persico sinu Oceani dixi ad fr. 1.

183.

St. B. Μυκοί, ἔθνος περὶ οὗ Ἐκ. ἐν Ἀσίᾳ » ἐκ Μυκῶν εἰς Ἀράξην ποταμόν.« Cf. ad fr. 170. Habebant ad mare rubrum, Utiorum vicini, eundemque quem illi ducem sequentes in bello Graeco Her. III, 95; VII, 68.

184.

St. B. Σιτακῆ, πόλις Περσική, ὡς Ἐκ. Ἀσίᾳ. Ὁ πολίτης Σιτακηνός, καὶ ἡ χώρα Σιτακηνή. Sittacene vel Sittacene sita in Assyria vel Babylonia: Xenoph. Anab. II, 4, 13. Strab. XVI, p. 1064 et 1079. Ptolem. VI, 1. Plin. VI, 27, 51) ab orientali Pasitigridis parte (Plin. XII, 17, 59); finitima Susianae. Postea Apolloniatis appellata est.

185.

St. B. *Κόραξοι*, ἔθνος *Κόλχων*, πλησίον *Κώλων*. 'Εκ. 'Ασ. *Κοραξικὸν τεῖχος καὶ Κοραξικὴ χώρα*. Cf. eundem *Χαριμάται*: καὶ *Ἑλλάνικος ἐν κτίσειν ἔθνων καὶ πόλεων*. *Κερκεταίων δ' ἄνω οἰκοῦσι Μόσχοι καὶ Χαριμάται*, κάτω δ' *Ἡνίοχοι*, ἄνω δὲ *Κοραξοί*. Cercetas, Achaeos et Heniochos Scylax (75) inter Sindi- cen et Coraxos collocat neque Hecataeum hos praeter- isse probabile est: inter Achaeos et Heniochos Zygi memorantur a Strabone (XI, p. 753, cf. 759, qui Coraxorum oblitus est, quorum lanam laudaverat III, p. 215). Coracem montem et Achaeos, Cercetas, Heniochos recenset Ptolemaeus (V, 9) eosdem Plinius (VI, 5, 5). Coraxis finitimos Melanchlaenos recenset Scylax, quos Hecataeus cum Herodoto Europae assignavit, Cf. fr. 154. Colchi etiam fr. 188 memorantur.

186.

St. B. *Κῶλοι*, ἔθνος πρὸς τῷ *Καυκάσῳ*. 'Εκ. 'Ασ. *αἱ δὲ ὑπὸρειαί τοῦ Καυκάσου καλοῦνται Κωλικὰ ὄρη. ἡ χώρα Κωλική*. Cf. Scyl. 77. Plin. l. c. Coli a Colchis proxime absunt.

187.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 284: *Ἐκαταῖδς δὲ ἱστορεῖ, μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φᾶσιν, οὐδ' ὡς διὰ Τανάϊδος ἐπλευσαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν, καθ' ὃν καὶ πρότερον, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ἱστορεῖ*. Cui rei refragatur, quod in iisdem scholiis ad v. 259

dictum est: Ἐκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐκ τοῦ Φάσιδος διελθεῖν εἰς τὸν Ὠκεανόν, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς τὸν Νεῖλον: itaque sunt qui in priori loco pro Hecataeo substituere velint Herodorum. Fortasse de alio Hecataeo in altero loco cogitavit scholiasta. Quidquid verum sit, id cognovisse mihi videtur Hecataeus, Phasin defluere a montibus Moschicis, et si Argonautas e Phaside in Oceanum duxit, probabile est, eos ex eius opinione navem ex altero in alterum per terram traxisse, id quod fieri posse Solinus saltem, qui plura ex Hecataeo hausit, opinabatur (c. 22). Neque enim cum tot gentes in regionibus et montibus illis recensuerit, tanti erroris imputandus est, imo vix dubium est, quin ipse terras illas adierit: neque Aeschylus neque Sophocles Phasin in montibus oriri ignorant. Fortasse tamen alteram opinionem de itinere Argonautarum fovebat antequam ipse eo profectus est, alteram postea.

188.

St. B. *Μόσχοι, Κόλχων ἔθνος προσεχὲς τοῖς Ματιηνοῖς. Ἐκ. Ἀσ.* Moschi cum Tibarenis, Macronibus, Mosynoecis et Maribus decimae nonae regni Persici regioni erant ascripti. Her. III, 94. Cf. Strab. XI, p. 760 sqq.

189.

St. B. *Ἰώπη, πόλις Ματιηνῶν, προσεχὴς τοῖς Γορδίοις. Ἐκ. Ἀσία* » ἐν δὲ πόλις Ἰώπη, οἱ δ' ἄνθρωποι ἐσθῆτα φορέουσιν, οἴηνα περ Παιφλαγόνες. « Τὸ ἐθρικὸν Ἰωπηνὸς τῷ ἐπιχωρίῳ τύπῳ. Revocavi lectionem

codicum pro Salmasii *Μαστιγηῶν*. Matieni cum Saspiribus et Alarodiis erant regionis decimae octavae (Her. III, 94), pertinebant usque ad Halyn fluvium, quo a Phrygibus dirimebantur (I, 72).

190.

Si. B. *Χοῖ*, ἔθνος *Βεχείρων ἐγγύς*. *Ἐκ. Ἀσία*.
 «ἐς μὲν τοῦτο ἢ *Βεχειρικῆ*, ἔχονται δ' αὐτῶν *Χοῖ*.»
καὶ πάλιν. «μέχρι μὲν τούτων *Χοῖ*.» *καὶ πάλιν*. «*Χοῖσι*
 «δ' ὁμοῦρέουσι πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα *Δίζηρες*.» Scylax,
 Strabo (XII, p. 826), Apollonius (Argon. II, 596),
 Eustathius (Dion. Per. 765) et Stephanus (s. v. *Βύζη-*
ρες et s. v. *Ἐπτακωμηταί*) Byzeres in monte Scydissa
 prope montes Moschicos recensent, quos etiam hoc loco
 intelligendos esse probabile est: quamquam apud Melam
 (I, 20) forma Discheri legitur. His vicinos Bechiros
 recenset Scylax (81), cf. Dion. Perieg. 765. Avien. Descr.
 Orb. 945. Plin. VI, 4, 4 (cum Macronibus). Videmus
 Hecataeum in descriptione orientem versus procedentem.
 Idem fr. 195.

191.

St. B. *Μάκρωνες*, οἱ νῦν *Σαννοί*, *Σιράβων* ὁδοδε-
κάτη (p. 825) *καὶ Ἐκ. Ἀσ.* Cf. Her. II, 104; III, 94;
 VII, 78. Xen. Anab. IV, 8, 1; V, 5, 18; VII, 8, 25.
 Arrian. Peripl. Pont. Euxin. p. 11. med.

192.

St. B. *Μάρες*, ἔθνος *προσεχὲς τοῖς Μοσσυνοίκοις*,
Ἐκ. Ἀσ. Herod. II. cc. Cf. fr. 188.

193.

St. B. *Χοιράδες*, πόλις *Μοσσυνοίκων*. 'Εκ. [Εὐρώπη.] » *Τιβάροισι δὲ πρὸς ἧλιον ἀνίσχοντα Μοσσύνοικοι ὁμονοεῖουσιν, ἐν δ' αὐτοῖσι Χοιράδες πόλις.*» De Mosynoecis cf. Her. II. cc. Xenoph. Anab. V, 4, 2; 5, 1; VII, 8, 25. Steph. *Μοσσ.* ex Eudoxo. Apollon. II, 379, 1016. Mel. I, 20. Qui in turribus ligneis degere regemque suum vinctum et custoditum tenere perhibebantur. Scylax (85) Choerades urbem Graecam appellat. Tibarenorum finitimi a parte australi sunt Leucosyri, ab occidentali Chalybes. Scyl. ib. Stephan. *Τιβάρ.* Strab. l. c. Xen. Anab. VII, 8, 25; V, 5, 2. Ephorus apud Stephanum Tibarenorum hilaritatem praedicat. De utrisque cf. Scymn. II, 162, 168. Plin. VI, 4, 4.

194.

St. B. *Τειρία*, πόλις *Λευκοσύρων*. 'Εκ. 'Ασ. Aliam Leucosyrorum urbem Chadisiā in finibus Themiscyrae memoraverat Hecataeus in Genealogiis a (fr. 350): eandemque in Asia recensitam esse probabile est, id quod fortasse confirmatur loco epitomatoris Stephani, qui quae annotavit, scripta sunt in codice huius operis servato in bibliotheca Rehdigerana: *Χαδισία, πόλις Λευκοσύρων*. 'Εκ. 'Ασία. *οἱ πολῖται Χαδίσιοι καὶ Χαδισία.* Cum vero haec omnia ad verbum concinant cum loco qualis in reliquis Stephani editionibus legitur, praesertim cum ultima verba manifesto ex ipso illo loco, duobis quidem omissis, transcripta sint (*οἱ πολῖται Χαδίσιοι καὶ*

Χαδισία τὸ Θηλυκόν): recte censuisse Wellauerus videtur e sua mentionem Asiae addidisse epitomatores vel coniectura vel errore. Eiusdem Chadisiae mentio est apud Marcianum Heracleotem Peripl. p. 74. Cf. fr. 200. Leucosyri Herodoto dicuntur Syri ad Thermodontem habitantes II, 104; I, 72.

195.

St. B. *Χάλυβες*, περὶ τὸν Πόντον ἔθνος ἐπὶ τῷ Θερμώδοντι, περὶ ὧν Εὐδοξος ἐν πρώτῳ --- καὶ *Χάλυβοι* παρ' Ἑκαταίῳ »Χαλυβοισι πρὸς νότον Ἀρμένιοι ὁμιονρέουσι.« Codd. ὁμοῦ ρέουσι. Chalybum mentio apud tragicos frequentissima. Xen. An. V, 5, 1. Armenios ab altera parte Cilicum et Matienorum vicinos dicit Herodotus V, 49. *Themiscyram* campum qui a Chadisia ad Thermodontem pertinuerit, descripsit Hecataeus in Genealogiis l. c. Scylax *Themiscyram* urbem Graecam dicit.

196.

St. B. *Σταμενή*, πόλις Χαλύβων, Ἐκ. Ἀσ. A Scylace duae urbes Graecae in Chalybia recensentur *Amenia* et *Iasionium*. Pro Ἀμενία fortasse *Σταμενία* legendum.

197.

St. B. *Ἐρμωνάσσα*, χωρίον Τραπεζοῦντιος --- Ἐκ. δὲ καὶ Θεόπομπος πόλιν αὐτὴν φασιν, ἀπὸ Ἐρμωνάσσης. Strab. XII, 825. Ptolem. V, 6.

198.

St. B. *Πάτρασις*, πόλις Ποντικὴ, ὡς Ἐκ. Ἀσ.

199.

St. B. *Κρόσσα*, πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ. Ἐκ. Ἀσία. Ἀσία codex Vossianus. Edd. Εὐρώπη.

200.

Strab. XII, p. 830: Ταυτὴν (Ἐνετὴν) δὲ φησιν (Ἀπολλύδωρος) Ἐκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι τὴν Ἀμισόν. Eadem legimus Eust. II, II, 852: Ζηνόδοτος νοεῖ Ἐνετὴν ἀκολουθῶς τῷ Ἐκαταίῳ τὴν νῦν Ἀμισὸν Λευκοσύρων οὖσαν. Hecataeus Heneten Homeri (II, II, 852) eandem dixerat, quae tempore ipsius dicebatur Amisus, urbs Leucosyrorum de quibus cf. fr. 193, 194. Scymn. II, 181. Ptolem. V, 4. Origines *Sinopes* ex Hecataei scriptis narrantur Schol. Apollon. II, 948.

201.

St. B. *Στεφανίς*, πόλις *Μαριανδυνῶν*. Ἐκ. Ἀσ. Stephanen portum in Paphlagonia memorant Scylax (89), Ptolem. V, 4. Marcianus Heracleota (p. 72) qui eam septingenta et septuaginta stadia a Carambi, ducenta et quadraginta a Syriade promontorio distare tradit, et Plin. VI, 2, 2.

202.

Strab. XII, p. 828: ὁ δὲ Σκήψιος -- ἐπαινεῖ μάλιστα τὴν Ἐκαταίου τοῦ Μιλησίου καὶ Μενεκράτους τοῦ Ἐλαίτου τῶν Ξενοκράτους γνωρίμων ἀνδρῶν δόξαν, καὶ τὴν Παλαιφάτου, ὧν ὁ μὲν ἐν γῆς περιόδῳ φησὶν «ἐπὶ δ' Ἀλαζία πόλει ποταμὸς ὁ Ρῦμος ῥέων διὰ Μυγδόνης πεδίου ἀπὸ δύσιος ἐκ τῆς λίμνης τῆς Δασκυλιτίδος ἐς Πυνδακὸν ἐσβάλλει,» ἔρημον

δὲ εἶναι νῦν τὴν Ἀλαζίαν λέγει, κώμας δὲ πολλὰς τῶν Ἀλαζώνων οἰκεῖσθαι, δι' ὧν Ὁδρύσεως ἕξ· ἐν δὲ ταύταις τὸν Ἀπόλλωνα τιμᾶσθαι διαφερόντως, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐφορείαν τῶν Κυζικηνῶν. Scepsius ille est Demetrius geographus. Eadem habet Eustathius (II. II, 856): Ἀλαζίαν δὲ πόλιν ἐνημωθεῖσαν Ἐκ. ἱστορεῖ, «κώμας δὲ πολλὰς τῶν Ἀλαζώνων οἰκεῖσθαι, » ἐν οἷς Ἀπόλλων τιμᾶται διαφερόντως καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐφορείαν τῶν Κυζικηνῶν. Hecataeus, quem saepius locos Homericos respexisse vidimus (fr. 144, 200. Cf. 227), Alizones Alybam incolentes (II. II, 856) eosdem esse contenderat, qui Alazones Alaziae habitantes. Quem Strabo eo potissimum refellit argumento, quod propius a Troade absit Alazia; quam illi, quos Homerus memoravit Alizones (τηλόθεν ἔξ Ἀλύβης), et quod nemo prope Alaziam argenti fodinas invenerit, quibus insignis dicitur Alybe. Hecataeo assentitur Plinius (V, 52, 40). De singulis nominibus cf. ad fr. 204.

203.

Strab. XII, p. 829. Δημήτριος - ὁ Σκήψιος - - τὰ περὶ τὴν Σκῆψιν νομοθετῶν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα πλησίον τῆς Σκήψεως καὶ τοῦ Αἰσιήπου Ἐνέαν κώμην καὶ Ἀργυρίαν λέγει καὶ Ἀλαζίαν ταῦτα μὲν οὖν, εἰ καὶ ἔστι, πρὸς ταῖς πηγαῖς ἂν εἴη τοῦ Αἰσιήπου. ὁ δὲ Ἐκαταῖος λέγει «ἐπέκεινα τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ.»

204.

St. B. Δολιόνες, οἱ τὴν Κυζικὸν οἰκοῦντες, οὓς Δολιέας εἶπεν Ἐκ. Confirmantur haec verbis Stra-

bonis (XII, p. 861); Δολιόνας μὲν οὖν μάλιστα καλοῦσι τοὺς περὶ Κύζικον ἀπὸ Αἰσήπου ἕως Ῥυνδάκου καὶ τῆς Λασκυλίτιδος λίμνης· Μυγδόνας δὲ τοὺς ἐφεξῆς τούτοις μέχρι τῆς Μυρλειανῶν χώρας. Rhyndacum amnem et oppidum Dascylium v. Thuc. I, 129; Ptolem. V, 1 et 2; Rhyndacum et Cyzicum Scyl. 93.

205.

St. B. Σκυλάκη, πόλις περὶ Κύζικον· Ἐκ. Ἄσ. Sita erat in Dolionide (Plin. V, 32, 40) habitata, pariter ac Placia urbs vicina, a Pelasgis (Herod. I, 57). Placiam memorat Scylax, Scylacen omittens; quae a mari distabat.

206.

St. B. Μύλισιν, ἔθνος Θρυγίας· Ἐκ. Ἄσ. Populus ignotus. Forma Mylisin videtur nom. sing. ut Ἴσηπός fr. 158. Ἴμφής fr. 114, alia. Berkelius coniecit Μυλισηγοί.

207.

St. B. Ἀβαρνος, πόλις καὶ χώρα ἄκρα τῆς Παριανῆς. --- Ἐκ. δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας περιηγήσει Λαμψάκου ἄκρην εἶναί φησιν. Vicinos fuisse Lampsacenos Parianis, patet e Scylace (93), Strabone (XIII, p. 879), Plinio (V, 32, 40). Memorat etiam Xenophon Ἀβαρνίδα τὴν Λαμψάκου ἄκραν Hell. II, 1, 29. Quod ex Herodoti libro quarto Abarnidem affert Stephanus, id ex errore repetendum est, cum nulla apud hunc loci illius mentio exstet. Ceterum Scylax hanc regionem inde a Myrlea oppida et amni Rhyndaco

usque ad Abydum extensam Phrygiae, Mysiae vero maritimae solam eam peninsulam, quae inter Cium sinumque Olbianum interiacet, assignat, id quod concinit cum Plinio, qui regionem Phrygiae maritimam antiquitus partem Troadis eiusque et Mysiae fines in flumine Etheleo prope Myrleam positos fuisse docet (VI, 32, 40). Scylaci vero et Hecataeo ab Abydo Troas incipit: Damasti a Pario usque ad Lectum extenditur, Strab. XIII. p. 873.

208.

St. B. Σίγη, πόλις Τρωάδος, ὡς Ἐκ. Ἀσ.

209.

St. B. Μυρικοῦς, πόλις καταντικρὺ Τενέδου καὶ Αἰόβου, τῆς Τροίας. Ἐκαταῖος· ἕξ Μυρικόεντα τῆς Ἰωνικῆς. De Tenedo ipsa cf. fr. 140.

210.

St. B. Λαμπωνεΐα, πόλις Τρωάδος· Ἐκ. Ἀσ. τὸ ἔθνικόν Λαμπωνειεύς. Ἑλλάνικος δὲ Λαμπώνιον αὐτὴν φησι. Ita etiam Herodotus (V, 26.) Sita erat in confiniis Troadis et Aeolidis, cui ab Hellanico assignabatur (Strab. XIII, p. 909).

211.

St. B. Γρύνοι, πολίχμιον Μυριναίων, οὐ καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ μαντεῖον ἀρχαῖον. Ἐκ. δὲ τὴν πόλιν Γρύνειαν καλεῖ. Codd. Κυρηναίων vel Μυρηναίων, quod emendavit Vossius. Iisdem verbis describitur a Strabone (XIII, 923). Oppidum quadraginta stadiis distabat a Myrina, quam ipse etiam Heca-

taeus haud dubie commemoravit (cf. fr. 104). Myrinam et Gryneam inter undecim urbes Aeolicas recenset Herodotus (I, 149), et ut Aeolicas in Lydia urbes Scylax (97). Prope Gryneam sunt ostia Caici, cuius meminit Hecataeus in fatis Augae et Teuthrantis. Cf. fr. 345.

212.

St. B. Ἀμαζόνειον, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Κύμη, ἐν ᾗ αἱ Ἀμαζόνες ἦκον. Ἐκαταῖος δὲ ἐν τοῖς Ἀιολικοῖς διὰ τὸ ἰγραφεῖ τὸ ὄνομα. Liber Aeolicorum videtur fuisse caput descriptionis Asiae, ut Hellespontus pars descriptionis Europae. Cf. p. 16. De vocabulo cf. Steph. B. Κύμη, πόλις Αἰολίδος πρὸ τῆς Λέσβου ἀπὸ Κύμης Ἀμαζόνος.

213.

St. B. Μελήτου κόλπος ὁ Σμυρναῖος ἐκαλεῖτο ἀπὸ Μελήτου ποταμοῦ, ὡς Ἐκαταῖος ἐν Αἰολικοῖς. Codd. ὅς Σμυρναῖος. Quod Lade Aeolidi attribuitur (fr. 226), id ex errore Stephani repeto.

214.

St. B. Κυβέλλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἐκ. Ἀσ. Sita erat ad nigrum promontorium, quo mons Mimas et peninsula Erythraea boream versus excurrit. Strab. XV, 954: ubi Cybellia dicitur.

215.

St. B. Ἐρυθραῖ, πόλις Ἰώνων, Ἐκ. Ἀσ. ἐκαλεῖτο δὲ Κνωπούπολις ἀπὸ Κνώπου. Cnopus Codri filius nothus urbis conditor. Strab. XIV, 939. Mentio Erythrarum est in descriptione Chii fr. 99, praeterea fr.

216. Codd. Ἐρυθρά, sed forma pluralis in reliquis Hecataei locis usitata, ut apud alios scriptores.

216.

St. B. Κωρυκός - - - ἐστὶν ὄρος ἀρσενικῶς λεγόμενον, πλησίον Τέω τῆς Ἰωνίας καὶ Ἐρυθρῶν, ὡς Ἐκ. Ἀσ. Codd. ἐρυθρόν. De situ cf. Strab. XIV, 954.

217.

St. B. Σίδουσσα, πόλις Ἰωνίας. Ἐκ. Ἀσία: «ἐν ἡδὲ Σίδουσσα πόλις.» Sidussa castellum in regione Erythraea memoratur a Thucydide VIII, 24. Cf. Plin. V, 31, 38.

218.

St. B. Σιδήλη, πόλις Ἰωνίας. Ἐκ. Ἀσ. Situs ignotus.

219.

St. B. Μυόνησος, πόλις μεταξὺ Τέω καὶ Λεβέδου, Ἐκ. Ἀσ. Strab. XIV, p. 953. Plin. V, 31, 38. Teum et Lebedum Scyl. 97 Myoneso omissa.

220.

St. B. Νότιον, πόλις Ἰωνίας. Ἐκ. Ἀσ. Sita erat ad mare in agro Colophoniorum. Scyl. 97. Suid. Νότιον. Polyb. Excerpt. Leg. c. 36. Liv. XXXVII, 26. Plin. V, 29, 31. Aliam urbem Notium Herodotus in Aeolide recenset (I, 149.); litus Notium in Chio insula commemorat Strabo (XIV, 955).

221.

St. B. Κυνή, πόλις Αὐδίας. Ἐκ. Ἀσ.

222.

St. B. *Μιμνηθός*, πόλις *Λυδῶν*. 'Εκ. 'Ασ.

223.

St. B. *Καβαλίς* - - - ὁ πολίτης *Καβαλεύς*. 'Εκ. 'Ασ. Sita erat ab australi parte Maeandri prope Cibyam in confiniis Lydiae et Cariae, extensa usque ad Lyciam. Strab. XIV, 954. Cf. fr. 240. Incolae Herodoto dicuntur Cabalii (III, 90).

224.

St. B. *Μύης*, *Μύητος*, ὡς *Φάγρης*, *Φάγητος*, πόλις *Ἰωνική*. 'Εκ. 'Ασ.

225.

St. B. *Μίλητος*, πόλις ἐπιφανής ἐν *Καρία τῶν Ἰώνων*. 'Εκ. 'Ασ. Cum saepius reprehensione Hecataeum respiciat Herodotus, haud improbabilis videtur opinio, illum, hominem Milesium, in descriptione Ioniae gloriatum esse de pura eorum, qui in Asia habitarent, Ionum origine, id quod refellit Herodotus (I, 146): praesertim cum hoc ab iis potissimum iactari dicat ille Ionibus, qui Caricas duxerint uxores, Miletus vero principalis fuerit inter horum urbes. Iactationem Hecataei de generis origine etiam alibi levi joco perstringit Herodotus (cf. fr. 276).

226.

St. B. *Λάδη*, νῆσος *Αἰολίδος*, 'Εκ. 'Ασ. De Laedae situ in litore Ioniae prope Miletum satis constat ex Herodoto (VI, 7). Cf. Thuc. VIII, 24.

227.

Strab. XIV, 942: 'Εξῆς δ' ἐστὶν ὁ Λατμικὸς κόλπος, ἐν ᾧ Ἡράκλεια ἢ ὑπὸ Λάτμω λεγομένη πολίχνη ὑφορμον ἔχον· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λάτμος ὁμωνύμως τῷ ὑπερκειμένῳ ὄρει, ὅπερ Ἐκαταῖος μὲν ἐμφαίνει τὸ αὐτὸ εἶναι νομίζων τῷ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Φθειρῶν ὄρει λεγομένῳ· ἠὲρ γὰρ τῆς Λάτμου φησὶ τὸ Φθειρῶν ὄρος. Itaque ipsam urbem Latmum dixit Hecataeus, montem vero non Latmum, sed Phtirōn. Hecataeum saepius Homeri respectum habuisse, observavi ad fr. 202. Locum Homeri invenies Il. II, 868.

228.

St. B. Καρυάνδα, πόλις καὶ λίμνη ὁμώνυμος, πλησίον Μύνδου καὶ Κῶ· Ἐκ. Καρυάندان αὐτὴν φησι. Strab. XIV, 972. Plin. V, 29, 29.

229.

St. B. Μύνδος, πόλις Καρίας· Ἐκ. Ἀσ. Scyl. 98. Strab. et Plin. ll. cc.

230.

St. B. Μέδμασα, πόλις Καρίας, Ἐκ. Ἀσ. τὸ ἔθνηκόν Μεδμασεὺς τῷ τύπῳ τῆς χώρας, ὡς Πηγασεὺς. Eadem videtur Μέδμασα (Steph.), cum Stephanum saepius depravatis codicibus usum esse constet. Medmasa sita erat inter sinum Iasium et Ceramicum, prope Myn-dum, Plin. V, 29, 29.

231.

St. B. Ἰππώνησος, πόλις Καρίας, Ἐκ. Εὐρ. Insula in sinu Ceramico, Plin. V, 31, 36.

232.

St. B. *Λώρυμα*, πόλις *Καρίας*, 'Εκ. 'Ασία. ἔστι καὶ λίμνη 'Ρόδου, ὃς *Λώρυμα* λέγεται. Loryma sita inter Caunum et Cnidum e regione Rhodi, adiacet iis insula Syme. A Strabone (XIV, 964, 969) litus asperum, a Plinio (V, 28, 29) locus appellantur, portum Loryma commemorat Constantinus Porphyrog. de Themat. c. 14. Probabile est, et hoc oppidum et Corydalla (fr. 244) sita esse in continenti, Rhodiis subiecta, neque diversa esse Rhodiorum Loryma a Caricis. Liv. XLV, 10. Ptol. V, 2.

233.

St. B. *Κύλλανδος*, πόλις *Καρίας*: 'Εκ. 'Ασ. τὸ ἐθνικὸν *Κυλλανδεύς*. Cod. Vossianus: *Κύλλανδος* et *Κυλλανδεύς*. Urbs ignota, nisi forte pro eadem habenda est, quae Calynda dicitur. Steph. *Κάλυνδα*, πόλις *Καρίας*, ὡς *Καρύανδα*, καὶ ἐθνικὸν *Καλυνδεύς*. Ἡρόδοτος ὀγδόη. Her. VIII., 87. Ptolemaeus Calindum (V, 3), Strabo Calymnam appellat (XIV, 963), Plinius Calyndam (V, 28, 29).

234.

St. B. *Κεδρέαι*, πόλις *Καρίας*, 'Εκ. 'Ασ. τὸ ἐθνικὸν *Κεδρεάτης*, καὶ *Κεδραῖος* τρισυλλαβῶς, καὶ *Κεδρεατικός*.

235.

St. B. *Κράδη*, πόλις *Καρίας*, 'Εκ. 'Ασίας περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν *Κραδίτης*, ὡς *Σιδίτης*. Side urbs Pamphyliae (cf. fr. 248).

236.

St. B. *Λαεία*, πόλις Καρίας, 'Εκ. 'Ασ. ὁ πολίτης *Λαΐτης*, ὡς Πανσανίας φησὶ πέμπτη. Pausanias loquitur de Elaitis, quorum urbs Elaea sita est in Aeolide ad ostia Caici (V, 24, 6; IX, 5, 14). Causa erroris est in pravo Pausaniae codice, quo usus est Stephanus. Laia urbs ignota.

237.

St. B. *Μέσσαβα*, πόλις Καρῶν, 'Εκ. 'Ασ. τὸ ἐθνικὸν *Μεσσαβεύς*, τῷ τύπῳ τῶν Καρικῶν πόλεων.

238.

St. B. *Ξύλος*, πόλις Καρίας, 'Εκ. 'Ασ. τὸ ἐθνικὸν *Ξύλιος* ἢ *Ξυλεύς*, διὰ τὸ ἰδίωμα τοῦ τόπου· *χαίρουσι γὰρ τοῖς εἰς εὐς*. Livius urbem Xylinen inter Termessum et Cormasam in Pisidiā sitam commemorat (XXXVIII, 15).

239.

St. B. *Τνύσσοις*, πόλις Καρίας· 'Εκ. 'Ασ. τὸ ἐθνικὸν *Τνυσσεύς*, τῷ τύπῳ τῆς χώρας. Praeter has *Melia* et *Mygisus* Cariae urbes ex Hecataei Genealogiis citantur. Cf. fr. 336 et 363.

240.

St. B. *Σινδία*, πόλις Λυκίας, 'Εκ. 'Ασ. τὸ ἐθνικὸν· *Σίνδιοι*. Sindam urbem commemorat Strabo in Cabalidis (fr. 223) et Cibyrae vicinia (XII, 855; XIV, 934). Cf. Liv. XXXVIII, 15. In Genealogiis Hecataeus Lycios Tremilarum cognomine designavit (fr. 364).

241.

St. B. Ξάνθος, πόλις Λυκίας, 'Εκ. 'Ασία, παρ' ἣν Ξάνθος ἐξίησι ποταμός. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ξάνθου Αἰγυπτίου ἢ Κρητός, οἰκιστοῦ. Xanthus maxima urbs Lyciae. Strab. XIV, 666. Scyl. 100. Plin. V, 27, 28. Ptol. V, 3.

242.

St. B. Πάταρα, πόλις Λυκίας, 'Εκ. 'Ασ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Πατάρου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Λυκίας τῆς Ξάνθου. Scyl. Strab. Ptol. Plin. ll. cc.

243.

St. B. Φελλός, πόλις Παμφυλίας, 'Εκ. 'Ασ. Ἀλέξανδρος ὁ Πολυῆστωρ ἐν τῷ περὶ Λυκίας Φελλὸν καὶ Ἀντίφελλον Λυκίας εἶναι λέγει. Strab. XIV, 982. Ptol. V, 3. Plin. V, 27, 28.

244.

St. B. Κορυδαλλα, πόλις Ῥοδίων, 'Εκ. 'Ασ. τὸ ἐθνικὸν Κορυδαλλεῖς. Sitam memorant in Peraea Rhodiorum, pariter ac Loryma (fr. 252). Cf. Ptol. V. 3; Plin. V, 27, 28. Incertum est, utrum in ipsa continenti terra an inter insulas Chelidonias sita fuerit, de quo cf. ad fr. 247.

245.

St. B. Λιρρυτεία, πόλις Παμφυλίας, 'Εκ. 'Ασ. τὸ ἐθνικὸν Λιρρυτεῖς. Eadem videtur, quae Λιρρυνατία, χερσόνησος καὶ χωρίον Λυκίας. Steph. — Scylax (100) insulae Lyrnatae mentionem habet prope Idyram. Codd. Scylacis Ἀνραία Τεία, quod emendavit Vossius.

246.

St. B. Ἰδυροσ, πόλις καὶ ποταμὸς Παμφυλίας, Ἐκ. A Scylace (100) Lyciae assignatur.

247.

St. B. Μελανίππιον, τόπος Παμφυλίας. Ἐκ. Ἀσ. Τινὲς δὲ Λυκίας φασί. Τὸ ἐθνικὸν Μελανιππεύς, καὶ Μελανίππιος. Codd. ποταμὸς pro τόπος. Loci meminit Quintus Smyrnaeus III, 252: ναῖε δ' ὄγ' αἰπεινὸν Μελανίππιον, ἱρὸν Ἀθήνης, ἀντία Μασικύτιο, Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης. Videtur referendus inter insulas Chelidonias, confiniis Lyciae adjacentes, inter quas Stephanus (Χελιδόνιον) e Phavorino Corydelam et Melanipprium recenset.

248.

St. B. Κορδύλιος, πόλις Παμφυλίας, Ἐκ. Ἀσ. Τὸ ἐθνικὸν Κορδύλιος.

249.

St. B. Κύρβη, πόλις Παμφυλίας, Ἐκ. Ἀσ. ὁ πολίτης Κυρβαῖος.

250.

St. B. Σίδη, πόλις Παμφυλίας, ὡς Ἐκ. Ἀσ. κέκληται δὲ ἀπὸ Σίδης τῆς θυγατρὸς μὲν Ταύρου, γυναικὸς δὲ Κιμώλου, ἀφ' οὗ ἡ νῆσος. ὁ πολίτης Σιδίτης. Codd. Μένταυρον. Taurus mons in eius vicinia incipit, Strab. XIV, 982. Pro Κιμώλου codd. Μώλου, quae nusquam est. Side erat Cymaeorum colonia, Strab. l. c. 983. Cf. praeterea Scyl. 101 Ptol. V, 5. Plin. V, 27, 26.

251.

St. B. *Χάραδρος*, λιμὴν καὶ ἐπίγειον *Κιλικίας*.
 'Εκ. 'Ασία. »μέτα δὲ *Χάραδρος* ποταμός.»

252.

St. B. *Ναγίδος*, πόλις μεταξὺ *Κιλικίας* καὶ *Παμφυλίας*. 'Εκ. 'Ασία. »μέτα δὲ *Ναγίδος* πόλις, ἀπὸ τοῦ *Νάγιδος* κυβερνήτου καὶ νῆσος *Ναγιδουῖσα*. *Ναγίδος* δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ *Νάγιν* αὐτὴν κτίσαι.« ὁ πολίτης *Νάγιδεύς*. *Urbis cum insula in Cilicia meminit Scylax 102. Strabo XIV, p. 1001. Sita erat in Cilicia aspera inter Anemurium promontorium et Aphrodisium urbem.*

253.

St. B. *Σόλοι*, *Κιλικίας* πόλις, -- 'Εκ. 'Ασ. Meminit eius inter ceteros *Scylax*.

254.

Ael. Herodian. περὶ μονήρους λέξεως l. I, p. 8: de terminatione in ā: ἴστω ὅτι τοῦτο παρ' Ἑκαταίου ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ χρήσει τῶν Φοινικῶν, ὡς αὐτὸς φησι, οὐκ ἔτι μέντοι Ἀττικοῖς καὶ τῇ συνηθειᾷ γνωστόν. - - - Χνᾶ, οὕτω γὰρ πρότερον ἢ Φοινίκη ἐκαλεῖτο. Patere videtur ex his, etsi proprie mentio Hecataei usum formae Δανᾶ (fr. 358.) respiciat, commemoravisse logographum illud antiquum Phoenices nomen et dixisse, in usu esse hanc formam Phoenicibus. Etenim non est quo referatur illud ὡς αὐτὸς φησι, nisi ad Hecataeum.

255.

St. B. *Γάβαλα*, πόλις *Φοινίκης*, ἣν 'Εκ. *Θηλυκῶς* φησίν. Idem fecit in forma *Caryandae* fr. 228.

Sita erat Gabala in Syria prope Laodiceam. Strab. XVI, p. 1093. Ptol. V, 15. Plin. V, 21, 18.

256.

St. B. Σίδων, πόλις Φοινίκης, 'Εκ. 'Ασ.

257.

St. B. Φοινικοῦσαι. --- ἔστι καὶ πόλις Φοινίκων τῶν ἐν Συρίᾳ Φοινικοῦσαι, ὡς αὐτὸς ('Εκ.) ἐν 'Ασίᾳ. Cf. fr. 315.

258.

St. B. Γιγγλυμώτη, Φοινίκης πόλις, ὡς 'Εκ.

259.

St. B. Αἰγά, τῆς Αἰολίδος ἀκρῆ. --- ἔστι καὶ πόλις Φοινίκων, ὡς 'Εκ.

260.

St. B. Δῶρος, πόλις Φοινίκης, 'Εκ. 'Ασίᾳ «μετα δὲ ἢ παλαι Δῶρος, νῦν δὲ Δῶρα καλεῖται.» A Scylace (104) dicitur urbs Sidoniorum. Plin. V, 19, 17. Ptol. V, 15.

261.

St. B. Κάνυτις, πόλις Συρίων μεγάλη, ὡς 'Εκ. 'Ασίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κανυτίτης. Haud dubie eadem, quam ex Herodoti libro secundo Calytin dicit (s. v. Κάλυτις), duplici depravatione Cadytidis Herodoteae (II, 159 et III, 5) qua vix alia designata esse potest, nisi Gaza. Cf. Heyse Quaestion. Herodot. p. 94 sqq.

262.

St. B. Καρδυτός, ὡς Βηρυτός, πόλις Σύρων μεγάλη, ὡς 'Εκ. ἐν περιηγήσει 'Ασίας. τὸ ἐθνικὸν Καρδύτιος, ὡς Βηρυτίος.

263.

St. B. *Καμαρηνοί, νῆσοι Ἀραβίων· Ἐκαταῖος ἐν περιηγήσει. οἱ οἰκοῦντες ὁμοίως τῇ πρωτοτύπῳ Καμαρηνοί.* Sitae erant in ostiis Persici sinus (Plin. VI, 28, 32 med.). Sinum Arabicum lacum putabat Damastes (Strab. I, p. 81) cuius erroris causa posita fuisse videtur in Hecataeo, quem Damastes excerpit (Agathemer. Geogr. I, 1), neque tamen disertis verbis idem dixisse puto Hecataeum, quippe de quo taceat Strabo alibi saepe de eo disserens. Neque eum latere potuit expeditio Scylacis ex Indo flumine in mare rubrum atque sinum Arabicum. (Herod. IV, 44). Sed non descripsisse australem huius sinus finem videtur Hecataeus et sive nihil sive dubia de eo tradidisse, quae prave intellexit Damastes.

264.

St. B. *Γάβις, πόλις Ἀραβίας, Ἐκ. περιηγήσει Αἰγύπτου.*

265.

St. B. *Σκιάποδες, ἔθνος Αἰθιοπικόν, ὡς Ἐκ. ἐν περιηγήσει Αἰγύπτου.*

266.

Eust. Iliad. III, 6, p. 372. *Πυγμαῖοι. --- ἰστορεῖται δὲ καὶ ὅτι κέρατα παρατίθενται, καὶ ἐν σχήματι κριῶν, ὡς Ἐκαταῖος φησι, κρόταλα ψοφοῦσι καὶ οὕτω τὰς πυγμαιομάχους γεράνους ἀμύνονται καταφρονούσας ἄλλως τοῦ μήκους. γεωργικοὶ δὲ εἰσιν, ὡς φασιν· ὅτι δὲ καὶ ἀξίνη ἐχρήσαντο ἐπὶ τὸν ἄσταχυν, γελοῖον μὲν*

καὶ οὐ πιθανόν λέγεται δέ. Et Schol. Iliad. ib. Πυγμαῖοι. -- ἔστι δὲ ἔθνος γεωργικὸν ἀνθρώπων μικρῶν κατοικοῦντων εἰς τὰ ἀνωτάτω μέρη τῆς Αἰγυπτιακῆς γῆς πλησίον τοῦ Ὠκεανοῦ, ὅπερ πολεμεῖν ταῖς γεράνοις φασὶ βλαπτούσαις αὐτῶν τὰ σπέρματα καὶ λιμὸν ποιούσαις τῇ χώρᾳ. - - - φησὶ δὲ αὐτοὺς Ἐκαταῶς ἐπὶ σχημάτων κριῶν ἐξιόντας ἀλέξασθαι αὐτάς, τὰς δὲ καταφρονοῦσας τοῦ μήκους πολεμεῖν πρὸς αὐτούς.

267.

St. B. Ὑσαεῖς, νῆσος μικρά καὶ μεγάλη Αἰθιοπῶν Ἐκ. περιηγήσει Αἰγύπτου. Οἱ νησιῶται Ὑσαῖται ὡς Ὅασίται.

268.

St. B. Μάρμαρες, ἔθνος Αἰθιοπικόν. Ἐκ. Ἄσ.

269.

St. B. Ἄβοτις, πόλις Αἰγυπτία, ὡς Ἐκ. ἦν Ἡρωδιανός φησι βαρύνεσθαι. ὁ πολίτης κατὰ μὲν τὸ ἐπιχώριον Ἄβοτίτης, ὡς νῦν Κλαυτίτης καὶ Ναυκρατίτης, κατὰ δὲ Ἐκαταῶν Ἄβοτιεύς, ὡς Μάκριοι, Μακριεύς. Urbs ignota, nisi pro eadem habenda est, quam Plinius Aboccin dicit (VI, 29, 35), Ptolemaeus Abuncin (IV, 7) sitam ad occidentalem Nili ripam in Aethiopia. Abotis commemoratur etiam in Κραμβούτις fr. 275.

270.

St. B. Μύλων, πόλις Αἰγύπτου, Ἐκ.

271.

St. B. Ὀνειαβάτης, πόλις Αἰγύπτου, Ἐκ. περιηγήσει Αἰβύης.

272.

St. B. Σῆνος, πόλις Αἰγύπτου· Ἐκ. ἐν τῇ αὐτῆς περιηγήσει. ὁ πολίτης Σηνικός.

273.

St. B. Κρωῶς, πόλις Αἰγύπτου· Ἐκ. περιηγήσει Ἀσίας. ὁ πολίτης Κρωΐτης· καὶ νόμος Κρωΐτης.

274.

St. B. Συῖς, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Ἐκ. ἐν τῇ αὐτῆς περιηγήσει. καὶ νόμος Συΐτης.

275.

St. B. Κραμβοῦτις, πόλις Αἰγύπτου· Ἐκ. περιηγήσει Αἰβύης. ὁ πολίτης Κραμβουτίτης ὡς Ναυκρατίτης. Ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ ο γράφει, Κράμβοτις προπαροξυτόνως, ὡς Ἀβοτις. Cf. 269.

276.

Herod. II, 143: Πρότερον δὲ Ἐκαταίῳ τῷ λογοποίῳ ἐν Θήβῃσι γενεηλογήσαντι ἐωυτόν καὶ ἀναδήσαντί τε τὴν πατρίην ἐς ἑκκαιδέκατον θεὸν ἐποίησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Διὸς, οἷόν τι καὶ ἐμοὶ οὐ γενεηλογήσαντι ἐμωυτόν· ἐξαγαγόντες ἐς τὸ μέγαρον ἔσω ἐὸν μέγα, ἐξηρίθμεον δεικνύντες κολοσσοὺς ξυλίνοὺς τοσοῦτους ὅσους περ εἶπον· ἀρχιρεὺς γὰρ ἕκαστος αὐτόθι ἴσταται ἐπὶ τῆς ἐωῦτοῦ ζόης εἰκόνα ἐωῦτοῦ, ἀριθμέοντες οὖν καὶ δεικνύντες οἱ ἱερεῖς ἐμοὶ ἀπεδείκνυσαν παῖδα πατρὸς ἐωῦτῶν ἕκαστον ἑόντα, ἐκ τοῦ ἄγχιστα ἀποθανόντος τῆς εἰκόνας, διεξιόντες διὰ πασέων, ἕως οὗ ἀπέδειξαν ἀπάσας εἰκόνας. Ἐκαταίῳ δὲ γενεηλογήσαντι ἐωυτόν καὶ ἀναδήσαντι ἐς ἑκκαιδέκατον θεόν, ἠντεγενεηλόγησαν ἐπὶ

• τῇ ἀριθμῆσει , οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτοῦ ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι ἄνθρωπον· ἀντεγενεηλόγησαν δὲ ᾧδε , φάμενοι ἕκαστον τῶν κολοσσῶν Πίρωμιν ἐκ Πιρώμιος γεγονέναι· ἐς ὃ τοὺς πέντε καὶ τεσσαεράκοντα καὶ τριηκοσίους ἀπέδεξαν κολοσσούς , Πίρωμιν ἐκ Πιρώμιος γενόμενον καὶ οὔτε ἐς θεὸν οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτούς. « Πίρωμις δὲ ἐστι κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν καλὸς κάγαθός. Numerus, quem respicit Herodotus, est trecentorum et quadraginta annorum. Narravit haec haud dubie Hecataeus in descriptione Thebarum, se genus suum derivavisse a diis per quatuordecim avos, sacerdotes negavisse, hominem gigni a deo suosque ipsorum avos laudavisse, quos trecentos et quadraginta quinque numeraverint.

277.

St. B. Νεῖλος, πόλις Αἰγύπτου· Ἐκ περιηγήσει αὐτῆς. καὶ ἱερὸν Νείλου ποταμοῦ. Sita erat in insula in regione Heracleopolitide. Ptol. IV, 5.

278.

Nilum fluvium ex Oceano derivatum esse ab Hecataeo, efficiendum videtur e comparatis locis Diodori, Herodoti et scholiastae Argonauticorum. Ait enim Diodorus I, 37: ὅλως ὑπὲρ τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νείλου καὶ τῶν πηγῶν, ἔτι δὲ τῆς εἰς θάλασσαν ἐκβολῆς καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔχει διαφορῶν παρὰ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς μέγιστος ὧν τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην, τινὲς μὲν τῶν συγγραφέων ἀπλῶς οὐκ ἐτόλμησαν οὐδὲν εἰπεῖν, καίπερ εἰωθότες μηκύνειν ἐνίοτε περὶ χειμάρρον τοῦ τυχόντος, τινὲς δ' ἐπιβαλόμενοι λέγειν περὶ τῶν ἐπιζητουμένων

πολὺ τῆς ἀληθείας διήμαρτον. οἱ μὲν γὰρ περὶ τὸν Ἑλλάνικον καὶ Κάδμον ἔτι δ' Ἑκαταῖον καὶ πάντες οἱ τοιοῦτοι παλαιοὶ παντάπασιν ὄντες εἰς τὰς μυθώδεις ἀποφάσεις ἀπέκλιναν. Quibus postea additur: οἱ μὲν κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς ἀπὸ τοῦ περιζήροντος τὴν οἰκουμένην Ὁκεανοῦ φασὶν αὐτὸν (τὸν Νεῖλον) τὴν σύστασιν λαμβάνειν, ὕγιες οὐδὲν λέγοντες. — Herod. II, 20, 21: Ἑλλήνων μὲν τινες ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι σοφίην, ἔλεξαν περὶ τοῦ ὕδατος τούτου τριφασίας ὁδοῦς· τῶν τὰς μὲν δύο τῶν ὁδῶν οὐδ' ἀξιῶ μνησθῆναι, εἰ μὴ ὅσον σημεῖναι βουλόμενος μοῦνον. τῶν ἡ ἑτέρα μὲν λέγει τοὺς ἐτησίας ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύνειν τὸν ποταμὸν, κωλύοντας ἐς θάλασσαν ἐκρέειν τὸν Νεῖλον. — — — (21). ἡ δ' ἑτέρα ἀνεπιστημονεστέρη μὲν ἐστὶ τῆς λελεγμένης, λόγῳ δὲ εἰπεῖν θαυμάσιωτέρη· ἢ λέγει μὲν ἀπὸ »τοῦ Ὁκεανοῦ ῥέοντα αὐτὸν ταῦτα μηχανᾶσθαι· τὸν δ' »Ὁκεανὸν γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν.« — — — (23.) Ὁ δὲ περὶ τοῦ Ὁκεανοῦ λέξας, ἐς ἀφανὲς τὸν μῦθον ἀνεπίκας, οὐκ ἔχει ἔλεγχον. οὐ γάρ τινα ἔγωγε οἶδα ποταμὸν Ὁκεανὸν ὄντα. — Schol. Apoll. Rhod. IV, 259: Ἑκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐκ τοῦ Φασίδος διελθεῖν εἰς τὸν Ὁκεανὸν, εἶτα ἐκείθεν εἰς τὸν Νεῖλον. Dixi de hoc loco ad fr. 187. Sed quamvis incertum sit, utrum haec revera repetita sint ex Hecataeo, et, si sunt, utrum flumina illa ex Oceano fluere hic contenderit, an Argonautas navem per terram ex alteris in altera traxisse, tamen Nilum ex Hecataei opinione iunctum fuisse cum Oceano, patere videtur e Diodoro, qui fabulosam Nili

originem ab Hecataeo esse existimatam, et ex Herodoto Hecataei solito reprehensore, qui a Graecis quibusdam fabulose Nilum ex Oceano derivari tradidit. Confirmavisse opinionem suam videtur Hecataeus testimonio sacerdotum Aegyptiorum, quos meminit Diodorus, quos etiam in descriptione phoenicis (fr. 292) testes protulit. Cui testimonio adversatur Herodotus, dicens, neminem usquam Aegyptiorum sibi quidquam de fontibus Nili narravisse praeter grammatistam Saitam, cui fidem non habet (II, 19, 28). Quod ad Hecataeum Abderitam nonnulli retulerunt locum Diodori, id satis eo refellitur, quod vetustos scriptores hos omnes ille nominavit (Cf. Creuzer, *Histor. Graec. Fragm.* p. 25. not. 19). Hecataeus tradidit, quod ab Aegyptiis audiverat sacerdotibus, pariter ac narrationes eorum de Chembi insula (fr. 284), quibus idem adversatur Herodotus, de Hecataeo ibi quoque silens. Si vero, id quod ad fr. 187 monti, locum eum, quem designat scholiastes Apollonii ante itinera in Colchidem et Aegyptum scripsit Hecataeus, probabile est, eum de Phaside opinionem mutavisse, quippe cuius fontes sint notissimi, de Nilo tenuisse, quippe cuius originem nemo exploraverit. Fuisse autem opinionem Hecataei, ab Oceano orbem terrarum circumflui, dictum est fr. 1.

279.

Arrian. de Exped. Alexandr. V, 6: «*Αἰγυπτῶνα* τε *Ἡρόδοτος* τε καὶ *Ἐκαταῖος* οἱ λογοποιοὶ (ἢ εἰ δὴ τοῦ ἄλλου ἢ *Ἐκαταίου* ἐστὶ τὰ ἀμφὶ τῆ γῆ *Αἰγυπτίᾳ* ποιή-

ματα) »δῶρόν τε τοῦ ποταμοῦ« ἀμφότεροι ὡσαύτως ὀνομάζουσι. Locus Herodoti est II, 5: *Αἴγυπτος, ἐς τὴν Ἑλληνες ναυτίλλονται, ἐστὶ Αἴγυπτίοισι ἐπίκτητός τε γῆ καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ.* Ultimis his verbis ipse Hecataeus usus esse videtur. Cf. locum Porphyrii, fr. 292. Dubitatio Arriani de scriptore descriptionis Aegypti est eadem, quam profert Athenaeus e Callimacho (cf. fr. 172). Quod totam Aegyptum, neque solam terram Delta dicit, eius causa haec est, quod Aegypti fines ultra eam non extendit Hecataeus (fr. 295).

280.

St. B. *Ἀθαῤῥάβις, πόλις Αἰγύπτου, ὡς καὶ Ἡρωδιανὸς ἐν τρίτῳ. Ἀθαῤῥαβίτης νομὸς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀθαῤῥαβίς πόλις. Ἐκαταῖος δ' ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως δι' ἐνὸς ῥ καὶ τοῦ μ. Ἀθαῤαμβίτης νομὸς καὶ Ἀθαῤάμβη πόλις.* Formam Atharrabitam servavit Plin. V, 9. Ptolemaeus vero (IV, 5) Athribiten et Athribin, et ita etiam Herodotus (II, 166).

281.

St. B. *Φάκουσσα, κόμη μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Στράβων ΙΖ. Ἐκαταῖος δὲ Φάκουσσαι καὶ Φακούσσαις φησὶ καὶ Φακοῦσαι νῆσοι καὶ Φάκαιοι. Τὸ ἐθνικὸν Φακούσσιος.* Prope pagum Phacussam erat initium fossae, quae inde a Nilo in mare rubrum ducta erat, Strab. XVII, p. 1158, metropolis regionis Arabicae Ptol. IV, 5. De fossa cf. Herod. II, 158. Insula, cuius meminit, videtur habenda pro ea, quae prope Helenam sita erat inter Sporades

Plin. IV, 12, 23. An vero ex Hecataeo eius mentionem petiverit Stephanus, incertum est: quamquam eum de Helena insula locutum esse novimus fr. 95.

282.

St. B. Μαγδωλός, πόλις Αιγύπτου. Ἐκ. περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Μαγδωλίτης διὰ τὸν Αἰγύπτιον τύπον Κανωβίτης, Διοκίτης, Πεντασχοινίτης. Duodecim milia passuum distabat a Pelusio. Anton. Itiner. Herod. II, 159. Praeterea nota est e scriptis Hebraeorum 2 Mos. 14. 2. Alios locos vide in Gesenii Lexico.

283.

St. B. Λίβρις, πόλις Φοινίκων, ὡς Ἡρωδιανός. τὸ ἐθνικὸν Λιβρίτης ὡς Συβαρίτης. Ἐκ. περιηγήσει Αἰγύπτου.

284.

St. B. Χέμμις - - - ἔστι καὶ Χέμβις νῆσος, διὰ τοῦ β, ἐν Βούτοις, ὡς Ἐκ. ἐν περιηγήσει Αἰγύπτου. »ἐν Βούτοις περὶ τὸ ἱρὸν τῆς Αἴητος ἔστι νῆσος Χέμβις »οὐνομα, ἰρή τοῦ Ἀπόλλωνος. ἔστι δὲ ἡ νῆσος μεταρ- »σίη καὶ περιπλεῖ [ἐπὶ τοῦ ὕδατος] καὶ κινέεται ἐπὶ τοῦ »ὕδατος.« ὁ νησιώτης Χεμμίτης καὶ Χέμμιος. Codd. ἰερὸν sed ἰρη. Prius ἐπὶ τοῦ ὕδατος abest in codd. nonnullis. Ad haec verba manifesto respexit Herodotus (II, 156): νῆσος ἡ Χέμμις καλουμένη. ἔστι μὲν ἐν λίμνῃ βαθῆ καὶ πλατῆ κειμένη παρὰ τὸ ἐν Βουτοῖ ἱρὸν, λέγεται δὲ ὑπ' Αἰγυπτίων αὕτη ἡ νῆσος εἶναι πλωτή. αὐτὸς μὲν ἔγωγε οὔτε πλέουσαν οὔτε κινηθεῖσαν εἶδον. τέθηπα δὲ ἀκούων, εἰ νῆσος ἀληθῆως ἐστὶ πλωτή.

Meminit etiam templi Apollinis. Cf. Strab. XVII. p. 1153.

285.

St. B. Βολβιτινή, πόλις Αιγύπτου. Έκ. ὁ πολίτης Βολβιτινήτης. τὸ ἐθνικὸν Βολβίτινος. ἔνθεν καὶ Βολβίτινον στόμα. Codd. ἄρμα. De hoc ostio cf. Strab. XVII, 1153. Her. II, 17.

286.

St. B. Ἐφεσος --- ἔστι καὶ Ἐφεσος νῆσος ἐν τῷ Νείλῳ καὶ Χίος καὶ Λέσβος, καὶ Κύπρος, καὶ Σάμος, καὶ ἄλλαι ὡς Έκ. Probabile est sitas fuisse has insulas in vicinia Canobi ubi Graecorum erant coloniae in Aegypto.

287.

Ael. Herodian. περὶ μον. λέξεως I, II, p. 36. (Ddf.) Φάρος, τὸ φάρος ἐνδέχεται ἐν διαφόρῳ σημαυομένῳ τὰ τρία γένη· ἔστι γὰρ ἀρσενικόν· οὕτω γὰρ ἐπὶ Μενελάου ἐκαλεῖτο προρεύς· ἄλλα γὰρ τὸ θηλυκὸν ἐπὶ τῆς νήσου ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα λαβούσης, ὡς φησιν Ἐκαταῖος, καὶ οὐδέτερον ὅποτε σημαντικὸν τοῦ ἱματίου ἢ καὶ τὸ ἀρότρου.

288.

St. B. Ἐλένειος, τόπος περὶ τῷ Κανώβῳ, Έκ. περιηγήσει Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἐλενειός. Helenium insulam memorat Eustathius Dion. Perieg. 12; herbae Helenei, quae prope Alexandriam inveniatur, Etym. magn. Ἐλένειον. Ad Canobicum Nili ostium Paris et Helena appulisse perhibebantur Herod. II, 113.

289.

Athen. III, 30, p. 114, c: *Αἰγύπτιοι δὲ τὸν ὑποξίζοντα ἄρτον κυλλάστιν καλοῦσιν. μνημονεύουσιν αὐτοῦ καὶ Ἑκαταῖος καὶ Ἡρόδοτος. Herod. II, 77: ἄρτοφαγέουσι δὲ ἐκ τῶν ὄλυρέων ποιεῦντες ἄρτους τοὺς ἐκεῖνοι κυλλήστις ὀνομάζουσι. De pane Aegyptiorum cf. Herod. II, 36. Cf. fr. 290.*

290.

Athen. X, p. 447, c. *Ἑκαταῖος δὲ ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως εἰπὼν περὶ Αἰγυπτίων ὡς ἄρτοφάγοι εἰσὶν ἐπιφέρει· τὰς κριθὰς εἰς τὸ πῶμα καταλέουσιν. α* Et Athen. X, p. 418, e: *Αἰγυπτίους δ' Ἑκαταῖος ἄρτοφάγους φησὶν εἶναι, κυλλήστιας ἐσθιόντας, τὰς δὲ κριθὰς εἰς ποτὸν καταλέοντας. Herodotus l. c. ita pergit: οἶνον δ' ἐκ κριθέων πεποιημένον διαχρέωνται· οὐ γὰρ σφί' εἰσὶν ἐν τῇ χώρῃ ἄμπελοι. Itaque hic etiam ut fr. 279, 292 sqq. Herodotum accurate sequi videmus Hecataeum et probabile est, etiam reliqua, quae in eodem loco narrat ille de cibis et altero, quem adscripsi (II, 35, 36) de moribus Aegyptiorum, desumpta esse ex Hecataeo, quamquam nullo modo definiri poterit, quid ab altero hauserit, quid ipse addiderit.*

291. (?)

Plutarch, de Isid. et Osirid. p. 448 (Wytttenb.): *οἱ δὲ βασιλεῖς καὶ μετροῦν ἐπινον ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων, ὡς Ἑκαταῖος ἰστόρηκεν, ἱερεῖς ὄντες. Probabile est, hacc desumpta esse ex Aegyptiacis Hecataei Abderitae, quem postea in eodem libro citat Plutarchus (p. 453).*

Porphyr. apud Euseb. Praepar. Evangel. X, 3, p. 166, b: Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ πολλὰ Ἑκαταίου τοῦ Μιλησίου κατὰ λέξιν μετήνεγκεν ἐκ τῆς περιηγήσεως βραχέα παραποιήσας, τὰ τοῦ Φοίνικος ὄρνέου καὶ περὶ τοῦ ποταμίου Ἰππου καὶ τῆς θήρας τῶν κροκοδείλων. Locus de Phoenice ave est Herod. II, 73: "Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ὄρνις ἰρὸς, τῷ οὐνομα φοῖνιξ. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῆ. καὶ γὰρ δὴ καὶ σπάνιος ἐπιφοιτᾷ σφι, δι' ἐτέων, ὡς Ἡλιουπολιταὶ λέγουσι, πεντακοσίων. φοιτᾶν δὲ τότε φασί, ἔπειν οἱ ἀποθάνη ὁ πατήρ. ἔστι δὲ, εἰ τῇ γραφῇ παρόμοιος, τοσόςδε καὶ τοιόςδε· τὰ μὲν αὐτοῦ χρυσόκομα τῶν πτερῶν, τὰ δὲ ἐρυθρὰ· ἐς τὰ μάλιστα αἰετῶ περιήγησιν ὁμοιότατος καὶ τὸ μέγαθος. τοῦτον δὲ λέγουσι μηχανᾶσθαι τάδε, ἔμοι μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες· »ἔξ' Ἀρα-» βίης ὀρμεώμενον ἐς τὸ ἰρὸν τοῦ Ἥλιου κομίζειν τὸν »πατέρα, ἐν σμύρῃ ἐμπλάσσοντά, καὶ θάπτειν ἐν τοῦ »Ἥλιον τῷ ἰρῷ. κομίζειν δὲ οὕτω· πρῶτον τῆς σμύρ-» νης ὠδὸν πλάσσειν ὅσον τε δυνατός ἐστι φέρειν, μετὰ » δὲ πειρᾶσθαι αὐτὸ φορέοντα. ἐπειὰν δὲ ἀποπειρηθῆ, » οὕτω δὴ κοιλήναντα τὸ ὠδὸν τὸν πατέρα ἐς αὐτὸ ἐντι-» θέναι· σμύρῃ δὲ ἄλλῃ ἐμπλάσσειν τοῦτο, καθότι τοῦ » ὠοῦ ἐγκοιλήνας ἐνέθηκε τὸν πατέρα· ἐσκειμένου δὲ τοῦ » πατρὸς γίνεσθαι τῷτο βάρος· ἐμπλάσαντα δὲ κομίζειν » μιν ἐπ' Αἰγύπτου ἐς τοῦ Ἥλιου τὸ ἰρὸν.« ταῦτα μὲν τοῦτον τὸν ὄρνιν λέγουσι ποιεῖν. Ex his avis ipsius descriptionem haud dubie ipse confecit Herodotus ad

picturam avis in tabula, alteram vero eius partem, quam se audivisse refert, transtulit ex Hecataeo, qui fidem ei habebat, quam Herodotus abrogat. Eadem enim ratione, ut hic per λέγουσι, narrationem de Chemmi insula, quam eidem debebat Hecataeo, introduxit per λέγεται ὑπ' Αἰγυπτίων. Quanquam non dubitandum est, quin ipse etiam haec audiverit Herodotus, in describendo autem itinere suo commodum ei visum est uti scriptis Hecataei narrationibus.

293.

Locus de hippopotamo est Herod. II, 71: οἱ δὲ Ἴπποι οἱ ποτάμιοι νομῶ μὲν τῷ Παπρημίτῃ ἰσοί εἰσι, τοῖσι δὲ ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι οὐκ ἰσοί. φύσιν δὲ παρέχονται ιδέης τοιήνδε· »τετράπουν ἐστὶ, δίχληρον, »ὄπλαί βοῶς, σιμόν, λοφιήν ἔχων Ἴππου, χανλιόδοντας »φαινόν, οὐρὴν Ἴππου καὶ φωνήν, μέγαθος ὅσον τε βοῶς »ὁ μέγιστος· τὸ δέρμα δ' αὐτοῦ οὕτω δὴ τι παχύ ἐστι, »ὥστε αὐτοῦ γενομένου, ξυστὰ ποιέεσθαι ἀκόντια ἐξ αὐτοῦ.«

294.

Locus de venatione crocodilorum est Her. II, 70: ἄγραι δὲ σφραων πολλαὶ κατεστέασι καὶ παντοῖαι· ἢ δ' ὧν ἔμοιγε δοκεῖ αἰξιώτατη ἀπηγγήσιος εἶναι ταύτην γράφω »ἐπεὰν νῶτον ὕδὸς δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον, μετίει ἐς μέ »σον τὸν ποταμὸν· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ χεῖλεος τοῦ ποτα »μοῦ ἔχων δέλφακα ζώην, ταύτην τύπτει. ἐπακούσας »δὲ τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος ἵεται κατὰ τὴν φωνήν. ἐντυ »χὼν δὲ τῷ νῶτῳ καταπίνει, οἱ δὲ ἔλκουσι. ἐπεὰν δὲ »ἐξελκυσθῇ ἐς γῆν, πρῶτον ἀπάντων ὁ θηρευτῆς πληῶ

»καὶ ὧν ἔπλασε αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. τοῦτο δὲ ποιή-
 »σας κάρτα εὐπειτέως τὰ λοιπὰ χειροῦται· μὴ ποιήσας
 »δὲ τοῦτο, σὺν πόνῳ.« Cum narrationes Hecataei in bre-
 vius contraxisse dicatur Herodotus, probabile est, plu-
 res ab illo venationis modos esse descriptos, hunc vero
 elegisse eum, quem nobilissimum iudicaverit. Fortasse
 in iis etiam, quae hoc praecedunt, capitibus (68, 69),
 descriptiones crocodili repetiti sunt ex Hecataeo, quia
 breves illae enuntiationes, quibus eius natura depingitur,
 pariter atque in phoenice (fr. 292) epitomatozem arguere
 possunt.

295.

Cum in his, quae praecedunt, saepius Herodotum
 Hecataei respectum habuisse demonstratum sit, probabile
 est, ibi etiam, ubi de iis disserit Herodotus, quae de rebus
 geographicis statuunt Iones, intelligi Hecataeum, hominem
 Ionem, quem nunc popularium auctoritate suas regi pas-
 sum esse opiniones, nunc sua auctoritate popularium
 animos gubernavisse vix quisquam negabit. Ex his locis
 est Her. II, 15: *εἰ οὖν βουλόμεθα γνώμησι τῆσι Ἰώνων*
χρᾶσθαι περὶ Αἰγύπτου, οἳ φασὶ τὸ Δέλτα μοῦνον
εἶναι Αἴγυπτον ---- *τὰ δὲ ἄλλα λεγόντων τῆς*
Αἰγύπτου τὰ μὲν Αἰβύης, τὰ δὲ Ἀραβίας εἶναι· ἀπο-
δεικνύομεν ἂν τούτῳ τῷ λόγῳ χρεώμενοι Αἰγυπτιόισι
οὐκ ἐοῦσαν πρότερον χώραν. Terram Delta enim multo
 recentius, quam reliquas Aegypti partes apparuisse pu-
 tat. Quod bene concinit cum opinione Hecataei ipsius,
 fluminis donum esse Aegyptum (fr. 279), neque ullus

eorum, qui ex Aegypti descriptione citantur, locorum extra Delta positus est exceptis iis, qui directo esse alius regionis dicuntur et propter solam vicinitatem commemorata sunt, ut Tabis Arabiae, Sciapodes et Hysaeis Aethiopiae, Liebris Phoeniciae. Et loci nonnulli, quos Stephanus Aegypto assignat, citantur tamen e descriptionibus Asiae vel Africae, id quod optimo iure inde repetimus, quod hi extra eius regionis fines siti itaque aut Arabiae aut Libyae ab Hecataeo ascripti erant, ut Oneabates, Crambutis et Eleneus Libyae, Gros vero Asiae.

296.

Quae cum ita sint, ex aliis Herodoti verbis effici potest, Hecataeum ex Ionum opinione *terminum Asiae et Libyae statuisse Nilum* fluvium. Cum enim dixisset, sibi omnem, quae ab Aegyptiis incolatur, terram appellari Aegyptum, ita pergit Herodotus (II, 16): *εἰ ὢν ἡμεῖς ὀρθῶς περὶ αὐτέων γινώσκομεν, Ἴωνες οὐκ εὖ φρονέουσι περὶ Αἰγύπτου, εἰ δὲ ὀρθή ἐστι ἡ τῶν Ἰώνων γνώμη, Ἕλληνας τε καὶ αὐτοὺς Ἴωνας ἀποδείκνυμι οὐκ ἐπισταμένους λογιζέσθαι· οἱ φασὶ «τρία μόρια εἶναι ἡγῆν πᾶσαν, Εὐρώπην τε καὶ Ἀσίην καὶ Λιβύην.» τέταρτον γὰρ σφραγ δεῖ προσλογίσεσθαι Αἰγύπτου τὸ Δέλτα, εἰ μῆτε γέ ἐστι τῆς Ἀσίας μῆτε τῆς Λιβύης. οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλος γέ ἐστι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῆς Λιβύης.» τοῦ Δέλτα δὲ τούτου κατὰ τὸ ὄξύ περιρρήγνυται ὁ Νεῖλος· ὥστε ἐν τῷ μεταξὺ Ἀσίας τε καὶ Λιβύης γένοιτ' ἄν.* De tribus orbis terrarum partibus alibi disserui (p. 15).

Si in his omnibus Hecataeo adversari videmus Herodotum, probabile est etiam in alia re, quam in eodem loco leviter attingit, illum respici. Narraverat enim (II, 2), Aegyptios putare sese esse omnium hominum vetustissimos praeter Phryges, id quod sacerdotes Vulcani Memphide sibi tradiderint. Per se probabile est, Hecataeo pariter atque Herodoto hoc narratum esse a sacerdotibus: narrabatur haud dubie cuius advenae, qui talia quaerebat. Iam si in altero libri Hecataei loco dictum erat, Aegyptios sese habere pro gente antiquissimo, altero loco, solum Delta esse veram Aegyptum, tum demum recte intelligere nobis videmur verba Herodoti, a quibus ea, quae fr. 295 ascripti, excipiuntur: *εἰ τοίνυν σφι χώρη γε μηδεμίη ὑπῆρχε, τί περιειργάζοντο δοκέοντες πρώτοι ἀνθρώπων γεγονέναι*; Alioqui non video, contra quem hoc dictum sit, sacerdotes enim Aegyptii Aegyptum minime in Delta coercebant. Ne dicas, ineptiam nos obtrudere Hecataeo: qui suo iure Herodoto respondere poterat, Aegyptios antequam terram Delta occupaverint, non minus habitavisse in Arabia et Libya, quam suo ipsius tempore. Restat aliud argumentum. Pergit Herodotus: *οὐδὲ ἔδει σφέας ἐς διάπειραν τῶν παιδῶν ἰέναι, τίνα γλῶσσαν πρώτην ἀπήσουσι*. Quibus respicit fabulam a sacerdotibus traditam de pueris, qui a Psammeticho infantes pastori tradebantur, qui eos per duos annos in domicilio solitario educaret, caprarum lacte nutriret, sed nullam usquam vocem coram iis

emitteret, tempore autem exacto lingua Phrygia panem petiverunt, ex quo agnoscebatur, Phryges esse Aegyptiis antiquiores, II, 2. Haec Herodotus a sacerdotibus sese audivisse refert, deinde pergit: Ἕλληνες δὲ λέγουσι ἄλλα τε μάταια πολλὰ καὶ ὡς γυναικῶν τὰς γλώσσας ὁ Ψαμμήτιχος ἑπταμῶν τὴν δίαίταν οὕτως ἐποίησατο τῶν παιδίων παρὰ ταύτησι τῆσι γυναιξίν. Hanc discrepantiam fabulae Herodotum in Hecataci libro legisse probabile est, qui eam a colonis Graecis Aegyptum incolentibus acceperit. Quae si iuste disputata sunt, narravit Hecatacus, *Aegyptios sese putare gentem antiquissimam, antiquiores vero se ipsis habere Phryges, ex quo Psammitichus in primis infantium, quos nutricibus lingua privatis alendos dederat, vocibus Phrygia verba agnoverit.*

298 (?).

Incertior, quam haec, est alia, quam prolaturus sum, coniectura. Hecatacum tractavisse res Herculis et commemoravisse locos singulos ubi ille labores suos perfecit, ex iis constat, quae de Erythia disseruit. Fabulae in Aegyptum quoque Herculem venisse ibique a populo hostiae instar coronis ornatum et ad aram, ubi immolaretur, ductum esse tradiderunt, subito autem eum sese liberavisse innumerosque Aegyptios occidisse, Her. II, 45. Sed hoc Graecos tantum narrare contendit Herodotus, nihil de Hercule Graeco scire Aegyptios, sed hos Herculem alium pro deo venerari (ib. 43); illos autem, qui fabulam istam referant, etiamsi fieri possit, ut vir unus tantam prostrave-

rit turbam, cui quidem rei ipse fidem non habet, graviter errare: ἐμοὶ μὲν νῦν δοκέουσι ταῦτα λέγοντες τῆς Αἰγυπτίων φύσιος καὶ τῶν νόμων πάμπαν ἀπείρως ἔχειν οἱ Ἕλληνες, τοῖσι γὰρ οὐδὲ κτήνεα ὁσίη θύειν ἐστὶ, χωρὶς ὑῶν καὶ ἐρσένων βοῶν καὶ μῶσχων ὅσοι ἂν καθαροὶ ἔωσι καὶ γηνέων· κῶς ἂν οὗτοι ἀνθρώπους θύοιεν; Concinit haec oratio cum solita, qua Herodotus Hecataeum refellit, ratione. Praeter haec complures, quas Herodotus dedit, descriptiones animalium Aegyptiacorum fortasse debentur Hecataeo, e quibus solum *serpentes alatos* et *Ibidem* avem (II, 75, 76) designabo. Nam pariter quae has praecedunt narrationes de hippopotamo et phoenice et quae sequuntur de pane cyllesti inde repetita esse dictum est.

299.

St. B. Κυνὸς σῆμα, τόπος Λιβύης· Ἐκ περιηγήσει αὐτῆς. Est in vicinia Catabathmi, quem posteri finem Aegypti et Libyae statuebant, cum Hecataeo Libya inde a Canobo incipiat. Strab. XVII, p. 1150.

300.

St. B. Αὔσιγδα, πόλις Λιβύης, οὐδετέρως; ὡς Καλλίμαχος· Ἐκ. δε νῆσον οἶδε, τὸ ἐθνικὸν Αὔσιγδοι; οὕτω γὰρ Ἀπόλλων τιμᾶται. Sita erat in Cyrenaica media inter Phycum promontorium et Barcen urbem Ptol. IV, 4. Insulas multas et portus commodissimos in hac ora memorat Scylax (107). Fortasse aliquid cognationis in nomine inest cum Auschisis, quos supra Barcam habitare refert Herodotus IV, 171.

301.

St. B. *Μάσκωτος*, πόλις *Λιβύης*. Ἐκ. περιηγήσει. ἔστι δὲ πλησίον τῶν Ἑσπερίδων. τὸ ἐθνικὸν *Μασκωτίτης*, *Λιβυκῶ* καὶ *Αἰγυπτίῳ* τύπῳ. Hesperides in finibus Cyrenaicae: Scyl. 107. Locus dictus a pulchritudine regionis, quae hortorum instar silvis arborum frugiferarum erat ornata. Ab Herodoto dicitur Euesperides IV, 171, 198.

302.

St. B. *Ζήβυττις*, πόλις *Λιβύης*. Ἐκ. Ἀσ. ὁ πολίτης *Ζηβυττίτης*. Videtur haec urbs eadem, quam Zemythum appellat Ptolemaeus (IV, 4), oppidum Cyrenaicae mediterraneum situm inter Barcen et Neapolin.

303.

St. B. *Ψύλλοι*, καὶ *Ψυλλικός κόλπος*, ἐν τῷ *Λιβυκῷ κόλπῳ*. Ἐκ. περιηγήσει *Λιβύης*. »ὁ *Ψυλλικός κόλπος μέγας καὶ βαθύς, τριῶν ἡμερῶν πλοῦς.*» Psyllus Nasamonum finitimos ad Syrtin quondam habitavisse sed pulvere obrutos esse narrat Herodotus (IV, 175. cf. Strab. XVII, 1195).

304.

St. B. *Μάξυες*, οἱ *Λιβύης νομάδες*. Ἐκ. περιηγήσει. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι *Μάξυες*, καὶ ἕτεροι *Μάχμες*. Pro ἕτεροι utroque loco legendum videtur *ἑτέροις*, pro *Μάχμες* legendum *Μάχλυες*. Maxyes in confinibus nomadum et agricolarum memorat Herodotus (IV, 191) ab occidentali parte fluminis Tritonis, ipsos vero agricolas dicit. Machlyes ab orientali Tritonidis habitant, medii

inter eos et Maxyes incolunt Ausenses (IV, 178, 180), Ptolemaeus (IV, 3) in his regionibus Mazyces, Machynos et Machlyes recenset,

305.

St. B. *Μέγασα, ὡς Γέρασα, πόλις Λιβύης, Ἐκ. περιηγήσει Ἀσίας.* «ἐξ αὐτῆς Σιτοφάγοι καὶ Ἀροτῆρες.» Ex his patere videtur, sitam fuisse hanc urbem in ipsis quae modo commemoravimus, confinibus Libyum nomadum et agricolarum, itaque in terra Mazyum. Quod formam generis neutrius notat Stephanus, haec Libycaram urbium propria fuisse videtur, recensentur enim Ausigda, Augila (Her. IV, 182), Gerasa hoc ipso loco, alia.

306.

St. B. *Ζυγαντίς, πόλις Λιβύης, Ἐκ. Ἀσία. οἱ πολῖται Ζυγάντες. οἵτινες τὰ ἄνθη συλλέγοντες μέλι ποιοῦσιν ὥστε μὴ λείπεσθαι τοῦ ὑπὸ τῶν μελισσῶν γιγνομένου, ὡς Εὐδοξὸς ὁ Κνίδιος ἐν ἑκτῷ γῆς περιόδῳ.* Eosdem Gyzantes appellat Herodotus, eandem eorum artem praedicans, eosque habitantes describens prope Zaueces (IV, 194). Neque Gyzantes ignorat Stephanus, testesque huius nominis Herodotum et Herodianum profert. Tertium eorundem nomen est *Βύζαντες*, de quibus Stephanus: *Λίβυες περὶ Καρχηδόνα, τῆς Λιβύης ἔθνος, ἀφ' οὗ ἡ πόλις Βυζάντιον. καὶ Βυζάντιοι οἱ ἐν Λιβύῃ. παρ' Ἡροδότῳ δε κακῶς διὰ τοῦ γ Γύζαντες.* Quartum denique nomen e

Polybii libro duodecimo Stephanus affert Byzacenos et Byzacidem. In Byzantii loco postea Adrumetum esse conditum, narrabat Aethicus in Cosmographia, versus finem, in media descriptione Africae.

307.

St. B. Ζαύη κες, ἔθνος Λιβύης, Ἡρόδοτος δ'. Ζαύη κες ἔθνος, Ἐκ. ἐν περιηγήσει Ἀσίας. Herod. IV, 193. Eosdem Zeuges appellant Plinius (V, 4, 3) et Aethicus, terram Zeugitanam, ibique referunt sitam esse Carthaginem.

308.

St. B. Ὑβέλη, πόλις περὶ Καρχηδόνα· Ἐκ. Ἀσ.

309.

St. B. Κανθηλία, πόλις περὶ Καρχηδόνα· Ἐκ. Ἀσία. Ἡρόδοτος.

310.

St. B. Κανθῆλη, πόλις Λιβοφοινίκων. καὶ Ἐκαταῖος οὕτω. Est haud dubie eadem, quae Canthelia.

311.

St. B. Κύβος, πόλις Ἰώνων ἐν Λιβύῃ Φοινίκων· Ἐκ. περιηγήσει αὐτῆς· »καὶ λιμὴν που, ἄκρη, καὶ Κυβώ.« δ'. πολίτης Κυβίτης, ὡς Σαβίτης τῆς Σαβοῦς ἢ Κυβοίτης ὡς τῆς Βουτοῦς Βουτοίτης. »Fortassis nomen habet a Cubis »Caricis, de quibus Photius in vita Isidori philosophi »ex Damascio: ἐν Κύβοις χωρίῳ τῆς Καρίας.« Berkel. Pro περιηγήσει αὐτῆς in codd. est περιηγ. αὐτοῦ.

312.

St. B. Καλαμίνθη, ἣτις καὶ Καλαμίνθη, πόλις Λιβύης· Ἐκ. περιηγήσει κρείττον αὐν, ὡς Ἡρόδοτος, διὰ

τοῦ ἰ. πόλις Φοινίκων. Nulla est huius loci apud Herodotum mentio. Legendum videtur Ἡρωδιανός vel Ἡρόδωρος.

313.

St. B. Γαῦλος, νῆσος πρὸς τῇ Καρχηδόνι. Ἐκ. περιηγήσει. ὁ νησιώτης Γαυλίτης. Scyl. 110.

314.

St. B. Εὐδείπνη, νῆσος Αἰβύης Φοινίκων. Ἐκ. περιηγήσει Αἰβύης - τὸ ἔθνικόν Εὐδειπναῖος, ὡς Αεργναῖος.

315.

St. B. Φοινικοῦσαι, δύο νῆσοι ἐν τῇ Αἰβυκῇ κόλπῳ πρὸς τῇ Καρχηδόνι, ὡς Ἐκ. περιηγήσει Αἰβύης. οἱ νησιῶται Φοινικουσαῖοι. ἔστι καὶ πόλις Φοινίκων τῶν ἐν Συρίῳ Φοινικοῦσαι, ὡς αὐτὸς ἐν Ἀσίᾳ.

316.

St. B. Φασηλοῦσαι, δύο νῆσοι Αἰβύης, πλησίον Σίριος ποταμοῦ. Ἐκ. περιηγήσει Αἰβύης. οἱ νησιῶται Φασηλουσαῖοι, ὡς Σκοτουσαῖοι.

317.

St. B. Ἱεράφη, ὡς Ἀνάφη, νῆσος Αἰβύης, Ἐκ. περιηγήσει. De his insulis omnibus nihil notum. Sed non multum ab hoc litore distabat insula *Calathe*, sita inter Sardiniam et Africam, quam in descriptione Sardiniae commemoravisse Hecataeus videtur. Cf. fr. 3 et 26.

318.

St. B. Δούλων πόλις, πόλις Αἰβύης. Ἐκ. ἐν περιηγήσει. καὶ ἐὰν δοῦλος εἰς τὴν πόλιν ταύτην λίθον

προσενέγκη, ἐλεύθερος γίγνεται κἂν ξένος ἦ. Eiusdem meminit Hesychius s. v.

319.

St. B. Κρεμμύων. - - ἔστι καὶ Κρομμύων, πόλις Λιβύης, διὰ τοῦ ο, ὡς Ἐκ. τὸ ἐθνικὸν Κρομμυώνιος καὶ Κρομμωνία.

320.

St. B. Ἰαγξοῦατις, πόλις Λιβύων, Ἐκ. Ἀσία. ὁ πολίτης Ἰαγξουατίτης. Αἰγυπτίων γὰρ καὶ Αἰθιοπῶν ὁ χαρακτήρ.

321.

St. B. Μωλῦς, Λίβυσσα πόλις. Ἐκ. περιηγήσει Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Μωλύτης, τῶ. τύπῳ τῶν Λιβυσσῶν πόλεων, καὶ Μωλυάτης.

322.

St. B. Στοῦαι, πόλις Λιβύης, ὡς Ἐκ. περιηγήσει αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Στοιητής.

323.

St. B. Στροῶη, πόλις Λιβύης, ὡς Ἐκ. Ἀσίας περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Στροωῖος ἢ Στροῶίτης.

324.

St. B. Μεταγώνιον, πόλις Λιβύης. Ἐκ. Ἀσία. θηλυκῶς δὲ ταύτην φασί. τὸ ἐθνικὸν Μεταγωνίτης. Metagonitae prope fretum Herculis habitantes e regione Carthaginis Novae recensentur a Strabone (XVII, p. 1183, cf. III. p. 258), Ptolemaeó (IV, 1) et Plinio (V, 3, 2): recteque hoc nomen in Scylace (110) restitutum est a Gronovio. Cf. Polyb. III, 55.

325.

St. B. *Θρίγκη*, πόλις περι τὰς στήλας. 'Εκ. 'Ασία. τὸ ἔθνικόν Θριγκαῖος ὡς Τρικκαῖος.

326.

St. B. *Θίγγη*, πόλις *Λιβύης*, 'Εκ. περιηγῆσει. τὸ ἔθνικόν *Θίγγιος*. Sita erat extra columnas Herculis e regione Gadium, eamque a barbaris Tinga appellatam, Lingam ab Artemidoro, Lixum ab Eratosthene contendit Strabo XVII, p. 1181, Ptol. IV, 1. Lixus etiam a Scylace memoratur 111. Hannon. Peripl. p. 2.

327.

St. B. *Μέλισσα*, πόλις *Λιβύων*. 'Εκ. 'Ασία. ὁ οἰκίτωρ *Μελισσαῖος* ἢ χώρα *Μελισσαία*. Sita erat in litore Oceani extra promontorium Soloentem. Cf. Hannon. Peripl. p. 2.

328.

Herodian. *περὶ μονήρ. λέξεως* I. I, p. 31 (Dindf.): *Δούριζα λίμνη παρὰ τὸν Λίζαν ποταμόν. Ἐκαταῖος περιηγῆσει Ἀσίας. »τῇ δὲ λίμνη Δούριζα ὄνομα.«* Lizas amnis videtur idem, quem Lixum appellat Hanno Peripl. p. 2, Stephanus Lingem (*Λίγξ*). Cuius mentionem etiam apud Hannonem excipit descriptio lacus ampli altis montibus circumdati, ex quo annem Chretem defluere refert. Probabile est, Herodianum propterea nomine Lizae designavisse situm lacus, quia ille notissimus est. Lizam pro Lixo dixit Hecataeus, ut Mazyes pro Maxyibus.

329.

Athen. IX, 410, e: ὡς καὶ Ἐκαταῖος δηλοῖ ἢ ὁ γεγραφὼς τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπιγραφομένη·
 »Γυναῖκες δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσι χειρόμακτρα.«

330.

St. B. Εὐέλγεια, πόλις. Ἐκαταῖος ἐν περιηγήσει.

331.

Herodian. περὶ μον. λέξεως, l. I, p. 13 (Ddf.)
 Ἀρουρα: - - Κόλουρα, ἔστι δὲ πόλεως ὄνομα παρ' Ἐκαταίῳ·
 »δοκέω δὲ μάλιστα παρὰ Κολοῦραν, ἵνα πρηνῆς ἔζοντο.« Rhinocoluram in confiniis Aegypti et Palaestinae commemorat Livius XLV, 11.

ΓΕΝΕΗΛΟΓΙΑΙ.

LIBER PRIMUS.

332.

Demetr. de Elocut. §. 2: Βούλεται μέντοι διάνοιαν, οἶον ὡς Ἐκαταῖος φησιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἱστορίας·
 »Ἐκαταῖος Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται.« Cf. idem §. 12: »Ἐκαταῖος Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται· τάδε γράφω, ὥς μοι ἀληθία δοκεῖ εἶναι· οἱ γὰρ Ἑλληνων λόγοι πολλοί τε καὶ γελοῖοι, ὡς ἐμοὶ φαίνονται, εἰσίν.« Cr. p. 15. Initium hoc erat

primi libri Historiarum, quibus ipsum hoc nomen inditum est propter id, quod hoc loco profitetur Hecataeus, criticum veritatis explorandae studium.

333.

Steph. Byz. Φάλαννα, πόλις Περραιβίας ἀπὸ Φαλάννης τῆς Τύρου θυγατρὸς. Ἐκαταῖος ἱστοριῶν πρῶτῳ Ἰππίαν αὐτὴν καλεῖ, καὶ Ἔφορος Φάλαννον αὐτὴν καλεῖ ἐν τῷ τετάρτῳ. Cr. p. 44. Phalanna sita erat ad Peneum prope Tempe. Incertum est utrum pro nomine an pro epitheto huius urbis habenda sit vox Ἰππία.

334.

Schol. Apoll. Rhod. IV, 266; «οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας,» ὡς φησιν Ἐκαταῖος καὶ Ἡσιόδος. ἡ Θεσσαλία δὲ Πελασγία ἐκαλεῖτο ἀπὸ Πελασοῦ τοῦ βασιλεύσαντος. Cr. p. 44. In exposito Deucalionidarum genere mentionem iniectam esse existimo Phalannae atque Itoniae, deinde memoratis iis, qui in Thessalia remanserant, transisse ad reliquos eiusdem stirpis, qui e Thessalia in alias terras transierint ibique regium adepti sint honorem. Et primo quidem eum eorum res gestas exposuisse probabile est, qui ab Hellene Deucalionis filio erant oriundi. Ab Hellenis filio Doro Dorienses appellati sunt, quorum si terram circa Pindi montes sitam adumbraturus erat, iniicienda ei erat Amphinarum urbis mentio, quam habes fr. 335: deinde si Doriensium expeditionem in Cariam enarravit, Meliae Caricae urbis commemorandae occasionem habebat (fr. 336). Frater Dori erat Aeolus, pater Athamantis,

qui Phrixum (fr. 337), et Crethei, qui Aesonem et Peliam genuit, quorum ille pater Iasonis erat, cuius mentionem dedit ad enarrandam Argonautarum expeditionem (fr. 338, 339). Ab altero Crethei filio Amythaone originem duxit Amphiarus (fr. 340). Quibus exhibitis regressus videtur ad Deucalionem aliumque eius recensuisse filium Orestheum qui in Aetoliam migravit, deinde fata regum Aetolorum, Tydeum Argos profectum, Diomedem Argivorum regem, Oeneum a filiis Agrii eiectum Oenaeque conditorem (fr. 338, 340). Num Pelasgum etiam, cuius meminit scholiastes, ex Hecataeo receperit, incertum.

335.

Steph. Byz. Ἀμφαναί, πόλις Δωρική, Ἑκαταῖος ἐν πρώτῃ Γενεαλογιῶν. De situ Amphanarum sive Amphanaeae in monte Oeta cf. Müller. Dor. I, p. 38.

336.

Steph. Byz. Μελία, πόλις Καρίας, Ἑκαταῖος Γενεαλογιῶν πρώτῃ. Alias Cariae et Lyciae urbes tetigit in quarto libro (fr. 363 sq.).

337.

Schol. Apollon. Rhod. I, 256: ὅτι δὲ ἐλάλησεν ὁ κριὸς, καὶ Ἑκαταῖός φησιν. De Phrivi ariete. Cr. p. 48. Negari non potest, non minus ulla alia ridiculam esse hanc fabulam, itaque si consilium Hecataei recordamur, ea tantum dicendi, quae sibi vera videantur, facile existimemus, hoc ex alio desumptum esse Hecataeo. Dixit

tamen Milesius de Argonautis, neque in omnibus eodem usus est ingenii acumine.

338.

Schol. Apollon. Rhod. I, 551: Ἰτωνίας δὲ Ἀθηνᾶς ἐστὶν ἱερὸν ἐν Κορωνείᾳ τῆς Βοιωτίας. Ὁ μὲντοι Ἀπολλώνιος οὐκ ἂν λέγοι τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ κατασκευῇ τῆς Ἀργους ἀπὸ τῆς ἐν Ἰτωνίᾳ κλήσεως, μᾶλλον δὲ ἀπὸ Θεσσαλικῆς Ἰτωνίας, περὶ ἧς Ἑκαταῖος μὲν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν. Cr. p.44. Diversa haec est ab Itone Thracia, quam fr. 151 commemoravit. Cf. fr. 112. Probabile est, Hecataeum, quem Argonautarum res descripsisse scimus, navem eorum a Minerva Itonide instructam dixisse: alioqui certe non patet, cur eum citaverit scholiasta. Itaque iungendum est hoc fragmentum cum fr. 357 et 339.

339.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 259: Ἑκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐκ τοῦ Φάσιδος διελθεῖν εἰς τὸν Ὠκεανὸν, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς τὸν Νεῖλον, ὅθεν εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν. De Argonautis. Dixi de hac re ad fr. 187.

340.

Aelian. Histor. Anim. XIII, 22: τέσσαρες δὲ καὶ εἴκοσι τῷ βασιλεῖ φρουροὶ παραμένουσιν ἐλέφαντες ἐκ διαδοχῆς, ὥσπεροῦν οἱ φύλακες οἱ λοιποὶ. καὶ αὐτοῖς παιδευμα τὴν φρουράν οὐ κατανυστάξαι, διδάσκονται γὰρ τοι σοφίᾳ τινὶ Ἰνδικῇ καὶ τοῦτο. καὶ λέγει μὲν Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος Ἐμφιάρεω τὸν Οἰκλέους κατακοιμίσαι τὴν φυλακὴν καὶ ὀλίγου παθεῖν ὅσα λέγει. αὐτοὶ δὲ

ἄρα ἄγρυπνοι καὶ ὕπνω μὴ ἡττώμενοι, πιστότατοι τῶν
ἐκεῖθι φυλάκων μετὰ γε τοὺς ἀνθρώπους εἰσὶ. Cr. p.
69. Quid Amphiarao, nisi e somno expergefactus esset,
timendum fuerit, nescimus.

341.

Athenae. II, init. p. 35: Ἐκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος
τὴν ἄμπελον ἐν Αἰτωλίᾳ λέγων εὗρεθῆναι, φησὶ καὶ
τάδε· Ἄρεσθεὺς ὁ Δευκαλίωνος ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν
ἐπὶ βασιλέα*, καὶ κύων αὐτῷ στέλεχος ἔτεκε· καὶ ὃς
ἐκέλευσε αὐτὸν κατορυχθῆναι. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔφν ἄμ-
πελος πολυστάφυλος. διὸ καὶ τὸν αὐτοῦ παῖδα Φύτιον
ἐκάλεσε. τούτου δ' Οἰνεὺς ἐγένετο, κληθεὶς ἀπὸ τῶν
ἄμπέλων. οἱ γὰρ παλαιοὶ, φησὶ, Ἕλληνας οἶνας ἐκά-
λονν τὰς ἀμπέλους. Οἰνέως δ' ἐγένετο Αἰτωλός. —
Cr. p. 64. Quae nomina omnia ita esse inventa, ut
vini inventio mythica significetur allegoria, facile appa-
ret. Montani filio Nativo gignitur Uvarius: in montibus
nascuntur uvae. Quibus additur quartus Aetolus regio-
nem, ubi haec fiant, designaturus. Notum est, prorsus
haec differre ab ea, quam plerique exhibent, genea-
logia Oenei, quem Homerus (II. XIV, 114) filium Por-
thei dicit. Portheum vel Porthaonem mythologi per
Agenorem filium Pleuronis, filii Aetoli, filii Endymio-
nis, filii Aethlii, quem Iupiter e Protogenia genuerit,
repetunt a Protogeniae patre Deucalione (Apollod. I, 7,
10): de primo et extremo cum Hecataeo consentientes,
id enim non est dubium, Oresthei natum fuisse Phytium,
non alius cuiusquam, qui rex fuerit Aetolorum Ore-

stheumque hospitio receperit. Neque enim hic ille ab ea re, quae alieno homini accidisset, filio nomen indidisse putatus esset, neque recte sese haberet allegoria, si Orestheus et Phytius disiungerentur. Atqui cum ii heroes, quorum nominibus natura regionis significatur, semper eius reges in fabulis dicantur, cum praeterea nemo unquam negaverit, regnavisse Oeneum in Aetolia, recte censuisse iudicandum est eos, qui pro *ἐπὶ βασιλείᾳ* legunt *ἐπὶ βασιλείᾳ*. — Nomen Oenei a vino repetivit etiam Apollodorus, qui huic primo vitem a Baccho donatam narravit (I, 8, 1). — Ad eandem, quam Hecataeus tradidit, fabulam pertinet derivatio nominis Locrorum Ozolarum a palmitibus (*ὄζοις*) vitium, quae est apud Pausaniam, repetita fortasse ex Hecataeo, quamquam sese audivisse has fabulas profitetur Pausanias, quod minus accurate dictum esse potest (X, 38, 1): *Ὅρεσθεὶ τῷ Δευκαλίωνος βασιλεύοντι ἐν τῇ χώρᾳ κῶν ἔτεκεν ἀντὶ σκύλακος ξύλον· κατορῦζάντος δὲ τοῦ Ὅρεσθέως τὸ ξύλον ἄμα τῷ ἤρι φῦναι ἄμπελον ἀπ' αὐτοῦ λέγουσι καὶ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῶν ὄζων γενέσθαι τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις.*

342.

Ael. Herodian. *περὶ μονήρους λέξεως* II, p. 41 s. v. *Ἄσκος· Ἐκαταῖος· Ἰων δὲ πρεσβύτερος* »*Λοκρὸς ἦν Φύσκου παῖς.*« Locrus, pater Opuntis, Physci, cuius pater erat Aetolus (de quo v. fr. 358), filius dicitur ab Eustathio II. II, 531. Quod Ionem Locrum dixit Hecataeus, hoc non intelligo. For-

tasse legendum: *Λοκροῦ*, ut frater Locri natu maior fuisse narretur. Pro Aetolo Amphictyonem Phyci patrem appellat, Eustathius (Il. II, 531): *οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ καὶ ταῦτα· Ἀμφικτύονος καὶ Χθονοπάτρας ἀπόγονος Φύσκος, οὗ Ἁλοκρός· ὧν ἀπὸ μὲν Φύσκου Φύσκοι πρώην, ἀπὸ δὲ Ἁλοκροῦ Ἁλοκοὶ οἱ αὐτοὶ ὠνομάσθησαν.* Fortasse haec ex Hecataeo petita sunt, ut incertum maneat, utrum hic Aeoli an Amphictyonis filium dixerit Physcum. Locri cum Ionibus etiam apud Homerum consociantur (Il. XIII, 685): *ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἔλκεχίτωνες, Ἁλοκοὶ καὶ Φθῆοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοί.*

343.

Steph. Byz. *Οἶνη*, πόλις Ἄργους· Ἐκαταῖος ἱστοριῶν πρώτῳ. Cr. p. 13, 66. Oenam sive Oenoam nomen duxisse ab Oeneo, Tydei patre, qui ex Aetolia eiectus ab Agrii filiis hanc urbem ad amnem Charadrum sitam a Diomede sibi concessam habitaverit ibique sepultus sit, perhibebant Argivi. Paus. II, 25, 2. Apollod. I, 8, 6. Probabile est haec ab Hecataeo esse narrata: in Oenei enim rebus Oenam esse memoratam, eo probatur, quod Oenam formam alteri Oenoae praetulit Hecataeus, qui idem Oenei nomen a vetusta voce *οἶνη* derivavit.

LIBER SECUNDUS.

344.

Steph. Byz. *Ψωφίς*. Ἐκαταῖος γενεαλογιῶν δευτέρῳ. «*Κάπρος ἦν ἐν τῷ ὄρει καὶ Ψωφιδίους κατὰ πολλὰ ἔσθγγεν.*» De apro Erymanthio. Cr. p. 47. Multas res ab

Hercule gestas narravit Hecataeus, quae mihi secundo huic libro videntur assignanda, a quibus eum ad fata Heraclidarum perrexisse probabile est. Nihil enim Pso-phidi cum Amazonibus, quae utraeque ex hoc libro repetuntur (cf. fr. 551) est commune nisi Herculis facta. Quod neglexit, qui passim in pluribus libris Herculis mentionem factam esse ab Hecataeo contendit, Vogelius (Hercules p. 35 sq.).

345.

Pausan. VIII, 4, 9: Ἀλιῶ δὲ ἄρσενες μὲν παῖδες Ἀνκοῦργός τε καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Κηφεύς, θυγάτηρ δὲ ἐγένετο Ἀύγη. ταύτη «τῆ Ἀύγῃ» τῷ Ἐκαταίου λόγῳ «συνεγένετο Ἡρακλῆς, ὁπότε ἀφίκοιτο ἐς Τεγέαν· τέλος δὲ καὶ ἐφωράθη τετοκῦα ἐκ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ αὐτὴν ὁ Ἄλεός ἐσθόμενος ὁμοῦ τῷ παιδί ἐς λάρνακα ἀφίησιν ἐς θάλασσαν· καὶ ἡ μὲν ἀφίκετο ἐς Τεύθραντα δυνάστην ἄνδρα ἐν Καϊκὸν πεδίῳ, καὶ συνώκησεν ἐρασθέντι τῷ Τεύθραντι.» — Cf. VIII, 47, 4: ἔστι δὲ ἐν τοῖς πρὸς ἄρκτον τοῦ ναοῦ κρήνη, καὶ ἐπὶ ταύτῃ βιασθῆναι τῆ κρήνη φάσιν (οἱ Τεγεάται) Ἀύγην ὑπὸ Ἡρακλέους, οὐχ ὁμολογοῦντες Ἐκαταίῳ τὰ ἐς αὐτήν. Cr. p. 48 sq. Fanum, quod indicat, est Minervae Aleae. De filio Augae cf. Paus. X, 28, 8. Idem, quod Hecataeus, clam cum Hercule concubuisse sed deprehensam esse (φωράσαντες) Augen, Euripides narravit in tragoedia Auge: Strab. XIII, p. 915. Hoc enim potissimum Hecataei narrationi videtur fuisse proprium, Herculem ab Auge amatum, adisse eam quoties Tegeam venerit.

346.

Pausan. III, 25, 5: Ἐποίησαν δὲ Ἑλλήνων τινὲς ὡς Ἡρακλῆς ἀναγάγοι ταύτη τοῦ Ἄιδου τὸν κύνα, οὔτε ὑπὸ γῆν ὁδοῦ διὰ τοῦ σπηλαίου φερούσης, οὔτε ἔτοιμον ὃν πεισθῆναι θεῶν ὑπόγειον εἶναί τινα οἴκησιν, ἔς τῆν ἀθροίζεσθαι τὰς ψυχὰς. ἀλλὰ Ἐκαταῖος μὲν ὁ Μιλήσιος λόγῳ, εὗρεν εἰκότα, ὃφιν φήσας ἐπὶ Ταινάρῳ τραπεῖσθαι δεινόν, κληθῆναι δὲ Ἄιδου κύνα, ὅτι ἔδει τὸν δηχθέντα τεθνάναι παραντίκα ὑπὸ τοῦ ἰοῦ· καὶ τοῦτον ἔφη τὸν ὄφιν ὑπὸ Ἡρακλέους ἀχθῆναι παρ' Εὐρουσθέα. α Cr. p. 47 sq.

347.

Aelian. Histor. Animal. IX, 23: Τὴν μὲν ὑδρᾶν τὴν Λερναίαν, τὸν ἄθλον τὸν Ἡράκλειον, ἀδέτωσαν ποιηταὶ καὶ μύθων ἀρχαίων συνθέται, ὥνπερ οὖν καὶ Ἐκαταῖος ὁ λογοποιός ἐστιν. Cr. p. 49.

348.

Strab. VIII, p. 524: Ἐκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐτέρους λέγει τῶν Ἡλείων τοὺς Ἐπειούς· ἠγὼ γοῦν Ἡρακλεῖ συστρατεῦσαι τοὺς Ἐπειούς ἐπὶ Ἀργεῖαν καὶ συναλεῖν αὐτῶ τὸν τε Ἀργεῖαν καὶ τὴν Ἥλιν. φησὶ δὲ καὶ τὴν Δύμην Επειῦδα καὶ Ἀγαῖδα. α Cr. p. 61. Pertinet ad res, quas in Graecia gessit Hercules, vastatio Oechaliae, de qua dixit Hecataeus, cf. fr. 106.

349.

Arrian. Exped. Alexandr. II, 16: »Γηροῦνην δὲ, ἐφ' ὅτινα ὁ Ἀργεῖος Ἡρακλῆς ἐστάλη πρὸς Εὐρουσθέως, τὰς βοῦς ἐπελάσαι τὰς Γηροῦνου καὶ ἀγαγεῖν ἐς Μυκῆνας, οὐδὲν τι προσήκειν τῇ γῆ τῶν Ἰβήρων, α

Ἐκαταῖος ὁ λογοποιὸς λέγει, «οὐδὲ ἐπὶ νῆσόν τινα Ἐρυθρίαν ἔξω τῆς μεγάλης θαλάσσης σταλῆναι Ἡρακλέα ἀλλὰ τῆς ἠπείρου τῆς περὶ Ἀμβρακίαν τε καὶ Ἀμφιλόχους βασιλέα γενέσθαι Γηρυνόην καὶ ἐκ τῆς ἠπείρου ταύτης ἀπελάσαι Ἡρακλέα τὰς βοῦς, οὐδὲ τοῦτον φαῦλον ἄθλον τιθέμενον.» Cr. p. 50 sq. Cf. Scyl. (26.) Patet ex ipsis verbis mare mediterraneum ab Hecataeo dictum esse τὴν μεγάλην Θάλασσαν, nam neque quisquam, qui insulam putabat Erythiam, eam ab Oceano removebat, neque voce ἔξω e communi antiquorum usu alii fines designati esse possunt, quam columnae Herculis. Quis vero homo Graecus, vel qui pro ingenti mari habuisset Oceanum, unquam extra hoc pelagus mare mediterraneum situm esse dixisset? Patet igitur, omnia illa maria, quae sinus habebantur fluminis Oceani, mari mediterraneo minora existimavisse Hecataeum.

350.

Steph. Byz. Χαδισία, πόλις Λευκοσύρων. Ἐκαταῖος γενεαλογιῶν δευτέρῳ· ἢ δὲ Θεμισκύρη πεδίων ἐστὶν ἀπὸ Χαδισίης μέχρι Θερωῶδοντος. Cr. p. 81. Cf. fr. 194, 195.

351.

Schol. Apoll. Rhod. II, 1003, de Amazonibus: Χαδηςίας δὲ αὐτὰς εἶπεν Ἐκαταῖος, ἀπὸ τοῦ χαδῆσαι. Quod idem scholiasta ad v. 373 de triplici Amazonum tribui Themiscyriis, Lycastiis, Chadesiis annotavit, attulit Creuzerus p. 80.

352.

Schol. Apoll. Rhod. II, 948: Narraverat Andro Teius Amazonem quandam vino assuetam appellatam esse Sanapen, ex qua ab Apolline Syrum genitum esse narraverit Philostephanus: ἐπεὶ δὲ οἱ μέθυσοι Σανάπαι λέγονται παρὰ Θραζίν (ἢ διαλέκτῳ χρωῶνται καὶ Ἀμαζόνες) κληθῆναι τὴν πόλιν· ἔπειτα κατὰ φθορὰν Σινώπη· ἢ δὲ μέθυσος Ἀμαζῶν ἐκ τῆς πόλεως παρεγένετο πρὸς Ἀντίδαν. ὡς φησιν Ἐκαταῖος. Cr. p. 81.

353.

Longin. περὶ ὕψους c. 27: ἔτι γὰρ μὴν ἔσθ' ὅτε περὶ προσώπου διηγούμενος ὁ συγγραφεὺς, ἔξαιφνης παρενεχθεὶς εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἀντιμεθίσταται. --- Διὸ καὶ ἡ πρόχρησις τοῦ σχήματος τότε ἦνίκα ὄξυς ὁ καιρὸς ὧν διαμέλλειν τῷ γράφοντι μὴ διδῶ, ἀλλ' εὐθύς ἐπαναγκάζῃ μεταβαίνειν ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα ὡς καὶ παρὰ τῷ Ἐκαταίῳ. »Κῆρυξ δὲ ταῦτα δεινὰ ποιούμενος, αὐτίκα ἐκέλευε τοὺς Ἡρακλεΐδας ἐπιγόνους ἐκχωρεῖν. Οὐ γὰρ ὑμῖν δυνατὸς εἰμι ἀρήγειν· ὡς μὴ ὧν αὐτοὶ τε ἀπόλησθε καμὲ τρώσῃτε, ἐς ἄλλον τινὰ δῆμον ἀποίχεσθαι.« Ionismum restituit Creuzerus (p. 54), qui non bene omisit ἐπιγόνους. Videtur in iis, quae antecesserunt, sermo fuisse de Hercule, cuius ἐπίγονοι sunt Heraclidae. Notum est Eurystheum bellum Ceyci esse minatum: Apollod. II, 8, init.

354.

Harpocration. Ἀδελφίζειν, ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν, παρ' Ἰσοκράτους ἐν Αἰγινήτικῳ καὶ Ἐκαταίῳ

τῷ Μιλήσιῳ ἐν δευτέρῳ ἤρωελεγειῷ. — Zonar. Ἀδελφίζειν ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν οὕτως Ἴσοκράτης καὶ ὁ Μιλήσιος Ἑκαταῖος καὶ Ἀπολλοφάνης ἐχρήσαντο. — Suid. Ἀδελφειός --- καὶ ἀδελφίζειν ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν. οὕτως Ἴσοκράτης καὶ ὁ Μιλήσιος Ἑκαταῖος. Mirum est, si quis in loco Harpocratonis vocem ἤρωελεγειῷ tuetur, quae in aetate Hecataei Milesii ne excogitari quidem potuit. Emendandum est sive γενεαλογιῶν, quod G. I. Vossius (de hist. Gr. p. 459), sive ἡρωικῶν γενεαλογιῶν, quod Sevinus proposuit, sive ἡρώων γενεαλογιῶν, vel tale quid. Cr. p. 76.

LIBER TERTIUS.

355.

Athenae. IV, p. 148: Ἀρκαδικὸν δὲ δεῖπνον διαγράφων ὁ Μιλήσιος Ἑκαταῖος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Γενεαλογιῶν «μαῖζάς φησιν εἶναι καὶ ὕεια κρέα.» Cr. p. 65. De ratione qua res narratae in hoc libro descriptae fuerint, conferas fr. 361.

356.

Strab. VII, p. 494: Ἑκαταῖος μὲν οὖν ὁ Μιλήσιος περὶ τῆς Πελοποννήσου φησὶν, ὅτι πρὸ τῶν Ἑλλήνων ὄκησαν αὐτὴν βάρβαροι. σχεδὸν δέ τι καὶ ἡ σύμπασα Ἑλλάς κατοικία βαρβάρων ἐπῆρξε τὸ παλαιόν, ἀπ' αὐτῶν λογιζομένοις τῶν μνημονευομένων. Cr. p. 71.

357.

Schol. Eurip. Orest. 869: ἡ πολλὴ δόξα κατέχει μὴ ἐλθεῖν τὸν Αἴγυπτον εἰς Ἄργος, καθάπερ ἄλλοι τε

φρασι καὶ Ἐκαταῖος γράφων οὕτως· «ὁ δὲ Αἴγυπτος ἀν-
 » τὸς μὲν οὐκ ἦλθεν εἰς Ἄργος· λέγεται δὲ τις ἐν Ἄργει
 » πρῶν, ὅπου δικάζουσιν Ἄργειοι.» Cr. p. 70. Iudi-
 cium, cuius meminit, Danaus coram Argivorum populo
 de Hypermnestra instituit: ipse accusator, iudicibus Ar-
 givis, qui absolverunt Hypermnestram: Paus. II, 19, 6;
 20, 7; 21, 1.

358.

Ael. Herodian. περὶ μονήρ. λέξεως I, p. 8 (Ddf).
 Ἀθηνῶ: -- καὶ ἡ Δανῶ οὕτως εἴρηται παρ' Ἐκαταίφ·
 » τῆ Δανῶ μίσηται Ζεὺς.» Cf. fr. 254.

359.

Iul. Poll. Onomast. I, 5, 50: Τὸ δὲ Χειρογά-
 στορες Ἐκαταῖος λεγέτω. Probabile est, quod Creu-
 zerus (p. 71 sq.) existimavit, ad hoc referendum esse
 locum Strabonis VIII, p. 572: «τῆ μὲν οὖν Τίρουθι
 ὀρμητηρίῳ χρῆσασθαι δοκεῖ Προῖτος καὶ τειχίσαι διὰ
 Κυκλώπων· οὗς ἔπιτα μὲν εἶναι, καλεῖσθαι δὲ γαστρο-
 χειρας, τρεφομένους ἐκ τῆς τέχνης· ἦκειν δὲ μετα-
 πέμπτους ἐκ Λυκίας· καὶ ἴσως τὰ σπῆλαια τὰ περὶ τὴν
 Ναυπλίαν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἔργα τούτων ἐπώνυμά ἐστιν.

360.

Schol. Venet. Hom. Iliad. XV, 502. ed. Villoison:
 ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἰσοσυλλάβως· Μύνου τ' Ἐπιστρόφου γε,
 Μύκητά τε καὶ Μύκην, εἰ τὰ πολλὰ σημαίνει ἡ λέξις,
 καὶ ὅτι οὐ τὸ μέτρον αἰτιόν ἐστι, δηλός ἐστιν Ἐκαταῖος

οὕτω κλίνας, φησὶ γάρ· »καὶ ἐπαφήσας τὸν κολεὸν τοῦ
 ξίφους, τὸν μυκῆν εἶδεν ἀποπεπτωκότα.« Mycenae iussu
 Mercurii nomen acceperunt ἀπὸ μύκητος τοῦ ξίφους,
 ὃ ἐφόρει Περσεύς. Cf. Cr. p. 77 sq.

361.

Bekker. Anecd. I, p. 785: »Τῶν στοιχείων εὐρέ-
 τηνα ἄλλοι τε καὶ Ἐφορος Κάδμον λέγουσι. ἐπιμαρ-
 τυροῦσι τούτοις καὶ οἱ Μιλησιακοὶ συγγραφεῖς Ἀναξί-
 μάνδρος καὶ Διονύσιος καὶ Ἐκαταῖος, οὓς καὶ Ἀπολλό-
 δωρος ἐν νεῶν καταλόγῳ παρατίθεται. Cum tertius
 Genealogiarum liber uno tantum loco, in rebus Arcadi-
 cis, citetur, incertum est, num recte ei haec fragmenta
 tribuerim. Cum vero quae de Deucalionidis dicenda
 erant, sane suffecerint explendo libro primo, neque hoc
 magis quam Herculis et Heraclidarum res libro secun-
 do, probabile videtur, res Peloponnesiacas tertio fuisse
 assignatas. Quorum principium optime tenent res Ar-
 cadum, quas ibi tractatas esse scimus (fr. 355): prae-
 terea de omnibus Peloponnesi incolis dictum esse proba-
 bile est (fr. 356): deinde de regia stirpe Argivorum, quae
 ab Inacho et Io oriunda erat, et in hac de Aegypto et
 Danao (fr. 357), de Danae (fr. 358), de Proeto (fr. 359),
 de Perseo (fr. 360). Ab Io puella etiam Cadmus, filius
 Agenoris, quem Neptunus e Libya, Epaphi filia, genuit,
 originem repetebat: itaque transeundum erat ad hunc
 eiusque res in Boeotia gestas. Ibiq̄ eum propter vi-
 ciniam res Atheniensium tractavisse Tyrsenorumque
 Pelasgorum mentionem fecisse, putari potest (fr. 362)

quamquam nullum ego habeo, quo hoc probem, argumentum.

362.

Herod. VI, 157: Πελασγοί, ἐπεὶ τε ἐκτὸς Ἀττικῆς ὑπὸ Ἀθηναίων ἐξελαίθησαν, εἴτε ὧν δὴ δικαίως εἴτε ἀδίκως, τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχω φράσαι, πλὴν τὰ λεγόμενα, ὅτι Ἐκαταῖος μὲν ὁ Ἠγησάνδρου ἔφησε ἐν τοῖσι λόγοισι λέγων ἀδίκως· ἠεπεὶ τε γὰρ ἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους τὴν χώραν, τὴν σφισι ὑπὸ τὸν Ὑμηττον ἔδοσαν οἰκῆσαι, μίσητον τοῦ τείχεος τοῦ περὶ τὴν ἀκρόπολιν τότε ἐληλαμένου· ταύτην ὡς ἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἐξεργασμένην εὖ, τὴν πρότερον εἶναι κακὴν τε καὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίην, λαβεῖν φθόνον τε καὶ ἕμερον τῆς γῆς, καὶ οὕτω ἐξελαύνειν αὐτοὺς οὐδεμίην ἄλλην πρόφασιν προισχομένους τοὺς Ἀθηναίους. ὡς δὲ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι λέγουσι δικαίως ἐξελάσαι. Sequitur narratio de protervitate Pelasgorum, qui ad Hymettum habitantes vi puellas Atticas quotidie aquatum ad Enneacrunum fontem venientes compresserint, quibus expositis ita finem facit Herodotus: ἐκεῖνα μὲν δὴ Ἐκαταῖος ἔλεξε, ταῦτα δὲ Ἀθηναῖοι λέγουσι. Cr. p. 41.

LIBER QUARTUS.

363.

St. B. Μύγισοι, πόλις Καρίας, Ἐκαταῖος τετάρτη γενεαλογιῶν.

364.

St. B. Τρεμίλη --- ἡ Λυκία ἐκαλεῖτο οὕτως -- .
 Τρεμιλεῖς --- Ἐκαταῖος Τρεμίλας αὐτοῦς καλεῖ ἐν
 τεταρτῇ γενεαλογιῶν. De vocabulo Tremilarum cf. Eu-
 stath. II. II, 876, p. 369.

FRAGMENTA INCERTI LOCI.

365.

Ioseph Antiqu. Iud. I, 4: Ἡσιόδός τε καὶ Ἐκα-
 ταῖος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Ἀχονσίλαος καὶ πρὸς τούτοις
 Ἐφορος καὶ Νικόλαος ιστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαν-
 τας ἔτη χίλια. Cr. p. 77. Fortasse hoc ex Abderita
 desumptum, quo saepius utebatur Iosephus. Tamen pro-
 babile est, hoc loco intelligi Milesium, cum inter anti-
 quissimos scriptores recenseatur Hecatacus.

366.

Etymol. m. p. 203: Γέγειος, ὁ ἀρχαῖος παρ'
 Ἐκαταίῳ. Καὶ καλῶν ἦρ' ὅτι τὼς ὁ γέγειος ἔχει λόγος,
 καὶ ἡχεῖ γέγεια ἄνθεα μήκωνός τε. Sunt qui haec
 verba Hecataeo tribuant. Verisimilius est, id quod alii
 viderunt, ex Hecataeo desumptam esse solam vocis γέ-
 γειος mentionem atque in vocabulo καλῶν latere nomen
 scriptoris alius, fortasse Callimachi. Cr. p. 74.

367.

Etym. m. p. 596: Μέτασσαι, μεσαιτάται. δύνα-
 ται δὲ καὶ οὕτως ἐπίσους λέγεσθαι Ἴωνικῶς παρ' Ἐκα-

ταίῳ ἔστιν ἐπίσαι, αἱ ἐπιγιγνώμεναι τοῖς προγόνους.
Gr. p. 76.

368.

Schol. Hom. II. XXIV, 228 : Ἀρίσταρχος δὲ φησι.
τὴν κίβωτον λέξιν νεωτέραν εἶναι. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι καὶ
Σιμωνίδης καὶ Ἑκαταῖος μέμνηται αὐτῆς.

369.

Ael. Herodian. π. μον. λέξ. II, p. 39 (Ddf) : Κρέας·
παρ' Ἑκαταίῳ ἔστι· «τὰ δέατα περιτετημένοι.» ἀλλ' οὐ
συνηθές ἐστι λέγειν δέας. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Κηδεμόνι
σατυρικῷ φησί· καὶ δὴ τι καὶ παρεῖκα τῷ ἀρτυμάτῳ
ὑπὸ τοῦ δέατος, ἀπὸ τοῦ δέους.

370.

Suid. Μοιχίδιον, τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγενημένον·
οὐχ ὅτι Ἑκαταῖος ἀλλὰ καὶ Ὑπερίδης.

371.

Phrynich. ed. Lobeck. p. 218 : Σχορπίζειται·
Ἑκαταῖος μὲν τοῦτο λέγει Ἴων ὧν οἱ δ' Ἀττικοὶ σκε-
δάννυνται φασί.

FRAGMENTA, QUAE FALSE TRIBUUNTUR
HECATAEO.

372.

Iudaeos pulsos ex Aegypto averruncandae pestilen-
tiae, quam dii ob sacra neglecta et peregrinorum con-

suetudine vitiata terrae immiserint, a Mose ductos esse in Iudaeam, condidisse Hierosolyma, divisos esse in duodecim tribus, a pontifice gubernatos moribusque et institutis singularibus a reliquis nationibus disparatos vixisse tradidit Diodorus Sículus in medio libro quadragesimo, harumque narrationum testem protulit Hecataeum: *περὶ μὲν τῶν Ἰουδαίων Ἐκαταῖος ὁ Μιλήσιος ταῦτα ἱστορήκεν*. Phot. Biblioth. p. 380, a, b et 381, a (ed. Bekker.). Neque tamen omnia ea desumpta esse ex Hecataeo sed e recentioribus scriptis permulta addita, inde apparet, quod Macedonici etiam imperii mentionem habet in fine huius descriptionis. Confirmat haec res suspicionem, Diodorum confudisse nomen Milesii Hecataei cum Abderita grammatico Alexandrino, quem de Iudaeis librum scripsisse novimus ex Eusebio. Praepar. Evang. IX, 4, p. 408.

373.

Diod. Sicul. II, 47. Fabula de insula Hyperboreorum. Hanc Abderitae tribuendam esse recte monuit Dindorf. ib. Eodem referendum est, quod annotatum est in Schol. Pind. Ol. III, 28: *ὁ δὲ Φερένικος τοὺς Ὑπερβορέους ἀπὸ τοῦ Τιτανικοῦ γένους φησὶν εἶναι, ὁ δὲ Ἐκαταῖος ἄλλως ἱστορεῖ*: et quod in Schol. Apoll. Rhod. II, 675: *Ἐκαταῖος δὲ μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου εἶναι φησι τὸ τῶν Ὑπερβορείων ἔθνος. ἔστι δὲ αὐτῶν βιβλία ἐπιγραφόμενα Περὶ τῶν Ὑπερβορείων*. De insula illa, cuius meminit Diodorus, dixit etiam Natalis Comes IX, 6, quasi repetita ex Hecataeo Milesio. Cf.

Scriptorum Catalogum, quem operi suo praefixit. Eiusdem libri meminit IX, 15.

374.

Locos Erotiani (Glossar. in Hippocratem): *Κυρβασίαν, τὴν λεγομένην τιάραν* Ἐκαταῖος δέ φησιν, ὅτι πῖλον βαρβαρικὸν οἱ κωμικὰ λέγουσιν, et Hesychii: Ἐκαταίῳ Φιλητᾶς, quorum alter perobscurus est, tempore Alexandrinorum non esse antiquiora manifestum est.

375.

Natal. Com. IX, 9: Hecataeus Milesius libro secundo Genealogiarum longe aliam tradidit rationem, cur Lyacon et eius filii fuerint, quam explicavit postea Ovidius. Sic enim inquit: »Πελασγὸς ἦν παῖς Διὸς καὶ Νιόβης. ᾧ παῖς ἦν Λυκάων ἐκ Μελιβοίης κόρης, εἴτ' οὖν Κυλλήνης, ὡς φασιν. οὗτος ἔπειτα βασιλεύς τῶν Ἀρκάδων καταστάς κατὰ χρησμόν τινα ἐκ πολλῶν γάμων πολλοὺς παῖδας λαβὼν αὐτὸς ὦν ἀσεβῆς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς παῖδας προσέλαβεν· ὦν Μαίναλος, Θεσπρωτὸς, σὺν Νυκτίμῳ καὶ Καύκονι Λύκος, Φθίνος τε καὶ Τηλεβόας, Αἰμων, Μαντίνους, Στύμφηλος, Κλείτωρ, Ὀρηγόμενος τε καὶ ἄλλοι, οἱ πάντες ἀσεβεῖα καὶ ὑπερηφανία ἐνίκων. ὁ δὲ Ζεὺς χερνήτη εἰκασθεῖς παραγίνονται * αὐτοῖς. ὃν αὐτοὶ καλέσαντες ἐπὶ ξενίᾳ, ἓνα τῶν ἐγγχωρίων παιδαρίων σφάττουσι * καὶ τὰ σπλάγγνα συμμίξαντες παρέθεντο τῇ τραπέζῃ· τοῦτο δὲ Ζεὺς ἐγνωκῶς καὶ μυσσαχθεὶς τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν· οὐθέν ἐκεῖνος ὁ τόπος Τραπεζεύς ἐν Ἀρκαδίᾳ καὶ Τρα-

»πεζοῦς ἢ πόλις καλεῖται· τῶν δὲ Λυκάονος παίδων
 »ὡς ἀσεβησάντων εἰς ξένον μετ' αὐτοῦ Λυκάονος τοὺς
 »μὲν εἰς λύκους ἔτριψε, τοὺς δὲ ἐκεραύνωσε«. Fictum
 haud dubie est hoc fragmentum a Comite Natali, con-
 fectum e loco Tzetzae (Lycophr. 481.): plura enim insunt,
 quae in brevius redactam arguunt narrationem Tzetzae,
 qui tamen nihil habet de Hecataeo. Dixit de hac re
 Heynius (Apollod. p. 263). Quod e secundo Genealogiarum
 libro locum repetivit Natalis, vel sine ulla ratione fecit,
 vel propter locum Stephani (fr. 343), ordinis, quo fa-
 bulas distribuit Hecataeus, nescius. Ne id quidem sta-
 tuti potest, in eo, quo Natalis usus est, codice mentio-
 nem Hecataei fuisse factam. Nam si revera hoc nomen
 invenisset Natalis, accurate ei omnia exscribenda fuis-
 sent, quod cum non fecerit, sed brevius plura narrave-
 rit, fides ei nulla haberi potest. Ne tamen me hanc
 sententiam propterea tulisse quis opinetur, quod ordinem,
 quo fabulas in Genealogiis dispositas ostendi, turbet
 locus Natalis, rationem reddam, qua in secundo earum
 libro Lycaonis mentio iniici potuerit. Erat ille proavus
 Augae, neque improbable est, dixisse Hecataeum in
 illo libro de genere Augae. Fatendum tamen est, lon-
 giorum esse hanc Lycaonis mentionem, aptioremque
 fuisse libro tertio.

376.

Natal. Com. III, init. p. 189: His rationibus [co-
 gitationibus de regno inferorum] ad corporis voluptates
 pertinentibus (alias enim voluptates vulgus non perci-

picbat) aliisque similibus conati sunt antiqui multitudinis animos partim spe voluptatum, partim metu suppliciorum ad iustitiam vitaeque integritatem revocare. Sed quoniam primus omnium mortalium Pluto istas rationes excogitavit, ut sensit Hecataeus, hunc esse locorum illorum regem perhibebant, sicut ventorum Aeolum, quia mutationes ventorum prior observasset.

377.

Nat. Com. VI, 25: Ubi Hercules foedus iniit cum liberis Nelei fide ultro citroque data, sue mactato super eius testibus et ipse et illi iurarunt atque confirmarunt iuramentum insuper factum, ut scripsit in Phoroneo Hecataeus. — Phoroneum fuisse librum Hecataei solummodo propter pravam, quam in Strabonem intrusit aliquis, coniecturam opinati sunt nonnulli. Strab. X, p. 723. cf. Casaub. Creuzer. p. 40.

378.

Nat. Com. VII, 2: Acheloum Alcaeus Oceani et Terrae filium esse sensit, ac Hecataeus Solis et Terrae. — Nisi dubia esset Comitidis fides propter reliquos vel errores vel fraudes, non est, quod obstat, cur hanc rem revera ab eo alicubi vel in libro grammatico vel in scholio reperitam et ab ipso Hecataeo profectam putemus.

379.

Nat. Com. IX, 9: Miratus sum, cur Pausanas in Arcadicis (VIII, 6) unicam tantum filiam fuisse dicat Ly-

caoni inter tot mares, quam etiam inquit in gratiam Iunonis fuisse sagittis transfixam (Callisto): cum Dia etiam Dryopis mater filia eius fuerit, ut scripsit Hecataeus. — De hac re iudico, quod de fr. 378.

380.

Diog. Laert. Prooem. 6 de Magis: *Ἐκαταῖος δὲ λέγει καὶ γεννητοὺς τοὺς θεοὺς εἶναι κατ' αὐτούς.* Diserte negari non potest, de Magis dixisse Hecataeum in Periegesi, probabilior vero ea est opinio, qua in libros Abderitae hic locus relegatur, qui de Alexandro magno scripsit. Cr. p. 39. Quod enim Persica a nonnullis Milesio tribuuntur, mero debetur errori, quo cum Hellenico ille confusus est.

SCYLACIS CARYANDENSIS
PERIPLUS.

ΣΚΥΛΛΙΚΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΥΑΝΔΕΟΣ
ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ

ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΤΜΕΝΗΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ, ΚΑΙ ΑΣΙΑΣ, ΚΑΙ ΛΙΒΤΗΣ.

Καὶ ὅσα καὶ ὅποια ἔθνη ἕκαστα, ἐξῆς καὶ χώραι καὶ λιμένες
καὶ ποταμοὶ καὶ ὅσα μήκη τῶν πλῶν, καὶ αἱ νῆσοι
αἱ ἐπὶ αἱ οἰκούμεναι, καθέτι ἕκαστη κείται τῆς ἡπείρου.

ΕΥΡΩΠΗ.

ΑΡΞΟΜΑΙ δὲ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν τῶν 1.
ἐν τῇ Εὐρώπῃ, μέχρι Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ ^{Page. 1.}
Λιβύῃ, καὶ μέχρι Αἰθιοπῶν τῶν μεγάλων. Εἰσὶ δὲ ^{Huds.}

SCYLACIS CARYANDENSIS PERIPLUS maris
ad litora habitata Europae, Asiae et Libyae: item quot
et quales gentes quaeque, deinceps etiam regiones et
portus et fluvii, et quantae navigationum longitudines;
item septem habitatae insulae, prout quaeque adiacet
continenti.

Incipiam autem ab Herculeis Columnis, quae sunt
in Europa, usque ad Herculeas Columnas, quae in Libya
sunt, et usque ad Aethiopes magnos. Sunt vero sibi

ἀλλήλων καταντικρὺ αἱ Ἡρακλεῖται στῆλαι, καὶ ἀπέχουσιν ἀλλήλων πλοῦν ἡμέρας. Ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐμπόρια πολλὰ Καρχηδονίων, καὶ πηλὸς, καὶ πλημμυρίδες, καὶ πελάγη.

- ΙΒΗΡΕΣ.** Τῆς Εὐρώπης εἰσὶ πρώτοι Ἰβηρες, 2. Ἰβηρίας ἔθνος, καὶ ποταμὸς Ἰβηρ· καὶ νῆσοι ἐνταῦθα ἔπεισι δύο, αἷς ὄνομα Γάδειρα. τούτων ἡ ἑτέρα πόλιν ἔχει ἀπέχουσαν ἡμέρας πλοῦν ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν.... Εἶτα ἐμπόριον, πόλιν Ἑλληνίδα, ἧ ὄνομα Ἐμπόριον, εἰσὶ δὲ οὗτοι Μασσαλιωτῶν ἄποικοι. παράπλους τῆς Ἰβηρίας ζ᾽ ἡμερῶν καὶ ζ᾽ νυκτῶν.

ΛΙΓΤΕΣ ΚΑΙ ΙΒΗΡΕΣ. Ἀπὸ δὲ Ἰβήρων

3. ἔχονται Λίγυες καὶ Ἰβηρες μιγάδες, μέχρι ποταμοῦ
Pag. 2. Ῥοδανοῦ. παράπλους Λιγύων ἀπὸ Ἐμπορίου μέχρι Ῥο-

3. Em. Voss. — Codd. παράπλους ἀπὸ Λίγυος Ἐμπορίου.

ex adverso Herculeae Columnae, distantque inter se diei iter. Extra Herculis Columnas, quae sunt in Europa, multa sunt Carthaginiensium emporia, et coenum, et aestus, et maria. || 2. Europae primi sunt *Iberi*, Iberiae gens, fluviusque Iberus: et insulae ibi adiacent duae, quibus nomen Gades. Harum altera urbem habet, quae diei iter ab Herculeis Columnis abest..... Postea emporium, urbem Graecam, cui nomen Emporium: sunt autem hi Massiliensium coloni. Praeternavigatio Iberiae est septem dierum et septem noctium. || 3. Iberos sequuntur *Ligures et Iberi* mixti, usque ad Rhodanum fluvium. Praeternavigatio

δανοῦ ποταμοῦ δύο ἡμερῶν καὶ μιᾶς νυκτός.

ΛΙΓΥΕΣ. Ἀπὸ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ ἔχονται *Λίγυες* μέχρι Ἀλπίου. ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ πόλις ἐστὶν Ἑλληνίς 4. *Μασσαλία* καὶ λιμὴν . . . ἄποικοι αὐταὶ *Μασσαλίας* εἰσὶν. παράπλους δ' ἐστὶ ταύτης ἀπὸ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ μέχρι Ἀλπίου ἡμερῶν δ' καὶ νυκτῶν δ'. Ἀπὸ δὲ Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι Ἀλπίου ἢ χώρα πᾶσι αὕτη εὐλίμενος.

ΤΥΡΡΗΝΟΙ. Ἀπὸ δ' Ἀλπίου *Τυρρῆνοι* ἔθνος 5. μέχρι Ῥώμης πόλεως. παράπλους ἡμερῶν δ' καὶ νυκτῶν δ'.

ΚΥΡΝΟΣ. Κατὰ δὲ *Τυρρῆνίαν* κεῖται νῆσος 6.

4. Ἀλπίου em. Gronov. Codd. Ἀντίου. Cluver. Ἄργου. Ante ἀποικοι videtur excidisse: *Ταυροέντιον*, Ὀλβία, Ἀντίπολις. Cluver.

Ligurum ab Emporio usque ad Rhodanum fluvium duorum dierum et unius noctis. || 4. Post Rhodanum fluvium sunt *Ligures*, usque ad Alpium. In ista regione urbs est Graeca Massilia cum portu . . . Massiliensium hae sunt coloniae. Praeternavigatio huius (regionis) a Rhodano fluvio usque ad Alpium est dierum quatuor et noctium quatuor. Ab Herculeis Columnis usque ad Alpium omnis hic tractus portus habet commodos. || 5. Post Alpium *Tyrrhenorum* est gens, usque ad urbem Romam. Tyrrhenorum autem praeternavigatio dierum quatuor et noctium quatuor. || 6. Prope Tyrrheniam sita est insula *Corsica*. Navigatio vero a

Κύρονος. Ἔστι δὲ ἀπὸ Τυρρῶνηϊας ὁ πλοῦς εἰς Κύρονον ἡμέρας καὶ ἡμίσεως. καὶ νῆσος ἐν μέσῳ τῷ πλῶ τούτῳ οἰκουμένη, ἣ ὄνομα Αἰθαλία, καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἔρημοι νῆσοι.

7. ΣΑΡΔΩ. Ἀπὸ δὲ Κύρονον νῆσον εἰς Σαρδῶ νῆσον πλοῦς ἡμέρας τρίτον μέρος. καὶ νῆσος ἐρήμη ἐν τῷ μεταξύ. Ἀπὸ Σαρδουῶς δὲ εἰς Λιβύην, πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. Εἰς δὲ Σικελίαν ἀπὸ Σαρδουῶς πλοῦς ἡμερῶν δύο καὶ νυκτός. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἡπειρον, ὅθεν εἰς τὴν Κύρονον ἐξετραπόμην.

8. ΛΑΤΙΝΟΙ. Τυρρῶνηϊας ἔχονται Λατῖνοι μέχρι τοῦ Κερκαίων. καὶ τὸ τοῦ Ἐλπήνορος μνημῆμα ἐστὶ Λατίνων. Λατίνων παράπλους ἡμέρας καὶ νυκτός.

9. ΟΛΣΟΙ. Λατίνων δὲ ἔχονται Ὀλοσοί. Ὀλοσῶν δὲ παράπλους ἡμέρας μιῶς.

Tyrrhenia in Corsicam est diei ac dimidii. Et insula in medio hoc itinere habitata, cui nomen Aethalia, aliaeque complures desertae insulae. || 7. A Corsica insula in Sardiniam insulam est tertiae diei partis navigatio. Et in medio est insula deserta. A Sardinia vero in Libyam diei noctisque est navigatio. In Siciliam vero a Sardinia navigatio duorum dierum noctisque. Sed redeo rursum ad continentem, unde ad Corsicam digressus eram. || 8. Tyrrheniam sequuntur Latini, usque ad Circeios. Etiam Elpenoris tumulus est Latinorum. Praeternavigatio autem Latinorum diei et noctis. || 9. Latinos sequuntur Volsci. Volco-

ΚΑΜΠΑΝΟΙ. Ὀλοῶν δὲ ἔχονται *Καμπανοί*. καὶ 10. εἰσι πόλεις Ἑλληνίδες αὗται ἐν τῇ *Καμπανίᾳ*: *Κύμη*, b. *Νεάπολις*. Κατὰ ταῦτά ἐστι *Πιθηκοῦσα* νῆσος καὶ πόλις Ἑλληνίς. *Παράπλους* δὲ τῆς *Καμπανίας* ἐστὶν ἡμέρας *μῦς*.

ΣΑΥΝΙΤΑΙ. *Καμπανῶν* δὲ ἔχονται *Σαυνῖται* 11. καὶ *παράπλους* ἐστὶ *Σαυνιτῶν* ἡμέρας ἡμισυ.

ΛΕΥΚΑΝΟΙ. *Λευκανοί* *Σαυνιτῶν* ἔχονται μέχρι 12. *Θουρίας*. Ὁ *πλοῦς* δὲ ἐστὶ *παρὰ Λευκανίαν* ἡμερῶν 5' καὶ *νυκτῶν*. Ἡ δὲ *Λευκανία* ἐστὶν ἀκτὴ. Ἐν ταύτῃ πόλεις εἰσὶν Ἑλληνίδες αἶδε, *Ποσειδωνία*, καὶ Ἑλαία Pag. 4. *Θουρίων ἀποικία*, *Πανδοσία*, *Πλαταιεῖς*, *Τερίνα*, *Ἰππώνιον*, *Μέσα*, *Ρήγιον ἀκρωτήριον* καὶ πόλις.

ΣΙΚΕΛΙΑ. Κατὰ δὲ *Ρήγιόν* ἐστὶ *Σικελία* νῆσος 13.

12. *Ποσειδωνία* em. Cluver. Ital. IV, 14. p. 1252. Codd. *Ποσειδῶ*, *Ἰαι*.

rum vero praeternavigatio diei unius. || 10. Post Volscos sunt *Campavi*. Et hae Graecae urbes sunt in Campania: *Cuma*, *Neapolis*. Hic est *Pithecusa* insula cum urbe Graeca. Praeternavigatio vero Campaniae est diei unius. || 11. Campanis contigui sunt *Samnites*. Samnitum vero praeternavigatio est diei dimidiati. || 12. Samnites sequuntur *Lucani* usque ad *Thurios*. Praeternavigatio vero *Lucaniae* est dierum sex et noctium sex. Est autem *Lucania* peninsula. In ea sunt hae urbes Graecae: *Posidonia*, et *Elaa* *Thuriorum* colonia, *Pandosia*, *Plataeenses*, *Terina*, *Hipponium*, *Mesa*, *Rhegium* promontorium et urbs. || 13. E regione *Rhegi* est

ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἀπέχουσα στάδια ιβ', ἐς Πελοριάδα ἀπὸ Ῥηγίου. Ἐν δὲ Σικελίᾳ ἔθνη βάρβαρα τάδε ἐστὶν Ἐλυμοί, Σικανοί, Σικελοί, Φοίνικες, Τρωῆες. Οὗτοι μὲν
 b βάρβαροι, οἰκοῦσι δὲ καὶ Ἕλληνες. Ἀκρατήριον δὲ Σικελίας Πελοριάς. Πόλεις δὲ εἰσιν ἀπὸ Πελοριάδας Ἕλληνίδες αἶδε Μεσσήνη καὶ λιμὴν, Ταυρομένιον, Νάξος, Κατάνη, Λεοντῖνοι. εἰς τοὺς Λεοντῖνους δὲ κατὰ Τηρίαν ποταμὸν ἀνάπλους κ' σταδίων. Σύμαιθος ποταμὸς, καὶ πόλις Μεγαρίς, καὶ λιμὴν Ξιφώνιος. Ἐχομένη δὲ Μεγαρίδος πόλις ἐστὶ Συράκουσαι, καὶ λιμένες ἐν αὐτῇ δύο. Τούτων ὁ ἕτερος ἐντὸς τείχους, ὁ δ' ἄλλος ἔξω. Μετὰ δὲ ταύτην πόλις Ἐλωρον, καὶ Πά-

13. a. Ἐλυμοί em. Voss. Cf. Dion. Hal. Ant. Rom. I, p. 42. lin. 32. Codd. Ἐθύνοι.

Φοίνικες em. Hoeschel. Cf. Thuc. VI, 2. Codd. Φοίνικες.

b. Τηρίαν em. Cluver Thuc. VI, 50. Codd. τὴν ἔταν.

Μεγαρίδος πόλις em. Cluver. Codd. πόλις Μεγαρίς. Gronov. πόλις μεγάλη. At ἔχομένη genitivum requirit.

Sicilia insula, duodecim ab Europa stadia distans; a Rhegio in Pelorum. In Sicilia autem gentes barbarae sunt hae: Elymi, Sicani, Siculi, Poeni, Troiani. Hi quidem Barbari; habitant vero etiam Graeci. Promontorium Siciliae est Pelorus. A Peloro urbes Graecae hae sunt: Messana cum portu, Tauromenium, Naxus, Catana, Leontini. Ad Leontinos vero per Teriam flumen sursum navigatur viginti stadia. Symaethus amnis, et urbs Megaris, et portus Xiphonius. Megaridem autem sequitur urbs Syracusae, cum duobus portibus. Horum unus intra murum, alter vero extra. Post hunc vero urbs Helorum, et Pachynus

χυνος ἀκρωτήριον. Ἀπὸ Παχύνου δὲ πόλεις Ἑλληνίδες αἶδε· Καμάρινα, Γέλα, Ἀκράγας, Σελινοῦς, Λιλυβαίον ἀκρωτήριον. Ἀπὸ δὲ Λιλυβαίου πόλις ἐστὶν Ἑλληνὶς Ἰμέρα. Ἔστι δὲ ἡ Σικελία τρίγωνος· τὸ δὲ κῶλον ἕκαστον αὐτῆς ἐστὶ μάλιστα στάδια βφ'. Κατὰ c. πέραν πόλις Λιπάρα νῆσός ἐστι, καὶ πόλις Ἑλληνὶς Pag. 5. Μύλαι, καὶ λιμὴν. Ἔστι δὲ ἀπὸ Μυλαῶν ἐπὶ Λιπάραν νῆσον πλοῦς ἡμέρας ἡμισυ. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν d. ἐπὶ τὴν ἠπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην. Ἀπὸ γὰρ Ῥηγίου πόλεις εἰσὶν αἶδε· Λοκροὶ, Καυλωνία, Κρότων, Λακίνιον ἱερόν Ἡρας, καὶ νῆσος Καλυψοῦς, ἐν ἣ Ὀδυσσεὺς ἦκει παρὰ Καλυψοῦ, καὶ ποταμὸς Κράθις, καὶ Σύβαρις καὶ Θουρία πόλις. οὗτοι ἐν τῇ Λευκανίᾳ Ἑλληνες.

κῶλον em. Salmas. Codd. καλόν.

Στάδια βφ' em. Salmas. Codd. μφ'.

c. κατὰ πέραν πάλιν. Codd. πάλιν.

d. ποταμός. Cluver. con. ποταμοί.

Θουρία em. Cluver. Codd. Τυρία.

promontorium. Post Pachynum autem sunt hae urbes Graecae: Camarina, Gela, Agrigentum, Selinus, Lilybaeum promontorium. Post Lilybaeum est urbs Graeca Himera. Est autem Sicilia triangularis, et quodque eius latus est circiter 1500 stadiorum. E regione urbs Lipara insula est; et urbs Graeca Mylae cum portu. A Mylis in Liparam insulam diei dimidiati est navigatio. Post Rhegium urbes hae: Locri, Caulonia, Croton, Lacinium fanum Iunonis, et Calypsus insula, in qua Ulysses habitabat apud Calypso; et fluvius Crathis, et Sybaris et Thuria urbs. Hi in Lucania Graeci.

14. **ΙΑΠΥΓΕΣ.** Μετὰ δὲ τὴν Λευκανίαν, Ἰάπυγες εἰσιν ἔθνος μέχρι Δριόνοσ ὄρους τοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τῷ Ἀδριάῳ· ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἔθνει γλωσσαι, ἦτοι στόματα τάδε· Λατέρνοι, Ὀπικοὶ, Κραμόνες, Βορεοντῖνοι, Πευκετιεῖς· παράπλους παρὰ τὴν Ἰαπυγίαν εἴ ἡμερῶν καὶ εἴ νυκτῶν. Ἐν δὲ τῇ Ἰαπυγίᾳ οἰκοῦσιν Ἕλληγες, καὶ πόλεις εἰσιν αἶδε· Ἡράκλειον, Μεταπόντιον, Τύρας, καὶ λιμὴν Ὑδροῦς ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀδριίου ἢ τῷ τοῦ Ἰονίου κόλπου στόματι.

15. **ΣΑΥΝΙΤΑΙ.** Μετὰ δὲ Ἰάπυγας ἀπὸ Δριόνοσ Σαυνῖται ἔθνος ἐστίν, διήκοντες ἀπὸ τοῦ Τυρρῶη-

14. εἰσιν em. Cluver. Codd. μέσον. Hoeschel. μέσον. Δριόνοσ em. Gronov. Codd. Ἀριόνοσ.

ἐν δὲ - Πευκετιεῖς em. Niebuhr. Hist. Rom. I, 165, not. In codd. posita sunt §. 15 post: ἔθνος ἐστίν.

15. Δριόνοσ em. Gron. Codd. Ἀριόνοσ. Hoeschel, et Vossius: Ἀριόνοσ ὄρους.

Σαυνῖται em. Niebuhr. Hist. Rom. I, 104 not. et 165 not. Codd. Σαυνῖται.

14. Post Lucaniam est *Iapygium* gens, usque ad Drionem montem, qui est in sinu Adriatico. In hac gente linguae sive ora haec sunt: Laternii, Osci, Cramones, Boreontini, Peucetii. Praeternavigatio Iapygiae est dierum sex et noctium sex. In Iapygia vero habitant Graeci, urbesque in ea sunt hae: Heraclea, Metapontum, Tarentum, et Hydruntum portus in ipso Adriatici sive Ionii sinus or. || 15. Post Iapyges et Drionem montem est gens *Sannites*, qui pertingunt a Tyrreno mari usque ad Adriam. Praeternavigatio vero re-

νικοῦ πελάγους εἰς τὸν Ἀδρίαν. Παράπλους τῆς Σαυ-
νίτιδος χώρας, ἡμερῶν δύο*καὶ νυκτῶν.

ΟΜΒΡΙΚΟΙ. Μετὰ δὲ Σαυνίτας ἔθνος ἐστὶν 16.

Ἄμβρικοί· καὶ πόλις ἐν αὐτῷ Ἀγκῶν ἐστι. τοῦτο δὲ τὸ ^{Pag.} 6.
ἔθνος τιμᾶ Λιομήδην, εὐεργετηθὲν ὑπ' αὐτοῦ· καὶ
ἱερόν ἐστιν αὐτοῦ. παράπλους δὲ τῆς Ἄμβρικῆς ἐστὶν
ἡμερῶν δύο καὶ νυκτός.

ΤΥΡΡΗΝΟΙ. Μετὰ δὲ τὸ Ἄμβρικὸν Τυρρῆνοί. 17.

διήκουσι δὲ καὶ οὗτοι ἀπὸ τοῦ Τυρρῆνικοῦ πελάγους
ἔξωθεν εἰς τὸν Ἀδρίαν διήκοντες· καὶ πόλις ἐν αὐτῇ
Ἑλληνίς καὶ ποταμός· καὶ ἀνάπλους εἰς τὴν πόλιν κατὰ
ποταμὸν ὡς κ' σταδίων. Καὶ Τυρρῆνία ἐστὶν διήκουσα
ἀπὸ τῆς ἔξωθεν θαλάττης ἕως εἰς τὸν Ἀδρίαν κόλπον
ἀπὸ πόλεων... πόλεως, καὶ ἐστὶν ὁδὸς ἡμερῶν τριῶν.

Σαυνίτιδος χώρας em. Nieb. Codd. *Σαυν.* et §. 16. *Σαυνίτας.*
17. *Ἀδρίαν* em. Cluver. Codd. *Ἀμφρίαν.*

gionis Samnitum est dierum noctiumque duarum. ||
16. Post Samnites est *Umbrorum* gens: et in ea est
Ancon urbs. Haec gens Diomedem colit, a quo bene-
ficiis affecta fuit, et eius (ibi) est fanum. Praeter-
navigatio autem Umbriae est duorum dierum et no-
ctis. || 17. Umbros *Tyrrheni* sequuntur: pertinent autem
et hi a mari exteriori Tyrrheno ad Adriam usque per-
tinentes; et urbs apud illos est Graeca, et amnis:
et navigatur sursum ad hanc urbem per amnem stadia
viginti. Extendit vero sese Tyrrhenia a mari extero
usque ad sinum Adriaticum, ab urbibus [Roma et An-
cona usque ad Spinam] urbem; et est iter dierum trium.

18. **ΚΕΛΤΟΙ.** Μετὰ δὲ Τυρρῶηγούς εἰσι Κελτοὶ ἔθνος ἀπολειφθέντες τῆς στρατείας, ἐπὶ στενωῶν μέχρι Ἀδρίου· ἐνταῦθα δὲ ἔστιν ὁ μυχὸς τοῦ Ἀδρίου κόλπου.
19. **ΕΝΕΤΟΙ.** Μετὰ δὲ Κελτοῦς Ἐνετοὶ εἰσιν ἔθνος, καὶ ποταμὸς Ἡριδανὸς ἐν αὐτοῖς. Ἐνεῦθεν δὲ παράπλους ἔστιν ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ Σπίνης πόλεως ἡμέρας μιᾶς.
20. **ΙΣΤΡΟΙ.** Μετὰ δὲ Ἐνετούς εἰσιν ἔθνος Ἴστροι, καὶ ποταμὸς Ἴστρος. οὗτος ὁ ποταμὸς καὶ εἰς τὸν Πόντον ἐκβάλλει ἐν διασκευῇ ὡς εἰς Αἴγυπτον. παράπλους δὲ τῆς Ἰστροιανῶν χώρας ἡμέρας καὶ νυκτός.
21. **ΛΙΒΥΡΝΟΙ.** Μετὰ δὲ Ἴστρος Λιβυρνοὶ εἰσιν ἔθνος. ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἔθνει πόλεις εἰσὶ παρὰ θάλατταν αἰδε· Ἰδασσα, Ἀττιενίτης, Δυῦρτα, Ἀλουψοί, Ὀλοσοί, Πεδῆται, Ἡμίονοι. οὗτοι γυναικοκρατοῦνται.

19. Σπίνης em. Cluver. Codd. Πίσης.

20. ἐν διασκευῇ ὡς εἰς Αἴγ. - Codd. ἐνδιασκευῶς εἰς Α.

18. Post Tyrrenos est *Celtarum* gens: qui relictī sunt ab expeditione in angusta regione usque ad Adriam. Et istic est sinus Adriatici recessus intimus. || 19. Post Celtas *Venetorum* est natio, et fluvius Eridanus in iis. Ibi praeternavigatio ad hanc ab urbe Spina est diei unius. || 20. Post Venetos sunt *Istri* et fluvius Ister. Hic fluvius etiam in Pontum Euxinum delabitur, in directione adversus Aegyptum. Praeternavigatio autem Istriarum regionis est diei noctisque. || 21. Post Istros *Liburnorum* gens est. Ea in gente maritimae civitates sunt haec: Idassa, Attienites, Dyyrta, Halupsi, Volsci, Pedetae, Hemioni. Hi muliebri imperio subiecti sunt.

καί εἰσιν αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν ἐλευθέρων, μίσγονται δὲ τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις, καὶ τοῖς πλησιοχώροις ἀνδράσι. Κατὰ ταύτην τὴν χώραν αἶδε νῆσοί εἰσιν, ὧν ἔχω **b.** εἰπεῖν τὰ ὀνόματα· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι ἀνώνυμοι πολλάι· Εἰστρίς νῆσος, σταδίων τί, πλάτος δὲ ρά· Κλείτρει Λιτρία, Μεντορίδες· αὗται δὲ αἱ νῆσοί εἰσι μεγάλαι. Καταρβάτης ποταμός. Παράπλους τῆς Λιβυρνίδος χώρας ἡμερῶν δύο.

ΙΛΛΥΡΙΟΙ. Μετὰ δὲ Λιβυρνοὺς εἰσὶν Ἰλλύριοι **22.** ἔθνος, καὶ παροικοῦσιν οἱ Ἰλλύριοι παρὰ Θάλατταν μέχρι Χαονίας τῆς κατὰ Κέρκυραν τὴν Ἀλκινόου νῆσον. καὶ πόλις ἐστὶν Ἑλληνίς ἐνταῦθα, ἣ ὄνομα Ἡράκλεια, καὶ λιμὴν. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ Λωτοφάγοι καλούμενοι, **b.**

21. **b.** Κλείτρει Λιτρία. Fortasse Ἡλεκτίδες, Scymn. 373.

22. Χαονίας em. Salmas. Codd Χλωνίας.

Et sunt uxores liberorum virorum: coeunt autem cum servis suis vicinarumque regionum viris. Huic regioni hae adiacent insulae, quarum possum recensere nomina: sunt vero et aliae complures ibi sine nomine. Istris insula stadiorum 310, latitudine 120; Electrides, Mentorides, hae sunt magnae insulae. Catarbates fluvius. Praeternavigatio Liburnicae regionis est dierum duorum. ¶ 22. Liburnos sequitur *Illyriorum* gens, habitantque Illyrii secundum mare usque ad Chaoniam, quae est ex adverso Corcyrae, Alcinoi insulae. Estque ibi urbs Graeca, cui nomen Heraclea, cum portu. Sunt etiam qui dicuntur Lotophagi, iique barbari; Hiera-

βάρβαροι οἶδε· Ἱερασιτάμναι, Βουλινοί, Ὑλλινοί. Βουλι-
νων ὁμοτέρμονες Ὑλλοί. οὗτοι δὲ φασιν Ὑλλον τὸν Ἡρα-

Pag. 8. κλέους αὐτοῦ κατοικῆσαι· εἰσὶ δὲ βάρβαροι· κατοικοῦσι δὲ
χερσόνησον ὀλίγω ἐλάσσω τῆς Πελοποννήσου. Ἀπὸ δὲ
χερσόνησου παρασπόνιον ὄρθον, ταύτην παροικοῦσι.
Βουλινοὶ δ' εἰσὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν. παράπλους δέ ἐστι τῆς
Βουλινῶν χώρας ἡμέρας μακρᾶς ἐπὶ Νεστοῦν ποταμὸν.

23. ΝΕΣΤΟΙ. Ἀπὸ δὲ Νεστοῦ πλοῦς ἐστὶ κολπώ-
δης. Καλεῖται δὲ Μάνιος ἅπας οὗτος ὁ κόλπος. πα-
ράπλους δέ ἐστιν ἡμέρας μιᾶς. Εἰσὶ δὲ ἐν τούτῳ τῷ
τόπῳ νῆσοι, Προτεράς, Κρατειαί, Ὀλύντα. αὗται δὲ
ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχουσι στάδια β', ἢ ὀλίγω πλεον, κατὰ
Φάρον καὶ Ἴσσαν. ἐνταῦθα γάρ ἐστι νέος Φάρος,

22. Ὑλλινοί Codd. Gail. Ὑλλοί.

ὁμοτέρμονες. Codd. λινοτέρμονες. Voss. ἀρχιτέρμονες.

Ἀπὸ δὲ χερσόνησου — ὄρθον cod. Hervurtij. Vulg. ἀπὸ
παρασπόνιον ὄρθον.

stamnae, Bulini, Hyllini. Bulinorum vicini sunt Hylli.
Dicunt vero hi, Hyllum Herculis filium illic habitasse:
sunt autem barbari. Incolunt peninsulam paullo mi-
norem Peloponneso. A peninsula vero directum litus
incolunt iuxta illam Bulini. Bulini vero sunt gens Illy-
riorum. Praeternavigatio regionis Bulinorum ad flumen
Nestum est longae diei. || 23. Nesti. A Nesto amne
navigatio est sinuosa. Vocatur Manius universus hic
sinus. Praeternavigatio vero eius est diei unius. Hoc
in sinu hae sunt insulae: Proteras, Crataiae, Olynta.
Hae stadia duo a se invicem distant, sive paulo plus,
prope Pharum et Issam. Iste enim est nova Pharus,

νησος Ἑλληνίς, καὶ Ἰσσα νησος· καὶ πόλεις Ἑλληνίδες αὐται. Πρὶν ἐπὶ τὸν Νάρωνα ποταμὸν παραπλευῖσαι, b. πολλὴ χώρα ἀνήκει σφόδρα εἰς θάλασσαν. Καὶ νησος τῆς παραλίας χώρας ἐγγύς, ἣ ὄνομα Μελίτη. καὶ ἑτέρα νησος ἐγγύς ταύτης, ἣ ὄνομα Κέρκυρα ἢ μέλαινα καὶ ἐκτρέχει περὶ τὸ ἀκρωτήριον νησος αὕτη τῆς παραλίας χώρας σφόδρα, τῷ δὲ ἑτέρῳ ἀκρωτηρίῳ καθήκει ἐπὶ τὸν Νάρωνα ποταμὸν. Ἀπὸ δὲ τῆς Μελίτης ἀπέχει στάδια κ'. τῆς δὲ παραλίας χώρας ἀπέχει στάδια η'.

MANIOL. Ἀπὸ δὲ Νεστώων ἐστὶν ὁ Νάρων 24. ποταμός· ὁ δὲ εἰς πλους εἰς τὸν Νάρωνά ἐστιν οὐ ^{pag. 9.} στενός. εἰσπλεῖ δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τριήρης καὶ πλοῖα εἰς τὸ ἄνω ἐμπόριον, ἀπέχον ἀπὸ θαλάσσης στάδια π'. Οὗτοι δὲ εἰσὶν Ἰλλύριοι ἔθνος Μανιοί. Λίμνη δὲ ἐστὶ b.

23. b. ἐκτρέχει em. Hoeschel. Codd. ἐρέχει. Salmas. ἀπέχει. insula Graeca, et Issa insula; et hae quidem Graecae civitates. Antequam vero ad Naronem fluvium perveniatur, magna admodum regionis huius pars in mare prominet. Et insula maritimae huic regioni propinqua est, cui nomen Melita. Vicina huic est et alia insula, cui nomen Corcyra nigra. Et plurimum excurrit circa (alterum) promontorium haec insula a maritima regione; altero vero promontorio pertinet versus Naronem fluvium. A Melita distat (Corcyra) stadia viginti; a maritima regione stadia octo. || 24. Post Nestos est Naro fluvius. Navigatio usque in Naronem non est angusta. Pervenit in eum vel triremis et naves onerariae ad emporium, quod sursum situm abest a mari stadia octoginta. Sunt

τὸ εἶσω τοῦ ἐμπορίου μεγάλη, καὶ ἀνήκει ἡ λίμνη εἰς Ἀυταριάτας, ἔθνος Ἰλλυρικόν. καὶ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ ἔνεστι σταδίων ρά· ἡ δὲ νῆσος αὕτη ἐστὶν εὐγέωργος σφόδρα. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς λίμνης ὁ Νάρων ποτα-
 c. μὸς ἀπορρέει. Καὶ ἀπὸ τοῦ Νάρωνος ἐπὶ τὸν Ἀρίωνα ποταμὸν ἡμέρας ἐστὶ πλοῦς. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρίωνος ποταμοῦ πλοῦς ἡμέρας ἡμισυ, καὶ Κάδμου καὶ Ἀρμονίας οἱ λίθοι εἰσὶν ἐνταῦθα, καὶ ἱερὸν, ἅπωθεν τοῦ Ἀρίωνος ποταμοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρίωνος ποταμοῦ εἰς Βουθόην ὁ πλοῦς καὶ τὸ ἐμπόριον.

25. ΕΓΧΕΛΕΙΣ. Ἰλλυριῶν ἔθνος εἰσὶν οἱ Ἐγγελεῖς, ἐχόμενοι τοῦ Ριζοῦντος. ἐκ Βουθόης δὲ εἰς Ἐπίδαμνον, πόλιν Ἑλληνίδα, πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός, ὁδὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν.

autem hi Illyrii gens *Manii*. Lacus vastus est ab interiore emporii parte, qui lacus pertinet usque ad Autariatas, gentem Illyricam. Et insula in hoc lacu est stadiorum 120 agri culturae perquam commoda. Ab hoc lacu Naro fluvius profluit. A Narone ad Arionem fluvium est navigatio diei. Ab Arione vero fluvio diei dimidiati navigatione facta, ibi Cadmi et Harmoniae sunt rupes, et fanum procul ab Arione fluvio. Ab Arione autem fluvio ad Buthoen navigatur et emporium. || 25. Illyriorum gens sunt Enchelei, qui post (ampem) Rhizonem sunt. Ex Buthoe autem ad Epidamuum, urbem Graecam, navigatio est diei noctisque; iter vero (pedestre) trium dierum.

ΙΛΛΥΡΙΟΙ. Κατ' αντίον δέ ἐστιν τὸ Ἰλλυρικὸν 26. ἔθνος, ἐν ᾧ ἡ Ἐπίδαμνος ἐστι, καὶ ποταμὸς παρὰ τὴν ^{Page. 10.} πόλιν παραρρεῖ, ᾧ ὄνομα Πάλαμνος. Ἐκ δὲ Ἐπίδαμνου εἰς Ἀπολλωνίαν πόλιν Ἑλληνίδα ὁδὸς ἡμερῶν δύο. ἡ δὲ Ἀπολλωνία ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπέχει στάδια ν', καὶ ποταμὸς Αἴας παραρρεῖ τὴν πόλιν. Ἀπὸ δὲ Ἀπολλωνίας εἰς Ἀμαντίαν ἐστὶ στάδια κ'. Καὶ ὁ Αἴας ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους παρὰ τὴν Ἀπολλωνίαν παραρρεῖ. Πρὸς Ὀρίκου εἴσω μᾶλλον εἰς τὸν Ἴονιον τῆς Ὀρικίας καθήκει εἰς θάλατταν στάδια π' τῆς δὲ Ἀμαντίας στάδια ζ'. Ἀπασιν ὁμοροὶ ἐν μεσογειᾷ Ἀτίντανες ὑπὲρ τῆς Ὀρικίας καὶ Καρίας μέχρι

26. Κατ' αντίον Codd. Gronov. Ταυλάγτιοι. Fortasse Ταυλαγτίων.

b. Αἴας em. Voss. Cf. Hecat. fr. 71. Codd Αἴας.

Ἀτίντανες em. Voss. Codd. Ἀγίντανες.

Καρίας Codd. Fortasse Δεξαρίας Hecat. fr. 73. — Voss. Χαονίας.

26. In adverso est *Illyriorum* gens, in qua Epidamnus urbs; et fluvius urbem praeterfluit, cui nomen Palamnis. Ex Epidamno autem ad Apolloniam, urbem Graecam, duorum dierum iter (pedestre). Apollonia vero abest a mari stadia 50, et fluvius Aecas urbem praeterlabitur. Ab Apollonia autem ad Amantiam sunt stadia 520. Et Aecas fluvius, a Pindo monte delapsus, Apolloniam praeterfluit. Ab Orici parte magis intus ad Ionium sinum Oriciae stadia octaginta pertinent ad mare, Amantiae vero stadia sexaginta. Omnibus contermini sunt in mediterraneo tractu Atintanes supra

c. Δωδωνίας. Ἐν τῇ Κάστιδι χώρα εἶναι λέγεται πεδίον ὄνομα Ἐρυθρία. Ἐνταῦθα ὁ Γηρυνόνης λέγεται ἦκειν καὶ τοὺς βουῖς βουκολεῖν. Κατὰ ταῦτά ἐστι τὰ Κεραυνία ὄρη ἐν τῇ Ἠείρω, καὶ νῆσος παρὰ ταῦτά ἐστι μικρά, ἣ ὄνομα Σασών. Ἐντεῦθεν εἰς Ὀρικὸν πόλιν ἐστὶ παράπλους ἡμέρας τρίτον μέρος.

27. ΩΡΙΚΟΙ. Οἱ δὲ Ὀρικοὶ κατοικοῦσιν τῆς Ἀμαντίας χώραν. οἱ δὲ Ἀμαντιεῖς εἰσὶν . . . μέχρι ἐνταῦθα Ἰλλύριοι ἀπὸ Βουλινῶν. Τὸ δὲ στόμα τοῦ Ἰονίου κόλπου ἐστὶν ἀπὸ Κεραυνίων ὄρων μέχρι ἄκρας Ἰαπυγίας. Ἐπὶ δὲ Ὑδρόεντα πόλιν ἐν τῇ Ἰαπυγίᾳ ἀπὸ τῶν Κεραυνίων στάδια τοῦ διάπλου ὡς φ' ἐστὶ τὸ στόμα

Δωδωνίας em. Palmer. Codd. Ἡδωνίας.

c. πεδίον em. Voss. Codd. δὲ Διός.

27. Ἀμαντιεῖς εἰσὶν Addendum videtur Ἰλλύριοι.

Ἰονίου em. Voss. Codd. Ὀρέου.

Oriciam et Dexariam usque ad Dodoniam. In Castide regione esse campum dicunt, cui nomen Erythia. Huc Geryonem venisse fama est bovesque pavisse. Circa haec sunt montes Ceraunii in Epiro, et insula ibi parva est cui nomen Sason. Hinc in Oricum navigatio est tertiae diei partis. || 27. *Oricii* inhabitant Amantiae regionem: Amantienses sunt [Illyrii]. Hucusque Illyrii ex Bulinis. Os vero Ionii sinus patet a Cerauniis montibus usque ad Iapygiae promontorium. Ad urbem Hydruntum in Iapygiā a Cerauniis, stadiis traiectus circiter 500 patet os sinus. Quidquid intus est, Ionium mare. Por-

τοῦ κόλπου. τὰ δὲ ἐντὸς ὁ Ἴόνιος. Λιμένες εἰσὶ πολλοὶ ἐν τῷ Ἀδρίᾳ· τὸ δὲ αὐτὸ Ἀδρίας ἐστὶ καὶ Ἴόνιος.

ΧΑΟΝΕΣ. Μετὰ δὲ Ἰλλυρίους Χάονες. Ἡ δὲ 28. Χαονία ἐστὶν εὐλίμενος· οἰκοῦσι δὲ κατὰ κόμας οἱ Χάονες. Παράπλους δ' ἐστὶ Χαονίας ἡμισυ ἡμέρας.

ΚΟΡΚΥΡΑ. Κατὰ δὲ Χαονίαν νησὸς ἐστὶ Κόρ- 29. κυρα, καὶ πόλις Ἑλληνὶς ἐν αὐτῇ, λιμένας ἔχουσα τρεῖς κατὰ τὴν πόλιν· τούτων ὁ εἷς κάλλιστος. Ἐπιβάλλει δὲ ἡ Κόρκυρα καὶ ἐπὶ τὴν Θεσπρωτίαν πλειόν, ἢ ἐπὶ τὴν Χαονίαν. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἠπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

ΘΕΣΠΡΩΤΟΙ. Μετὰ δὲ Χαονίαν Θεσπρωτοὶ εἰσὶν 30. ἔθνος. οἰκοῦσι δὲ καὶ οὗτοι κατὰ κόμας· ἐστὶ δὲ καὶ αὕτη εὐλίμενος. Ἐνταῦθά ἐστι λιμὴν, ᾧ ὄνομα Ἐλαια.

29. ἐν αὐτῇ cod. Hervurt. Vulg. ταύτη.

30. Ἐλαια em. Voss. e Thuc. I, 46 et Ptol. Codd. Ἐλεδ.

tus vero sunt in Adria multi: et idem est Adriaticus et Ionius sinus. || 28. Post Illyrios sunt *Chaones*. Chaonia vero habet portus commodos; et habitant Chaones vicatim. Praeternavigatio Chaoniae est diei dimidiati. || 29. In conspectu Chaoniae *Corcyra* insula est, et urbs Graeca cum tribus portibus propinquis. Ex his unus est pulcherrimus. Vergit autem Corcyra etiam magis ad Thesprotiam, quam ad Chaoniam. Sed rursus ad continentem me confero, unde digressus eram. || 30. Chaoniam sequuntur *Thesproti*. Habitant et hi vicatim; bonosque etiam portus habet haec regio. Por-

εἰς τοῦτον τὸν λιμένα ποταμὸς ἐξίησιν Ἀχέρων, και λίμνη Ἀχερουσία, ἐξ ἧς ὁ Ἀχέρων ῥεῖ ποταμὸς. Παράπλους δὲ τῆς Θεσπρωτίας ἡμισυ ἡμέρας.

31. ΚΑΣΣΩΠΟΙ. Μετὰ δὲ Θεσπρωτίαν Κασσωπία

Ραβ. 12. ἐστὶν ἔθνος. οἰκοῦσι δὲ καὶ οὗτοι κατὰ κόμας. παρ-
οικοῦσι δὲ οὗτοι ἕως εἰς τὸν Ἀνακτορικὸν κόλπον. Πα-
ράπλους δ' ἔστι τῆς Κασσωπῶν χώρας ἡμισυ ἡμέρας.
Μικρῷ δὲ ἐλάττων ὁ Ἀνακτορικὸς κόλπος ἐστὶν ἀπὸ
τοῦ στόματος ἕως εἰς τὸν μυχὸν σταδίων ρκ'. τὸ δὲ
στόμα εὗρος στάδια δ'.

32. ΜΟΛΟΤΤΟΙ. Μετὰ δὲ Κασσωπίαν Μολοττία

εἰσὶν ἔθνος. οἰκοῦσι δὲ οὗτοι κατὰ κόμας· καθήκουσι
δὲ κατὰ μικρὸν ἐνταῦθα ἐπὶ τὴν θάλατταν, εἰς μεσο-

32. Μολοττία cod. Hervurt. ut Κασσωπία §. 31. Vulg.
Μολοττοί.

tus ibi est, cui nomen Elaea. In hunc Acheron fluvius
exoneratur, palusque Acherusia, unde Acheron amnis
fluit. Praeternavigatio Thesprotiae est diei dimidiati. ||
31. Post Thesprotiam est gens Cassopia. Habitant etiam hi
vicatim. Pertingunt vero usque ad interiorem Anactorii
sinus partem. Praeternavigatio regionis Cassoporum est
diei dimidiati. Sinus autem Anactorius ab ore us-
que ad intimum recessum paullo minor est stadiis
120. Os vero est stadiorum quatuor latitudine. ||
32: Post Cassopiam est Molossorum gens. Habitant
etiam hi vicatim. Pertingunt ibi exiguo spatio us-
que ad mare: maxima autem ex parte mediterranei

γειαν δὲ πολλῇ. Παράπλους δ' ἐστὶ τῆς Μολοσιτίας
χωῶρας στάδια μ'.

ΑΜΒΡΑΚΙΑ. Μετὰ δὲ Μολοσιτίαν Ἀμβρακία 33.
πόλις Ἑλληνίς· ἀπέχει δὲ αὕτη ὑπὸ θαλάττης στάδια
πί. Ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ θαλάττης τείχος, καὶ λιμὴν κάλλι-
στος. Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ Ἑλλὰς συνεχῆς εἶναι μέχρι
Πηγαιῶ ποταμοῦ, καὶ Ὀμολίου Μαγνητικῆς πόλεως, ἣ
ἐστὶ παρὰ τὸν ποταμόν. Παράπλους δὲ τῆς Ἀμβρα-
κίας στάδια ρκ'.

ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ. Μετὰ δὲ Ἀμβρακίαν Ἀκαρνανία 34.
ἔθνος ἐστί. καὶ πρώτη πόλις αὐτόθι Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχι- Pag. 13.
κόν, καὶ Εὐριπος, καὶ Οὐριτόν ἐν τῷ Ἰκονίῳ, καὶ ἔξω τοῦ
Ἀνακτορικῶ κόλπου αἶδε Ἀνακτορίον, καὶ λιμὴν Ἀκτῆ,
καὶ πόλις Λευκάς καὶ λιμὴν. αὕτη ἀνέχει ἐπὶ τὸν Λευκά- b.

34. αἶδε cod. Hervurt. Vulg. om.

b. Λευκάταν, δ ἐστὶν em. Voss. Codd. Λευκαταίων ἐστίν.

sunt. Praeternavigatio Molossiae est stadiorum quadra-
ginta. || 53. Post Molossiam est *Ambracia* Graeca civi-
tas. Abest haec a mari stadiis octoginta. Habet vero
ad mare munimentum et portum pulcherrimum. Hinc
Graecia continua esse incipit, usque ad flumen Peneum
et Homolium Magnesiaev civitatem quae est ad flumen.
Praeternavigatio Ambraciae est stadiorum 120. || 34. Am-
braciam *Acarmaniae* gens sequitur: et prima huius
civitas est Argos Amphilocheicum, et Euripus, et Uri-
tum in Iconio. Et extra sinum hae: Anactorium, et urbs
Leucas cum portu. Haec surgit versus Leucatam, quod

ταν, ὃ ἐστὶν ἀρωγῆριον πόρθωθεν τῆ θαλάττης. αὕτη ἡ πόλις τὸ πρὶν καὶ Ἐπιλευκάδιοι ὠνομάζετο. Ἀκαρῶνες δὲ στασιάσαντες ἔλαβον ἐκ Κορίνθου ἐποίκους χιλίους· οἱ δὲ ἐποίκοι ἀποκτείναντες τούτων τὴν χώραν αὐτοὶ ἔχουσιν. αὕτη δ' ἐστὶ νῦν νῆσος τὸν ἰσθμὸν ἀποτετα-
 c. φρουμένη. Μετὰ δὲ ταῦτα πόλις Φαρά· καὶ κατὰ ταῦτα νῆσός ἐστὶν Ἰθάκη, καὶ λιμὴν. μετὰ δὲ ταῦτα νῆσος Κεφαληρία. Ἐπιάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἡπει-
 d. ρον, ὅθεν ἀπέλιπον. Μετὰ ταῦτα πόλις Ἀλυττία, καὶ κατὰ ταύτην νῆσος Κάρνος· καὶ πόλις Ἀστακός, καὶ λιμὴν, καὶ ποταμὸς Ἀχελῷος, καὶ Οἰνιάδα πόλις· καὶ εἰς ταύτας τὰς πόλεις ἀνάπλους ἐστὶ κατὰ τὸν Ἀχελῷον. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Ἀκαρῶνων ἐν μεσο-

πόρθωθεν τῆ fors. πόρθωθεν ἐν τῆ. Gail. conl. πόρθω ἐν τῆ.

τούτων. — Codd τούτων. Edd. τούτους.

ἀποτεταφρουμένη Codd.

est promontorium e longinquo in mari (sese protendens). Haec civitas prius etiam Epileucadii appellabatur. Acarnanes autem seditione laborantes, mille a Corinthiis colonos acceperunt; qui coloni, iis occisis, eorum ipsi regionem tenent. Ea nunc insula est, isthmo perfosso. Deinceps est urbs Phara; his opposita Ithaca insula, in qua urbs cum portu: postea insula Cephalenia. Sed rursus ad continentem redeo, unde abieram. Sequitur inde urbs Alyttia, cui opposita Carnus insula; et urbs Astacus cum portu, et fluvius Achelous, et urbs Oeniada: ad has urbes pervenitur navigatione sursum per Acheloum.

γειί. παράπλους δὲ Ἀκαρνανίας ἐστὶν ἡμερῶν δύο. Ἡ δὲ Ἀκαρνανία ἐστὶ πᾶσα εὐλίμενος· καὶ κατὰ ταῦτα νῆσοι παράκεινται πολλαί, ἃς ὁ Ἀχελῷος προσχωρνύων ἤπειρον ποιεῖ. καλοῦνται δὲ Ἐχινάδες αἱ νῆ- Pag. 14
σοι· εἰσὶ δὲ ἔρημοι.

ΑΙΤΩΛΙΑ. Μετὰ δὲ Ἀκαρνανίαν Αἰτωλία ἐστὶν 35.
ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ εἰσὶν αἵδε· Καλυδῶν, Μύκαρνα, Μολυκρεία· καὶ ὁ Δελφικὸς κόλπος. στόμα δὲ τοῦ κόλπου τούτου ἐστὶ στάδια ἑ', καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἱερὸν, καὶ Ναύπακτος πόλις· καὶ ἐπ' αὐτὴν πόλεις εἰσὶν ἄλλαι πολλαί Αἰτωλοῦς ἐν μεσογείᾳ. παράπλους δ' ἐστὶ τῆς Αἰτωλίας ἡμέρας μιᾶς. Ἡ δὲ Αἰτωλία παρῆκει τὴν Λοκρίδα πᾶσαν ἀπὸ μεσογείας, μέχρι Αἰνιάνων.

ΛΟΚΡΟΙ. Μετὰ δὲ Αἰτωλοῦς Λοκροὶ εἰσὶν ἔθνος 36.

Sunt et aliae Acarnanum civitates mediterraneae. Praetervectio autem Acarnaniae est dierum duorum. Omnis vero Acarnania commodos habet portus: et multae ei insulae adiacent, quas Achelous, dum humum aggerit, continentem reddit. Vocantur haec insulae Echinades, et sunt desertae. || 35. Post Acarnaniam est Aetolia gens, et in ea urbes haec: Calydon, Mycarna, Molycria: et sinus Delphicus. Os huius sinus est stadiorum decem, et in illo fanum, et Naupactus urbs; et insuper multae aliae Aetolorum civitates sunt in mediterraneis partibus. Praetervectio autem Aetoliae est diei unius. Aetolia vero contermina est toti Locridi per mediterraneos locos usque ad Aenianes. || 36. Aetolos sequitur Locrorum gens, in

ἐν οἷς εἰσὶν Ὀζόλαι καλούμενοι, καὶ πόλεις αἶδε· Εὐανθίς, Ἀμφισσα. εἰσὶ δὲ καὶ τούτοις πόλεις ἐν μεσογείᾳ. παράπλους δ' ἐστὶ τῆς χώρας Λοκρῶν τὸ ἡμισυ ἡμέρας.

37. **ΦΩΚΕΙΣ.** Μετὰ δὲ Λοκρούς εἰσιν ἔθνος Φωκεῖς κατὰ τὸ Κιζῆαϊον πεδίον· καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Δελφοὶ πόλις, καὶ Ἀντίκυρα πόλις, οὗ βέλτισται ἐλλεβορίζονται. παράπλους δ' ἐστὶ τῆς Φωκῶν χώρας ἡμισυ ἡμέρας.

38. **ΒΟΙΩΤΟΙ.** Μετὰ δὲ Φωκεῖς Βοιωτοὶ εἰσιν ἔθνος, καὶ πόλεις αἶδε· Κορσῖαι, Σίφαι, καὶ λιμὴν Εὐτρητος, καὶ τεῖχος τῶν Βοιωτῶν. παράπλους δὲ τῆς Βοιωτίας ἡμισυ ἡμέρας ἔλαττον.

37. Κιζῆαϊον em. Palmer. Codd. Κουραῖον.

38. Σίφαι em. Voss. Codd. σφάσις.

Fortasse: Σίφαι καὶ λιμην, Εὐτρητος, καὶ cett. Gail.
τῶν Βοιωτῶν em. Salmas. Codd. ὁ Βοηθῶν.

quibus sunt qui dicuntur Ozolae, urbesque hae: Euanthis, Amphissa. Habent etiam hi urbes mediterraneas. Praetervectio vero Locrorum regionis est diei dimidiati. || 37. Post Locros est *Phocensium* gens per Cirrhaeum campum; et Apollinis fanum, civitas Delphi et civitas Anticyra, ubi optime purgantur helleboro. Praetervectio Phocensium regionis est dimidiati diei. || 38. Phocenses sequitur *Boeotorum* gens, urbesque hae: Corsiac, Siphae, et portus Eutretus, et munimentum (navale) Boeotorum. Praeternavigatio autem Boeotiae minor est, quam diei dimidiati. || 39. Boeotos sequitur *Mega-*

ΜΕΓΑΡΕΙΣ. Μετὰ δὲ Βοιωτοὺς Μεγαρεῖς εἰσὶν 39. ἔθνος, καὶ πόλεις αἶδε· Αἰγοσθέναι, Πηγαὶ τεῖχος, Γεράνεια ὄρος. παράπλους δὲ τῆς Μεγαρέων χώρας στάδια ρ'.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. Μετὰ δὲ Μεγαρεῖς ἡ Κόρινθος 40. πόλις ἐστίν, ἱερὸν Αἰγαῖον, ἰσθμός.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ. Ἐντεῦθεν ἤδη ἄρχεται ἡ 41. Πελοπόννησος. Ἔστι δ' ἀπὸ Θαλάσσης ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἐπὶ ἡμῶν Θάλασσαν διὰ τοῦ ἰσθμοῦ στάδια τετραράκοντα· ταῦτα κολπώδη πάντα. παράπλους δὲ τῆς Κορινθίων χώρας ἡμισυ ἡμέρας.

ΣΙΚΥΩΝ. Μετὰ δὲ Κόρινθον Σικυῶν πόλις, ταύ- 42. τη παράπλους σταδίων ρκ'.

39. *Αἰγοσθέναι.* Codd. *Αἰγοσθέναι.* Salm. *Αἰγόςθενα.* τεῖχος, Γεράνεια ὄρος em. Gail. Codd. τεῖχος Γεράνεια, Ἄρις.

40. *Αἰγαῖον.* Codd. *αἰγνον.* Gail. *Λέχαιον.*

41. *πάντα* cod. Hervurt. Vulg. om.

rensium gens, et urbes hae: Aegosthena, Pegae munimentum, Gerania mons. Praeternavigatio Megarensium regionis est stadiorum centum. || 40. Post Megarenses est *Corinthus* urbs, fanum Aegaeum, isthmus. || 41. Inde autem incipit *Peloponnesus*. A mari ad mare usque ad nostrum est iter per isthmum quadraginta stadiorum, et sunt haec omnia sinuosa. Praeternavigatio regionis Corinthiorum est partis diei dimidiae. || 42. Post *Corinthus* *Sicyon* civitas. Huius praetervectio stadiorum 120. || 43. Post

43. *ΑΧΑΙΟΙ*. Μετὰ δὲ Σικυῶνα Ἀχαιοὶ ἔθνος, καὶ πόλεις εἰσὶν ἐν αὐτοῖς αἰδε· Πελλήνη, Αἴγειρα, Αἰ-
 pag. 16. γαι, Αἴγιον, Ῥύπαι, ἔξοχὴ Ῥίου, Πάτραι, Δύμη. παρά-
 πλους δὲ τῆς Ἀχαιῆας χώρας στάδια ψ'.

44. *ΗΛΙΣ*. Μετὰ δὲ Ἀχαιούς εἰσιν ἔθνος Ἥλις· καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ· Κυλλήνη, καὶ λιμὴν, καὶ ποταμὸς Ἀλ-
 φειός· ἔστι δὲ καὶ ἄλλη συνοικία πόλεων Ἥλιες ἐν μεσογείᾳ. Κατὰ ταύτην τὴν χώραν ἐστὶ νῆσος Ζάκυν-
 θος, ἐν ἣ καὶ πόλις καὶ λιμὴν. παράπλους δὲ τῆς Ἥλειῶν χώρας ἄχρι ἐπὶ τοὺς Λεπρεατῶν στάδια ψ'.

45. *ΑΡΚΑΔΙΑ*. Μετὰ δὲ Ἥλιν Ἀρκαδία ἔθνος ἐστίν. Καθῆκει δὲ ἡ Ἀρκαδία ἐπὶ θάλατταν κατὰ Λεπρέων

43. Em. Voss. Codd. Πελλήνη, Ἀσπρα, Αἴγιον, Αἴγαιας.

Ad Ἀσπρα in margine utriusque codicis ascriptum Αἴγειρα.

Ῥύπαι codd. — Palmer. e Strabone Ῥύπες.

ἔξοχὴ Ῥίου, em. Voss. Codd. ἔξωχερίου.

44. Post Λεπρεατῶν videtur excidisse ὄρους.

Sicyonem est *Achaeorum* gens; in qua haec civitates: Pellene, Aegira, Aegae, Aegium, Rhypes, et extra Rhium promontorium, Patrae, Dyme. Praetervectio Achaiae regionis est stadiorum 700. || 44. Post Achaeos est *Elis* gens: urbsque in ea Cyllene cum portu, et fluvius Alpheus. Est etiam altera cohabitatio civitatum Elienses in mediterraneo tractu. Huic regioni est opposita Zacynthus insula, in qua civitas cum portu. Praeternavigatio vero regionis Eliensium usque ad terminos Lepreatarum est stadiorum 700. || 45. Elin sequitur *Arcadia*. Descendit autem Arcadia ad mare de Lepreis inde a media terra. Mediterraneae vero

ἐκ μεσογείας. εἰσὶ δὲ αὐτῶν πόλεις ἐν μεσογείᾳ αἱ μεγάλαι αἶδε· Τέγεια, Μαντίνεια, Ἡραία, Ὀρχομενός, Στύμφαλος. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις. παράπλους δὲ τῆς Λεπρεατῶν χώρας στάδια ρ'.

ΜΕΣΣΗΝΗ. Μετὰ δὲ Ἀρκαδίαν ἐστὶν ἔθνος 46. Μεσσήνη, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἶδε· πρώτη Μεσσήνη καὶ λιμὴν, Κυπάρισσος ἀπέχουσα ἀπὸ θαλάττης στάδιου ζ', Ἰθώμη ἐν μεσογείᾳ ἀπὸ θαλάττης στάδια π'. παράπλους δὲ τῆς Μεσσηνίας χώρας στάδια τ'.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ. Λακεδαιμίων ἔθνος, καὶ πό- 47. λεις ἐν αὐτῇ εἰσὶν αἶδε· Ἀσίνη, Μοθώνη, Ἀχίλ- Pag. 17. λειος λιμὴν, καὶ ἀντίπυγος τούτου Ψαμαθοῦς λιμὴν. Τούτων ἀμφοτέρων ἐν μέσῳ προέχον εἰς θάλασσαν ἱερὸν Ποσειδῶνος, Ταίναρος· καὶ Λᾶς πόλις καὶ λι-

45. ἐν μεσογείᾳ cod. Hervurt. Vulg. om.

civitates magnae in ea sunt: Tegea, Mantinea, Heraca, Orchomenus, Stymphalus: sunt etiam aliae urbes. Praetervectio Lepreatarum regionis stadiorum est 100. || 46. Post Arcadium est *Messene* gens, et urbes in ea hae sunt: prima Messene cum portu, Cyparissus distans a mari stadia septem; Ithome in mediterraneo tractu (distans) a mari stadia octoginta. Praetervectio vero Messeniae est stadiorum 300. || 47. Deinceps est *Lacedaemon* regio, et urbes in ea sunt hae: Asine; Methone, Achilleus portus, et huic adversum tergum habens Psamathus portus. In medio horum (portuum) est Neptuni fanum, mari imminens; Taenarus, et Las

μὴν, Γύθειον, ἐν ᾧ νεώριον καὶ τεῖχος, καὶ ποταμὸς
 b. Εὐρώτας, καὶ Βοῖα πόλις, καὶ Μαλέα ἄκρα. ΚΥΘΗΡΑ.
 κατὰ ταύτην κεῖται Κύθηρα νῆσος, καὶ πόλις καὶ λι-
 μὴν. Κατὰ δὲ ταύτην ἐστὶ Κρήτη νῆσος. Μετὰ δὲ
 ταύτην ἢ προειρημένη ἄκρα Μαλέα, Σίδα πόλις καὶ
 λιμὴν, Ἐπίδανρος πόλις καὶ λιμὴν, Πρασία πόλις καὶ
 λιμὴν, Μέθανα πόλις καὶ λιμὴν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι
 πολλαὶ πόλεις Λακεδαιμονίων. Ἐν μεσογείᾳ δ' ἐστὶ
 Σπάρτη καὶ ἄλλαι πολλαί. Παράπλους δὲ τῆς Λακε-
 δαιμονίων χώρας ἡμερῶν γ'.

48. ΚΡΗΤΗ. Κατὰ Λακεδαιμόνα νῆσος κεῖται Κρήτη·
 ἔγγυτάτω γὰρ Λακεδαιμόνων κεῖται τῆς Εὐρώπης. Διά-

47. Γύθειον em. Salmas. Codd. Γιθειών.

b. ΚΥΘΗΡΑ em. Gronov. Codd. Κύθηρα, quod eiiciunt
 Salmas. et Vossius.

Μέθανα fors. Ανθάνα, Gail.

urbs cum portu, Gythium in quo est navale cum portu,
 et fluvius Eurotas, et Boea urbs, et Malea promonto-
 rium. CYTHERA. Cui vicina est Cythera insula,
 et urbs cum portu. Cui opposita est Creta insula.
 Post hoc est supra memoratum promontorium Malea,
 Sida urbs et portus, Epidaurus urbs cum portu, Prasia
 urbs cum portu, Anthana urbs cum portu. Habent
 et multas alias Lacedaemonii civitates. In mediterrane-
 o tractu est Sparta, aliaeque multae. Praeterve-
 ctio regionis Lacedaemoniorum est dierum trium. ¶

48. E regione Lacedaemonis sita est Creta insula.
 Proxima enim (inter regiones) Europae sita est Lacedae-

πλους δὲ ἀπὸ Λακεδαιμόνος ἕως ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριον
 τῆς Κρήτης, ἐφ' ᾧ ἐστὶ πόλις Φαλάσαρνα, ἡμέρας δρό-
 μος. Ἀπὸ δὲ Φαλασάρνων Κριοῦ μέτωπόν ἐστιν ἀκρω-
 τήριον. πρὸς Νότον δὲ ἄνεμον πλοῦς εἰς Λιβύην. ἐπὶ
 Χερῶν ἡμε- Pag. 18.
 ρας καὶ νυκτός. Ἔστι δὲ ἡ Κρήτη μακρὰ στάδια ββ'. b.
 στενὴ δὲ, καὶ τέταται ἀπὸ ἡλίου δυσμῶν πρὸς ἡλίου
 ἀνατολίας. Οἰκοῦσι δὲ ἐν Κρήτῃ Ἕλληνες, οἱ μὲν ἀποι-
 κοι Λακεδαιμονίων, οἱ δὲ Ἀργείων, οἱ δὲ Ἀθηναίων,
 οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τῆς ἄλλης ὁπόθεν ἔτυχεν. Εἰσὶ
 δὲ τινες αὐτῶν καὶ αὐτόχθονες. Πόλεις πόλλαι ἐν
 Κρήτῃ. Κρήτης θέσις ὡς ἀκρωτηρίων. Ἔστι πρώτη c.
 πόλις πρὸς ἡλίον δυόμενον ἢ προειρημένη Φαλάσαρνα

48. ἄνεμον Edd. ἀνέμου Codd.

b. ἀκρωτηρίων. — Codd. ἀκρωτέρω.

mon. Navigatio autem a Lacedaemone usque ad promon-
 torium Cretae, in quo urbs Phalasarna, est iter diei.
 Post Phalasarna est Criumetopon promontorium. Ad
 Notum vero navigatio est in Libyam. Usque ad Piscato-
 ria Chersonesi Cyrenaeorum navigatio est diei noctisque.
 Longitudo Cretae est stadiorum 2500; est vero angusta,
 et extenditur a solis occasu adversus solis ortum. Inhabi-
 tant Cretam Graeci; hi quidem Lacedaemoniorum coloni,
 illi Argivorum, isti Atheniensium, alii vero ex aliis
 Graeciae partibus, undecumque sors tulit. Sunt etiam inter
 eos quidam indigenae. Urbes in Creta sunt multae.
 Cretae situs est sicut promontiorum. Prima eius civitas

καὶ λιμὴν κλειστός· Πολύρρηνα, καὶ διήκει.... ἀπὸ Βορέου
 πρὸς Νότον. Δικτυνναῖον Ἀρτέμιδος ἱερὸν πρὸς Βο-
 ρεάν ἄνεμον τῆς χώρας Περγαμίας. Πρὸς Νότον δὲ
 Ὑρσακίνα. Κυδωνία, καὶ λιμὴν κλειστός, πρὸς Βορέαν.
 Ἐν μεσογείᾳ δὲ Ἐλυρος πόλις. Πρὸς Νότον μὲν Λίσσα
 πόλις καὶ λιμὴν παρὰ Κριοῦ μέτωπον. Πρὸς Βορέαν
 δὲ ἄνεμον ἢ Ἀπτεραία χώρα. Εἶτα ἢ Λαμπαία, καὶ
 διήκει αὕτη ἀμφοτέρωθεν, καὶ ποταμὸς Μεσάπος ἐν
 αὐτῇ ἐστί. Μετὰ δὲ Ὀσμίδαν Ἐλευθέρην πρὸς Βορέαν.

Pag. 19. Πρὸς Νότον δὲ Συβρίτα καὶ λιμὴν. πρὸς Νότον Φαιστός.
 πρὸς Βορέαν Ὀαζὸς, καὶ Κνωσσοσ. πρὸς δὲ Νότον

c. διήκει Videtur excidisse ἢ ἀκτὴ vel tale quid.

Ἐλυρος em. Meurs Codd. Σαλυρος. Cf. Paus, X, 16, 5.
 μὲν Λίσσα em. Voss. Codd. Μέλισσα.

Κριοῦ μέτωπον. Hoc loco sequuntur in codd. quae trans-
 posui ad p. 191. post Ῥαῦχος.

ἄνεμον ἢ Ἀπτεραία em. Voss. Codd. ἄνεμα Πιερέα.

Ὀαζὸς em. Meuss. Codd. Παζύς.

Phalasarna iam dicta versus solem occidentem sita est
 cum portu clauso: Polyrrhena: atque pertinet (hoc litus)
 a Borea usque ad Notum. Dictynnaeum Dianae fanum
 est versus Boream in regione Pergamia. Ad Notum
 vero Hysacina. Cydonia cum portu clauso est ad Bo-
 ream. In mediterraneo tractu est Elyrus urbs. Ad Notum
 autem Lissa urbs cum portu, ad Criumetopon. Ad Bo-
 ream est Apteraea regio. Deinde Lampaea, et pertingit
 haec ad utramque partem, fluviusque Mesapus in ea est.
 Post Osmidam Eleuthernae ad Boream. Ad Notum est
 Sybrita, cum portu. Ad Notum Phaestus. Ad Boream

Γορτύνα, Ραῦχος. Πρὸς Βορέαν δὲ ἄνεμον ὄρος κάλ- d.
λιστον, καὶ λιμὴν ἐν αὐτῷ Ὀλοῦς καὶ Πᾶν. Ἐν μεσο-
γειᾷ δὲ Λύκτος, καὶ διήκει αὕτη ἀμφοτέρωθεν. Πρῶ-
σος διήκει ἀμφοτέρωθεν. Γράνος ἀκρωτήριον Κρήτης
πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις ἐν
Κρήτῃ. Λέγεται δὲ εἶναι ἑκατόμπολις.

ΚΥΚΛΑΔΕΣ ΝΗΣΟΙ. Κυκλάδες δὲ αἶδε εἰσὶ 49
κατὰ τὴν Λακεδαιμονίων χώραν οἰκούμεναι. Μῆλος
καὶ λιμὴν, κατὰ δὲ ταύτην Κίμωλος, κατὰ δὲ ταύτην
Ὠλιάρος, κατὰ δὲ ταύτην Σίκινος, αὕτη ἡ πόλις. κατὰ
δὲ ταύτην Θήρα, κατὰ δὲ ταύτην Ἀνάφη, κατὰ δὲ ταύ-

Ραῦχος em. Holsten. Cf. Steph. B. Codd. Βαῦχος.

Πρὸς Βορέαν — καὶ Πᾶν huc transposui. Codd. post
Κριού μέτωπον p. 190. med.

Πρῶσος em. Gail. Strab. X, 728. Codd. Πρόσις.

49. Ὠλιάρος et Σίκινος em. Salm. et Voss. Codd. Νωχί-
ρος et Κίνες.

αὔτη ἢ leg. αὕτη καὶ. Gail.

Oaxus, et Cnossus. Ad Notum Gortyna, Raucüs. Ad
Boream mons est pulcherrimus, et in eo portus Olus,
et urbs. In mediterraneo tractu est Lyctus, et pertin-
git haec ad utramque partem. Prusus utrimque pertin-
git. Granus promontorium Cretae ad solem orientem.
Sunt et aliae urbes in Creta. Dicitur vero centum
urbes habere. || 49. Circa Lacedaemoniam regionem
Cyclades insulae sunt habitatae hae; Melus cum portu;
prope eam Cimolus; circa hanc Oliarus; quam circa
Sicinus, quae etiam civitas; prope hanc Thera; prope

την Ἀστυπάλῃ. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἠπειρον, ὅθεν ἔξετραπόμην.

50. **ΑΡΓΟΣ.** Μετὰ δὲ Λακεδαιμόνα πόλις ἐστὶν Ἄργος, καὶ ἐν αὐτῇ Ναυπλία πόλις, καὶ λιμὴν. ἐν μεσογείᾳ δὲ Κλεῶναι, καὶ Μυκῆναι, καὶ Τίρυνς. παράπλους τῆς Ἀργείας χώρας κύκλῳ (ἔστι γὰρ κόλπος ὁ Ἀργολικὸς καλούμενος) στάδια ρν'.

51. **ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ.** Ἡ Ἐπίδανρος δὲ χώρα μετὰ Ἄργος· καθήκει γὰρ εἰς τὸν κόλπον τοῦτον στάδια λ'. Μετὰ δὲ τὴν Ἐπιδαυρίαν χώραν Ἄλία καὶ λιμὴν. αὕτη ἐστὶ ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου. περίπλους ταύτης ἐστὶ σταδίων ἑκατόν.

52. **ΕΡΜΙΩΝ.** Μετὰ δὲ ταύτην Ἑρμιῶν πόλις ἐστὶ, καὶ λιμὴν. ταύτης δὲ περίπλους σταδίων π'. Μετὰ

50. Κλεῶναι em. Voss. Codd. Καθῶναι.

Τίρυνς em. Gail. Codd. Τίρυνθα.

quam Anaphe; prope eam vero Astypale. Sed redeo ad continentem, unde digressus eram. || 50. Post Lacedaemonem est Argos civitas, et in ea urbs Nauplia cum portu. In media vero terra Cleonae, Mycenae et Tyrins. Praetervectio Argivae regionis per orbem (est enim ibi sinus dictus Argolicus) stadiorum 150. || 51. Epidaurus regio Argum excipit. Pertinent enim ad hunc sinum eius stadia triginta. Post Epidauriam regionem Halia, cum portu. Sita haec est in ore sinus Argolici. Praetervectio huius est stadiorum centum. || 52. Deinceps est Hermion civitas cum portu.

δὲ Ἑρμιῶνα Σκύλλαιόν ἐστιν ἀκρωτήριον τοῦ κόλπου τοῦ πρὸς ἰσθμόν· ἐστὶ δὲ τὸ Σκύλλαιον τῆς Τροιζηνίας. καταντικρὺ δὲ αὐτοῦ ἐστὶ Σούνιον ἀκρωτήριον τῆς Ἀθηναίας χώρας. Κατὰ δὲ τοῦτό ἐστι νῆσος Βέλβινα, καὶ πόλις. Τούτου τοῦ κόλπου ἀπὸ τούτου τοῦ στόματος εἴσω εἰς τὸν ἰσθμόν στάδια ἐστὶ ψμί. ἐστὶ δὲ ὁ κόλπος οὗτος αὐτὸς κατὰ στόμα εὐθύτατος.

ΤΡΟΙΖΗΝ. Μετὰ δὲ Ἑρμιῶνα Τροιζήν πόλις 53. καὶ λιμῆν. παράπλους δ' ἐστὶν αὐτῆς στάδια λ'. Μετὰ δὲ ταῦτα νῆσός ἐστι Καλαυρία, καὶ πόλις, καὶ λιμῆν. παράπλους δ' ἐστὶν αὐτῆς στάδια τ'.

ΑΙΓΙΝΑ. Κατὰ δὲ ταύτην νῆσός ἐστι καὶ πόλις 54. Αἶγινα, καὶ λιμένες δύο. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἡπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

Huius praeternavigatio est stadiorum octoginta. Post Hermionem est Scyllaeum promontorium sinus ad isthmum (pertingentis). Est vero Scyllaeum in Troezenia: ex adverso eius est Sunium promontorium Atticae regionis. Circa hoc (Scyllaeum), est Belbina insula cum urbe. Huius sinus ab hoc ore intus usque ad isthmum sunt stadia 740. Est vero hic idem sinus in ore rectissimus. § 53. Post Hermionem Troezen civitas cum portu: praetervectio eius est stadiorum triginta. Post haec est insula Calauria cum urbe et portu. Praetervectio eius (reliquae Troezeniae) est stadiorum 300. § 54. Circa hanc (Troezeniam) est Aegina insula cum urbe et duobus portibus. Sed redeo ad continentem,

55. **ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ.** Μετὰ δὲ Τροϊζηνίαν πόλις Ἐπί-
Pag 21. δαυρος, καὶ λιμὴν. παράπλους δὲ τῆς Ἐπιδάυρου χώ-
 ρας στάδια λ'.
56. **ΚΟΡΙΝΘΙΑ.** Μετὰ δὲ Ἐπίδαυρον ἡ Κορινθίων
 χώρα ἐστὶ... πρὸς ἡῶ, καὶ τεῖχος Κεγχρείας, καὶ ἰσθμὸς,
 οὗ ἱερὸν Ποσειδάωνος. Ἐνταῦθα ἡ Πελοπόννησος λήγει.
 Ἔστι δὲ καὶ ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ χώρα Κορινθίους, καὶ τεῖ-
 χος Σιδῶνς, καὶ ἕτερον τεῖχος Κρεμμύων. Παράπλους
 δὲ τῆς Κορινθίων χώρας μέχρι τῶν ὁρίων τῶν Μεγα-
 ρέων στάδια τ'.
57. **ΜΕΓΑΡΑ.** Ἀπὸ δὲ τῆς Κορινθίων χώρας Με-
 γάρα πόλις ἐστὶ, καὶ λιμὴν, καὶ Νίσαια τεῖχος. Πα-
 ράπλους δὲ τῆς Μεγαρέων χώρας μέχρι Ἄπιδος, ἐστὶ

56. ἐστὶ... Videtur excidisse ἡ. Gail.

57. Νίσαια em. Voss. Codd. Μεγάλα.

Μεγαρέων em. Voss. Codd. Μεγαρέως.

unde deverteram. || 55. Post Troezeniam est civitas *Epidaurus* cum portu. Praeternavigatio regionis *Epidauri*, stadiorum triginta. || 56. Post *Epidaurum* est *Corinthiorum* regionis ea pars, quae orientem spectat, et munimentum *Cenchreae*, et isthmus, ubi fanum *Neptuni*. Hic est finis *Peloponnesi*. Est vero etiam extra isthmum ager *Corinthiorum*, et castellum *Sidus*, et aliud castellum *Cremmyon*. Praeternavigatio *Corinthiorum* regionis usque ad terminos *Megarensium* est stadiorum 500. || 57. Post *Corinthiorum* regionem est *Megara* urbs cum portu et *Nisaea* oppidum. Praeternavigatio *Megarensium* regionis usque ad *Apidem* (est enim hic terminus

γὰρ οὗτος ὄρος τῆς Ἀθηναίων χώρας, στάδιοι ρμ΄.

ΑΤΤΙΚΗ. Μετὰ δὲ Μεγαρεῖς εἰσὶν Ἀθηναίων 58. πόλεις. Καὶ πρῶτον τῆς Ἀττικῆς Ἐλευσίς, οὗ ἱερὸν Δήμητρος ἐστὶ, καὶ τεῖχος [καὶ νῆσος Σαλαμίς]. Κατὰ τοῦτό ἐστι Σαλαμίς νῆσος καὶ πόλις καὶ λιμὴν. Ἐπειτα ὁ Πειραιεύς, καὶ τὰ σκέλη, καὶ Ἀθήναι. Ὁ δὲ Πειραιεύς λιμένας ἔχει γ'. Ἀνάφλυστος τεῖχος, καὶ λιμὴν. Σούνιον ἀκρωτήριον, καὶ τεῖχος, καὶ λιμένες δύο. Ῥαμουῦς τεῖχος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι λιμένες ἐν τῇ Ἀττικῇ pag. 22. πολλοί. Περίπλους τῆς Ἀθηναίων χώρας στάδια αρημ΄. Ἀπὸ Ἀπίδος χώρας ἐπὶ Σούνιον στάδια μμξ'. Ἀπὸ Σουνίου μέχρι τῶν ὄρων τῶν Βοιωτίων στάδια χν'. Κατὰ δὲ τὴν Ἀττικὴν εἰσι νῆσοι αἱ Κυκλάδες καλούμεναι, καὶ πόλεις αἶδε ἐν ταῖς νήσοις.

58. c. μμξ'. Fortasse ν4. Gail.

Atheniensium regionis) stadiorum 140. ¶ 58. Post Megarenses sunt Atheniensium oppida. Et primum Atticae est Eleusis, ubi fanum Cereris, et munimentum. Circa hoc est insula Salamis, et urbs cum portu. Deinceps est Piraeus, eiusque crura, et Athenae. Piraeus vero portus habet tres. Anaphlystus munimentum cum portu. Sunium promontorium, et munimentum, cum duobus portibus. Rhamnus munimentum. Sunt et alii complures in Attica portus. Circumnavigatio Atheniensium regionis est stadiorum 1140. Ab Apide regione usque ad Sunium stadia 490, a Sunio usque ad terminos Boeotiae stadia 650. Circa Atticam sunt insulae, quae Cyclades appellantur,

59. **ΝΗΣΟΙ ΚΥΚΛΑΔΕΣ.** Κέως, αὕτη τετράπολις, καὶ λιμὴν, Κορησία, Ἴουλις, Αἴραι. Ἐλένη, Κύθνος νῆσος, καὶ πόλις. Σέριφος νῆσος, καὶ πόλις, καὶ λιμὴν Σίφνος. Πάρος λιμένας ἔχουσα δύο, ὧν τὸν ἓνα κάλλιστον. Νάξος, Δῆλος, Ῥήνη, Σύρος, Μύκονος, αὕτη δίπολις. Τῆνος καὶ λιμὴν. Ἄνδρος καὶ λιμὴν. Ἄ-
 b. ται μὲν αἱ Κυκλάδες νῆσοι. Ὑπὸ δὲ ταύτας ἕτεραι νῆσοι αἶδε. Πρὸς Νότον Ἴος, καὶ λιμὴν. Ἐν ταύτῃ Ὅμηρος τέθαιπται. Ἄμοργός, αὕτη τρίπολις, καὶ λιμὴν.
 c. Ἰκαρός, δίπολις. Μετὰ δὲ Ἄνδρον Εὐβοία νῆσος, αὕτη τετράπολις. Εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ Κάρυστος, Ἐρετρίμ

59. a. Αἴραι, fortasse Καρθαία. Gail.

κάλλιστον em. Voss. Codd. κάθιστον.

Σύρος em. Harduin. Codd. Σκύρος.

Μύκονος em. Voss. Codd. Μύκολος.

b. νότου. — Codd. πόγτου. Voss. νότον.

urbesque in iis hae sunt. || 59. *Cyclades insulae.* Ceos, haec quatuor urbes habens cum portu, Coresia, Iulide, et Carthaea. Inde Helena, Cythnus insula cum urbe. Seriphus insula cum urbe et portu. Siphnus, Paros cum duobus portubus, quorum unus pulcherrimus. Naxus, Delus, Rhene, Scyrus, Myconus cum duabus urbibus. Tenus cum portu. Andrus cum portu. Hae quidem sunt Cyclades insulae. Sub his vero sunt aliae insulae hae. Ad Notum Ios cum portu, in qua Homerus sepultus est. Amorgus, quae e tribus constat urbibus et portu. Icarus, in qua binae urbes. Post Andrum vero est Euboea insula; in qua urbes quatuor. Sunt

καὶ λιμὴν, Χαλκίς καὶ λιμὴν, Ἑστιάια καὶ λιμὴν. Ἡ δὲ Εὐβοία ἀπὸ Κηναίου Διὸς ἱεροῦ ἐπὶ Γέραιστον pag. 23. Ποσειδῶνος ἱερὸν ἔχει στάδια αὐτῶν. Τὸ δὲ πλάτος στενή ἐστιν ἡ Εὐβοία. Ἐν δὲ τῇ Αἰγαίῳ πελάγει εἰσὶ νῆσοι d. αἶδε. Κατὰ Ἐρετρίαν Σκύρος καὶ πόλις. Ἴκος, αὕτη δίπολις. Πεπάρηθος, αὕτη τρίπολις, καὶ λιμὴν. Σκίαθος, αὕτη δίπολις, καὶ λιμὴν. Μετὰ ταῦτα ἐπάνειμι πύλιν ἐπὶ τὴν ἠπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

ΒΟΙΩΤΙΑ. Μετὰ δὲ Ἀθήνας εἰσὶ Βοιωτοὶ ἔθνος. 60. Καθήκονσι γὰρ καὶ οὗτοι ἐπὶ ταύτην τὴν θάλασσαν. Καί ἐστιν ἐν αὐτῇ πρῶτον ἱερὸν Ἀήλιον. Αὐλῖς, ἱερὸν, Εὐριπος, τεῖχος, Ἀνθηδῶν τεῖχος. Θῆβαι, Θεσπιαί, Ὀρ-

c. Κηναίου em. Voss. Codd. Κηρηναίου.

d. Ἴκος em. Voss. ex Hoeschelii notis. Codd. Ἰκσο

60. Εὐριπος cett. em. Gail. Priores edd. Εὐριπος, τεῖχος Ἀνθηδῶν τεῖχος Θηβαί, Θεσπιαί cett.

in ea Carystus, Eretria cum portu, Chalcis cum portu, Hestiaea cum portu. Euboea a Cenaei Iovis fanum usque ad Geraestum Neptuni fanum est stadiorum 1550. Latitudine vero angusta est Euboea. In Aegaeo vero pelago insulae sunt hae. E regione Eretriae Scyrus cum urbe. Icus, in qua duae urbes. Peparethus, cui tres urbes cum portu. Sciathus, in qua duae urbes et portus. Sed iam redeo ad continentem, unde abieram. ¶ 60. Post Athenas sunt *Boeoti*. Pertingunt enim et hi usque ad hoc mare. Primum in ea est fanum Delium: Aulis, fanum, Euripus, castellum, Anthedon castellum: Thebae, Thespieae, Orchomenus in mediterraneo tractu Sunt

χομενὸς ἐν μεσογαίᾳ. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις. Παράπλους δὲ τῆς Βοιωτίας χώρας, ἀπὸ Δηλίου μέχρι τῶν Λόκρων ὁρίων, στάδιοι σ'.

61. ΛΟΚΡΟΙ. Μετὰ δὲ Βοιωτοῦς εἰσι Λοκροὶ ἔθνος. Καὶ εἰσι κατὰ Εὐβοίαν αὐτοῖς πόλεις αἶδε· Λάρυμνα, Κῦνος, Ὀποῦς, Ἀλόπη. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Λοκροῖς. Παράπλους δὲ τῆς χώρας αὐτῶν στάδια σ'.

62. ΦΩΚΕΙΣ. Μετὰ δὲ Λοκρούς εἰσι Φωκεῖς. Διήκουσι γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὴν θάλασσαν ταύτην. Καὶ πόλεις αὐτοῖς εἰσὶν αἶδε· Θρόνιον, Κνημῖς, Ἐλάτεια,

PaG. 24. Πανοπεύς. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις αὐτοῖς ἐν μεσογαίᾳ. Παράπλους δὲ ἐστὶ τῆς Φωκέων χώρας στάδια σ'.

63. ΜΗΛΙΕΙΣ. Μετὰ δὲ Φωκεῖς εἰσὶ Μηλιεῖς, καὶ ὁ κόλπος ὁ Μηλιεύς. Ἐν τούτῳ τῷ κόλπῳ εἰσὶ οἱ Λιμο-

Λόκρων ὁρίων em. Palmer. Codd. Λευκῶν ὁρίων.

61. Κῦνος, Ὀποῦς em. Gronov. Codd. Κυνοσοῦρος:

etiam aliae urbes. Praeternavigatio vero Boeotiae regionis a Delio usque ad Locrorum fines stadia 250. || 61. Post Bocotos sunt *Locri*. Hae sunt eorum civitates e regione Euboeae: Larymna, Cynus, Opus, Alope. Habent etiam alias multas civitates Locri. Praetervectio eorum regionis est stadiorum 200. || 62. Locros sequuntur *Phocenses*. Pertingunt enim etiam hi ad hoc mare. Urbes eorum sunt hae: Thronium, Cnemis, Elatea, Panopeus. Habent quoque alias civitates mediterraneas. Praetervectio Phocensium regionis est stadiorum 200. || 63. Post Phocenses sunt *Melienses*, sinusque Meliacus. Ad hunc sinum sunt, qui dicuntur *Limodorienses*, urbesque hae:

δωριεῖς καλούμενοι οἶδε, Ἐρινεὸς, Βοίον, Κυτίνιον. Ἐνταῦθα Θερμοπύλαι, Τραχίς, Οἶτη, Ἡράκλεια, Σπερχειὸς ποταμὸς.

ΜΑΛΙΕΙΣ. Μετα δὲ Μαλιεῖς ἔθνος. Ἔστι δὲ b. Μαλιεῦσιν ἢ πρώτη πόλις Λαμία, ἐσχάτη δὲ Ἐχίνος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Μαλιεῦσι, μέχρι οὗ ὁ κόλπος ἐπιθίγη. Καὶ τῇ Μαλιέων χώρα ἐποικοῦσιν ἄνωθεν ἀπὸ μεσογείας Αἰνιῶνες, καὶ δι' αὐτῶν ῥεῖ ὁ Σπερχειὸς ἐξω τοῦ Μαλιέων κόλπου.

ΑΧΑΙΟΙ. Εἰσὶ δὲ Ἀχαιοὶ Φθιώται ἔθνος. Εἰσὶ 64. δὲ ἐν τῷ Παγασητικῷ κόλπῳ ἐπ' ἀριστερᾷ εἰσπλέοντι ὡς ἐπὶ τὸ ἡμισυ τοῦ κόλπου Ἀχαιῶν πόλεις αἰδεῖ. Ἀλιτροπές, Λάρισσα, Μελιτιάδες, Δημήτριον, Θῆβαι. Εἰσὶ

63. Ἐρινεὸς. — Codd. Ἐρινος.

Κυτίνιον cm. Voss. Codd. τὸ Γούνιον.

b. Μαλιέων. Codd. Μαλεῶν.

64. Ἀλιτροπές codd. — Gail. conl. παλιτροπές.

Erineus, Boeum, Cytinium. Illic Therimopylae, Trachis, Oeta, Heraclea, Sperchius amnis. Deinceps sunt *Malienses*. Prima Maliensium civitas est Lamia, postrema vero Echinus. Sunt etiam aliae civitates Maliensibus, usque ad sinum. Supra Maliensium regionem in mediterraneo tractu habitant Aenianes, perque eos fluit Sperchius amnis, extra sinum Maliacum. || 64. Est gens *Achaei Phthiotae*. Ad sinum vero Pagaseticum a sinistra parte eius qui eum navigando intrat usque ad medium hunc sinum sunt hae Achaeorum civitates: Alitropes, Larissa, Melitaea, Demetrium, Thebae. Habent

δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Ἀχαιοῖς ἐν μεσογαίᾳ.

65. ΘΕΤΤΑΛΙΑ. Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς Θετταλία. καθ-
 Pag. 25. ἤκει ἐπὶ θάλατταν ἐκ μεσογαίας κατὰ στενὸν εἰς τὸν
 Παγασητικὸν κόλπον στάδια λ'. Καὶ εἰσι Θετταλίας
 πόλεις αἶδε ἐπὶ θαλάττῃ· Ἀμφάναιον, Παγασαί. Ἐν
 δὲ μεσογαίᾳ· Φέραι, Λάρισσα, Φάρσαλος, ἱερὸν Πε-
 λινναῖον, Σκότουσα, Κράνων. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πό-
 b. λεις Θετταλῶν ἐν μεσογαίᾳ. Ἡ δὲ Θετταλία παρήκει
 ἐν μεσογαίᾳ ὑπὲρ Αἰνιάνων, καὶ Δολόπων, καὶ Μα-
 λιέων, καὶ Ἀχαιῶν, καὶ Μαγνήτων, μέχρι Τεμπῶν.
 Τοῦ δὲ Παγασητικοῦ κόλπου μῆκός ἐστιν ἀπὸ στόμα-
 τος εἰς τὸν μυχὸν πλοῦς προαρσιτίδιος. Τὸ δὲ στόμα

65. στάδια. Codd. στάδιοι;

Ἀμφάναιον. — Codd. Ἀμφάναιον. Voss. Ἀμφαναί vel
 Ἀμφάναια.

Πελινναῖον em. Voss. Codd. Πελληναῖον.

Κράνων em. Salmas. Codd. Κραῖνον.

etiam alias Achaeci urbes mediterraneas. || 65. Post
 Achaecos *Thessalia* est. Pertinet ad mare e media terra
 per angustias usque ad sinum Pagaseticum per stadia
 triginta. Civitates autem Thessaliae ad mare sunt hae:
 Amphanaeum, Pagasae. Mediterraneae vero: Pherae, La-
 rissa, Pharsalus, fanum Pelinnaeum, Scotusa, Cranon.
 Sed alias quoque Thessali civitates mediterraneas habent.
 Thessalia vero in mediterraneo tractu extenditur supra
 Aenianes, et Dolopes, et Malienses, et Achaecos, et Ma-
 guetas, usque ad Tempe. Sinus autem Pagasetici longi-
 tudo, ab ore usque ad intimum recessum, est naviga-

αὐτοῦ ἐστὶ στάδια εἰ. Ἐν δὲ τῷ Παγασητικῷ κόλπῳ
ἐστὶ νῆσος Κικύνηθος, καὶ πόλις.

ΜΑΓΝΗΤΕΣ. Ἔθνος δὲ Μαγνήτων παρὰ θά- 66.
λατταν, καὶ πόλεις αἶδε· Ἴωλκός, Μεθώνη, Κορακαί,
Σπάλαιθρα, Ὀλιζῶν καὶ λιμὴν. Ἐξω δὲ τοῦ κόλπου
Παγασητικοῦ Μελίβοια, Ῥιζοῦς, Εὐρυμέναι, Μύραι.
Ἐν μεσογειᾷ δὲ ἐποικοῦσιν ἔθνος Περγῶνιοι, Ἕλληνες.
Μέχρι ἐνταῦθα ἐστὶν ἀπὸ Ἀμβρακίας συνεχῆς ἡ Ἑλ-
λάς. Ἐπεικῶς δὲ καὶ ἐπὶ θάλατταν πᾶσαν Ἑλλάδι
ὁμοίον ἐστι.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Ἀπὸ δὲ Πηνειοῦ ποταμοῦ Μα- 67.
κεδόνες εἰσὶν ἔθνος, καὶ κόλπος Θερμαῖος. Πρώτη πό- ^{ΡΑΓ. 26.}

b. Κικύνηθος em. Voss. (cf. Strab. IX, 667). Codd. Κι-
κύνηθος.

66. Μεθώνη em. Voss. — Codd. Μεθώνη.

καὶ λιμὴν em. Salmas. Codd. Ἴσαι λ. Palmerius Ἴπνοι.
Gronov. Ἀφέται.

πᾶσαν em. Gail. Codd. πᾶσα. Vossius πάση.

tionis antemeridiana. Os eius patet stadia quinque.

In sinu vero Pagasetico est insula Cicynethus cum urbe. ||

66. *Magnetum* autem gens ad mare habitat, urbesque in ea

sunt hae: Iolcus, Methone, Coracae, Spalaethra, Olizon

cum portu. Extra sinum Pagaseticum: Meliboea, Rhi-

zus, Eurymenae, Myrae. In mediterraneo tractu Per-

rhaebi habitant, natio Graeca. Et hactenus ab Ambra-

cia continua est Graecia. Iuxta maria vero omnia

Graeciae plerumque est similitudo. || 67. Post Peneum

fluvium sunt *Macedones*, et sinus *Thermaeus*. Prima

- λις Μακεδονίας Ἡράκλειον, Διον, Πύδνα πόλις Ἑλληνίς, Μεθώνη πόλις Ἑλληνίς, καὶ Ἀλιάκμων ποταμὸς, Ἄλωρις πόλις καὶ ποταμὸς Λυδίας, πόλις Αἰγαί καὶ βασιλείον ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάπλους εἰς αὐτὴν ἀνὰ τὸν Λυδιαν.
- b. Ἄξιος ποταμὸς, Ἐχειδωρος ποταμὸς, Θέρμη πόλις, Αἰνεία Ἑλληνίς, Παλλήνη ἄκρα μακρὰ εἰς τὸ πέλαγος ἀνατείνουσα. Καὶ πόλεις αἰδε ἐν τῇ Παλλήνῃ Ἑλληνίδες· Ποτίδαια ἐν τῷ μέσῳ τὸν ἰσθμὸν ἐμφράττουσα, Μένδη, Ἀφυτις, Θραμβηῖς, Σκιώνη, Καναστραῖον τῆς Παλλήνης ἱερὸν ἀκρωτήριον. Ἐξω δὲ τοῦ ἰσθμοῦ πόλεις αἰδε·
- c.

67. Ἄλωρις codd. Salmas. Ἄλωρος, ut omnes. πόλις Αἰγαί em. Voss. Codd. Πολάγιλις. Salmas. Πέλλαι πόλις.

b. Ἐχειδωρος em. Voss. ex Herod. VII, 127. Codd. Ἀῶρος. Αἰνεία em. Voss. ex Herod. VII, 123. Codd. Ἄνεια. Μένδη, Ἀφυτις em. Hoeschel. ex Herod. l. c. Codd. Μένδον, Ἀφυσίς.

Θραμβηῖς. — Codd. Ὀραμβηῖς. Herod. l. c. Θεράμβω. Vossius e Steph. B. Θράμβος.

Macedoniae urbs est Heraclium, Dium, hinc Pydna urbs Graeca, Methone urbs Graeca, et Haliacmon fluvius, Alorus urbs, et fluvius Lydias, Aegae urbs, et regia in ea, navigaturque in eam per Lydiam. Axius fluvius. Echedorus fluvius, Therma urbs, Aenea civitas Graeca, Pallene promontorium longe in mare prominens. Et hae urbes Graecae sunt in Pallene, Potidaea isthmum in medio obstruens, Mende, Aphytis, Thrambeis, Scione, Canastraeum sacrum Pallenes promontorium. Extra isthmum sunt urbes hae: Olynthus urbs Graeca, Mecyberna urbs

Ὀλυνθος Ἑλληνίς, Μηκύβερα Ἑλληνίς, Σερμυλία Ἑλληνίς καὶ κόλπος Σερμυλικός, Τορώνη πόλις Ἑλληνίς καὶ λιμὴν, Δίον Ἑλληνίς, Θύσος Ἑλληνίς, Κλεῶναι Ἑλληνίς, Ἄθως ὄρος, Ἀκροθῶται Ἑλληνες, Χάραδραίαι Ἑλληνίς, Ὀλόφυξις Ἑλληνίς, Ἀκανθος Ἑλληνίς, Ἀλαπτα Ἑλλη- Pag. 27.
 νίς, Ἀρεθοῦσα Ἑλληνίς, Βολβὴ λίμνη, Ἀπολλωνία Ἑλληνίς. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Μακεδονίας ἐν μεσογειῇ πολλαί. Ἔστι δὲ κολπώδης. Παράπλους δὲ περὶ τοὺς κόλπους δύο ἡμερῶν. Μετὰ δὲ Μακεδονίαν Στρυμῶν ποταμός· οὗτος ὀρίζει Μακεδονίαν καὶ Θράκην.

ΘΡΑΚΗ. Διήκει δὲ ἡ Θράκη ἀπὸ Στρυμῶνος 68.

c. Σερμυλία em. Voss. ex Herodoti Σερμύλη (VII, 122). —

Cf. Hecat. fr. 121. Σερμυλία. Codd. Ἰσμύρια.

Σερμυλικός em. Palmer. Codd. Συρμονικός. Voss. Τορωνικός. Gronov. Σιθωνικός. Nomen Sermylici alibi non invenitur.

Θύσος em. Voss. ex Her. VII, 22; Thuc. IV., 109. Codd. Θῦος.

Ἀκανθος Ἑλληνίς em. Voss. Codd. Ἄκ. Ἑλλήνιον.

Στρυμῶν em. Voss. Codd. Στρυμόν.

Graeca, Sermylia urbs Graeca et sinus Sermylicus, Torone urbs Graeca cum portu, Dium urbs Graeca, Thysus urbs Graeca, Cleonae urbs Graeca, Athos mons, Acrothoi Graeci, Charadriae urbs Graeca, Olophyxus urbs Graeca, Acanthus urbs Graeca, Alapta urbs Graeca, Arethusa urbs Graeca, Bolbe lacus, Apollonia urbs Graeca. Sunt etiam aliae multae Macedoniae urbes mediterraneae. Est vero regio sinuosa. Praetervectio eius circum sinus est dierum duorum. Post Macedoniae Strymon fluvius. Hic Macedoniae et Thraciam determinat. ¶ 68. Extendi-

ποταμοῦ μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ τοῦ ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόν-
 τῳ. Εἰσὶ δὲ ἐν Θράκῃ πόλεις Ἑλληνίδες αἰδε· Ἀμφί-
 πολις, Φάγρης, Γαληψός, Οἰσύμη, καὶ ἄλλα ἐμπόρια,
 Σαγίον. Κατὰ ταῦτά ἐστι Θάσος νῆσος καὶ πόλεις,
 b. καὶ λιμένες δύο, τούτων ὁ εἷς κλειστός. Ἐπάνειμι δὲ
 πάλιν, ὅθεν ἔξετραπόμην. Νεάπολις κατὰ ταύτην, Δά-
 τον πόλις Ἑλληνίς, ἣν ὄκισεν Καλλιόστρατος Ἀθηναῖος,
 καὶ ποταμὸς Νεστός, Ἀβδηρα πόλις, Κούδητος ποτα-
 μός. Αἱ δὲ πόλεις, Δίκαϊα καὶ Μαρωνεία. Κατὰ ταῦτα
 ἐν τῇ ἡπειρῷ ἐμπόρια Δρυς, Ζώνη. Σαμοθράκη κατὰ

68. Φάγρης em. Voss, ex Thuc. II, 99. Codd. Φάγη.

Οἰσύμη em. Maussac, ex Thuc. IV, 107. Codd. Σισύμη.
 Σαγίον, fortasse Σαίων Palmer.

ἐστι Θάσος em. Voss, Codd. ἐστίν Ἐλασος.

b. Δρυς, Ζώνη em. Voss. Cf. Hecat. fr. 131 sq. Codd.
 Δρυζώνη.

κατὰ ταύτας. Cod. Hervurt. κατατ. Vulg. κατὰ. Vossius:
 κατὰ ταῦτα νῆσος.

tur *Thracia* a Strymone fluvio usque ad Istrum fluvium,
 qui est in Ponto Euxino. In Thracia vero urbes Grae-
 cae hae sunt: Amphipolis, Phagres, Galepsus, Ocsyma,
 aliaque emporia, Sagium. Circa haec est Thasus insula
 cum urbibus et duobus portibus, quorum unus est clau-
 sus. Sed eo revertor unde digressus eram. Circa hanc
 Neapolis, Datum urbs Graeca, quam condidit Callistra-
 tus Atheniensis, et fluvius Nestus, Abdera urbs, Cude-
 tus fluvius. Urbes vero Dicaea et Maronca. Vicina his
 in continenti sunt emporia Drys, Zone. Prope haec est

ταύτας καὶ λιμὴν, ποταμὸς Ἐβρος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τείχος
 Δουρίσκος, Αἴνος πόλις καὶ λιμὴν, τείχη Αἰνίων ἐν
 τῇ Θράκη, Μέλας κόλπος, Μέλας ποταμὸς, Δερὶς ἐμ-
 πόριον, Κόβρυς ἐμπόριον Καρδιανῶν, καὶ ἄλλο Κύπα- Pag. 28.
 σις. Ἴμβρος καὶ Λῆμνος κατὰ τὸν Μέλανα κόλπον.
 Ἴμβρος ἐστὶ νῆσος καὶ πόλις, καὶ Λῆμνος νῆσος καὶ
 λιμὴν. Ἐπάνεμι παλιν ἐπὶ τὴν ἡπειρον, ὅθεν ἐξετρα-
 πόμην. ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΣ. Μετὰ δὲ τὸν Μέλανα κόλπον c.
 ἐστὶν ἡ Θρακία χερσόνησος καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἶδε·

ποταμὸς Ἐβρος καὶ ἐπ' αὐτοῦ Δουρίσκος τείχος em. Voss.
 ex Her. VII, 59. Codd. ποταμὸς Δουρίσκος, Λάβαρος
 καὶ ἐπ' αὐτοῦ τείχος. Gronovius: ποταμὸς Ἄρισβος
 καὶ Ἐβρος καὶ ἐπ' αὐτοῦ τείχος. Sed nulli hic est ratio
 mediterranei amnis Arisbi.

Αἰνίων em. Palmer. Codd. Αἴνων.

Κόβρυς. fortasse Κῶβρυς ut Steph. B. Hoeschel.

Καρδιανῶν em. Voss. Codd. Καρδαῶν.

ἄλλο em. Gail. Codd. ἄλλος. Voss. πόλις.

Κύπασις. em. Voss. Cf. Hecat. fr. 136. Codd. Κύπασις.
 c. ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΣ. em. Palmer. Codd. χερσόνησος.

ἡ Θρακία χερσόνησος em. Voss. Codd. ἡ Θράκη ἀχερ-
 ρόνησος.

Samothrace insula cum portu, fluvius Hebrus, et ad eum
 Doriscus castellum, Aenus urbs cum portu, castella
 Aeniorum in Thracia, Melas sinus, Melas fluvius, Deris
 emporium, Cobrys emporium Cardianorum, et aliud Cy-
 pasis. Imbrus et Lemnus circa Melanem sinum. Imbrus
 est insula cum urbe, et Lemnus insula cum portu. Sed
 rursus ad continentem redeo, unde abieram. Post
 sinum Melanem est Chersonesus Thracica: urbesque in ea
 sunt hae; Cardia, Ide, Paeon, Alopeconnesus, Araplus,

Καρδία, Ἰδη, Παιών, Ἀλωπεκόννησος, Ἀραπλος, Ἐλαιούς, Ἀβυδος, Σησιός ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Προποντίδος, ὃ ἐστὶ στάδια ς'. Ἐντὸς δὲ Αἰγὸς ποταμοῦ Κρήσσα, Κρηθωτή, Πακτύη. Μέχρις ἐνταῦθα ἡ Θρακία χερσόνησος. Ἐκ Πακτύης δὲ εἰς Καρδίαν διὰ τοῦ ἀγένοσ πεζῆ στάδια μ', ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν καὶ πόλις ἐν τῷ μέσῳ, ἣ ὄνομα Ἀγορά. Χερσόνησου μῆκος ἐκ Καρδίας εἰς Ἐλαιούντα, ταύτη γάρ ἐστι μακροτάτη, d. στάδια ν'. Μετὰ δὲ τὴν Χερσόνησόν ἐστι Θράκια τείχη τάδε· πρῶτον Λευκὴ ἀκτὴ, Τειρίστασις, Ἡρά-

Παιών fortasse *Ψών* ut Steph. Byz. Grönov.

Ἐλαιούς em. Voss. Codd. *Ἐλβιοῦς*.

Μάδυτος em. Gronov. Cf. Hecat. fr. 138. Codd. *Ἀβυδος*.
Σησιός cett. em. Voss. Codd. *Σησιός· ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Προποντίδος ἐστὶ στάδια ς'.*

Κρήσσα fortasse *Κίσσα*. Voss.

Κρηθωτή em. Hoeschel. e Stephano, Scymno (710), Plinio (IV, 11), Suida. Codd. *Κρηθωτή*.

Θρ. γ. em. Voss. Codd. *Θρακία χερσόνησος*.

Ἐλαιούντα, em. Voss. Codd. *Ἐλεούντα*.

ταύτη Hoeschel. Codd. *ταύτη*.

d. *μετὰ δὲ τὴν* Hoeschel. e codd. Vulg. *μετὰ τὴν*.

Elaeus, Madytus, Sestus in ore Propontidis, quod est stadiorum sex. Intus vero Aegospotamu Cressa, Crithote, Pactya. Hucusque est Chersonesus Thracia. A Pactya vero ad Cardiam pedestri itinere per cervicem sunt stadia 40, a mari ad mare. In medio est urbs appellata Agora. Longitudo Chersonesi a Cardia Elaeuntem, ibi enim maxima eius longitudo, stadiorum est 400. Post Chersonesum Thracica castella haec sunt: primum Lit-

κλεια, Γάνος, Γανίαι, Νέον τεῖχος, Πέρινθος πόλις καὶ λιμὴν, Δαμινὸν τεῖχος, Σηλυμβρία πόλις καὶ λιμὴν. Ἐκ τούτου ἐπὶ στόματος τοῦ Πόντου εἰσὶ στάδιοι φ'. Ἄναπλος καλεῖται ὁ τόπος ἀνὰ Βόσπορον μέχρι ἄν ἔλθῃ ἐφ' ἱερὸν. Ἐφ' ἱεροῦ δὲ τοῦ στόματός ἐστι τοῦ Πόντου εὗρος στάδια ζ'. Εἰσὶ δὲ ἐν τῷ Πόντῳ πόλεις Ἑλληνίδες αἷδε ἐν Θράκῃ Ἀπολλωνία, Μεσημβρία, Ὀδησόπολις, Κάλλατις, καὶ ποταμὸς Ἴστρος. Παράπλους ε. δὲ τῆς Θράκης ἀπὸ Στρυμῶνος ποταμοῦ μέχρι Σηστοῦ δύο ἡμερῶν καὶ νυκτῶν δύο. Ἐκ τούτου δὲ Σηστοῦ μέχρι στόματος τοῦ Πόντου δύο ἡμερῶν καὶ νυκτῶν δύο.

Δαμινόν Codd. — Voss. *Δαόνιον*, e Cedreno. Gronov. *Δαύιον* e Stephano. Gail. *Καινόν* e Stephano et Livio (XXXVIII, 40).

Ὀδησόπολις Codd. — Palmer. *Ὀδησσὸς πόλις*.

Κάλλατις em. Voss. (Plin. IV, 11, 18). Codd. *Κάλλαβις*.

e. *Σηστοῦ* — *Σηστοῦ* em. Hoeschel. Codd. *utrobique Δήστου*.

tus album, Tiristasis, Heraclea, Ganus, Ganiae, Neontichus, Perinthus urbs cum portu, Daminum oppidum, Selymbria urbs cum portu. Ab hoc usque ad os Ponti sunt stadia 500. Anapulus vocatur tractus in Bosporo, donec ad fanum deveneris. Ultra fanum latitudo oris Ponti stadiorum est septem. Ad Pontum vero urbes Graecae in Thracia hae sunt: Apollonia, Mesembria, Odesopolis, Callatis, et Ister fluvius. Praeternavigatio Thraciae a Strymone usque ad Sestum est dierum duorum et duarum noctium. A Sesto usque ad os Ponti, duorum dierum et duarum noctium. Ab

Ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος μέχρι τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ ἡμερῶν τριῶν καὶ νυκτῶν τριῶν. Ὁ σύμπαρ περίπλους ἀπὸ Θράκης καὶ ποταμοῦ Στρυμῶνος μέχρι τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ ὀκτὼ ἡμερῶν καὶ ὀκτὼ νυκτῶν.

69. ΣΚΥΘΙΑ, ΤΑΥΡΟΙ. Μετὰ δὲ Θράκην εἰσὶν Σκυθαι ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτοῖς Ἑλληνίδες αἶδε·
 b. Τύρης ποταμός, Νικῶνιον πόλις, Ὀφιούσα πόλις. Ἐπὶ δὲ τῇ Σκυθικῇ ἐποικοῦσι Ταῦροι ἔθνος ἀκρωτήριον τῆς ἡπείρου· εἰς Θάλατταν δὲ τὸ ἀκρωτήριον ἐστί. Ἐν δὲ τῇ Ταυρικῇ οἰκοῦσιν Ἕλληνας οἶδε· Χερσόνησος ἐμπόριον. Κριοῦ μέτωπον ἀκρωτήριον τῆς Ταυρικῆς.
 c. Μετὰ δὲ ταῦτά εἰσι Σκυθαι πάλιν· πόλεις δὲ Ἑλληνίδες αἶδε ἐν αὐτῇ· Θεοδοσία Κύταια καὶ Νύμφαια,

69 Τύρης em. Voss. (Herod. IV, 47). Codd. Τρίσης.

Νικῶνιον em. Voss. (Strab. VII, 469; Ptol. III, 10). Codd. Νεώνειον.

b. Ἕλληνας οἶδε. — Codd. Ἑλλ. αἶδε.

c. Κύταια (Tzet. Lycophr. 174) em. Voss. Codd. Κύθαια.

ore Ponti vero usque ad Istrum fluvium dierum trium et noctium trium. Omnis praetervectio Thraciae, a Strymone fluvio usque ad Istrum flumen, est octo dierum et octo noctium. || 69. Post Thraciam sunt Scythae, urbesque in iis Graecae sunt hae: Tyras flumen, Niconium urbs. Prope Scythiam vero Taurorum gens habitat promontorium continentis: in mare autem excurrit haec peninsula. Incolunt Tauricam Graeci, urbesque eorum sunt hae: Chersonesus emporium, Arietis frons promontorium Tauricae. Deinceps denuo sunt Scythae, urbesque Graecae in ea hae: Theudosia,

Παντικάπαιον, Μυρμηκείον. Παράπλους εὐθὺς ἀπὸ δ.
 Ἰστρου ἐπὶ Κριοῦ μέτωπον τριῶν ἡμερῶν καὶ τριῶν Pag. 30.
 νυκτῶν. Ὁ δὲ παρὰ γῆν διπλάσιος· ἔστι γὰρ κόλπος.
 Ἐν δὲ τῷ κόλπῳ τούτῳ νῆσός ἐστι, νῆσος δὲ ἐρήμη,
 ἣ ὄνομα Λευκή, ἱερὰ τοῦ Ἀχιλλέως. Ἀπὸ δὲ Κριοῦ
 μετώπου πλοῦς εἰς Παντικάπαιον ἡμέρας καὶ νυκτός.
 Ἀπὸ δὲ Παντικάπαιου ἐπὶ τὸ στόμα τῆς Μαιώτιδος λί-
 μνης ἐστὶ στάδια κ'. Ἡ δὲ Μαιώτις λίμνη λέγεται ἡμῖσιν e.
 εἶναι τοῦ Πόντου. Ἐν δὲ τῇ Μαιώτιδι λίμνῃ εὐθὺς
 εἰσπλέοντι [στεραῖς] εἰσὶν ἐπ' ἀριστεραῖς Σκύθαι. Καθ-
 ἤκουσι γὰρ ἐκ τῆς ἔξω θαλάσσης ὑπὲρ τῆς Ταυρικῆς
 εἰς τὴν Μαιώτιν λίμνην Συρμάται ἔθνος, καὶ ποταμὸς
 Τάναϊς ὀρᾷ εἰς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην. Παράπλους ἀπίσης f.

e. Post εἰσπλέοντι in codd. additur στεραῖς, ex ἀριστεραῖς
 ortum, quod recte eiecit Hoeschelius.

Cytaea, et Nymphaea, Panticapaeum, Myrmecium. Navi-
 gatio recta ab Istro ad Arietis frontem est dierum trium
 et noctium trium. Secundum litus altera parte maior :
 est enim sinus. Est vero in hoc sinu insula deserta,
 cui nomen Leuce, sacra Achilli. Ab Arietis fronte
 Panticapaeum diei noctisque spatio navigatur. A Pan-
 ticapaeo ad os Maeotidis paludis sunt stadia viginti.
 Palus vero Maeotis dicitur dimidia pars Ponti esse.
 In hanc paludem recto itineri naviganti, sinistram ver-
 sus obvii fiunt Scythae. Pertingit enim a mari extero
 super Tauricam usque ad Maeotin paludem gens Syrmata-
 rum, et fluvius Tanais Asiam et Europam dirimit. Prae-
 ternavigatio universae Europae, ab Herculeis columnis,

τῆς Εὐρώπης ἀπὸ Ἑρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ περιπλέοντι τοὺς κόλπους παρὰ γῆν, λογιζομένοις ὄσαι γεγραμμένα εἰσι νύκτες ἀντὶ τούτων ἡμέρας, καὶ ὅπου στάδιοί εἰσι γεγραμμένοι, ἀντὶ τῶν φ' σταδίων ἡμεραῖον τὸν πλοῦν, γίνεται τῆς Εὐρώπης ὁ παράπλους, τοῦ ἡμίσεος μέρους τῶν Πόντου ὄντος ἴσου καὶ τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἡμερῶν ρηγ'. Μέγιστοι δὲ ποταμοὶ εἰσιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὁ Τανάϊς, ὁ Ἰστρος, ὁ Ῥοδανός.

f. λογιζομένοις em. Hoeschel. Codd. λογιζόμενος.

ὄσαι em. Salmas. Codd. σῶσαι.

γεγραμμένα em. Hoeschel. Codd. γεγραμμένοι.

ἡμεραῖον τὸν πλοῦν em. Salm. Codd. ἡμεραίου τοῦ πλέονους.

Codd. τοῦ Πόντου ὄντος ἴσου καὶ τοῦ ἡμίσεος μέρους contra id, quod nuper dixit, itaque transponendum.

quae sunt in Europa, sinus ad litus circumnaviganti, si enumeres singulas noctes a nobis recensitas, et vicissim dies pro his capias, ubi vero stadia expressa sunt, pro 500 stadiis capias diei navigationem (cum dimidiam Ponti partem exaequet Maeotis palus) erit dierum 153. Maximi vero in Europa fluvii sunt Tanais, Ister et Rhodanus.

Α Σ Ι Α.

Pag. 31.

Ἀπὸ Ταναΐδος δὲ ποταμοῦ ἄρχεται ἡ Ἀσία. ΣΑΥ- 70.
ΡΟΜΑΤΑΙ. Καὶ πρῶτον ἔθνος αὐτῆς ἐστὶν ἐν τῷ
Πόντῳ Σαυρομάται. Σαυρομάτων δὲ ἐστὶν ἔθνος γυ-
ναικοκρατούμενον.

ΜΑΙΩΤΑΙ. Τῶν γυναικοκρατουμένων ἔχονται 71.
Μαιῶται.

ΣΙΝΔΟΙ. Μετὰ δὲ Μαιώτας Σινδοὶ ἔθνος. Διή- 72.
κουσι γὰρ οὗτοι καὶ εἰς τὸ ἔξω τῆς λίμνης. Καί εἰσιν
ἐν αὐτοῖς πόλεις Ἑλληνίδες αἶδε· Ἰ Φαναγόρου πόλις,
Κῆποι, Σινδικὸς λιμὴν, Πάτους.

ΚΕΡΚΕΤΑΙ. Μετὰ δὲ Σινδικὸν λιμένα Κερκέ- 73.
ται ἔθνος, καὶ πόλις Ἑλληνίς Τορικὸς καὶ λιμὴν.

ΑΧΑΙΟΙ. Μετὰ δὲ Κερκέτας Ἀχαιοὶ ἔθνος. 74.

70. ΣΑΥΡΟΜΑΤΑΙ em. Voss. Codd. Σαυρομάται.

72. Σινδοὶ em. Gail. quia Σινδικὸς λιμὴν. Codd. Σιντοί.
Πάτους. Gronov. conl. Ἀπάτουρος Plin. VI, 6. Hec.
fr. 165. — Πάτους defenditur a Vossio, qui affert Bata
Strabonis (XI, 759).

70. Post Tanaim fluvium incipit Asia, et prima eius
gens in Ponto est *Sauromatarum*. Sauromatae a mulie-
ribus reguntur. || 71. Gynaecocratomenis contermini
sunt *Maeotae*. || 72. Post Maeotas gens *Sinodrum*. Pertin-
gunt hi etiam extra paludem, urbesque in iis Graecae sunt
hae: Phanagori urbs, Cepi, Sindicus portus, Patus. ||
73. Post Sindicum portum *Cercetae*, et urbs Graeca To-
ricus cum portu. || 74. Post Cercetas est gens *Achaeorum*.

75. *ΗΝΙΟΧΟΙ*. Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς Ἡνίοχοι ἔθνος.
76. *ΚΟΡΑΞΟΙ*. Μετὰ δὲ Ἡνίοχους Κοραξοὶ ἔθνος.
77. *ΚΩΛΙΚΗ*. Μετὰ δὲ Κοραξοὺς Κωλική ἔθνος.
78. *ΜΕΛΑΓΧΛΑΙΝΟΙ*. Μετὰ δὲ Κωλικὴν Μελάγ-
 Pag. 32. χλαινοὶ ἔθνος, καὶ ποταμὸς ἐν αὐτοῖς Μετύσσωρις, καὶ
 Αἰγίπιος ποταμὸς.
79. *ΓΕΛΩΝΟΙ*. Μετὰ δὲ Μελαγχαίλους Γελωνοί.
80. *ΚΟΛΧΟΙ*. Μετὰ δὲ τούτους Κολχοὶ ἔθνος, καὶ
 Διοσκουρὶς πόλις, καὶ Γυηνὸς πόλις Ἑλληνίς, καὶ Γυη-
 νὸς ποταμὸς, καὶ Χερόβιος ποταμὸς, Χόρσος ποταμὸς,
 Ἄριος ποταμὸς, Φάσις ποταμὸς, καὶ Φάσις Ἑλληνίς
 πόλις, καὶ ἀνάπλους ἀνὰ τὸν ποταμὸν σταδίων ῥπ̄ εἰς
 πόλιν Μάλην μεγάλην βάρβαρον, ὅθεν ἡ Μήδεια ἦν.

77. *ΚΩΛΙΚΗ* - Κωλική em. Voss. Cf. Hec. fr. 186. Codd. et his duobus locis et §. 78 Κορική.

78. *Αἰγίπιος*. Codd. Hervurt. Vulg. Αἰγύπτιος.

79. *Γελωνοί* em. Gail. Cf. Her. IV, 108. Codd. *Γέλωνοι*.

80. *Διοσκουρὶς*. Codd. Lege *Διοσκουριάς*, ut omnes. Voss.

75. Post Achaeos est gens *Heniochorum*. || 76. Post Heniochos est gens *Coraxorum*. || 77. Post Coraxos est *Colica* gens. || 78. Colicam sequuntur *Melanchlaeni*, et in iis Metasoris fluvius et Aegipius fluvius. || 79. Post Melanchlaenos sunt *Geloni*. || 80. Post hos est *Colchorum* gens et Dioscurias urbs, et Gyenus urbs Graeca, et Gyenus fluvius, et Cherobius fluvius, Chorsus fluvius, Arius fluvius, Phasis fluvius, et Phasis urbs Graeca, et navigatio per hunc fluvium est stadiorum 180 ad Malam civitatem barbaram, unde erat Medea. Ibi est

Ἐνταῦθά ἐστι [Ῥίς ποταμός,] Ἴρις ποταμός, Ἀψαρός ποταμός.

ΒΥΖΗΡΕΣ. Μετὰ δὲ τοὺς Κολχοὺς Βύζηρες 81. ἔθνος, καὶ Δαραάνων ποταμός, καὶ Ἀρίων ποταμός.

ΕΚΕΧΕΙΡΙΕΙΣ. Μετὰ δὲ Βύζηρας Ἐκεχειριεῖς 82. ἔθνος, καὶ ποταμός Πορδανίς, καὶ Ἀραβίς ποταμός, Λίμνη πόλις, Ὠδεινιὸς πόλις Ἑλληνίς.

ΒΕΧΕΙΡΙΚΗ. Μετὰ δὲ Ἐκεχειριεῖς Βέχειροι 83. ἔθνος, Βεχειρικὸς λιμὴν, Βεχειριάς πόλις Ἑλληνίς.

ΜΑΚΡΟΚΕΦΑΛΟΙ. Μετὰ δὲ Βέχειρας Μα- 84. κροκέφαλοι ἔθνος, καὶ Ἰωρθῶν λιμὴν, Τραπεζοῦς πόλις ^{Pag. 33.} Ἑλληνίς.

ΜΟΣΣΥΝΟΙΚΟΙ. Μετὰ δὲ Μακροκεφάλους Μοσ- 85. σύνοικοι ἔθνος, καὶ Ζεφύριος λιμὴν, Χοιράδες πόλις

[Ῥίς ποταμός] recte eiicit Gail. Cf. Annot.

81. Βύζηρες em. Voss. e Steph. Cf. Hec. fr. 190. Codd. Βούσηρες.

82. ΒΕΧΕΙΡΙΚΗ codd. Hervurt. Vulg. ΒΕΧΕΙΡΟΙ. Βεχειριάς em. Salmas. Codd. Βεχέιράς.

85. Μοσσύνοικοι em. Voss. (Hecat. fr. 193). Codd. Μοσύνικοι.

[Rhis flumen] Iris fluvius, Apsarus fluvius. || 81. Colchos sequuntur *Byzeres*, et Daraanon fluvius, et Arion fluvius. || 82. Byzeres sequitur gens *Ecechiries*, et fluvius Prytanis, et Arrhabetis fluvius, Limne urbs, Odi-nius urbs Graeca. || 83. Post Ecechiries est gens *Be-chirorum*, Bechiricus portus, Bechirias urbs Graeca. || 84. Post Bechires est gens *Macrocephalorum*, et Psoron portus, Trapezus urbs Graeca. || 85. Post Macrocephalos sunt *Mossynoeci*, et Zephyrius portus, Choerades urbs

Ἑλληνίς, Ἐρεως νῆσος. Οὗτοι ὄρη κατοικοῦσιν.

86. **TIBAPHNOI.** Μετὰ δὲ Μοσσυνοὺς ἔθνος ἐστὶ Τιβαρηνοί.
87. **ΧΑΛΥΒΕΣ.** Μετὰ δὲ Τιβαρηνοὺς Χάλυβές εἰσιν ἔθνος, καὶ Γενήτης λιμὴν κλειστός, Ἀμένεια πόλις Ἑλληνίς, καὶ Ἀσινεία ἀκρόπολις Ἑλληνίς.
88. **ΑΣΣΥΡΙΑ.** Μετὰ δὲ Χάλυβας Ἀσσυρία ἐστὶν ἔθνος, καὶ ποταμὸς Θερωμῶδων, καὶ πόλις Ἑλληνίς Θεμισκυρα, Λύκαστος ποταμὸς, καὶ πόλις Ἑλληνίς, Ἄλως ποταμὸς, καὶ Κάρουσσα πόλις Ἑλληνίς, Σινώπη πόλις Ἑλληνίς, Κερασσοῦς πόλις Ἑλληνίς, Ὀχέραινος ποταμὸς, Ἀρμένη πόλις Ἑλληνίς καὶ λιμὴν, Τετράκις πόλις Ἑλληνίς.

86 Μοσσυνοὺς em. Voss. Codd. Μοσιγούς. Ita Hecataeus (l. c.) Tibaros pro Tibarenis.

87 Γενήτης em. Salmas. e Steph. Codd. Γενέσιντις.

Ἀμένεια codd. Legendum videtur Σταμενεία Hec. 196.

Ἀσινεία codd. Vellem Ἰασώνιον. Arrian. Pont. Euxin. p. 17. Strab. XI, 798. Voss. Potius Ἰασονεία.

ἀκρόπολις codd. Voss. ἄκρα καὶ πόλις.

88. **ΑΣΣΥΡΙΑ** additum ab Hoeschelio. Deest in codd.

Graeca, Martis insula. Hi montes inhabitant. || 86. Post Mosynos est gens *Tibareni*. || 87. Post Tibarenos est gens *Chalybum*, et Genetes portus clausus, Stamenia urbs Graeca, et Iasionum promontorium et urbs Graeca. 88. Post Chalybes est *Assyria*, et fluvius Thermodon, et urbs Graeca Themiscyra, Lycastus fluvius, et urbs Graeca, Halys fluvius, et Carussa urbs Graeca, Sinope urbs Graeca, Cerasus urbs Graeca, Ocheraenus fluvius, Harmene urbs Graeca cum portu, Tetracis urbs Graeca. ||

ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑ. Μετὰ δὲ Ἀσσυρίαν Παφλα- 89.
γονία ἔθνος. Ἔστι δὲ ἐν αὐτῇ Στεφάνη λιμὴν, Κο- ^{pag. 34.}
λούσσα πόλις Ἑλληνίς, Κιμωλὶς πόλις Ἑλληνίς, Κάραμ-
βις πόλις Ἑλληνίς, Κυτωρίς πόλις Ἑλληνίς, Σησαμὸς
πόλις Ἑλληνίς, καὶ Παρθένιος ποταμὸς, Τίθειον πόλις
Ἑλληνίς, καὶ λιμὴν Ψύλλα, καὶ ποταμὸς Καλλιχόρος.

ΜΑΡΙΑΝΔΥΝΟΙ. Μετὰ δὲ Παφλαγονίαν Μα- 90.
ριανδυνοὶ εἰσιν ἔθνος. Ἐνταῦθα πόλις ἐστὶν Ἑρά-
κλεια Ἑλληνίς, καὶ ποταμὸς Λύκος, καὶ ἄλλος ποταμὸς
Ἵππιος.

ΒΙΘΥΝΟΙ. Μετὰ δὲ Μαριανδυνούς εἰσι Θραῖκες 91.
Βιθυνοὶ ἔθνος, καὶ ποταμὸς Σαγγάριος. καὶ ἄλλος πο-
ταμὸς Ἀρτάνης, καὶ νῆσος Θυνιάς. Οἰκοῦσι δὲ αὐτὴν

89. *ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑ* additum ab Hoeschelio. Deest in codd.

Κιμωλὶς em. Voss. Codd. *Κορωνίς.*

Κάραμβις em. Voss. Codd. *Κάραμος.*

Παρθένιος em. Salmas. Codd. *Παροίνιος.*

Τίθειον em. Salmas. e Steph. Codd. *Τίθειον.* Voss. *Τήιον.*

91. *Ἀρτάνης* em. Voss. Codd. *Ἀρτιώνης.*

Θυνιάς em. Voss. Cf. Hec. fr. 140. Codd. *Θηνιάς.*

89. Assyriam sequitur *Paphlagonum* gens. Est in ea Stephane portus, Colussa urbs Graeca, Cimolis urbs Graeca, Carambis urbs Graeca, Cytorus urbs Graeca, Sesamus urbs Graeca, et Parthenius fluvius, Tithium urbs Graeca, et portus Psylla, et fluvius Callichorus. || 90. Post Paphlagoniam *Mariandynorum* est natio. Illic est Heraclea urbs Graeca, et fluvius Lycus, et alius fluvius Hypius. || 91. Mariandynos sequuntur Thracica gens *Bithyni*, et flumen Sangarius, et aliud flumen Artanes, et Thyuias insula.

- b. Ἡρακλεῶται. Καὶ ποταμὸς Ῥήβας. Ἐπὶ εὐθὺς Πόρος καὶ τὸ προειρημένον ἱερόν ἐν τῷ στόματι τοῦ Πόντου, καὶ μετὰ τοῦτο πόλις Χαλκηδῶν ἔξω Θράκης, μέθ' ἣν
- c. ὁ κόλπος ὁ Ὀλβιανός. Πιερύπλοος ἀπὸ Μαριανδυνῶν μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ κόλπου τοῦ Ὀλβιανοῦ (τοσαύτη γὰρ ἐστὶν ἡ Βιθυνῶν Θράκη) ἡμερῶν τριῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου, ἕως . . . τὸ στόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης, παραπλήσιός ἐστὶν ὁ πλοῦς, ὅτε παρὰ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν.

92. *ΜΥΣΙΑ.* Μετὰ δὲ Θράκην Μυσία ἔθνος. Ἔστι δὲ τὸ ἐπ' ἀριστερᾷ τοῦ Ὀλβιανοῦ κόλπου ἐκπέονται εἰς τὸν Κιανὸν κόλπον μέχρι Κίου. Ἡ δὲ Μυσία ἀκτὴ ἐστὶ. Πόλεις δὲ ἐν αὐτῇ εἰσὶν Ἑλληνίδες αἰδοῦ. Ὀλβία καὶ λιμὴν, Καλλιπόλις καὶ λιμὴν, ἀκρωτήριον τοῦ

c. ἕως . . . Addendum est vel εἰς, vel ἐπὶ. Gail.

Inhabitant hanc Heracleotae. Et fluvius Rhebas. Statim dein est fretum, et supra memoratum fanum in ostio Ponti, post hoc est urbs Chalcedon extra Thraciam, deinde sinus Olbianus. Praetervectio Mariandynorum usque ad intimum sinus Olbiani recessum (tantae enim magnitudinis est Bithynorum Thracia) dierum est trium. Ab ostio vero Ponti usque ad Maeotidis paludis ostium secundum Europam et Asiam aequalis est navigatio. ||

92. Thraciam excipit gens *Mysorum*. Est vero ea ad sinistram Olbiani sinus naviganti in Cianum sinum usque ad Cium. Mysia autem est peninsula. Urbes in ea Graecae sunt hae: Olbia cum portu, Callipolis cum

Κιανοῦ κόλπου, καὶ ἐν ἀριστερᾷ Κίος πόλις, καὶ Κίος ποταμός. Παράπλους δὲ τῆς Μυσίας εἰς Κίον ἡμέρας μιῦς.

ΦΡΥΓΙΑ. Μετὰ δὲ Μυσίαν Φρυγία ἐστὶν ἔθνος, 93. καὶ πόλεις Ἑλληνίδες αἶδε Μύρλεια, καὶ Ῥύνδακος ποταμός, καὶ ἐπ' αὐτῷ Βέσβικος νῆσος, καὶ πόλις Πλακία, καὶ Κύζικος ἐν τῷ ἰσθμῷ, ἐμφράττουσα τὸν ἰσθμὸν, καὶ ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ Ἀρτάκη. Κατὰ ταῦτα νῆσός b. ἐστὶ καὶ πόλις Προκόννησος, καὶ ἑτέρα νῆσος εὐλίμενος Ἐλαφόννησος. Γεωργοῦσι δ' αὐτὴν Προκοννήσιοι. Ἐν δὲ τῇ ἡπειρῷ πόλις ἐστὶ Πάριον, Λάμψακος, Περκώτη, Ἀβυδος, καὶ τὸ στόμα κατὰ Σηστόν τῆς Προποντιδος τοῦτό ἐστι.

ΤΡΩΑΣ. Ἐντεῦθεν δὲ Τρωὰς ἄρχεται, καὶ πό- 94.

93. Πλακία. - Codd. Πλακίου. Voss. Πλακίη vel Πλάκιον.
b. Ἐλαφόννησος codd. - Gail. Ἐλαφόννησος.

Πάριον em. Voss. Codd. Σάριος.

portu, promontorium sinus Ciani, ad sinistram Cius urbs, et Cius fluvius. Praetervectio Mysiae usque ad Cium est dici unius. || 93. Mysiam sequitur *Phrygum* gens, urbesque Graecae hae: Myrlea, et Rhyndacus flumen, ad quod est Besbicus insula, et urbs Placia, et in isthmo Cyzicus, isthmum obstruens, intra angustias vero Artace. Circa haec est Proconnesus insula cum urbe, aliaque insuper insula Elaphonesus, commodis instructa portubus. Huius agrum colunt Proconnesii. In continenti est urbs Priapus, Parium, Lampsacus, Percote, Abydus, ostiumque Propontidis, quod ad Sestum, hoc est. || 94. Hinc *Troas* exordium capit, urbesque in ea Graecae

λεις Ἑλληνίδες εἰσὶν ἐν αὐτῇ αἶδε· Δάρδανος, Ῥοίτειον, Ἴλιον ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς θαλάττης στάδια κέ. Καὶ ἐν αὐτῇ ποταμός Σκάμανδρος. Καὶ νῆσος κατὰ ταῦτα κεῖται Τένεδος καὶ λιμὴν, ὅθεν Κλείστρατος ὁ ἀστρολόγος ἐστὶ. Καὶ ἐν τῇ ἡπειρῷ Σίγη καὶ Ἀχιλλεῖον, καὶ Κρατῆρες Ἀχαιῶν, Κολῶναι, Λαρίσσα, Ἀμάξιτον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἵνα Χρῦσης ἱεράτο.

REG. 36.

95. **ΑΙΟΛΙΣ.** Ἐντεῦθεν δὲ Αἰολίς χώρα καλεῖται. Αἰολίδες δὲ πόλεις ἐν αὐτῇ εἰσὶν ἐπὶ θαλάττῃ αἶδε· Κέβρην, Σκῆψις, Νεάνδρεια, Πιτύεια. Παράπλους Φρυγίας ἀπὸ Μυσίας μέχρι Ἀντάνδρου
96. **ΛΕΣΒΟΣ.** Κατὰ ταῦτά ἐστι νῆσος Αἰολίς Λεσβος, εἰ πόλεις ἔχουσα ἐν αὐτῇ τάςδε· Μέθυμναν, Ἀντι-

94. Σίγη em. Gronov. Cf. Hec fr. 208. Codd. *τοίχη*.

Ἀχιλλεῖον em. Palmer. Codd. Ἀρχιαλεῖον.

95. Αἰολίς em. Hoeschel. Codd. Αἰωλίς.

Πιτύεια em. Voss. Codd. Πιτίεια.

sunt hae: Dardanus, Rhoeteum, Ilium, quae stadiis 25 a mari abest, et in ea est fluvius Scamander. Circa haec est Tenedus insula cum portu: undè oriundus est Cleostratus Astrologus. Et in continenti Sige et Achilleum, Crateres Achivorum, Coloniae, Larissa, Hamaxitum, et fanum Apollinis, ubi Chryses sacra peragebat. || 95. Regio, quae sequitur, *Aeolis* appellatur. Civitates in ea Aeolicae ad mare sunt hae: Cebren, Scepsis, Neandria, Pityia. Praetervectio Phrygiae a Mysia usque ad Antandrum est || 96. Circa haec est *Lesbus*, Aeolum insula, urbesque in ea quinque: Methymna, Antissa,

ισσαν, Ἐρεσσόν, Πύρρῳαν καὶ λιμένα, Μιτυλήνην λιμένας ἔχουσαν δύο. Κατὰ δὲ ταύτην νῆσός ἐστι καὶ πόλις, ὄνομα δὲ ταύτης Πορδοσελήνη. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἠπειρον, ὅθεν ἔξετραπόμην ἐπὶ τὰς νήσους.

ΛΥΔΙΑ. Ἀπὸ Ἀντάνδρου καὶ τῆς Ἰλιακῆς τὸ 97. κάτω ἦν πρότερον μὲν δι' αὐτὴν ἡ χώρα Μυσία μέχρι Τευθρανίας, νῦν δὲ Λυδία. Μυσοὶ δ' ἔξανέστησαν εἰς τὴν ἠπειρον ἄνω. Εἰσὶ δὲ πόλεις ἐν αὐτῇ b. Ἑλληνίδες καὶ ἐν τῇ Λυδίᾳ αἶδε· Ἄστυρα, οὗ τὸ ἱερόν . . . οἱ . . ., Ἀδραμύτιον. Ἡ δὲ χώρα Λεσβία, καὶ ὑπὲρ ταύτης ἡ Χίων χώρα, καὶ πόλις Ἀταρνεύς. Pag. 37. Ὑπὸ δὲ ταῦτα ἐπὶ θάλατταν λιμὴν Πιτάνη, καὶ ποτα-

97. Ἰλιακῆς. — Codd. Ἰνδίσσης. Voss. Ἰδης.

b. Ἄστυρα em. Voss. Codd. Ἄσυρα.

. . . οἱ . . . Codd. οἱ. Voss. conii. Ἀριέμιδος.

Χίων em. Voss. Codd. Κίων.

λιμὴν Πιτάνη em. Hoeschel. Codd. ἰμλὴν Πιτάνη.

Eressus, Pyrrha cum portu, Mitylene duobus instructa portubus. Circa hanc est insula cum urbe, Pordoselene appellata. Sed ad continentem redeo, unde ad insulas concesseram. || 97. Post Antandrum et infra Iliacam (regionem) ibidem prius erat Mysia usque ad Teuthraniam, nunc vero *Lydia*. Mysi autem in superiorem continentis tractum concesserunt. Urbes in ea et in Lydia Graeconicae sunt hae: Astyra, ubi est fanum . . . Dianae, Adramytium. Regio vero haec est Lesbiorum. Supra hanc Chiorum regio, et urbs Atarneus. Inferius ad mare est portus Pitane, et fluvius Caicus. Pitane se-

μὸς Καϊκος. Μετὰ Πιτάνην Ἐλαιά, Γρύνειον Ἀχαιῶν λιμῆν. Ἐν τούτῳ λέγονται Ἀχαιοὶ βουλευέσασθαι ἐπὶ τὸν Τήλεφον, πότερον στρατεύοιεν, ἢ ἀπίοιεν. Πόλις Μυρίνα καὶ λιμῆν, Κύμη καὶ λιμῆν. Ὑπὲρ δὲ Κύμης ἐν μεσογαίᾳ πόλις Ἑλληνίς ἐστιν Αἴγαι, καὶ Λευκαὶ καὶ λιμένες, καὶ Σμύρνα, ἐν ἣ Ὅμηρος ἦν, Φώκαια καὶ λιμῆν, καὶ Ἐρμὸς ποταμὸς, Κλαζόμεναι καὶ λιμῆν, Ἐρυθραὶ καὶ λιμῆν. Κατὰ δὲ ταύτας νῆσός ἐστι Χίος καὶ λιμῆν. Ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὴν ἡπειρον. Ἄγρα πόλις καὶ λιμῆν, Τέως πόλις καὶ λιμῆν, Λέβεδος, Κολοφῶν ἐν μεσογαίᾳ, Νότιον καὶ λιμῆν, Ἀπόλλωνος Κλαρίου ἱερὸν, Καῦστρος ποταμὸς, Ἐφεσος καὶ λιμῆν, Μαραθήσιον, καὶ ἐν τῇ ἡπείρῳ Μα-

Γρύνειον em. Voss. (Hecat. fr. 211). Codd. Χρύνειον.

c. Πόλις Μυρίνα em. Hoeschel. Codd. πόλις Μυρίνα.

Ἐρμὸς em. Voss. (Herod. I, 89) Codd. Τερμὸς.

d. Ἄγρα. Legendum videtur Αἰγάρα, ut in Ptolem. Voss.

Τέως em. Voss. Codd. Γῶς.

quitur Elaea, Gryneum Achivorum portus. In hoc fama est Achivos deliberasse, utrum Telepho arma inferrent an discederent. Urbs Myrina cum portu, Cyme cum portu. Supra Cymen in mediterraneo tractu est urbs Graeca Aegae, et Leucae cum portubus, et Smyrna ubi Homerus agebat, Phocaea cum portu, et Hermus fluvius, Clazomenae cum portu, Erythrae cum portu. Circa has est Chius insula cum portu. Ad continentem me denuo confero. Agra urbs cum portu, Teos urbs cum portu, Lebedus, Colophon in mediterraneo tractu, Notium cum portu, Apollinis Clarii fanum, Caystrus fluvius, Ephesus cum portu, Marathesium, et in continenti

γνησία πόλις Ἑλληνίς, Ἄναια, Πανιώνιον, Ἐρασιστράτιος, Χαραδρούς, Φύγελα, Ἀκαδαμίς, Μυκάλῃ· ἐν τῇ Σαμίων χώρα ταῦτά ἐστιν. Πρὸ δὲ τῆς Μυκάλῃς Σάμιος ἐστὶ νῆσος πόλιν ἔχουσα καὶ λιμένα κλειστόν. Αὕτη ἡ νῆσος οὐκ ἐλάσσων ἐστὶ Χίου. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἡπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην. Ἐπὶ τῆς Μυκάλῃς ἐστὶ πόλις Πριήνη λιμένας ἔχουσα δύο, ὧν τὸν ἓνα κλειστόν. Εἶτα ποταμὸς Μαίανδρος. Παρά- Pag. 38.
 πλους δὲ Μυσιάς καὶ Λυδίας, ἀπὸ Ἀστυρίων μέχρι Μαίανδρον ποταμοῦ, δύο ἡμερῶν καὶ νυκτὸς μιᾶς.

ΚΑΡΙΑ. Μετὰ δὲ Λυδίαν Καρία ἐστὶν ἔθνος, 98. καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ Ἑλληνίδες αἶδε· Ἡράκλεια, εἶτα

Ἄναια em. Salmas. Codd. Ἄγνα.

Φύγελα em. Gronov. (Plin. V, 29, 31. Mel. I, 17). Codd. Φώκαια.

Σαμίων em. Voss. Codd. Σανίων.

ε. Πριήνη em. Voss. Codd. Πρινής.

Ἀστυρίων em. Voss. Codd. Ἀσσυρίων.

Magnesia urbs Graeca, Anaea, Panionium, Erasistratius, Charadrus, Phygela, Acadamis, Mycale: haec in Samiorum regione sita sunt. Mycalae obiacet Samus insula, quae urbem habet, et portum clausum. Non minor Chio est haec insula. Sed ad continentem denuo me confero, unde digressus eram. Ad Mycalen urbs est Priene, cum portibus duobus, quorum unus est clausus. Deinde Maeander fluvius. Praeternavigatio Mysiae et Lydiae, ab Astyriis usque ad Maeandrum fluvium, duorum est dierum et unius noctis. || 98. Lydiam sequitur Caria, et urbes in ea Graecae sunt haec: He-

Μίλητος, εἶτα Μύνδος καὶ λιμὴν, Ἀλικαρνασσός καὶ
 λιμὴν κλειστός, καὶ ἄλλος λιμὴν περὶ τὴν νῆσον καὶ
 ποταμὸς, Κάλυνδα νῆσος, Καρύανδα νῆσος καὶ πόλις
 καὶ λιμὴν, οὗτοι Κᾶρες· νῆσος Κῶς καὶ πόλις καὶ λι-
 b. μὴν κλειστός. Κατὰ ταῦτα Κεραμιακὸς κόλπος τῆς Κα-
 ρίας, Σύμη νῆσος καὶ Νίσυρος καὶ λιμὴν. Ἐπάνειμι πάλιν
 ἐπὶ τὴν ἡπειρον. Ἀκρωτήριον ἱερὸν Τριόπιον, Κνίδος
 πόλις Ἑλληνίς, καὶ χώρα ἡ Ῥοδίων, καὶ ἐν τῇ ἡπείρῳ
 Καῦνος Καρικὴ πόλις καὶ λιμὴν κλειστός, Κράγος
 ἀκρωτήριον.

99. ΡΟΔΟΣ. Ῥόδος κατὰ τοῦτο νῆσος τρίπολις, . . .
 ἀρχαία πόλις. Καὶ ἐν αὐτῇ πόλις αἶδε Ἰαλυσοῦς, Αἰν-

98. Κάλυνδα em. Berkel. ad Steph. B. Κάλ. Codd. Κάλ-
 λυμνα.

Καρύανδα em. Voss. (Hec. fr. 228). Codd. Κρυῖνδα.

b. Σύμη νῆσος καὶ Νίσυρος em. Voss. Codd. Συνησοῦς
 δὲ Εὐρος.

raaclea, deinde Miletus, deinde Myndus cum portu, Ha-
 licarnassus cum portu clauso, aliusque circa insulam est
 portus et fluvius, Calynda insula, Caryanda insula, et
 urbs, et portus : incolae eius Cares : insula Cos, et urbs
 cum portu clauso. Vicinus his est Ceramicus sinus
 Cariae, Syme insula, et Nisyros cum portu. Denuo ad
 continentem me recipio. Promontorium sacrum Trio-
 pium, Cnidus urbs Graeca, et Rhodiorum regio, et in
 continenti Caunus, Carica urbs cum portu clauso, Cra-
 gus promontorium. || 99. Circa hoc est Rhodus insula
 e tribus constans urbibus, urbs [haud] antiqua : et in ea

δος, Κάμειρος. Κατὰ δὲ τὴν Ῥόδον αἶδε νῆσοί εἰσιν οἰκούμεναι Χαλκεία, Τῆλος, Κάσος, Κάρπαθος, αὕτη τρίπολις. Καὶ ὁ παράπλους Καρίας ἀπὸ Μαιάνδρου ποταμοῦ ἐπὶ τὴν Κράγον ὃ ἐστὶ Καρίας ἀκρωτήριον Ραβ. 39. δύο ἡμερῶν. Ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

ΛΥΚΙΑ. Ἀπὸ δὲ Καρίας Λυκία ἐστὶν ἔθνος, καὶ 100. πόλεις Λυκίοις αἶδε· Τέλμισσος καὶ λιμὴν, καὶ ποταμὸς Ξάνθος, δι' οὗ ἀνάπλους εἰς Πάταρα πόλιν, καὶ λιμένα ἔχει, Φέλλος πόλις καὶ λιμὴν. Κατὰ ταῦτα b. νῆσός ἐστὶ Ροδίων Μεγίστη, Λίμυρα πόλις, εἰς ἣν ὁ ἀνάπλους κατὰ τὸν ποταμὸν, εἶτα Γαγαία πόλις, εἶτα

99. Κάσος em. Voss. Codd. Κράσος.

100. Τελμισσός em. Voss. Codd. Θεανισσός.

Φελλός em. Voss. Codd. Φελδός.

b. Γαγαία πόλις em. Salmas. Codd. Λιγαία πόλις.

urbes hae: Ialysus, Lindus, Camirus. Prope Rhodum insulae habitatae sunt hae: Chalcia, Telus, Casus, Carpathus cum tribus urbibus. Et praetervectio Cariae, a Maeandro fluvio usque ad Cragum Cariae promontorium, est duorum dierum. Sed rursum me ad continentem confero, unde abscesseram. || 100. Cariam sequitur gens *Lycia*. Lyciorum civitates sunt hae, Telmissus cum portu, et fluvius Xanthus, per quem navigatur ad urbem Patara, quae portum habet, Phellus urbs cum portu. Circa haec est insula Rhodiorum Megista, Limyra urbs, ad quam adverso flumine navigatur; inde Gagaea urbs, inde Chelidoniae, promontorium cum dua-

Χελιδονίαι, ἀκρωτήριον καὶ νῆσοι δύο, καὶ Διονυσιάς
 c. νῆσος, ἀκρωτήριον καὶ λιμὴν Σιδηροῦς. Ὑπὲρ δὲ τού-
 του ἱερὸν Ἑφαιστου ἐν τῷ ὄρει, καὶ πῦρ πολὺ αὐτό-
 ματον ἐκ τῆς γῆς καίεται καὶ οὐδέποτε σβέννυται. Καὶ
 εἰς προσέλθης ἀπὸ θαλάττης ἀνώτερον, ἐστὶ Φασηλὶς
 d. πόλις καὶ λιμὴν. Μετὰ δὲ τοῦτο κόλπος καὶ Ἰδυρος
 πόλις, νῆσος Λυρνατεία, Ὀλβία, Μάγνδος καὶ ποταμὸς
 Καταράκτης, καὶ Πέργη πόλις, καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος.
 Ἐντεῦθεν παράπλους ἐστὶν ἀπὸ Λυκίας ἡμέρας καὶ νυ-
 κτός· ἐστὶ γὰρ κολπώδης. Ὁ δὲ παρὰ γῆν διπλάσιος
 τούτου.

101. ΠΑΜΦΥΛΙΑ. Μετὰ δὲ Λυκίαν ἐστὶ Παμφυλία
 Χελιδονίαι. Ita Codd. teste Hoeschelio. Edidit tamen Χε-
 λιδόναι.

d. Μετὰ δὲ em. Gail. Codd. ἐστὶ δὲ.

Λυρνατεία em. Salmas. (Cf. Hec. 245). Codd. Λύ-
 ραία Τεία.

Μάγνδος em. Salm. e Ptol. V. Codd. Μάσηδος.

Καταράκτης em. Voss. Alter cod. Καταρά, in altero nihil.

Πέργη πόλις em. Salm. Cf. §. 101. Codd. Περπηπολις.

bus insulis, et Dionysias insula, promontorium et por-
 tus Siderus. Supra id est fanum Vulcani in monte,
 multusque ignis terra editus ardet sua sponte neque
 unquam exstinguitur. Si vero a littore ad superiora
 ascenderis, occurret urbs Phaselis cum portu. Deinde
 est sinus et urbs Idyrus, insula Lyrnatia, Olbia, Ma-
 gydus, et fluvius Cataractes, Perge urbs, et fanum Dia-
 nae. Praetervectio Lyciae est dici et noctis. Secun-
 dum terram vero est altera parte longior, est enim
 sinuosa. || 101. Lyciam excipit Pamphylia regio, ur-

ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἶδε· Ἄσπενδος πόλις· εἰς ταύτην ὁ ἀνάπλους γίνεται κατὰ ποταμὸν, ὃ δὲ ποτα- Pag. 40.
μός ἐστιν Εὐρυμέδων· εἶτα πόλις Σύλλειον, ἄλλη πόλις Σίδη Κυμαίων ἀποικία καὶ λιμὴν. Παραπλους Παμφυλίας ἀπὸ Πέργης ἡμισὺν ἡμέρας. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Παμφυλίας, Κίβυρα, εἶτα Κορακήσιον.

ΚΙΛΙΚΙΑ. Μετὰ δὲ Παμφυλίαν Κιλικία ἐστὶν 102. ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἶδε· Σελινοῦς, Χαραδρουῦς πόλις καὶ λιμὴν, Ἄνεμούριον ἄκρα καὶ πόλις, Ναγίδος πόλις, καὶ νῆσον ἔχει. Πρὸς δὲ τὴν Σητὸν λιμένα b. Ποσειδεῖον, Σάλον, Μυνοῦς, Κελενδρις πόλις, καὶ λιμὴν Ἀφροδίσιος, καὶ λιμὴν ἕτερος, Ὀλμοὶ πόλις Ἑλλη-

101. Σύλλειον em. Voss. e Polyb. XXII, 17, 11. Codd. Σύλλον.

102. Ναγίδος em. Voss. (Hecat. fr. 252). Codd. Ναμαός.
b. Ποσειδεῖον em. Salmas. Codd. Ποσειθέριον.

Ὀλμοὶ em. Gronov. Codd. Ὀάγοι.

besque in ea sunt hae; Aspendus urbs, ad quam ad-
verso amne navigatur; amni vero nomen est Eurymedon. Inde urbs Syllium, item alia urbs Side Cymaeorum colonia, cum portu. Praetervectio Pamphylicae a Perga est diei dimidiatae. Sunt et aliae urbes in Pamphylia, Cibyra, inde Coracesium. || 102. Post Pamphyliam sequitur *Cicilia*, urbesque in ea sunt hae: Selinus, Charadrus urbs cum portu, Anemurium promontorium et urbs. Nagidus urbs, quae insulam habet. Ad Setum vero portum est Posideum, Salum, Myus, Celendris urbs, et portus Aphrodisius, item alius portus. Holmi urbs

νίς ἀπέχουσα, Σαρπηδων πόλις ἔρημος καὶ ποταμὸς, Σόλοι πόλις Ἑλληνίς, Ζεφύριον πόλις, ποταμὸς Πύραμος, καὶ πόλις Μαλλὸς, εἰς ἣν ὁ ἀνάπλους κατὰ τὸν ποταμὸν, ἐμπόριον Ἀδάνη καὶ λιμὴν, Μυριανδρὸς Φοινίκων, Θάψακος ποταμὸς. Παράπλους Κιλικίας ἀπὸ τῶν Παμφυλίων ὁρίων μέχρι Θαψάκου ποταμοῦ τριῶν ἡμερῶν καὶ νυκτιῶν δύο. Ἐκ τῆς Σινώπης τῆς ἐν τῷ Πόντῳ
 Pag. 41. διὰ τῆς ἡπείρου καὶ τῆς Κιλικίας εἰς Σόλους ὁδὸς ἐστὶν ἀπὸ Θαλάσσης εἰς Θάλασσαν ἡμερῶν ε'.

105. ΚΥΠΡΟΣ. Κατὰ δὲ Κιλικίαν ἐστὶ νῆσος Κύπρος καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἶδε· Σαλαμίς Ἑλληνίς λιμένα ἔχουσα κλειστὸν χειμερινὸν, Καρπάσεια, Κερύνεια, Λήπηθις

ἔρημος. Voss. conī. καὶ λίμην ἔρημος. Gronov. conī. Λάτμος. Ἀδάνη em. Salmas. Codd. Ἀλάνη.

Μυριανδρὸς em. Voss. Codd. Μυριανδός.

c. Σόλους ὁδὸς em. Voss. Codd. Σολουσίδος.

103. κλειστὸν em. Gail. Codd. κλειτόν.

Graeca distans (a mari), Sarpedon urbs deserta et fluvius, Soli urbs Graeca, Zephyrium urbs, fluvius Pyramus, Malus, ad quam adverso navigatur amne, emporium Adana cum portu, Myriandrus Phoenicum, Thapsacus fluvius. Praetervectio Ciliciae, a Pamphyliorum terminis, usque ad Thapsacum flumen, est trium dierum et duarum noctium. A Sinope, quae ad Pontum, per continentem usque ad Solos Ciliciae est iter a mari ad mare dierum quinque. || 103. E regione Ciliciae est insula Cyprus et urbes in ea hae: Salamis Graeca civitas cum portu clauso ad hibernandum commodo, Carpasea, Cerynea,

Φοινίκων, Σόλοι, καὶ αὐτὴ λιμένα ἔχει χειμερινόν Μάριον Ἑλληνίς Ἀμαθοῦς ἀντόχθονές εἰσιν. Αὗται πᾶσαι λιμένας ἔχουσαι ἐρήμους. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις ἐν μεσογείᾳ βάρβαροι. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἡπειρόν, ὅθεν ἐξετραπόμην.

ΣΥΡΙΑΣ καὶ ΦΟΙΝΙΚΗΣ. Ἔστι μετὰ Κιλικίαν 104. ἔθνος Σύροι. Ἐν δὲ τῇ Συρίᾳ οἰκοῦσι παρὰ Θάλατταν Φοίνικες ἔθνος, ἐπὶ στενὸν ἔλαιτιον ἢ ἐπὶ τετταράκοντα σταδίους ἀπὸ Θαλάττης· ἐνιαχῆ δὲ οὐδὲ ἐπὶ σταδίους ἰ τὸ πλάτος. Ἀπὸ δὲ Θαψάκου ποταμοῦ ἐστὶ Τρίπολις b. Φοινίκων, Ἀραδος νῆσος καὶ λιμὴν, βασιλεία Τύρον καὶ λιμὴν ὅσον ἢ στάδια ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῇ χερσόνησῳ ἐτέρα πόλις Τρίπολις. αὕτη ἐστὶν Ἀράδου καὶ

104. τετταράκοντα em. Palmer. Codd. τέτταρας ὄντας.

b. ὅσον cett. em. Voss. Codd. ὅσον ἢ στάδια καὶ λιμὴν ἀπὸ τῆς γῆς.

Lepethis Phoenicum, Soli, et haec etiam portum habet ad hibernandum commodum; Marium urbs Graeca; Amathus: sunt indigenae. Hae omnes portus habent vacuos. Sunt etiam aliae urbes in media insula barbarae. Redeo iam ad continentem unde digressus sum. || 104. Post Ciliciam est gens *Syri*. In Syria vero habitant ad mare *Phoenices* gens, in angustiis minus quam per quadraginta stadia a mari (extensa): interdum vero ne decem quidem stadiorum est latitudo. Post Thapsacum amnem est Tripolis Phoenicum, Aradus insula cum portu, regia Tyri cum portu circa octo stadia a litore, et in chersoneso alia urbs Tripolis: quae est Aradi et Tyri

Τύρου καὶ Σιδῶνος· ἐν τῷ αὐτῷ τρεῖς πόλεις καὶ πε-
 ριβόλον ἐκάστη τοῦ τείχους ἴδιον ἔχον· καὶ ὄρος Θεοῦ
 πρὸς ὄψον, Τήρος καὶ λιμὴν, Βηρυτὸς πόλις καὶ λιμὴν,
 Βορινός, Πορφυρέων πόλις, Σιδὼν πόλις καὶ λιμὴν
 c. κλειστός, Ὀρνίθων πόλις Σιδωνίων. Ἀπὸ Λεόντων πό-
 λεως μέχρι Ὀρνίθων πόλεως Τυρίων πόλις Σάραπτα.
 Εἶτα ἄλλη πόλις Τύρος λιμένα ἔχουσα ἐντὸς τείχους.
 Αὕτη δὲ ἡ νῆσος βασιλεία Τυρίου καὶ ἀπέχει στάδια
 d. ἀπὸ θαλάττης γ'. Παλαίτυρος πόλις, καὶ ποταμὸς διὰ
 μέσης ῥεῖ καὶ πόλις τῶν [Ἐκδιππῶν] καὶ ποταμὸς καὶ

ἐκάστη ἔχον. Codd. ἐκάστη ἔχων.

Τήρος. Gron. conl. Τριήρης.

Βορινός. Salm. conl. βορεινός.

Πορφυρέων em. Salm. e Polyb. V, 68. Codd. πορφυρέων.

c. Λεόντων πόλεως em. Voss. Codd. Λεόντων πόλεων.

Σάραπτα em. Voss. (Plin. V, 20, fin.). Codd. Σάρα.

d. Παλαίτυρος em. Voss. Codd. Πάλιν Τύρος.

[Ἐκδιππῶν] cett. Quae addita sunt, debentur Vossio:

Ἐξῆς Βήλος. Codd.: ἔξω πη. — Ἄνδρομέδαν. Codd.:

Ἄνδρον. — Ἀσκάλων. Codd.: λῶν.

et Sidonis: in eodem loco tres urbes et moenia diversa,
 quae unamquamque circumdant: et mons Dei facies, Terus
 cum portu, Berytus urbs cum portu, Borinus. Porphy-
 reon urbs, Sidon urbs cum portu clauso, Avium urbs
 Sidoniorum. A Leonum urbe usque ad Avium urbem
 (regio, ubi) Tyriorum urbs Sarapta. Postea alia urbs
 Tyrus cum portu qui intra moenia continetur. Haec
 vero insula est regia Tyrii (regis): ac distat [a litore]
 stadia tria. Palaetyrus urbs, per quam mediam amnis
 fluit, et urbs [Ecdipporum] et amnis, et urbs Ace.

Ἄκη πόλις. Ἐξῆς Βῆλος, πόλις Τυρίων [Κάρμηλος] ὄρος, ἱερὸν Διὸς, Ἄραδος πόλις Σιδωνίων, [Συκαμίνων πόλις] καὶ ποταμὸς Τυρίων, Δῶρος πόλις Σιδωνίων. Ἐκτε-
 θῆναι φασιν ἐνταῦθα τὴν Ἀνδρομέδην [τῷ κήτει]. Ἀσκα-
 λων πόλις Τυρίων καὶ βασιλείον ἐνταῦθα. - - - - Συ-
 ρίας παρύπλους, κοίλης Συρίας - - - Ἀσκάλωνος στά-
 δια ἀψ' - - || - - ἔθνος Νομάδες ἵππεύοντες - - - - βοσ- e.
 κημάτων, οἰῶν καὶ - - - - καὶ καμήλων. Ἔστι δὲ -
 ἀψ' - - - ἔτι τὰ πολλὰ - - - - τε - - - τὴν Αἴγυπτον - - -
 ἐν αὐτῇ. Κο - - - ἐκ τῆς - - - -

- - - - τὸ δὲ Πηλουσιακόν. Καὶ πάλιν σχίζεται 105.
 δίχα τὸ δὲ Σεβενντικόν, τὸ μὲν εἰς τὸ Μενδήσιον, τὸ ^{Page 43.}
 δὲ εἰς θάλασσαν. Ἀπὸ δὲ τοῦ Μενδησίου εἰς τὸ Φατ-

105. Σεβενντικόν cm. Voss. Codd. Σεβεννητικόν.

Porro Belus, urbs Tyriorum, [Carmelus] mons, fanum Iovis, Aradus urbs Sidoniorum, [Sycaminon urbs] et amnis Tyriorum, Dorus urbs Sidoniorum. Expositam esse ibi perhibent Andromedam [ceto]. Ascalon urbs Tyriorum, ubi regia - - -. Syriae praetervectio, cavae Syriae - - - ad Ascalonem stadia 1700 - - - -. [Arabes] - - gens Nomadum, qui equis vehuntur - - - pecorum, ovium et - - - et camelorum - - - Est vero - - - ha - - etiam multa - - - Aegyptum - - in ea. - - Co - - est ex - - - -. || 105. [Aegyptus] - - - - -. Alterum vero Pelusiacum. Et rursum scinditur bifariam, Sebennyiticum partim in Mendesium, partim in mare. A Mendesio vero in Phatnicum ostium: a Pe-

νικὸν στόμα· ἀπὸ δὲ τοῦ Πηλουσίου εἰς τὸ Τανικὸν
στόμα· τὸ δὲ ἀπὸ Κανώβου μέχρι Σεβεννυτικῆς λίμνης·
καὶ στόμα τὸ Βολβιτικὸν ῥεῖ ἐκ τῆς λίμνης. Ἔστι δὲ
τὰ πολλὰ τὰ παρὰ θάλατταν Αἰγύπτου λίμναι καὶ ἔλη.

- b. Ἔστι δὲ Αἴγυπτος τοιάδε τὴν ἰδέαν ὁμοία πελέκει. Ἔστι
γὰρ κατὰ θάλατταν πλατεῖα, κατὰ δὲ μεσογείαν στενω-
τέρα, κατὰ δὲ Μέμφιν στενωτάτη αὐτῆς. Ἐπειτα δὲ εἰς
μεσογείαν ἀπὸ Μέμφεως ἴοντι πλατυτάτη. Τὸ μέρος
τὸ ἄνωθεν Μέμφιδος Αἰγύπτου ἐστὶ τὸ πλεῖστον ἢ τὸ
c. παρὰ θάλασσαν. Τὸ δὲ Κανωπικὸν στόμα ὀρίζει Ἀσίαν
καὶ Λιβύην. Παράπλους δ' ἐστὶν Ἀίγυπτου ἀπὸ Πη-
λουσίου στόματος στάδια ψπ'. Τῆς δὲ Ἀσίας ὁ περι-
πλους (ἔστι γὰρ περιφερῆς) λογιζομένῳ κατὰ τὸν αὐ-

b. Μέμφιδος Αἰγύπτου. — Codd. Αἰγύπτου Μέμφιδος.

c. στάδια ψπ' em. Voss. Codd. στάδια ψι'.

lusio in Tanicum ostium: a Canobo vero usque ad Se-
bennyticum lacum. Ex hoc lacu fluit ostium Bolbiti-
cum. Pleraque Aegypti, quae ad mare, sunt lacus et pa-
ludes. Ea autem est figura Aegypti ut bipennem refe-
rat. Ad mare enim lata est, in mediterraneis angustior,
ad Memphin vero arctissima. Inde in mediam terram
pergenti a Memphide fit latissima. Ea Aegypti pars,
quae supra Memphin iacet, maxima est, maior ea quae
ad mare. Ostium Canopicum Asiam Libyamque dister-
minat. Praetervectio Aegypti ab ostio Pelusiaco est
stadiorum 780. Asiae vero circumvectio (tortuosa enim
est) eodem modo, ut de Europa scriptum est, suppu-

τὸν τρόπον, ὃν περὶ Εὐρώπης γέγραπται, ἡμερῶν ἐστὶ πζ. Ἐπὶ δὲ τῆς στόματι Κανωπικῶν ἐστὶ νῆσος ἐρήμη, d. ἢ ὄνομα Κάνωπος, καὶ σημειῖά ἐστιν ἐν αὐτῇ τοῦ Μενέλεω τοῦ κυβερνήτου τοῦ ἀπὸ Τροίας, ἢ ὄνομα Κάνωπος, τὸ μνημα. Λέγουσι δὲ οἱ Αἰγύπτιοί τε, καὶ οἱ πρὸςχωροὶ οἱ τοῖς τόποις Πελοῦσιον ἦκειν ἐπὶ τὸ Κάσιον, καὶ Κάνωπον ἦκειν ἐπὶ τῆν νῆσον οὗ τὸ μνημα Page 44. τοῦ κυβερνήτου.

A I B T H.

Ἀρχεται ἡ Λιβύη. Ἀπὸ τοῦ Κανωπικοῦ στόματος 106. τοῦ τοῦ Νείλου Ἀδυρμαχίδαι ἔθνος Λιβύων. Ἐκ Θω-

d. ἦκειν — ἦκειν. — Codd. utrobique ξέειν. Voss. ἐλθεῖν οὗ τὸ em. Voss. — Codd. αὐτό.

tanti est dierum 87. Ad ostium Canopicum est insula deserta, quæ appellatur Canopus: et gubernatorem Menelai, cui nomen Canopus, a Troia eo venisse, indicium est eius ibi sepulcrum. Aiunt autem Aegyptii, eorumque iis in locis accolæ, Pelusium venisse in Casium, Canopum vero in hanc insulam, ubi et monumentum huius gubernatoris exstat.

LIBYA. 106. Incipit Libya. Post Canopicum Nili ostium sunt *Adyrmachidae*, natio Libyca. E Thonide

νίδος δὲ πλοῦς ὡς εἰς Φάρον νῆσον ἔρημον, εὐλίμενον δὲ καὶ ἄνυδρον, στάδια ρν'. Ἐν δὲ Φάρῳ λιμένες πολλοί. Ὑδωρ δὲ ἐκ τῆς Μαρίας λίμνης ὑδρεύονται ἔστι γὰρ πότιμος. Ὁ δὲ ἀνάπλους εἰς τὴν λίμνην βραχὺς ἐκ Φάρου. Ἔστι δὲ καὶ Χερρόνησος, καὶ λιμὴν ἔστι
 b. δὲ τοῦ παράπλου στάδια σ'. Ἀπὸ Χερρόνησον δὲ Πλινθινός ἐστι κόλπος. Τὸ δὲ στίμα ἐστὶ τοῦ Πλινθίνου κόλπου εἰς Λευκὴν ἀκτὴν πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. Τὸ δὲ εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Πλινθίνου κόλπου δις τοσοῦτον. Περιρικεῖται δὲ κύκλω. Ἀπὸ δε Λευκῆς ἀκτῆς εἰς Λαοδαμάντειον λιμένα πλοῦς ἡμισυ ἡμέρας.

106. πλοῦς ὡς em. Gail. Codd. πλουσῶν.

εὐλίμενον — ἄνυδρον em. Voss. — Codd. εὐλίμενος — ἄνυδρος.

b. Πλινθίνος -- Πλινθίνου em. Voss. Codd. Πλιθίει -- Πενθινοῦ.

vero navigatio est ad Pharum, insulam desertam, commodis ornatam portibus et aqua carentem, stadiorum 150. In Pharo autem portus multi. In Mariam vero paludem aquatum eunt: potabilis namque haec est. Navigatio in hanc paludem e Pharo est brevis. Est ibi etiam Chersonesus cum portu: praetervectio eius est stadiorum 200. Chersonesum sequitur sinus Plinthinus. Os vero sinus Plinthini usque ad Album litus patet per navigationem diei noctisque. Ad extremum autem sinus Plinthini recessum duplo maius est spatium. Circumhabitatur vero hic sinus. Ab Albo litore ad portum Laodamantium navigatio diei dimidiati. A portu

Ἐκ τῆς Λαοδαμαντείου λιμένος εἰς Παραϊτόνιον λιμένα πλοῦς ἡμισυ ἡμέρας. Ἔχεται Ἄπις πόλις. Μέχρις οὖν ἐνταῦθα Αἰγύπτιοι ἄρχουσιν.

ΜΑΡΜΑΡΙΔΑΙ. Ἐκ τῆς Ἄπιδος ἔθνος Λι- 107. βύων ἐστὶν οἱ Μαρμαρίδαι, μέχρις εἰς Ἑσπερίδας. Ἐκ τῆς Ἄπιδος ἐπὶ Τυνδαρέους σκοπέλους πλοῦς ἡμέρας. Καὶ ἀπὸ Τυνδαρέων σκοπέλων εἰς Πλύνους λιμένα Ραβ. 45. πλοῦς ἡμέρας. Ἐκ Πλύνων εἰς Πέτραντα μέγαν πλοῦς h. ἡμισυ ἡμέρας. Ἐκ Πέτραντος εἰς Μενέλαον πλοῦς ἡμέρας. Ἐκ Μενελάου εἰς Κυρθάνειον πλοῦς ἡμέρας. Ἐκ τῆς Κυρθανείου Ἀντίπυγος λιμῆν πλοῦς ἡμισυ ἡμέρας. Ἐκ τῆς c. Ἀντίπυγος Πέτρας ὁ μικρὸς λιμῆν πλοῦς ἡμισυ ἡμέρας. Ἐκ τῆς Πέτραντος μικροῦ Χερσόνησοι Ἀλιάδες 107. Τυνδαρέους em. Salm. Codd. Τυνδαρέου.
b. Πέτραντα μέγαν em. Gronov. Codd. Πέτραντα μ'.
c. Χερσόνησοι Ἀλιάδες, cf. annot. §. 48. a Codd. Χερσόνησοι Ἀχίτιδες.

Laodamantio ad portum Paraetonium navigatio diei dimidiati. Excipit hunc Apis urbs. Hucusque patet Aegyptiorum regnum. || 107. Ultra Apin usque ad Hesperides, sunt *Marmaridae*, gens Libyca. Ab Apide vero usque ad saxa Tyndarea navigatio diei. A saxis Tyndareis usque ad Plynos portum navigatio diei. E Plynis ad Petrantem maiorem est diei dimidiati navigatio. A Petrante usque ad Menelaum navigatio diei. E Menelao ad Cyrthanium navigatio diei. A Cyrthanio Antipygus portus dimidiati diei navigatione abest. Post Antipygo Petrantis parvi portus, diei dimidiati navigatio. Post Petrantem parvum Chersonesi Piscatoriae por-

λιμῆν. ταῦτα τῆς Κυρηναίων χώρας ἐστὶ, πλοῦς ἡμέρας. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ Πέτραντος καὶ Χερρόνησου εἰσὶ νῆσοι Ἀθωνία καὶ Πλατεαί. Ἐφορμοὶ δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰσὶν Ἐντεῦθεν ἄρχεται τὸ σίλφιον φέσθαι γῆς. Παράγει δὲ ἀπὸ Χερρόνησου διὰ τῆς μεσογείας μέχρι Ἑσπερίδων [παρὰ γῆν] ἔγγυς στάδια βφ' μάλιστα. Ἀφροδισιάς νῆσος ὑφορμος, Ναύσταθμος λιμῆν. πλοῦς ἀπὸ d. Χερρόνησου ἡμέρας μιᾶς. Ἀπὸ δὲ Ναυστάθμου εἰς λιμένα τὸν Κυρήνης στάδια ρ'. Ἐκ δὲ τοῦ λιμένος εἰς Κυρήνην στάδια π'. Ἔστι δὲ Κυρήνη ἐν μεσογείᾳ. Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ λιμένες πάνορμοι. Καὶ ἄλλαι δὲ καταφυγαὶ ὑπὸ νησιδίῳις καὶ ὑφορμοὶ καὶ ἄκται πολλαὶ

Ἀθωνία em. Voss. e Ptolem. Codd. Λιδωνία.

[παρὰ γῆν] ortum videtur e repetito παράγει.

στάδια βφ' em. Voss. Codd. μφ'.

tus : haec sunt in Cyrenensium regione : navigatio diei. Mediae vero inter Retrantem et Chersonesum sunt insulae Aëdonia et Platacae. Portus habent haec insulae. Ulterius sunt agri, quibus silphium gignitur. A Chersoneso autem [secundum terram] per loca mediterranea usque ad Hesperidas ducit via stadorum plus minus 2500. Aphrodisias insula statio navium, Naustathmus portus; navigatio ad hunc a Chersoneso unius diei. A Naustathmo ad portum Cyrenes stadia 100. A portu vero ad Cyrenem sunt stadia 80. In media enim terra est Cyrene. Portus autem isti commodum omni tempore appulsum praebent. Sunt et alia in parvis insulis refugia et stationes multaeque orae prominen-

ἐν τῇ μεταξύ χώρῃ. Ἐκ δὲ λιμένος τῆς Κυρήνης μέχρι ε.
 λιμένος τοῦ κατὰ Βύρκην στάδια φ'. Ἡ δὲ πόλις ἢ ^{pag. 46.}
 Βαρκαίων ἀπὸ θαλάσσης ἀπέχει στάδια ρ'. Ἐκ δὲ λι-
 μένος τοῦ κατὰ Βύρκην ἐφ' Ἑσπερίδας στάδια χζ'. Ἐκ
 δὲ Κυρήνης εἰσὶ λιμένες, καὶ χωρία ἐστὶν ἐσχισμένα
 μέχρι Ἑσπερίδων· τάδε Φυκοῦς κόλπος. Ἄνω δὲ ἐν- f.
 ταυθὰ ἐστὶν ὁ κόλπος τῶν Ἑσπερίδων. Ἔστι δε τόπος
 βάθος ὀργυιῶν ιή, ἀπύτομος κύκλω, οὐδαμοῦ ἔχων κα-
 τάβασιν. Ἔστι δὲ δύο σταδίων πανταχῇ, οὐκ ἔλαττον
 εὖρος καὶ μῆκος. Οὗτός ἐστι σύσκιος δένδροεσιν ἐμπε-
 πλεγμένοις ἐν ἀλλήλοις, ὡς ὅτι μάλιστα πυκνοτάτοις.
 Τὰ δένδρα ἐστὶ λωτός, μηλέαι παντοδαπαί, ῥοαί, ἄπιυι,

e. Βαρκαίων em. Voss. Codd. Βαρκέων.

λιμένες celt. em. Gail. — Codd. λιμένος καὶ χωρὶς ἐστὶν
 ἐσχισμένα μέχρι Ἑσπερίδων ψάδε.

f. ἄνω em. Gail. Codd. ἄνης.

βάθος. — Codd. ξαθός. Salmas. βαθύς.

ῥοαί em. Salm. Codd. ὕραί.

tes in hac interiecta regione. A portu Cyrenes ad Bar-
 ces portum stadia 50. Barcaeorum autem civitas abest
 a mari stadia 100. A portu Barces ad Hesperides sta-
 dia 620. Post Cyrenen sunt portus et loca sunt dis-
 secta usque ad Hesperides: ibi Phycus sinus. Illic in
 parte superiore est hortus Hesperidum. Est vero locus
 altitudine ulnarum duodeviginti, per totum orbem prae-
 ruptus, nusquam descensum habens. Ubique est sta-
 diorum duorum, neque minor est latitudo nec longitudo.
 Hortus hic opacus est arboribus in se invicem implica-
 tis, quam maxime densis. Arbores sunt lotus, mali

- μιμαίκυλα, συκάμινα, ἄμπελοι, μυρσίνας, δάφνας, κισσος,
 γ. εἰλαίαι, κότινοι, ἀμυγδαλαί, καρύαι. Τῶν δὲ χωρίων ἃ οὐκ
 εἴρηται, ἔστι γὰρ κατὰ τὸν κῆπον Ἰ. Ἀμπελος. Ἰ. Ἀπιος, ἀλ-
 λάσσει στάδια λ'. Χερσόνησος, κῆποι πλείστοι, Ζήνερτις,
 Ταύχειρα, Καυκαλοῦ κόμη, Ἑσπερίδες, πόλις καὶ λι-
 μὴν καὶ ποταμὸς ἐπὶ τῇ πόλει Ἰ. Ἐκχειος. Κατὰ ταῦτα
 τὰ χωρία ἀπὸ Χερσόνησων τῶν Ἰ. Ἀλιάδων, τὰ μὲν
 Κυρηναίων, τὰ δὲ Βαρκαίων ἔστι, μέχρι Ἑσπερίδων.
 108. **ΝΑΣΑΜΩΝΕΣ** καὶ **ΜΑΚΑΙ**. Ἰ. Ἀπὸ δὲ Ἑσπερί-
 δων κόλπος ἔστι μέγας, ᾧ ὄνομα Σύρτις. ὡς δὲ εἰπέη
 ὅτι μάλιστα εἰκάζοντι στάδια π'. Ἰ. Ἔστιν αὐτῇ τὸ πλά-
 μιμαίκυλα, συκάμινα em. Salm. — Codd. μεμήκυλα,
 σύμνα.
 γ. εἴρηται, ἔστι γέ. — Codd. εἴρηται. Ἰ. Ἔστι δὲ.
 Ἰ. Ἀμπελος em. Salm. (Cf. Addenda ad Hecat. fr. 24). Codd.
 Ἰ. ἄμπελος.
 Ἰ. Ἐκχειος codd. — Gail, coni, ἐκχεῖται.
 Ἰ. Ἀλιάδων cf. annot. §. 48. a. Codd. Ἰ. Ἀντίδων.
 Βαρκαίων em. Voss. Codd. Καρκαίων.

omnis generis, puniceae, pyri, arbuti fructus, mora, vi-
 tes, myrti, lauri, hedera, olivae, oleastri, amygdalae,
 iuglandes. Loca vero circa hortum nondum memorata
 haec sunt: Ampelus, Apius, qui abest stadia triginta.
 Chersonesus, horti plurimi, Zenertis, Tauchira, Caucali
 vicus, Hesperides, urbs et portus et amnis prope urbem
 Eccens. Ad haec loca a Chersonesis Piscatoriis illa qui-
 dem Cyrenaeis, haec vero Barcaeis subsunt, usque ad
 Hesperides. || 108. *Nasamones et Macae*. Post Hesper-
 rides est sinus magnus, qui appellatur Syrtis, stadio-
 rum ut quam proxime dicam octoginta. Eius latitudo

τος ἀπὸ Ἑσπερίδων εἰς Νέαν πόλιν τὴν πέραν πλοῦς
 ἡμερῶν τριῶν καὶ νυκτῶν τριῶν. Περιιοκοῦσι δὲ αὐ- Pag. 47.
 τὴν Λιβύων ἔθνος Νασαμῶνες μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ
 ἐπ' ἀριστεροῦ. Τούτων δὲ ἔχονται Λιβύων ἔθνος. . . .

Παρά τὴν Σύρτιν μέχρι τοῦ στόματος τῆς Σύρτιδος b.
 Μακαὶ χειμάζουσιν, ἐπὶ θαλάττῃ τὰ βοσκήματα κλει-
 οντες. Τοῦ δὲ θέρους ὑπεκλείποντων τῶν ὑδάτων ἀπε-
 λαύνουσι τὰ βοσκήματα εἰς μεσογαίαν ἄνω μεθ' ἑαυ-
 τῶν. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν ἔξω τῆς Σύρτιδος ἐστὶ χω- c.
 ρίον καλὸν, καὶ πόλις, ἣ ὄνομα Κίνυψ· ἐστὶ δὲ ἔρημος.
 Ἀπὸ δε Νέας πόλεως ἀπέχει εἰς τὴν Σύρτιν στάδια π'
 πάντη. Ἐπ' αὐτῶν δ' ἐστὶ ποταμὸς Κίνυψ, καὶ νῆσος
 ὑπεστὶ πρὸς τὸν ποταμὸν. Τὸ δὲ βάθος τῆς Σύρτιδος

108. Τούτων em. Gail. Codd. τοῦτον.

ἔθνος Videtur excidisse Ψύλλοι. Cf. Hecat. fr. 303.

c. Ἐπ' αὐτῶν. — Codd. αὐτὸν. Voss. αὐτὴν. Gail. αὐτό.

ab Hesperidibus ad Neapolim, quae in ulteriori littore,
 per trium dierum noctiumque navigationem patet. Ac-
 colunt eam Nasamones, gens Libyca, usque ad intimum
 partis sinistrae recessum. Ultra hunc est Libyrum natio
 [Psylli]. Ad Syrtim vero usque ad os eius Macae
 hiemem agunt greges ad mare includentes. Aestate vero
 deficientibus aquis greges secum ad superiores in medi-
 terranea parte tractus abigunt. Ultra Syrtim vero est
 campus pulcherrimus, et urbs, cui nomen Cinyps: est
 autem deserta. A Neapoli ad Syrtin intervallum est
 undique stadiorum 80. Prope eam vero est Cinyps flu-
 vius et insula subest fluvio. Profunditas autem Syrti-

ἔσω τῶν Ἑσπερίδων πρὸς τοὺς Φιλαίνου βωμοὺς εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου πλοῦς ἡμερῶν γ' καὶ νυκτῶν. Πλάτος δὲ ἐπὶ Κίνυφος ποταμοῦ πρὸς τὰς Λευκάς νήσους πλοῦς ἡμερῶν τεσσάρων καὶ νυκτῶν.

109. **ΛΩΤΟΦΑΓΟΙ.** Τὰ δὲ ἔσω τῆς Σύρτιδος παρικοῦσι Λίβνες Λωτοφάγοι ἔθνος, μέχρι τοῦ στόματος τῆς ἐτέρας Σύρτιδος. Οὗτοι λωτῶ χρῶνται, σίτῃ καὶ ποτῶ. Ἀπὸ δὲ Νεαπόλεως τῆς Καρχηδονίων χώρας Γράφαρα πόλις. Ταύτη παρὰ πλους ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ Νέας πόλεως. Ἀπὸ δὲ Γραφάρων Ἀβρότονον πόλις καὶ λιμὴν.

b. Ταύτης ὁ παρὰ πλους ἡμέρας μιᾶς. Ἀπὸ δὲ Ἀβροτόνου ἡμέρας μιᾶς· κατὰ δὲ ταῦτά ἐστι νῆσος, ἣ ὄνομα Βραχείων μετὰ Λωτοφάγους κατὰ Ταριχείας. ἔστι δὲ ἡ

d. βωμοὺς em. Maussac. Codd. κωμοὺς.

109. Γράφαρα. Hudson. Πάφαρα e Plinii (V, 4.) Gaphris.

b. Βραχείων fortasse Ταριχείων (Mel. II, 7, 7) . . .

κατὰ Ταριχείας em. Voss. Codd. Καταριχείας.

dis intra Hesperides usque ad Philaeni aras in intimum huius sinus recessum est navigationis dierum noctiumque trium. Latitudo vero a Cinyphæ flumine ad Albas insulas per dierum noctiumque quatuor navigationem patet. || 109. Quae sunt extra Syrtim, incolit Libyum *Lotophagorum* natio, usque ad os alterius Syrtidis. Hi loto utuntur pro cibo et potu. Post Neapolin in Carthaginiensium tractu est Graphara urbs. Eo navigatur a Neapoli spatio diei. Post Graphara est Abrotonum civitas cum portu: huius praetervectio diei unius. Ab Abrotono vero diei unius: ibique est insula, cui nomen Brachion post Lotophagos qui circa Tari-

νήσος αὕτη σταδίων ἑ. Πλάτος δὲ μικρῶ ἑλάττωγ.
 Ἄπέχει δὲ ἀπὸ τῆς ἠπειροῦ ὡσεὶ στάδια γ'. ἐν δὲ τῇ
 νήσῳ γίνεται λωτός, ὃν ἐσθίουσιν, καὶ ἕτερος, ἕξ οὗ
 οἶνον ποιοῦσιν. Ὁ δὲ τοῦ λωτοῦ καρπὸς ἐστὶ τῷ μεγέ-
 θει, ὅσον μμιαίκυλον. Ποιοῦσι δὲ καὶ ἔλαιον πολὺ ἐκ
 κοτίνων. Φέρει δὲ καρπὸν ἢ νῆσος πολὺν, πυρρὸς καὶ
 κριθάς. Ἔστι δὲ ἡ νῆσος εὐγείος. Πλοῦς ἀπὸ Ταρι-
 χείων εἰς τὴν νῆσον ἡμέρας μιᾶς. Μετὰ δὲ τὴν νῆσον c.
 ἐστὶ Ἐπιχος πόλις. Ἀπὸ δὲ τῆς νήσου εἰς Ἐπιχον
 πλοῦς ἡμέρας ἡμίσεια. Ἀπὸ δὲ Ἐπιχίδος πλοῦς ἡμέ-
 ρας καὶ νῆσος ἔπεστιν ἐπ' αὐτῇ ἐρήμη. Μετὰ δὲ αὐ- d.
 τὴν Κερκινίτις νῆσος καὶ πόλις, καὶ κατὰ ταύτην Θά-

c. Ἐπιχίδος. Codd. Ἐσχίδων. Gail. conl. Ἐπίχων vel
 Ἐπιχίων.

d. Κερκινίτις em. Voss. (Strab. XVII, 1191. Agathem.
 I, 5). Codd. Ἀνακινίτις.

chias (habitant): est autem insula haec stadiorum 300.
 Latitudine vero paulo minor. Abest a continenti sta-
 dia circiter tria. In hac insula nascitur lotus, quem
 edunt, aliaque eius est species, ex qua vinum conficiunt.
 Loti autem fructus magnitudine similis est fructui arbuti.
 Oleum multum ex oleastris faciunt. Producit autem haec
 insula fructum multum, triticum et hordeum. Estque
 haec insula uberis terrae. Navigatio autem a Tarichiis
 in hanc insulam diei unius. Post insulam hanc est Epi-
 chus urbs. Ab insula ad Epichum navigatio diei dimi-
 diati. Ab Epichide diei navigatio: ibique est insula de-
 serta. Post hanc est Cercinitis insula cum urbe, et

πος. Παράπλους ἀπὸ ταύτης εἰς Θάψον ἡμέρας καὶ ἡμι-
 e. σεως. Ἀπὸ δὲ Θάψου τῆς μικρᾶς καὶ Τριτωνίτης ἐστὶ κόλ-
 πος μέγας εἶσω, ἐν ᾗ ἡ Σύρτις ἐστὶ ἡ μικρὰ Κερκινίτις
 καλουμένη, πολὺ τῆς ἄλλης Σύρτιδος χαλεπωτέρα καὶ
 Fig. 49. δυσπλωτέρα· ἧς τὸ περίμετρον στάδια β. Ἐν ταύτῃ τῇ
 Σύρτιδι ἐνέστηκεν ἡ νῆσος Τρίτωνος καλουμένη, καὶ
 f. ποταμὸς Τρίτων. Καὶ αὐτόθεν ἐστὶν Ἀθηνᾶς Τρι-
 τώνιδος ἱερὸν στόμα δὲ ἔχουσα λίμνη μικρὸν, καὶ ἐν
 τῷ στόματι νῆσος ἔπεστιν καὶ ὅταν ἀνάπτωτις ἦ, ἐνίστε
 ἡ λίμνη οὐκ ἔχειν εἴσπλουν συμφαίνουσα. Ἡ δὲ λίμνη
 αὕτη ἐστὶ μεγάλη, τὸ περίμετρον ἔχουσα ὡς σταδίων

e. Τριτωνίτης em. Voss. Codd. Τριωνίτης.

Κερκινίτις em. Voss. Codd. Καρκινίτης.

f. ἔχουσα. Codd. ἔχων ἡ.

διαν ἀνάπτωτις em. Salmas. Codd δ τῆς ἀνάπτωτος.

ἔχειν εἴσπλουν συμφαίνουσα. — Codd. ἔχων εἴσπλουν συν-
 υφαίνουσα - - Salmas. coni. ἔστι τὸν εἴσπλουν ναυσίαν
 ὑποφαίνουσα.

circa eam est Thapsus. Praetervectio ab hac in Thapsum diei unius et dimidia. A Thapso vero minore intra est Tritonites magnus sinus, in quo est parva Syrtis, Cercinitis appellata, altera Syrti multo saevior navigatuque difficilior; cuius ambitus stadiorum 2000. In hac Syrti est insula Tritonis appellata, et fluvius Triton. Et illic est Minervae Tritoniae fanum; et lacus os exiguum habens, et in ore est insula: atque quando recedit mare, interdum lacus accessum navibus non praebens. Lacus autem hic est magnus, ambitum habens stadiorum circiter mille. Cingit vero eum

χιλίων. Περιέπουσι δὲ αὐτὴν Λίβυες πάντες ἔθνος, g. καὶ πόλις τὸ ὑπέκεινα πρὸς ἡλίου δυσμίας· οὗτοι γὰρ ἅπαντες Λίβυες λέγονται, ξανθοί, ἄπαστοι καὶ κάλλιστοι. Καὶ ἡ χώρα αὕτη ἀρίστη καὶ παμφορρωτάτη, καὶ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς ἐστὶ καὶ μέγιστα καὶ πλεῖστα, καὶ αὐτοὶ πλουσιώτατοι καὶ κάλλιστοι. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν ταύτην Νεάπολις ἐστὶ. Παράπλους δὲ ἀπὸ Ἀδρύμη- h. τος ἐπὶ Νέαν πόλιν ἡμερῶν γ'. Μετὰ δὲ Νέαν πόλιν Ἐρμαία ἄκρα καὶ πόλις. Παράπλους ἀπὸ Νέας πόλεως εἰς Ἐρμαίαν ἡμέρας καὶ ἡμίσεως. Ἀπὸ δε Νέας [πό- i. λεώς] ἐστὶν εἰς ἰσθμὸν στάδια ρη' πεζῇ πρὸς τὴν ἐτέραν θάλασσαν τὴν πρὸς Καρχηδόνα. Ἔστι δὲ ἀκτὴ, δι'

g. Λίβυες em. Voss. Codd. Λίβυοι.

πάντες — ἅπαντες codd. Fortasse Ζυγάντες. Hec. fr. 306 ἄπαστοι codd. Fortasse ἀριστοι.

h. Ἀδρύμητος em. Voss. Codd. Ἀδρύμητος.

ἡμερῶν γ' em. Voss. Codd. ἡμερῶν γ'.

Νέας [πόλεως]. πόλεως addidit Voss. quod deest in codd.

Libyum omnis natio ; et urbs eorum est in ulteriori ripa, versus Solis occasum : omnes enim hi Libyes appellantur, flavi, validi, pulcherrimi. Regio haec optima est, et secunda, gregesque apud eos sunt maximi et plurimi, ipsi ditissimi pulcherrimique. Post hanc Syrtin est Neapolis. Praetervectio vero ab Adrumeto ad Neapolin est dierum trium. Post Neapolin est Hermaeum promontorium et urbs. Praetervectio a Neapoli usque ad Hermaeum est diei unius ac dimidiati. A Neapoli ad isthmum pedestri itinere stadia sunt 180 usque ad alterum mare, quod Carthaginem alluit. Est vero

ἧς ἰσθμός ἐστι. Παράπλους ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦ-
 Ρεγ. 50.θεν εἰς Καρχηδόνα, ἡμισυ ἡμέρας. Ἡ δὲ Καρχηδο-
 νίων χώρα ἐστὶν ἐν κόλπῳ.

110. ΚΑΡΧΗΔΩΝ. Μετὰ δὲ τὸν ἰσθμὸν Καρχηδών ἐστι,
 πόλις Φιάλων, καὶ λιμὴν. Παράπλους ἀπὸ Ἑρμαίας ἡμισυ
 ἡμέρας εἰς Καρχηδόνα. Ἐπεισι δὲ νησία ἐν τῇ Ἑρμαία
 ἄκρα, Ποντία νῆσος, καὶ Κόσυρος. Πλοῦς δὲ ἀπὸ Ἑρ-
 μαίας ἐπὶ Κόσυρον ἡμέρας. Ἀπὸ Ἑρμαίας ἄκρας πρὸς
 ἥλιον ἀνίσχοντα, μικρὸν ἀπὸ Ἑρμαίας εἰς νῆσοι τρεῖς
 μικραὶ κατὰ τοῦτο, ὑπὸ Καρχηδονίων οἰκούμεναι. Με-
 λίτη πόλις καὶ λιμὴν, Γαῦλος πόλις, Λαμπάς· αὕτη
 πύργους ἔχει δύο ἢ τρεῖς. Ἀπὸ δὲ Κοσύρου ἐπὶ Λι-
 βύβαιον ἀκρωτήριον Σικελίας πλοῦς ἡμέρας μιᾶς. Μετὰ

110. Φιάλων codd. Fortasse Φοινίκων. Gail.

litus prominens cum isthmo. Praetervectio a flumine
 ex hoc loco usque ad Carthaginem est diei unius et
 dimidiae. Carthaginensium autem regio est in sinu. ||

110. Post Isthmum est *Carthago*, urbs Phialon cum
 portu. Praetervectio vero ab Hermaeo usque ad Car-
 thaginem est dimidiati diei. Hermaeo promontorio adia-
 cent insulae Pontia et Cosyrus. Navigatio ab Hermaeo
 usque ad Cosyrum est diei. Ultra Hermaeum promon-
 torium, paululum versus solem orientem, tres ei adia-
 cent insulae exiguae, a Carthaginensibus habitatae;
 Melita urbs cum portu, Gaulus urbs, Lampas, in hac
 turre duae vel tres. A Cosyro vero ad Lilybaeum pro-
 montorium Siciliae, navigatio diei unius, Post Cartha-

Καρχηδόνα Ἰτύκη πόλις καὶ λιμὴν. Παράπλους δὲ ἀπὸ
 Καρχηδόνος εἰς Ἰτύκην μιᾶς ἡμέρας. Ἀπὸ Ἰτύκης εἰς
 Ἴππου ἄκραν, Ἴππου πόλις, καὶ λιμὴν ἐπ' αὐτῇ ἐστὶ,
 καὶ νῆσοι ἐν τῇ λιμνῇ, καὶ περὶ τὴν λιμνὴν πόλεις ἐν
 ταῖς νήσοις αἰδε· Φέγισ πόλις, καὶ ἄπαντίον αὐτῆς νῆ-
 σοι Ναξικαὶ πολλαὶ, Πιθηκοῦσαι καὶ λιμὴν. Κατ' δ.
 ἐναντίον αὐτῶν καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῇ νησῷ Εὐ-
 βοια, Θάψα καὶ πόλις καὶ λιμὴν, Καύκακις πόλις καὶ
 λιμὴν, Σίδα πόλις, Ἰουλίου ἄκρα πόλις καὶ λιμὴν, Ἑβδο- Pag. 51.
 μος πόλις καὶ λιμὴν, Ἀκίον νῆσος, πόλις καὶ λιμὴν
 ἔπεισι. Ψαμαθὸς νῆσος, πόλις καὶ λιμὴν καὶ κόλπος. e.
 Ἐν δὲ τῷ κόλπῳ Βαρτάς νῆσος καὶ λιμὴν, Χάλκα
 πόλις ἐν τῷ ποταμῷ, Ἀρύλων πόλις, Μῆς πόλις καὶ
 λιμὴν, Σίγον πόλις ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ πρὸ τοῦ ποτα-

ginem Utica urbs cum portu. Praeternavigatio a Car-
 thagine Uticam diei unius. Ab Utica ad Equi pro-
 montorium Equi urbs, et palus ad eam est, insulae-
 que in ea, et urbes circa paludem in insulis hae sunt:
 Psegas urbs, ex adverso eius multae insulae Naxicae,
 Pithecusae cum portu. Ex adverso earum est insula,
 in qua est Euboea civitas, Thapsa cum urbe et portu,
 Caucacis urbs cum portu. Sida urbs, Iulium promonto-
 rium, urbs et portus, Hebdomus urbs cum portu, Acium
 insula, in qua urbs et portus, Psamathus insula, urbs,
 portus, et sinus. In hoc sinu est Bartas insula cum
 portu, Chalca urbs in fluvio, Arylon urbs, Mes urbs
 cum portu, Sigum urbs in fluvio, cui obiacet insula

μοῦ νῆσος Ἄκρα, πόλις Μεταγώνιον καὶ λιμὴν, Ἄκρος ἡ πόλις, καὶ ὁ κόλπος ἐν αὐτῇ, ἔρημος νῆσος Δρίναυπα ὄνομα, Ἡρακλεία στήλη, ἐν Λιβύῃ ἄκρα, Ἀπανιλύη πόλις ἐν ποταμῷ καὶ ἀντίον αὐτῆς τὰ Γάδειρα νῆσος. Ἀπὸ Καρχηδόνος ταύτῃ ἐστὶν ἔφ' Ἡρακλέους στήλας τοῦ καλλίστου πλοῦ παράπλους ἡμερῶν ἑπτὰ καὶ νυκτῶν ἑπτὰ. Γάδειρά εἰσιν νῆσοι αὗται πρὸς τῇ Εὐρώπῃ. Τούτων ἡ ἑτέρα πόλιν ἔχει, καὶ Ἡράκλειαι στήλαι κατὰ ταύτας ἡ μὲν ἐν τῇ Λιβύῃ ταπεινὴ ἡ δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὑψηλὴ. Αὗται δὲ εἰσιν ἄκραι καταντικρὺ ἀλλήλων.

g. διέχουσι δὲ αὗται ἀπ' ἀλλήλων πλοῦν ἡμέρας. Παράπλους Λιβύης ἀπ' Αἰγύπτου τοῦ Κανώβου στόματος

e. Μεταγώνιον καὶ λιμὴν scripsit Gronov. Cf. Hec. fr. 324. Codd. Με.... λιμὴν.

Aera, urbs Metagonium cum portu. Acrus urbs, in qua est sinus, deserta insula quae appellatur Drinaupa, Herculea columna, Libyae promontorium, Apanilya urbs in fluvio. Ex adverso huius sunt Gades insulae. A Carthagine hucusque ad columnas Herculeas quam prosperrime praetervehuntur diebus et noctibus septem. Gades vero hae insulae ad Europam pertinent. Harum una urbem habet. In his quoque sunt columnae Herculeae: ea quidem, quae in Libya, humilis: Europaea vero excelsa est. Ex adverso sibi positi sunt hi montes: distantque inter se diei navigatione. Praetervectio Libyae ab ostio Canobi, quod in Aegypto, usque ad

μέχρι Ἡρακλείων στηλῶν, τιθεμένου τοῦ λογισμοῦ κατὰ ταυτὰ, ἄπερ ἐν Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ γέγραπται, κατὰ τοὺς κόλπους κύκλῳ περιπλέοντι ἡμερῶν οὐδ'. "Ὅσα γέγραπται πολίσματα ἢ ἐμπόρια ἐν τῇ Λιβύῃ ἀπὸ τῆς Σύρτιδος τῆς παρ' Ἑσπερίδας μέχρι Ἡρακλείων στηλῶν ἐν Λιβύῃ, πάντα ἐστὶ Καρχηδονίων. Pag. 52.

Μετὰ δὲ Ἡρακλείας στήλας εἰς τὸ ἔξω πλέοντι, 111. ἔχοντι τὴν Λιβύην ἐν ἀριστερᾷ κόλπος ἐστὶ μέγας, μέχρι Ἑρμαίας ἄκρας. "Ἔστι γὰρ καὶ ἐνταῦθα Ἑρμαία ἄκρη. Κατὰ δὲ μέσον τὸν κόλπον κεῖται Ποντίον τόπος καὶ πόλις. Περὶ δὲ τὴν πόλιν λίμνη κεῖται μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λίμνῃ ταύτῃ κεῖνται νῆσοι κολλαί. Περὶ δὲ τὴν λίμνην πέφυκε κάλαμος, καὶ κύπειρος, καὶ φλεῶς

g. ταυτὰ em. Gronov. Codd. ταῦτα.

ἄπερ ἐν Ἀσίᾳ. Codd. ἐν περσείᾳ. Voss. τὰ περὶ Ἀσίας.

Gronov. ὡςπερ Ἀσία. Gail. ὡςπερ ἐν Ἀσίᾳ.

111. b. κύπειρος cett. em. Salmas. Codd. κύπρος καὶ φλοιὸν καὶ ὄρυνον.

Herculeas columnas, eo modo si numeres, quo supra in Asia et Europa scriptum est, circumnaviganti sinus est dierum 75¹/₄. Omnia vero oppida et emporia ante memorata in Libya, a Syrti quae ad Hesperidas, usque ad columnas Herculeas quae in Libya, sunt Carthaginensium. || 111. Post Herculeas columnas extra navigantibus, Libyamque in sinistra relinquentibus, occurrit sinus magnus usque ad promontorium Hermaeum. Est enim etiam ibi promontorium Hermaeum. At medio in sinu est Pontium locus et urbs. Circa urbem vero est lacus magnus, insulaeque in eo sunt complures. Circa lacum

καὶ Θρονόν. αἱ δὲ ὄρνιθες αἱ Μελεαγρίδες ἐνταῦθά
 εἰσιν, ἄλλου δὲ οὐδαμοῦ, ἂν μὴ ἐντεῦθεν ἐξαχθῶσιν.
 Τῇ δὲ λίμνῃ ταύτῃ ὄνομα Κηφησίας, τῷ δὲ κολπῷ Κω-
 τῆς. Ἔστι δὲ Ἡρακλείων στηλιῶν καὶ Ἐρμαιίας ἄκρας
 c. ἐν τῷ μεταξύ. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐρμαιίας ἄκρας ἔρματα
 τέταται μεγάλα, ἀπὸ δὲ τῆς Αἰβύης ἐπὶ τὴν Εὐρώπην,
 οὐχ ὑπερέχοντα τῆς Θαλάττης. Ἐπικλύζει δὲ ἐπ' αὐτὰ
 ἐνιαχῆ. Τέταται δὲ τὸ ἔρμα ἐπὶ ἑτέραν ἄκραν τῆς
 Εὐρώπης τὸ καταντικρὺ. Τῇ δὲ ἄκρα ταύτῃ ὄνομα
 d. Ἰερὸν ἀκρωτήριον. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐρμαιίας ἄκρας ποτα-
 μὸς ἐστὶν Ἄνιδος. Ἐξίησι δὲ οὗτος εἰς λίμνην μεγάλην.
 Pag. 53. Μετὰ δὲ Ἄνιδον εἰτά ἐστὶν ἄλλος ποταμὸς μέγας Αἰξός,

αἱ Μελεαγρίδες. — Codd. λιμελελιφίδες. Salm. Μελεα-
 γρίδες.

ἐξαχθῶσιν em. Salmas. Codd. ἐξαχέωσιν.

d. Ἄνιδον εἰτα. Codd. Ἄνιδεῖυτα.

nascitur arundo, cyperus, stoebe et iuncus. Meleagri-
 des aves ibi degunt, alibi vero nusquam nisi inde ex-
 portatae. Paludi vero huic nomen Cephesis, sinui vero
 Cotes. Est autem in medio columnarum Herculis et
 Hermaei promontorii. Ultra promontorium Hermaeum
 magna extenduntur scopulorum scamna a Libya usque
 in Europam, nusquam exstantia ex fluctibus, et aestus
 iis efficitur in nonnullis locis. Tenditur hoc scamnum
 ad aliud Europae promontorium illi adversum. Voca-
 tur autem id promontorium sacrum. Post Hermaeum
 promontorium est amnis Anidus. Effluit autem hic in
 lacum magnum. Post Anidum porro est alius fluvius

καὶ πόλις Λιβύων ἐστὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ λιμῆν. Μετὰ δὲ Λίξον Κράβις ποταμὸς καὶ λιμῆν, καὶ πόλις Φοινίκων Θυμιατηρία ὄνομα. Ἀπὸ Θυμιατηρίας εἰς Σολόεσαν ἄκραν, ἣ ἀνέχει μάλιστα εἰς τὸν πόντον. Τῆς ε. δὲ Λιβύης πᾶσα αὕτη ἡ χώρα ὀνομαστοτάτη καὶ ἱεροτάτη. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς ἄκρας ἔπεστι βωμὸς μέγας, Ποιῆς, Ποσειδῶνος. Ἐν δὲ τῷ βωμῷ εἰσὶ γεγραμμένοι ἀνδριάντες, λέοντες, δελφίνες· Δαίδαλον δὲ φασὶ ποιῆσαι. Ἀπὸ δὲ Σολόεντος ἄκρας ποταμὸς f. ἐστίν, ἧ ὄνομα Ξιῶν. Περὶ τοῦτον τὸν ποταμὸν περιουκοῦσιν Αἰθίοπες ἱεροί. Κατὰ δὲ ταῦτα νησὸς ἐστίν, ἧ ὄνομα Κέρνη. Παράπλους δὲ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν ἐπὶ Ἐρμαίαν ἄκραν ἡμερῶν δύο. Ἀπὸ δὲ Ἐρ-

Θυμιατηρία em. Voss. e Steph. B. Codd. Θυμιατηρίας.

Θυμιατηρίας em. Voss. Codd. Θυμιατηρίας.

magnus Lixus, et Phoenicum urbs Lixus, aliaque ultra fluvium est urbs cum portu. Post Lixum Crabis fluvius cum portu, et urbs Phoenicum quae Thymiateria appellatur. A Thymiateria Soloentum promontorium occurrit, quod maxime in mare prominet. Libyae autem haec regio tota est celeberrima et sacerrima. In summo promontorio est ara magna, Vindictae et Neptuno consecrata. In ara autem expressae sunt imagines, leones, delphines: a Daedalo ea confecta esse aiunt. Post Soloentem promontorium est fluvius qui appellatur Xion. Hunc fluvium circumhabitant Aethiopes sacri. Circa haec est insula, Cerne appellata. Praetervectio vero a columnis Herculeis usque ad Hermaeum promontorium

μυίας ἄκρας εἰς Σολόεντα ἄκραν παράπλους ἡμερῶν
 τριῶν. Ἀπὸ δε Σολόεντος εἰς Κέρνην παράπλους ἡμε-
 ρῶν ἑπτὰ. Σύμπας δὲ ὁ παράπλους οὗτός ἐστι ἀπὸ
 Ἡρακλείων στηλῶν εἰς Κέρνην νῆσον ἡμερῶν δεκαδύο.

- g. Τῆς Κέρνης δὲ νήσου τὰ ἐπέκεινα οὐκ ἔτι ἐστὶ πλωτὰ
 Pag. 54. διὰ βραχύτητα θαλάττης, καὶ πηλὸν, καὶ φύκος. Ἔστι
 δὲ τὸ φύκος τῆς δοχμῆς τὸ πλάτος, καὶ ἄνωθεν ὄξυ,
 h. ὥστε κεντεῖν. Οἱ δὲ ἔμποροὶ εἰσι μὲν Φοίνικες. Ἐπὰν
 καὶ ἀφίκωνται εἰς τὴν νῆσον τὴν Κέρνην, τοὺς μὲν
 γαύλους ἐφορμίζουσιν, ἐν τῇ Κέρνῃ σκηνὰς ποιησάμενοι
 αὐτοῖς· τὸν δὲ φόρτον ἐξελόμενοι αὐτοὶ διακομίζουσι ἐν
 i. μικροῖς πλοίοις εἰς τὴν ἤπειρον. Εἰσὶ δὲ οὗτοι Αἰθίο-

h. γαύλους em. Salmas. Codd. ταύδους.

ἐφορμίζουσιν em. Grouon. Codd. ἐσθ' ὄρμίζουσι. Salm.
 καθορμίζουσιν.

est dierum duorum. Ab Hermaeo promontorio ad So-
 loentem promontorium est praetervectio dierum trium.
 A Soloente vero ad Cernen praetervectio dierum septem.
 Omnis autem praetervectio ab Herculeis columnis ad
 Cernen insulam est dierum duodecim. Quae sunt ultra
 Cernen insulam, non amplius navigabilia sunt propter
 brevitatem maris, et coenum, et algam. Est vero haec
 alga palmi latitudine, superne in acutum desinens, adeo
 ut pungat. Institores autem sunt Phoenices. Hi cum
 venerint in insulam Cernen, gaulos suos eo appellant
 et ibi tentoria figunt: onus vero desumptum ipsi minori-
 bus navigiis in continentem portant. Ii autem, cum
 quibus negotiantur, sunt Aethiopes. Vendunt vero mu-

πες, πρὸς οὓς διαίθονται. Πωλοῦσι δὲ πρὸς δέρματα
 ἐλάφων, καὶ λεόντων, καὶ παρδαλέων, καὶ δέρματα
 ἐλεφάντων μετ' ὀδόντων, καὶ τῶν ἡμερῶν βοσκημάτων.
 Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται κοσμοστίκτοις, καὶ ἐκπώμασι τοῦ
 ἐλεφαντος φιάλαις· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν χρῶνται κο-
 σμῷ ψελίοις τοῦ ἐλεφαντος· χρῶνται δὲ καὶ πρὸς τοὺς
 ἵππους ἐλεφαντίνῳ κόσμῳ. Ἐἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ Αἰθίοπες **k.**
 μέγιστοι ἀνθρώπων πάντων, ὧν ἡμεῖς ἴσμεν, μείζους
 ἢ τετραπήχεις. Εἰσὶ δὲ τινες αὐτῶν καὶ πενταπήχεις,
 καὶ πωγωνοφόροι εἰσὶ, καὶ κομηταί, καὶ κάλλιστοι πάν-
 των ἀνθρώπων οὗτοί εἰσι. καὶ βασιλεύει αὐτῶν οὗτος,
 ὃς ἂν ἦ μέγιστος. Εἰσὶ καὶ ἱππηλάται, καὶ ἀκοντισταί,
 καὶ τοξόται, καὶ χρῶνται τοῖς βέλεσιν πεπυρακτωμέ-

i. μετ' ὀδόντων em. Voss. Codd. καὶ ὀδόντων. Reines.
 καὶ ὀδόντας.

k. μέγιστοι em. Voss. Codd. μεστοί.

tando sua pellibus cervorum et leonum et pardalium,
 pellibus insuper elephantum cum dentibus et cicurum
 gregum. Aethiopes utuntur vestibus variegatis eburneis-
 que phialis pro poculis: mulieres pro ornatu utuntur
 armillis eburneis. Etiam equos suos ebore ornant. Sunt
 autem hi Aethiopes omnium hominum nobis cognitorum
 maximi, maiores quam quatuor cubitorum. Quidam
 etiam inter eos sunt quinque cubitorum, et sunt bar-
 bati et comati, omnium hominum pulcherrimi: ac regit
 ipsos, quicumque apud eos est maximus. Sunt optimi
 equites, iaculatores et sagittarii, et iaculis utuntur igni-
 tis. Phoenicum vero institores portant ipsis unguenti

1. νοις. Οἱ δὲ Φοῖνικες ἔμποροι εἰσάγουσιν αὐτοῖς μύρον λίθον Αἴγυπτίαν, ἄπρους ἔξαρμάτους, κέραμον Ἄττικὸν καὶ χοῦς. Τὰ πλάσματά ἐστιν ὄνια ἐν τοῖς Χουσί τῃ ἑορτῇ. Εἰσὶ δὲ οἱ Αἰθίοπες οὗτοι κρεοφάγοι, γαλακτοπίαται, οἶνον δὲ ποιοῦσι πολὺν ἀπὸ ἀμπέλων· τὸν δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Φοῖνικες ἄγουσιν. Ἔστι δὲ αὐτοῖς καὶ πόλις μεγάλη, πρὸς ἣν οἱ Φοῖνικες εἰσπλέουσιν οἱ ἔμποροι. Λέγουσι δὲ τινες τούτους τοὺς Αἰθίοπας παρῆκειν συνεχῶς οἰκοῦντας ἐντεῦθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἶναι ταύτην θάλατταν συνεχῆ· ἀκτὴν δὲ εἶναι τὴν Αἰβύην.

110. ΔΙΑΦΡΑΓΜΑ διὰ τῆς θαλάττης τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπεικῶς εὐθὺ κατ' ὀρθόν.

- a. Ἄρχεται δὲ τὸ διάφραγμα ἀπὸ Εὐρείου τοῦ κατὰ
1. γαλακτοπίαται em. Voss. Codd. γαλακτοπίαται.

Aegyptii lapidem, apros castratos, tegulas Atticas et vasa et congios. Fictilia vasa in Congiorum festo venduntur. Edunt vero hi Aethiopes carnem, et lac potant; vinum vero e vineis multum conficiunt: hoc praeterea a Phoenicibus eo defertur. Habent etiam civitatem magnam, ad quam Phoenicum mercatores navigant. Inquiunt nonnulli, istos Aethiopes continenter habitantes pertingere inde usque ad Aegyptum, et id mare esse contiguum: Libyam vero esse peninsulam.

112. Diaphragma per mare Europaeum in Asiam recte propemodum, lineaque directa. Incipit vero dia-

Χαλκίδα· καί ἐστιν ἐπὶ Γεραιστὸν στάδια ρ' κοινῇ. Ἀπὸ
 Γεραιστοῦ ἐπὶ Παιώνιον τῆς Ἄνδρου στάδια π'. Ἀπὸ
 τῆς Ἄνδρου ἐπὶ τὸν αὐλῶνα στάδια σπ'. Τοῦ αὐλῶ-
 νος διάπλους εἰς Τῆγον στάδια ιβ'. Αὐτῆς δὲ τῆς νῆ-
 σου ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριον τὸ κατὰ Ῥηναίας στάδια ρν'.
 Τοῦ δὲ διάπλου εἰς Ῥηναίαν στάδια μ'. Αὐτῆς δὲ h.
 Ῥηναίας καὶ τοῦ διάπλου εἰς Μύκονον στάδια μ'. Ἀπὸ
 δὲ Μύκονου διάπλους ἐπὶ τοὺς Μελαντίους σκοπέλους
 προαρσιτιδίου μικρῶ ἐλάττων στάδιων μ'. Ἀπὸ δὲ Με-
 λαντίων σκοπέλων πλοῦς εἰς Ἴκαρον προαρσιτίδιος. Αὐ-
 τῆς δὲ τῆς Ἰκάρου στάδια τ' ἐστὶ μῆκος. Ἀπὸ Ἰκά· c.

112. a. Τῆγον em. Salmas. Codd. Τεῖνον.

Ῥηναίας. Codd. Ῥηναίαν.

b. Μύκονον — Μυκόνου em. Voss. Codd. Μύζιον
 — Μυκίνου.

ἐπὶ em. Voss. Codd. ἐπὶ.

phragma ab Euripo, qui ad Chalcidem est: unde ad
 Geraestum stadia sunt quasi septem. A Geraesto ad
 Paeonium Andri stadia octoginta. Ab Andro vero us-
 que ad fretum stadia 280. A freto traiectus in Tenum
 stadiorum duodecim. Ipsiis vero insulae usque ad pro-
 montorium Rhenaetae oppositum longitudo stadiorum
 150: traiectus vero in Rhenaetam stadiorum quadraginta.
 Ipsiis vero Rhenaetae et traiectus in Myconum stadia
 quadraginta. A Mycono traiectus est ad Melantios sco-
 pulos paulo minor antemeridiano, stadiis circiter qua-
 draginta. A Melantiis scopulis navigatio in Icarum an-
 temeridiana. Ipsiis Icarum longitudo est stadiorum 300.

- Fig. 56. φον πλοῦς εἰς Σάμον προαρσιτίδιος. Αὐτῆς δὲ Σάμου στάδια σ'. Ἐκ Σάμου εἰς Μυκάλην τοῦ διάπλου στάδια ζ' τὸ πᾶν. Ἐὰν ἐκ Σάμου πλέωσι πρὸ ἀρίστου 'στάδια β' τὸ μὴ προσλογιζομένῳ τοῦ πλοῦς
- d. Ἐτερον διάφραγμα ὀρθὸν κατ' εὐθὺν ἕως Κυθήρων στάδια λ'. Αὐτῶν δὲ Κυθήρων μῆκος στάδια ρ'. Εἰς Αἰγιλίαν πλοῦς προαρσιτίδιος
- e. Κρήτης αὐτῆς μῆκος, στάδια βφ'. Ἀπὸ Κρήτης εἰς Κάρπαθον στάδια [ρ']. Αὐτῆς Καρπάθου μῆκος στάδια ρ'. Εἰς Ῥόδον ἀπὸ Καρπάθου πλοῦς στάδια ρ' Αὐτῆς Ῥόδου μῆκος στάδια χ'. Ἀπὸ Ῥόδου εἰς τὴν

c. πρὸ ἀρίστου em. Salmas. Codd. προαρίστου.

d. Κυθήρων — Κυθήρων — Αἰγιλίαν em. Voss. Codd. Καθήρων — Καθήρων — Αἰγιαν.

προαρσιτίδιος Videtur excidisse: Ἀπὸ Αἰγίλιας εἰς Κρήτην πλοῦς προαρσιτίδιος.

e. [ρ'] Codd. Restituendum videtur σ'.

ρ' . . . Restituendum videtur ρμ'.

Ab Icaro navigatio in Samum est antemeridiana. Sami longitudo stadiorum ducentorum. E Samo in Mycalen traiectus stadiorum omnino est septem. Si ante meridiem e Samo navigent per stadia duo ratione non habita aliud diaphragma rectum usque ad Cytheram stadia triginta. Cytherae vero longitudo stadiorum centum. Ad Aegiliam navigatio antemeridiana Cretae ipsius longitudo est stadiorum 2500. A Creta in Carpathum stadia [quadraginta]. Ipsius Carpathi longitudo stadiorum centum. A Carpatho usque ad Rhodum stadiorum centum [et quadra-

Ἀσίαν στάδια ρ'. Ἔστι τοῦ διάπλου τὸ διάφραγμα
στάδια ,δυό.

ΜΕΓΕΘΗ ΝΗΣΩΝ. Μείστη Σαρδώ· δευτέρα
Σικελία· τρίτη Κρήτη· τετάρτη Κύπρος· πέμπτη Εὐ-
βοία· ἕκτη Κύρνος· ἑβδόμη Λέσβος· ὄγδοη Ῥόδος·
ἐνάτη Χίος· δεκάτη Σάμος· ἑνδεκάτη Κόρκυρα· δωδε-
κάτη Κάσος· τρισκαδεκάτη Κεφαληνία· τεσσαρεσκαδε-
κάτη Νάξος· πεντεκαδεκάτη Λήμνος· ὀκτωκαδεκάτη
Αἴγινα· ἑννεακαδεκάτη Ἴμβρος· εἰκοσὴ Θάσος.

c. ,δυό. — Codd. δύο.

ginta] navigatio. Ipsius Rhodi longitudo stadiorum 600.
A Rhodo in Asiam stadia centum. Est vero huius
traiectus diaphragma stadiorum 4470. || 113. *Magnitu-
dines insularum.* Maxima est Sardinia, deinde Sicilia,
tertia Creta, quarta Cyprus, quinta Euboea, sexta Cor-
sica, septima Lesbus, octava Rhodus, nona Chios,
decima Samus, undecima Corcyra, duodecima Casus,
decima tertia Cephalenia, decima quarta Naxus, decima
quinta Lemnus, decima octava Aegina, decima nona
Imbrus, vigesima Thasus.

DE AETATE SCYLACIS.

Veterum scriptorum de Scylace testimonia.

1. Anonymi *vita Scylacis*. Σκύλαξ ὁ Καρνανθεὺς ἀρχαιότατος μὲν ἐστὶν ἀνὴρ· τῶν δὲ πλείστων ἔτι μερῶν τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης καὶ τῆς ἔνδον Ἑρακλειῶν στηλῶν θαλάσσης πέρα τῶν πολλῶν ἀγνοουμένων περίπλους τῆς οἰκουμένης ἀναγρῆσαι προεβλετο. Τὰ μὲν γὰρ τῆς ἐώας Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν δῆλα τοῖς ἀνθρώποις πάντα κατέστησε· τὰ δὲ τῶν ἐσπερίων ἔθνων ἢ Ῥωμαίων ἀνδρεία πολέμῳ τούτων κρατήσασα. Τῆς μὲν οὖν ἀκριβοῦς γνώσεως τῶν τόπων ἀπάντων διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας οὐκ ἴσχυσεν ἐφικέσθαι. Μέρη δὲ πλεῖστα καλῶς καὶ ἀκολούθως περιέπλευσεν ὥσπερ τὸν Ἴόνιον ἤτοι Ἀδριανὸν κόλπον, καὶ προσέθιγε τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Πελοπόννησον πᾶσαν μετὰ τῶν ἐνοικούντων ἔθνων· ἔτι μὲν ἕτερα μέρη τῆς θαλάσσης καὶ τῶν προσοικούντων αὐτῇ σαφῶς παραστήσας. Δοκεῖ δὲ πως καὶ αὐτὸς τῆς ἀγνοίας τῶν πλείστων τόπων τὴν βραχυλογίαν ὥσπερ ἀπολογίαν τινὰ πεποιῆσθαι, δι' ὀλίγων σφόδρα χωρίων τὰ πλεῖστα τοὺς ἐντυγχάνοντας ἢ ἅμα ζητεῖν τινὶ εἰδέναι βουλόμενος. Τῆς δὲ ἀρχαιότητος τοῦ ἀνδρὸς ἐναργὲς γνώρισμα τὸ μήτε Ἀλέξανδρον εἰδέναι τῶν Μακεδόνων βασιλεῖα μήτε τὸν ὀλίγον ἔμπροσθεν ἐκείνου τοῦ χρόνου. ὥστε οὐκ

ἂν τις ἀμάρτοι θανάτου ἀξίον ἡγούμενος τὸν ἄνδρα τῶν πλείστων ἐφικέσθαι δυνηθέντα. Αἴλιος Διονύσιος ἐν τῷ περὶ Ἀλεξανδρείας βιβλίῳ πρώτῳ φησὶν, ὅτι Δαρεῖω προσεφώνησε Σκύλαξ τὸ φρόντισμα.

2. Suidae vita Scylacis. Σκύλαξ Καρνανδεὺς (πόλις δὲ ἐστὶ τῆς Καρίας πλησίον Ἀλικαρνασσῶ τὰ Καρυνάνδα) μαθηματικὸς καὶ μουσικὸς. Ἐγραψε περίπλου τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν Ἡρακλέος στηλῶν τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλείδην τὸν Μυλασσῶν βασιλέα γῆς περιόδου ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.

3. Strab. XIV, 972 : Μύνδος, καὶ μετὰ ταύτην Βαργυλία, καὶ αὕτη πόλις· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Καρυνάνδα λίμνη καὶ νῆσος ὁμώνυμος ταύτῃ, ἣν ὄκουν Καρνανδεῖς· ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγραφεύς.

4. Stephan. Byz. Καρυνάνδα : Καρυνάνδα πόλις καὶ λίμνη ὁμώνυμος πλησίον Μύνδου καὶ Κῶ· Ἐκαταῶς Καρυνάνταν αὐτὴν φησι. Τὸ ἐθνικὸν Καρνανδεύς· ὡς Ἀλαβανδεύς. Ἐντεῦθεν ἦν Σκύλαξ ὁ παλαιὸς λογογράφος.

5. Marcian. Heracl. epit. Artemid. et Menippi p. 63. (Hudson) : Οἱ μὲν μερῶν τινῶν, οἱ δὲ τῆς ἐντὸς πάσης θαλάσσης, οἱ δὲ τῆς ἐκτὸς περίπλου ἀναγράψαντες· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Σκύλαξ ὁ Καρνανδεὺς καὶ Βοιθαῖος· οὗτοι δὲ ἐκάτεροι διὰ τῶν ἡμερησίων μηκῶν, οὐ διὰ τῶν σταδίων τὰ διαστήματα τῆς θαλάσσης ἐδήλωσαν. Eiusdem libri meminerunt Strabo lib. XIII (cf. annot. ad §. 93), scholiastes Apollonii IV, 1215, I, 1177 (cf. ann. §. 23 et 92).

6. Rufi Festi Avieni Ora marit. 40 sqq.: Multa rerum iunximus Ex plurimorum sumpta commentariis. Hecataeus istic quippe erat Milesius, Hellanicusque Lesbios, Phileas quoque Atheniensis, Caryandaeus Scylax, Pausimachus ille, prisca quem genuit Samos; Quin et Damastes nobili natus Sige!

7. Ibid. v. 370 sqq. Sed ad Columnas quidquid interfunditur Undae aestuantis, stadia septem vix ait Damastes esse. Caryandaeus Scylax Tantum patere quantum aestus Bospori est. — Hoc nusquam dixit Scylax.

8. Constantin. Porphyrogenn. Them. Armen. p. 7: de Armenia: Οὔτε γὰρ Σιράβων ὁ Γεωγράφος τῆς τοιαύτης ὀνομασίας ἐμνήσθη, καίτοι Καππαδόκης ὢν τὸ γένος ἐξ Ἀμασειάς τῆς πόλεως· οὔτε Μένιππος ὁ τοὺς σταδισμοὺς τῆς ὅλης οἰκούμενης ἀπογραψάμενος· οὔτε μὴν Σκύλαξ ὁ Καρυανδήρος· οὔτε ἄλλος τις τῶς ἱστορίαν γεγραφόταν.

9. De Periplo Indiae Aristot. Polit. VII, 14: Ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὖν ῥάδιον λαβεῖν. οὐδέ ἐστιν, ὡς περ „ἐν Ἰνδοῖς“ φησὶ Σκύλαξ „εἶναι τοὺς βασιλεῖς τοσοῦτον „διαφέροντας τῶν ἀρχομένων, φανερόν ὅτι διὰ πολλὰς „αἰτίας ἀναγκαῖον πάντας ὁμοίως κοινωνεῖν τοῦ κατὰ „μέρος ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι.“

10. Harpocrat. Ἐπὶ ὁ γῆς οἰκοῦντες. Λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῇ περίπλῳ λεγομένους „Τρωγλοδύτας“ καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν τρίτῳ καταλόγου Κατουδαίους ὀνομαζομένους. Ἀντιφῶν ἐν τῇ περὶ ὁμοιοῖας. Idem Suidas sub eodem nomine.

11. Philostrat. vit. Apollon. Tyan. III, 14: „Σκιάποδας“ δὲ ἀνθρώπους ἢ „Μακροκεφάλους“ ἢ ὅποσα Σκύλακος συγγραφαὶ περὶ τούτων ἄδουσιν οὔτε ἄλλοσὲ ποι βιοτεύειν τῆς γῆς οὔτε μὴν ἐν Ἰνδοῖς.

12. Ioann. Tzetz. Chil. VII, 144: Καρυανδέως Σκύλακος ὑπάρχει τι βιβλίον „Περὶ τὴν Ἰνδικὴν γράφον ἀνθρώπους πεφικέναι. Οὓσπερ φασὶ Σκιάποδας καὶ „γε τοὺς Ὠτολίκους. Ὡν οἱ Σκιάποδες πλατεῖς ἔχουσιν ἄγαν πόδας, Καιρῶ τῆς μεσημβρίας δὲ πρὸς γῆν „καταπεσόντες, Τοὺς πόδας ἀνατείναντες σκιὰν αὐτοῦ „ποιοῦσι. Μεγάλα δ' οἱ Ὠτόλικοι τὰ ὠτα κέκτημένοι, „Ὅμοίως σκέπουσιν αὐτοὺς τρόπῳ τῶν σκιαδείων.“ Ὁ Σκύλαξ οὗτος γράφει δὲ καὶ ἕτερα μνρία Περὶ γὰρ „Μονοφθάλμων τε καὶ τῶν Ἐνοτικόντων Καὶ Ἐκτραπέλων „ἄλλων τε μυριῶν θεαμάτων.“ Ταῦτά φησι δ' ὡς ἀληθῆ μηδὲ τῶν ἐψευσμένων. Ἐγὼ τῇ ἀπειρίᾳ δὲ ταῦτα ψευδῆ νομίζω.

13. Athen. II, p. 70: Καὶ Σκύλαξ δὲ ἢ Πολέμων „εἶναι δὲ τὴν γῆν ὑδροηλὴν κρήνησι καὶ ὀχετοῖσιν. ἐν „δὲ τοῖς οὖρεσι πέφυκε κυνάρα καὶ βοτάνη ἄλλη.“ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς. „ἐντεῦθεν δὲ ὄρος παρέτεινε τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐνθεν καὶ ἐνθεν ὑψηλὸν τε καὶ δασὺ ἀγρίῃ „ῦλη καὶ ἀκάνθη κυνάρα.“

* * *

Herod. IV, 44: Τῆς δὲ Ἀσίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρειοῦ ἐξευρέθη ὅς βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμὸν, ὃς κροκοδείλουσ δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται,

τοῦτον τὸν ποταμὸν εἰδέναι τῇ ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ, πέμπει πλοίοισι ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθῆν ἔρεειν, καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα Καρυανδέα· οἱ δὲ ὀρμηθέντες ἐκ Κασπατύρου τε πόλιος καὶ Πακτικῆς γῆς ἔπλεον κατὰ ποταμὸν πρὸς ἡῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς εἰς θάλασσαν διὰ θαλάσσης δὲ πρὸς ἐσπέραν πλέοντες τριηκοστῷ μηνὶ ἀπικνέονται ἐς τοῦτον τὸν χῶρον ὄθεν ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς τοὺς Φοίνικας, τοὺς εἶπα, ἀπέστειλε περιπλώειν Λιβύην.

* * *

Cic. Divin. II, 42 : Scylax Halicarnasseus familiaris Panaetii: excellens in astrologia, idemque in regenda sua civitate princeps, totum hoc Chaldaicum praedicendi genus repudiavit.

De aetate eius, qui hunc Periplum scripsit, Scylacis Caryandensis multa disceptaverunt viri docti, liberius usi iis, quae de Scylace referunt scriptores antiqui, testimoniis. Etenim notissimum est, aetate Darii Hystaspis vixisse Scylacem Caryandensem, qui regis iussu per Indum fluvium inde a Caspatyro urbe usque in mare australe navigavit et ex eo rediit per sinum Arabicum. Quem ut nemo veterum omnium neque quidquam scripsisse neque Graece scivisse neque in occidentales maris mediterranei partes ullum iter fecisse narraverit, miro studio nonnulli nostrae aetatis viri docti huius libelli, qui Attica dialecto, eaque posteriore confectus est, con-

tendunt fuisse scriptorem: quod fieri nullo modo potuisse cum demonstratum sit, refugit ille, qui novissime hanc opinionem defendit, ad eam argumentationem, confecisse Scylacem illum hoc opus, descripsisse eam orbis terrarum conditionem, quae fuerit aetatis Darii Hystaspis, sed vertisse hominem Atheniensem aetate Demosthenis libellum, edidisse descriptum dialecto Attica, inseruisse pauca: quibus postea addita sint nonnulla ab iis, qui libro utebantur.

Quod his ~~rationibus~~ refutatur. Animadvertendum est, opinionem eam, quae antiquo Scylaci librum tribuit, esse nihil nisi coniecturam et commentum ultimorum quorundam antiquitatis scriptorum, qui ne ipsi quidem satis meditati erant de rebus et nominibus, inter recentiores probatum ab iis, qui primi eum edebant neque satis accurate perlegerant, neque statum orbis terrarum in aetate Darii satis cognoverant. Nihil utrique Scylaci scimus commune, nisi nomen et patriam, ac si Thucydides Olori diversus est a Thucydide Milesiae filio, qui uterque erat homo Atheniensis, si Demosthenes orator diversus a Demosthene imperatore, ridiculum est, si cui improbable videtur, diversum esse hominem Caryandensem, qui per Indum iter fecerit, a Caryandensi, qui mediterranei maris litora descripserit. Habeatur alter proavus alterius: artiore scilicet vinculo nullis connecti poterunt argumentis: hoc vero probabile est: censeamus igitur artem navigandi transisse in hoc genere a patre ad filium, mansisse in eo memoriam iti-

neris, quod ad explorandas terras adhuc incognitas suscepisset proavus, incitatum esse alterum Scylacem, qui postea vixit, hac memoria ad describenda litora tum vicina tum distantia: neque interisse studium artis in hoc genere post eius mortem, descendisse ab eo tertium Scylacem, qui tempore Polybii mathematicis artibus operam dedit.

Solus antiquorum omnium, qui antiquissimum Scylacem cum scriptore nostro confudisse putari potest, est Aelius Dionysius Hadriani coevus, qui in primo libro de Alexandria narravit, Dario hoc opus a Scylace esse dedicatum. Mirum est si quis Persarum regi ante bella cum Graecis suscepta librum dedicatum putat, in quo Graecorum ubique, Persarum ne minima quidem ratio habetur: ut ne nomen quidem eorum usquam commemoratum inveniamus. Haud dubie vel ipse hoc commentus est Aelius Dionysius, vel ex homine quopiam, qui id commentus erat, exscripsit. Eritne qui dicat, eiectas esse Persarum mentions, insertas Graecorum? Vix puto quemquam tales nugae esse prolaturum: at aegre meliora sunt, quae de interpolationibus urbium post Persica bella conditarum contenderunt nonnulli: qui vero serio talia cogitaverit, ex eius ratione universum libellum ex interpolationibus conflatum demonstrare potero. Quod vero omnino opinionem illam, librum Carica lingua scriptum ab Atheniensi in vernaculam esse translatum, redarguit, id est, quod prorsus inutile fuisset hoc consilium. Cuiam homini sano in mentem

veniret voluntas transscribendi libri qui nautis destinatus nullum omnino commodum ferebat nautis in aetate ipsius? Nam quod singula vocabula inseruit, minimae frugis erat, si revera totus orbis terrarum status is, quem descripsit, erat antiquior. Itaque si in nautarum usum editum erat hoc opus, is haud dubie in eo status exhibebatur, qui erat aetatis editoris ipsius. Aliorum vero usui eum haud fuisse destinatum, est certissimum: soli enim portus, litora, loca in litoribus conspicua et navigationum longitudines describuntur: neque id contendendi potest, antiquiorem litorum conditionem consulto esse descriptam, quia eius, qui hoc agit, non est inserere nova. Neque ab ullo homine ingenuo Atheniensi ferri poterat hic liber, nisi a nautis, quia universus prave scriptus est, omni carens orationis pulchritudine, puritate et ornatu. Neque hae maculae pro interpolationibus haberi possunt, manent enim satis multa, quae prava sunt, licet plurima eieceris: itaque hanc viam a novissimo editore initam omnino deserui. Sed est scriptus hic liber ab homine rudi, in scribendo minime exercitato, qui loca in litoribus obvia ordine recensuit ut ipsi nota erant et ut facillime enarrabantur nulla omnino opera adhibita. Itaque oratio est vulgaris nautarum, est oratio hominis barbari, qui Graece sciebat, sed minime eleganter, qui ea in scribendo usus est dialecto, quae erat eius urbis, quae in maribus Graecorum imperium exercebat. Omnia enim inveniuntur signa posterioris dialecti Atticae, tum vocabulorum for-

mae quaedam (107, f), tum usus litterarum $\rho\sigma$ et $\tau\tau$. Cum vero saepe inveniuntur $\sigma\sigma$ et $\rho\rho$, equidem haec prorsus eiicere nolui. Possunt quidem haec esse mutata a librariis: at non prorsus improbabile est, hominem barbarum fuisse sibi parum constantem in usu omnium Atticae dialecti formarum, saepiusque eorum scriptorum, quorum libris usus est, verba et formas retinuisse. Etenim omnes has oras, quas describit, ipsum vidisse Scylacem, vix credibile est, et si vidit, tamen non omnes in aspiciendo descripsit, sed postea cum domi erat: ibique libris aliorum adiutus est, uno vel altero periplo antiquiore et praeterea haud dubie libro Hecataei, id quod patet e locis permultis, in quibus uterque omnino concinit, quos reperies in indice. Mutavit vero, quae rebus gestis sua aetate mutata erant, quatenus ipse hoc cognoverat. Ut non mirum esset, si quis locus reperiretur, qui ad antiquiorem geographiam pertinuerit: neque nos eo turbemur: id modo ostendendum erat, quamnam aetatem demonstraret locorum plurimorum concinna multitudo: id quod effecit Niebuhrius.

At cum post Niebuhrium scripserit Gailius, cui veram opinionem non persuadebant argumenta certissima, equidem breviter locos omnes recensebo, qui ad diiudicandam hanc quaestionem faciunt, partim ab aliis partim a me observatos. Et quae Niebuhrius disputavit, ea leviter tango, quia in omnium manibus est eius scriptum: quae antiquiores disseverunt interpretes, omitto, quia omittenda sunt: quae Gailius, ad ea respiciam,

haud quidem ob gravitatem, sed quia tum sunt recentissima quae de re dicta sunt, tum non sine ulla doctrina et acumine excogitata.

Sc. §. 5. Tyrrheni pertinent usque ad urbem Romam: inde Latini, quorum terra extenditur usque ad Circeios. Quem statum esse regii Romanorum aevi contendit Gaius (§. 17), mansisse usque ad initium saeculi quinti ante Christum. At quin sub Tarquiniis late patuerit id regnum, cuius caput erat Roma, dubitari non potest, si ingentia huius aetatis opera spectantur. Sed post refugium sane exiguus erat Romanorum ager, neque tamen minor eo, quem post urbem a Gallis incensam tenebant (id quod accidit 365 a. u.; 387 a. Chr.): cum Latini defecissent nulloque cum Romanis vinculo iuncti manerent, usque dum 397 a. u. 355 a. Chr. foedus Latinum restitutum est. Scylacem vero eum adumbrare contendimus statum Italiae, qui erat annorum urbis 380 et 390. Itaque ex his nihil efficitur: sed maius est, quod nulla sit mentio urbium Tuscarum quae mari adiacebant, cum tamen satis accurate describantur urbes Carthaginiensium, qui multo magis alieni erant a Graecis, quam Tyrrheni. Medio saeculo quarto urbis Romae maxime florebat Tyrrhenorum commercium et potentia maritima, exeunte saeculo quarto eadem haec erat in iis regionibus auctoritas Carthaginis: Tuscos iam 278 a. u. debellaverat Hiero, 299 a. u. Aethaliam ceperant Syracusani, 357 a. u. Veios Romani, 366 a. u. Pyrgos diripuerat Dionysius: neque quidquam in mari

pollebant Tyrrheni, nisi ut piratae: itaque iure omituntur eorum urbes a Scylace, ut quas parum eo tempore adierint mercatores. Aethaliam Tyrrhenorum esse tradidit Hecataeus (fr. 25): nihil de hac re in Scylace, quia huius aetate Tyrrhenis erepta erat haec insula. Id quoque, quod Latinorum et Volscorum terminus dicitur urbs Circeii, posterioris aetatis statum arguit, cum tempore regifugii usque ad Cumas pertinuerit nomen Latinum (Nieb. Hist. Rom. I, 593). Postea exorta est Volscorum potentia, qui Antium, quod medium inter Romam et Circeios situm est, occupaverunt et perpetuo tenebant, qui etiam Circeios tenebant ab anno urbis 266 usque ad 362. Ne postea quidem Latinorum erat Antium, at cum Circeios hi recuperavissent, consentaneum erat, his omnem oram ascribere; etsi una eius urbs Volscis parebat, cum continuae Volscorum ditionis initium post Circeios esset.

9. sqq. Volsci, Samnites, Lucani commemorati, cum in Hecataeo, quantum nos scimus, nonnisi Ausones et Oenotri dicti essent. Apud Scylacem nulla omnino mentio Oenotrorum, quorum tot oppida recenset Hecataeus. Interiit nomen eorum hoc saeculo. Contra (Nieb. Scr. min. I, p. 123) etiam omissa mentio Bruttiorum qui exstiterunt Ol. 105, 3; 358 a. Chr.; 394 a. u. c. Itaque si non diu ante, etiam non multo post scriptus est hic liber (Gail. §. 22).

10. Campani gens exorta est Ol. 85. 3. 438 a. Chr. Diod. XII, 31.

12. 13. Thuria, condita Ol. 84, i. 444 a. Chr. ter commemorata. Quae omnia pro insertis habet Gaius (§. 27).

13. Messana non amplius Zancle appellata, ut ab Hecataeo, quia inde ab Ol. 75 nomen mutavit. — Agrigentum dirutum a Poenis 405 a. Chr.; Selinus cum parte regionis Agrigentinarum sub ditione Poenorum inde a 383 a. Chr.: horum omnium nulla mentio: sed est mentio Poenorum ipsorum, neque omnino de finibus singulorum in Sicilia populorum dicit Scylax. Quod Agrigentum commemorat, nihil interest, quamvis tum temporis hoc dirutum esse scimus, neque enim opus est ut urbem prorsus interisse putemus. Sic etiam Sybarim commemorat, fortasse solummodo urbis rudera, et Rhegium dirutum a Dionysio 392 a. Chr.

14. Heraclea ad Sirin, condita a Tarentinis, Ol. 86. 4. 433 a. Chr. Diod. XII, 36. Herodoto nonnisi Siris vocabulum notum (VIII, 62) Ukert. Geogr. I, 2, 291. In finibus Iapygiae determinandis Scylax discrepat a Thucydide, qui (VII, 35) etiam Metapontum Italiae tribuit, quam ab Iapygiae distinguit. Quando fines mutati sint nescimus.

18. Celtae relictii prope Padum amnem ab expeditione ea, quae per Italiam profecta Romam cepit 365 a. u. 387 a. Chr. Certum est, antea nusquam pertinuisse Gallos ad mare Adriaticum, cum Herodotus eos in extremi occidentis regionibus habitare tradiderit II, 33; IV, 49. Niebuhr. Hist. Rom. II, 577 sqq.

25. Issa colonia Graeca condita a Dionysio Syracusano maiore : Nieb. Scr. min. I, p. 117.

26. Mentio Epiri, cuius nominis usus hic primum invenitur, quem quasi praeparatum videmus in locis, quales sunt Pind. Nem. IV, 51; Thuc. II, 81; III, 102. Interpolatam illam mentionem iudicat Gailius (§. 7).

28. sqq. Chaones, Thesprotos, Cassopos, Molossos vicatim habitare Scylax refert, quod necessario ad aetatem Philippo antiquiorem referendum esse contendit Gailius (§. 6): cum iam ab Herodoto ibi memoretur urbs Posideium (III, 91), ab aliis aliae. Posideium Herodotus non in Epiro sed in Cilicia situm dicit. Sed iam Hecataeus urbes ibi cognovit Buthrotum et Baeacen (75, 76): itaque nisi Scylacem nostrum Dario Hystaspis antiquiorem facis, fatendum est, urbes Hecataei a vicis Scylacis haud esse diversas, et vixisse hos populos pariter atque Arcades. A Thucydide (II, 80) Chaones et Thesproti dicuntur vivere sine regibus, cum vicini eorum Molossi, Parauaei, Atintanes, Orestae regibus obtemperaverint. Eandem reperimus conditionem in aetate Philippi, manserat antiquus ille status usque ad tempora Macedonica.

29. Quod e descriptione situs Corcyrae e regione Chaoniae efficit Gailius (§. 7), aetate Scylacis magis versus meridiem extensos fuisse Chaonum fines, quam postea, velut in ea, quam Scymnus describit, cum dicit *Κόρκυρα νῆσος δ' ἐστὶ κατὰ Θεσπρωτίαν* (445): id eo refellitur, quod ipse Scylax Corcyram magis e regione Thesprotae quam Corcyrae sitam esse retulit.

52. Quod ad mare Molossos pertinere dixit Scylax, antiquioris aetatis testimonium esse contendit Gailius (18). At Dicaearchus (v. 45) Oreitas prope Arachthum amnem ad sinum Ambracium habitare refert, Hecataeus Orestas populum Molossorum dicit (fr. 77): itaque tum Hecataei tum Dicaearchi aetate Molossorum Orestarum ditio extendebatur usque ad hunc sinum, sed haud dubie exiguo tantum tractu, cum in media terra latiore habitarent ambitu.

34. Urbem Leucadem antiquiore tempore Epileucadios dictam esse refert Scylax. Ita appellata est ab Hecataeo (fr. 79).

45. Lepreatas Arcadiae partem dicit Scylax, id quod nonnisi ad eam aetatem, quae pugnam Leutricam proxime secuta est (Ol. 103, 4), referendum esse demonstravit Niebuhrius (Scr. min. p. 117. sq.). Scylacem sequitur Dicaearchus, idem referens (Cic. Attic. VI, 2. Ukert. Geogr. I, 2, p. 293). Contendit Gailius (§. 9), cum a Strabone dictum sit (VIII, 519) Arcades saepius hanc regionem occupavisse, Pylumque Triphyliacam etiam Arcadicae nomen gessisse, esse nihil, quod impediatur, quominus Darii etiam aetate Arcadiae fuisse existimemus Lepreum, de quo nihil traditur, quod illuc pertineat. Itaque per se nihil probat hic locus, cum vero e reliquis pateat aetas posterior, in eo etiam certissimum eius habemus testimonium. Mirum sane est quod deest mentio urbis Megalopolis. Sed facile excidit, cum paulo ante eius locum dictum sit πόλεις αἰ μεγάλαι.

46. Messeniorum ditio memoratur, quae nonnisi tum ante bella Messeniaca tum post Epaminondam in Peloponneso exstabat; cum interea omnis haec regio Laconicae adnumeraretur. Nieb. Scr. min. 118 sqq. Memorat Scylax etiam urbem Messenam, quam diversam esse ab ea, quam condidit Epaminondas, contendit Gailius (§. 10. cf. Annot. 207) id quod equidem refutavi in annotationibus. Sed etiamsi verum esset, nullo modo Messeniae regionis mentio ferri posset in aetate Darii Hystaspis: et minime omnium Messenia illa Scylacis pertinens solum a finibus Triphyliae usque ad Mothonen, tota australi Peloponnesi ora Laconicae tributa: cum australis pariter atque occidentalis Messeniae pars antea Messeniorum fuisset, post bella Messeniaca Lacedaemoniis obtemperaret.

58. Muros longos Atheniensium memorat Scylax, exstructos Ol. 80, 4, 451 a. Chr., quos τὰ σκέλη appellat, quod nomen posteriori aetati recte ascribit Gailius qui locum insertum iudicat (§. 24). Sed Piraeus etiam ab eo portus dicitur Atheniensium isque triplex, cum tamen aetate Darii ante Themistoclem solo Phalero portu uterentur (Paus. I, 1, 2).

59. Histiaea a Scylace memoratur nomine antiquo ut Herod. VIII, 23; Thuc. I, 114, 57, nondum Oreus, quod nomen accepit quo tempore Euboeam debellavit Pericles Ol. 83, 3; 445 a. Chr., qui Histiaeenses in Macedonia eiecit, urbem Atticis tradidit colonis, a quibus dicta est Oreus (Theopomp. apud Strab. X, 683).

Tamen non antiquior habendus est Scylax, cum post hoc tempus factum sit quod narrat Thucydides, et Pausaniae etiam aetate saepius antiquo Hestiaeae nomine dicta sit Oreus (VII, 26, 4).

62. Thronium et Cnemis Phocensium urbes dicit Scylax, quae erant Locrorum, sub ditione Phocensium nonnisi primis regnantis Philippi annis (Aeschin. *περὶ παραπρ.* p. 45, 33). Tempore Peloponnesiaci belli adhuc Locrorum erant, id quod de Thronio refert Thucydides (II, 26), quod non ante tempora belli sacri expugnaverunt Phocenses Ol. 106, 4; 353. a. Chr. (Diod. XVI, 33) Nomina inserta censet Gailius (§. 26). Quod hic (§. 23) Phocenses nonnisi in tempore antiquissimo ad utrumque litus pertinuisse idque e Strabonis loco apparere dicit (IX, 637): ibi nihil dictum nisi τὸ γὰρ παλαιόν, quod late patet.

67. Pydna diruta a Philippo Ol. 105, 3; Methone Ol. 106, 4, Olynthus Ol. 108, 1: quae omnes a Scylace recensentur. (Nieb. Scr. min. p. 123). E quibus solius Olynthi urbiumque in Chalcidice, quos una cum hac prorsus evertit Philippus, rationem habendam esse arbitror: cum multas dirutas urbes memoratas videamus a Scylace, modo ne plane extinctae essent. Ceterum Macedoniae nomine totam hanc maritimam regionem appellat Scylax, cum Thracia Hecataeo dicatur: ut illud recentiori tempore tribuendum videatur.

68. Amphipolis recensetur, condita ab Atheniensibus colonis duce Agnone Niciae filio Ol. 85, 4; 437

a. Chr. Thuc. IV, 102. Locum insertum putat Gailius (§. 25). — Datum urbs Thracum Edonorum (Her. IX, 75) a Graecis colonis occupata est duce Callistrato Atheniensi, cuius facti meminit Scylax, quod accidisse non potest ante Ol. 104, 4. Nieb. Scr. min. p. 120—122. Cf. Isocr. de Pac. 9. Quod locum Herodoti contra hanc argumentationem profert Gailius, non consideravit, non Graecam urbem dici Datum ab Herodoto. Quod urbem Perinthum etiam recentiore nomine Heracleae quo multo post demum appellata est, designatam videmus, ibi sane interpolatio videtur statuenda, cum ne proxime quidem in textu Perintho apposita sit Heraclea. — Deest vero mentio Byzantii, quod inde repetit Ste. Croix, quod aufugerint incolae metu Persarum. Respondit Niebuhrius (p. 129), tunc omnes Hellesponti urbes fuisse omittendas, quarum omnium nomina recensuit. Cui opponi potest occupatas esse has, non deletas, licet hoc non dixerit Gailius qui tacite Sancrucio assentitur (§. 15). At certissimum argumentum in eo positum est, quod Chalcedonis meminit Scylax (91, b), cui tamen prorsus idem quod Byzantio accidisse narrat Herodotus (VI, 53). Itaque minime de illo tempore agitur.

69. Chersonesum urbem Graecam in Taurica memorat Scylax, Herodoto (IV, 99) ignotam. Ukert. I, 2, 292.

87. Chalybum fines, quales in Xenophontis Anabasi inveniuntur, diversos esse ab iis, quos Scylax designat, contendit Gailius (§. 13). Praeterea apud Xenophontem Colchidis fines latius versus occidentem extenduntur,

neque singulae gentes eius finitimae recensentur, neque Assyriae mentio fit, sed sub nomine Paphlagoniae ea regio comprehenditur. Xenophon Trapezuntem et Cerasum Colchidi tribuit, deinde Mosynoecos, Chalybes iis subditos, tum Tibarenos cum urbe Graeca Cotyora recenset, post Cotyoram statim ei litus Paphlagoniae incipit. Ex his Mosynoeciae descriptio concinit cum Scylace, qui montanam dicit hanc regionem, quam Xenophon transitu difficilem (V, 4, 2, 15: cum Tibarenorum terra planior sit V, 5, 2). Quod Chalybes Mosynoecis subditi praetermittuntur a Scylace, non est mirum neque diversam arguit aetatem, cum revera tota haec regio dici possit Mosynoecorum. Horum finitimi sunt Tibareni. Inde ab hac regione non amplius pedestri sed maritimo itinere profectus est Xenophon, qui cum omnem hunc tractum dicit Paphlagoniam, generali nomine uti videtur, pariter ac si Colchidis fines usque ad Cerasum producit. Hecataeus enim iam in Matienis, qui magis etiam orientem versus habitabant in media terra, similitudinem cum consuetudine Paphlagonum animadvertit (fr. 189). Itaque si Xenophon hanc regionem, quam ipse non tetigit, generali Paphlagonum nomine designavit, Scylax in ea singulos enarravit populos. Syrorum vel Assyrorum mentio etiam post Alexandrum invenitur. (Callisthen. apud Strabon. XII, 817. Nieb. Scr. min. 128).

97. Urbs Léucaë conditae Ol. 107, 1, 352 a. Chr. (Diod. XV, 18). Et hinc et e mentione Thronii patet, scripsisse Scylacem non ante mediam Ol. 107.

98. Halicarnassus non regia dicta, ut Aegae (§. 67, a) et Tyrus §. 104, b: cum tamen Mausolus, Philippo coaevus, regiam ibi constituerit (Gail.). Sed idem hoc omisum in Dorisco Thraciae §. 68, b. (Herod. VII, 50).

101. Pamphyliae et Lyciae terminum Scylax circa Pergam urbem designat, ut Phellum, Lyrnatiam, Chelidonias, Idyrum Lyciae tribuat, quas omnes Pamphyliae urbes dicit Hecataeus (fr. 243 — 247), qui Lyciae terminum orientalem inter Pataram et Phellum collocat.

102. Termini Ciliciae aetate Hecataei videntur fuisse circa Charadrum et Nagidum (fr. 252); Scylacis aetate ab occidentali parte Selinuntis. Tyrus insula: itaque ante Alexandrum scripsit Scylax (Gail. §. 16).

109 — 111 fin. Carthaginiensium ditio a Neapoli usque ad columnas Herculis extenditur. Nihil de hoc amplo eorum imperio dicit Herodotus.

109. Syrtis minor Herodoto ignota (IV, 178. 179) Ukert. Geogr. I, 2, 290. Gailius (§. 26) locum insertum iudicat.

Quod deest Italiae nominis mentio, quae tamen est Herod. III, 156 et Thuc. VI, 2 (Gail. §. 23), quod Eccehiries et urbem Magnesiae Homolium solus memorat Scylax (Gail. §. 12 et 14), haec non arguunt aetatem diversam.

Praeter hunc Periplum maris interni Indiae etiam periplum scripsit Scylax, in quibus Hecataeum maxime secutus videtur, qui pariter atque ille de Sciapodibus dixit. Neque improbable est, eiusdem esse historiam

Heraclidis Mylassensis, Nieb. Scr. min. 125. Periplo nostro saepissime usus est Dicaearchus, qui multos eius locos versibus expressit, velut §. 53 per v. 27—54; §. 48 per Cretae capitis v. 2—20; §. 59 ib. per v. 21—41.

Addam huic disputationi conspectum opinionum, quas de aetate Scylacis protulerunt viri docti, e Gailio descriptum (p. 226): I. Periplus tribuitur Scylaci antiquissimo aetatis Darii Hystaspis a Luc. Holstenio (Bredow. Epistol. Paris. p. 15); Fabricio (Bibl. Gr. IV, 106); Hagero (Geogr. Büchersaal I, p. 560); Ste. Croix (Mem. de l'Acad. des inscr. XLII, p. 550; Exam. crit. des hist. d'Alex. ed. II, p. 750); Bayero (de situ Scythiae: Comm. Petrop. III, p. 96). Quibus assentitur Gailius. II. Scylacem paulo post Herodotum scripsisse censuit Mazocchi Tabb. Heracl. p. 101. — III. Ineunte bello Peloponnesiaco Mannertius (Geogr. Graec. et Rom. I, p. 70). — IV. Inter annos 370 et 360 a. Chr. Ol. 102 et 105, inter pugnam Leuctriacam et interitum Methonae atque Olynthi Bougainvill. Mem. Inscr. XXVIII, p. 266. — V. Media parte prioris regni Philippi, cuius exordium est 360 a. Chr., Niebuhrius (de aetate Scylacis Caryandensis tum Scr. Acad. Reg. Berol. 1804—1811 p. 85. tum Scr. min. p. 105 sqq.); Ukertus (Geogr. Gr. et Rom. I, 2, p. 285. — VI. Scylacem scripsisse post Timaeum Cluverius (Ital. ant. IV, 4, p. 1166), Io. Henr. Vossius (Weltk. der Alten p. 7, 10). — VII. Scylacem vixisse aetate Polybii G. I. Vossius, Is. Vossius (ad Scyl. et ad Mel. p. 594), Dodwell. (Diss.

in Scyl.); Wassius (ad Thuc. II, 97.) — Nos Bougainvillii, Niebuhrii nostrisque argumentis confisi, tempus quo liber scriptus sit, statuimus mediam vel exeuntem Ol. 107.

Codices Scylacis. 1. Palatinus, nunc etiam Romae servatus, ex quo Scylacem edidit Hoeschelius. Vide Sylburg. Catal. MSS. Graec. Nr. 142. Huius sunt lectiones eae, quae vulgatae dicuntur.

2. Hervurtii, quem comparavit Hoeschelius, saepius meliores altero lectiones praebens, saepius ubi in utroque sunt lacunae, syllabas ibi quasdam literasque exhibens, quae, cum de vera lectione remanserint, in altero extinctae sunt.

In bibliotheca Bodleiana codex esse traditur: Fabric. Bibl. Graec. IV, p. 608 sq. (Harl.).

Editiones. 1. *Hoeschelii* cum Marciano Heracleota, Artemidoro Ephesio, Dicaearcho Messenio et Isidoro Characeno. August. Vindel. 1600. 8. Cum brevibus notis.

2. *Is. Vossii* cum Anonymi Periplo Ponti Euxini. Amstel. 1639. 4. Cum notis et versione Latina.

3. *Iac. Gronovii* cum Periplo Anonymi et Agathemero Lugd. Bat. 1697, 4. Cum versione et notis Is. Vossii, I. Palmerii, S. Tennulii.

4. *Hudsoni* in Geographiae veteris scriptor. Graec. min. Vol. I. Oxon. 1698. cum interpretatione La-

tina, notis priorum editorum et Hudsoni, et Dodwelli dissertatione in Scylacem.

5. *Iac. Gronovii* cum Anonymo, Agathemero et fragmento Ephori Lugd. B. 1700. Cum notis Voss. Palm. Tenn. et em. I. Gronovii, cuius accedit animadversio in Oxoniensem editionem et examen dissertationis de aetate Scylacis.
6. *Io. Franc. Gailii* Geographi Graeci minores. Vol. I continens Hannonis et Scylacis Periplos. Paris. 1826. 8. Cum disputationibus et notis priorum editorum et Gailii, versione recognita, tabulis aeri incisis.

-
1. *Iac. Palmerii* Exercitationes ad optimos auctores Graecos Lugd. Bat. 1648, 4, p. 268 — 282. Cf. eiusd. Graecia antiqua in permultis locis.
 2. *F. Gail.* Diss. sur le Periple de Scylax et sur l'époque presuée de sa redaction, Paris. 1825. 8. Cf. *Letronnii* censuram (Journal des Savans 1825, Fevr. April. Mai).
Reliquas dissertationes antea designavi.
-

ANNOTATIONES.

Ἄι νῆσοι αἱ ἑπτὰ αἱ οἰκούμεναι] Septem insulae maiores a Scylace depinguntur, Sicilia (13), Corcyra (29), Creta (48), Euboea (59), Lesbus (96), Rhodus (99), Cyprus (103) cum reliquae, velut Sardinia, obiter recenseantur.

1. Ἡρακλείων στηλῶν] Non licet plures quam duas Columnas numerare. At cum, teste Strabone (III, 258) tres susceptae Phoenicum expeditiones metam orbis terrarum occidentalem magis ac magis removerint et Columnas Herculis posuerint, primum in Calpe et Abyla, secundum paulo ulterius ad promontorium nunc dictum *Trafalgar*, tertium ad insulam Gades: inde orta confusio locorum et multiplex fuit Columnarum numerus. *Gail.* Cf. §. 110, e, f.

Αἰθιόπων τῶν μεγάλων] §. 111, k.

Πλοῦν ἡμέρας] Distabant inter se columnae intervallo quatuor et octoginta stadiorum. Diei navigationem quingentorum stadiorum mensuram supputat Scylax (69). Ratio vero, qua haec determinabantur, non spatii erat sed temporis, itaque si fluctibus vel ventis modo tardior modo celerior reddita est navigatio, modo longius modo brevius spatium tempore die superatum est, quod cum accurate definire non possent, mediam illam quingentorum stadiorum longitudinem nautae generalem statuebant mensuram. Quod auctore Scylace fretum Columnarum tantum, quantum Bosphorus Thracius, patere dicit Avie-

nus (372), is error inde repetendus videtur, quod ex memoria hic locum citavit.

Ἐμπόρια πολλὰ Καρχηδονίων] Avien. Or. Marit. 375. Ultimus Europae terminus Sacrum recensetur promontorium §. 111. c.

Πελάγη] *Vasti lacus*. Quibus significari videtur, non in ipsum flumen Oceani eveli eos, qui per Columnas profecti sint, sed in amplum, sinum dilatari Oceanum. Itaque non opus est eleganti emendatione Gailii: *τενάγη*.

2. Νῆσοι δύο] §. 110, e, f. Γάδειρα νῆσος - - - Γάδειρα νῆσοι.

Ἐἴτα ἐμπόριον] Gades alter, Emporium alter Iberiae terminus. Num quid inter utrumque de oppidis Iberiae maritimis dictum exciderit, incertum: putari tamen potest, inde explicandum esse accusativum πόλιν Ἐλληνίδα. Conferas tamen notam ad §. 50.

Ἐἰσι δὲ οὗτοι] De Emporitibus dictum pariter ac Liv. XXVI, 19: »Emporiis urbe Graeca (oriundi et ipsi a Phocaeis sunt) copias exposuit.« Saepe negligentius a Scylace iunguntur sententiae, ut pluralis ponatur, ubi singularem expectamus. Cf. §. 24, b; §. 51.

4. Ἀλπίου] Ἀντίου quod Codd. exhibent, ineptum. Albium Intemelium oppidum Liguriae (Plin. III, 5, 7) a Rhodani ostiis tantum distat, quantum ab urbe Roma, id quod de hoc loco asserit Scylax 4, 5. *Gail*.

. . . ἀποικοὶ αὗται Μασσαλίας] Locus mutilus. Exciderunt oppida, quae Strabo recenset: *Ταυροέντιον*, *Ὀλβία*, *Ἀντίπολις*. Cluver. Ital. ant. I, 8, p. 54.

εὐλίμενος] A Columnis ad Tarraconem rari portus, deinceps plures: Strab. III, 240. Haec igitur, saltem ex parte, falsa. *Gail*.

12. Ἐλαία, Θουρίων ἀποικία]. Laus sinus et amnis Laus et urbs, colonia Sybaritarum Strab. VI, 388.

Elea, quam rescribit Cluverius, Phocaeensium erat colonia. *Gail.* Elaa fortasse pro antiquiore Lai forma habenda est.

Πλαταιεῖς] Gronov. *Πλαταιέων*. Plataeenses cum Chalcidensibus Leontinos condiderant (Müller Orchom. 401). Non est, quod impediatur, quin urbs Lucaniae nomen Plataearum gesserit pariter ac Thebae Lucanae Thebarum (Plin. III, 11, 15), id quod recte monuit Mazocchi.

Μέσα codd. Non est, cur hanc formam eiiciamus. Apud Stephanum est *Μέσμα*. Mesa, Mesma, Medma, Medama varia eiusdem urbis nomina, quorum origo posita videtur in vocabulo *medii*.

13. ἀπὸ τῆς Εὐρώπης]. Ab Europa distinguitur etiam Creta insula §. 48. a.

εἰς]. In omnibus reliquis Scylacis locis est forma *εἰς*.

b. κ' σταδίων] κ' in μ' mutandum censet Cluverius.

Σύμαιθος ποταμός]. Symaethus a boreali Teriae parte fluit, minime ab australi: itaque collocandus fuisset inter Catanam et Leontinos. Propterea ab interpolatore eius mentionem repetit Gailius: at saepius desertum a Scylace videmus iustum ordinem. Teriae mentio Symaethum revocat in memoriam: cf. descriptionem Orici et Amantiae.

λιμὴν Ξιφώνειος] Promontorium Strab. VI, 410. Civitas Xiphonia Steph. *Ξιφίρου λιμὴν* in Sicilia Aesch. Glauco. marin. fr. 35. (Ddf.)

ἔστι δὲ ἡ Σικελία τρίγωνος cett.] Hanc ambitus Siciliae descriptionem serius insertam iudicat Gailius, quia inter Himeram et Mylas posita sit, neque ineunte neque exeunte universa insulae enarratione. At ipsius insulae descriptio finitur mentione Himerae, post hanc insula Lipara recensetur, post Liparam Mylae, ut Liparae situs definiatur. Itaque non ineptum est, ibi

memoratum esse longitudinem insulae, ubi continua litorum descriptio interrumpitur.

c. *κατὰ πέραν*] Voss. e coniectura: *κατὰ Ἰμέραν*, rectius *καθ' Ἰμέραν*. Sed non ad Himeram sita est insula Lipara, sed ad Mylas. *κατὰ πέραν* videtur significare: e regione lateris illius Siciliae, quod modo describebatur. *πέρα* est terra sita e regione alius cuiuspiam, velut *πέρα Ναυπακτία*, terra Naupactia Peloponneso opposita: Aesch. Suppl. 262. *Χάλκιδος πέραν ἔχων*, tenens regionem Chalcidi oppositam: Aesch. Agam. 190. *ἔξ ἐνέρον περῶν* e mortuorum regionibus nobis oppositis. Prom. 573. E sequentibus locis etiam alibi situs loci cuiuspiam definitur, velut insulae Olyntae situs e situ Phari et Issae, §. 23. Gailius coniecit *κατὰ περάτην*, circa ultimam insulae urbem, cum ibi circuitus Siciliae terminetur. At nullo modo ita significari potuit urbs Mylae, cum minime ultimum ordine, sed spatio remotissimum indicet *πέρατος*.

d. *Λακίτιον*] Situm a boreali Crotonis parte. Primum urbes, deinde loca memorantur.

καὶ νῆσος Καλυψώ] Fortasse *Καλυψοῦς*. Vossius.

Θουρία] Codd. *Τυρία* levi errore. Forma *Θουρία* est etiam §. 12. Quod et Sybarin et Thuriam recenset Scylax, bene se habet, cum non in ipso eo loco, quo sita fuerat Sybaris, sed prope eum condita sit Thuria, neque mirum sit, quod celeberrimam urbem etsi dirutam non praeterierit. Quanquam non incommoda est opinio Cluverii, qui Sybarin amnem intelligit, cum inter Crathin et Sybarin amnem sita fuerit urbs famosissima. Neque opus est mutatione *ποταμός* in *ποταμοί*.

14. *Δρίονος*] Drion mons nomen promontorii Gargani (Strab. VI, 435; Schol. Lycophr. Cassandr. 604.) quod Iapygiae montem dicit Servius Virg. Aeu. X. 247. Gail.

Λατέρνιοι] Apud Strabonem (VI, 450) *Λευτέρνιοι*. *Βορρεοντίνοι* fortasse *Βορρεσιῖνοι*, utrum vero formae diversae exstiterint an librariorum errore haec mutata sint, incertum est.

15. *Τυρρηνηκού*] Codd. qui §. 3, 17, 18 *Τυρρῆνοι*.

17. *μετὰ δὲ τὸ Ὀμβρικόν*] intellige ἔθνος.

πόλις Ἑλληνίς καὶ ποταμός] Spinam dicere videtur, e cuius nomine Spineticum Padi ostium designatur.—*ἐν αὐτῇ* dictum, quasi pro *Τυρρηνοί* antea scriptum esset *Τυρρῆνια*.

ἀπὸ πόλεων . . . πόλεως] Lacuna manifesta. Post *πόλεων* nomina australium in litore occidentali et orientali Etruriae terminorum exciderunt, praeterea vox *μέχρι* et ea urbs, quae est ultima boream versus in orientali ora, fortasse: *ἀπὸ πόλεων Ῥώμης καὶ Ἀγκωνος μέχρι Σπίνης πόλεως*.

ὁδὸς ἡμερῶν τριῶν] Referendum videtur ad iter pedestre in ora maritima, ut §. 25. Non omisisset Scylax designationem, quanto spatio litus extenderetur.

18. *ἐπὶ στενῶν*]. In angusto illo tractu inter Spineticum et Volana Padi ostium Gallos litus habitavisse apparet.

ὁ μυχός] Ad Ravennam collocatur a Procopio Goth. I, 15.

19. *ἐπ' αὐτῆς*] quasi dictum esset *Ἐντεῶν χώρα*, ut §. 17. *ἐν αὐτῇ*.

ἐντεῦθεν]. Dictum pro *huc*, ut §. 100, d.

20. *Ἰστρός*] cf. Hecat. fr. 59.

ἐν διασκευῇ ὡς εἰς Αἴγυπτον] in directione adversus Aegyptum. Ita facillime emendatur lectio codicis *ἐνδιασκευόνως εἰς Αἴγ.* De Istri ostiis Nilo oppositis cf. Herod. II, 54.

21. *παρὰ θάλατταν*] Interpolationem suspicatur

Gailius, quia non solet Scylax ita loqui, sed nude memorare urbes maritimas. Sed hoc loco πόλεις παρά θάλατταν opponuntur iis, quae in insulis sitae postea memorantur.

Αίας] Codd. Urbs ignota. Voss. conii. Ίάς, quam memorat Stephanus. — Gail. αἶδε.

Ἰδασσα, Ἀττιενίτης] Gronov. conii. Δαρσάτικα, Σενίτις.

Ἄλουφοί] Puto legendum Λουφοί. Vossius.

Πεδῆται] Pedani Stephani (s. v.) Dionysii et Plinii (III, 5).

εἰσι — πολλαί] in parenthesis dictum.

22. b. κατοικοῦσι δὲ χερσόνησον]. Cave ne hanc eandem esse peninsulam credas, ac vulgo in tabulis geographicis dictam Hyllin Chersonesum, quae ab Encheleis initium ducit et e meridie septentrionem vergit, peninsulam hodie di Sabioncello. Recte enim in vicinia Liburnorum, Istrorum, Bulinorum et promontorii Diomedis Hyllidis situm demonstravisse Scylacem, confirmant Apollodorus (Steph. Byz. Ἐλλεῖς), Dionysius Periegetes (v. 384 sqq.), Plinius (III, 22, 26), Scymnus (v. 404 seqq.). Peninsula di Sabioncello recensetur a Scylace prope Naronem amnem (25). Gail. Hyllis est borealis Dalmatiae pars, ubi sita sunt oppida Zara, Nona, alia, quae Scylacis aetate continua fuisse videtur, cum nunc divisa sit in multas insulas.

Ἀπὸ δὲ χερσόνησον παραστόνιον ὄρθον ταύτην παροικοῦσι]. Locus depravatus vix restituendus. Gronovius coniecit: ἀπὸ δὲ χερσόνησον παρὰ τὸν ὄρθον ταύτην παροικοῦσι Βουλινοί. Post Chersonesum praeteroram illic habitant Bulini. Sed ὄρθος non est ora. Holstenius vertit: post peninsulam litus directum incolunt. Probabile est, semel excidisse Βουλινοί.

25. Νεστοί]. Schol. Apoll. Rhod. IV, 1215: τοὺς

Νεσταιούς Σκύλαξ φησὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν. ἀπὸ τούτων περιήλους ἐστὶν εἰς τὸν κόλπον Μάνιον. καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τρίτῳ γεωγραφουμένων φησὶ μετὰ Ἰλλυρίους Νεσταιοὶ. Sic legendum. Vossius. Codd. hic Νεστοί et §. 24 Νεσιῶν, neque hoc mutandum, cum ipsa Scylacis verba non exscripserit scholiasta.

Χώρα ἀνήκει σφόδρα εἰς Θάλασσαν]. Peninsula di Sabioncello. V. not. ad 22. b.

24. τριήρης] Codd. τρήρης. Vossius τριήρης. Dici posset τριήρεις καὶ πλοῖα, attamen non recipienda videtur haec lectio sine certa codicum auctoritate.

εἰς πλεῖ δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τριήρης]. Haec nihil significare possunt, nisi triremem posse penetrare in ipsum amnem, usque ad emporium, si usque ad amnem significaturus fuisset scriptor, scripsisset μέχρι αὐτοῦ. Haec contra Gailium disputo, qui vocabulo πλοῖα parvula navigia significari opinatur, quae usque ad emporium penetraverint relictis triremibus ad ostia fluminis. Sed infaustius situm fuisset hoc navale, quam quod erat ex more Graeco, neque πλοῖα sunt parva navigia sed naves onerariae.

b. Οὔτοι δὲ εἰσιν Ἰλλύριοι ἔθνος Μάνιοι] οὔτοι dictum de incolis emporii, ut §. 2.

Ἀρίωνα ποταμόν]. Pouquevill. Itin. in Graec. I, p. 25: Dans la province de Breno, l'une de celles, qui composent les états de Raguse, est la vallée d'Ombla, traversée par l'Arion; le prince des fleuves souterrains, qu'on voit avec surprise sortir du mont Bergat. Les habitans assurent, sans le prouver, que l'Arion est un écoulement des eaux du lac de Popovo. Interpretes fere omnes pro Arione in textum receperunt Drilonem, qui ab australi Buthoae parte fluit, cum Scylax a septentrione meridiem versus pergens, Buthoam post hunc amnem recenset. Praeterea Epidamnus Driloni est vici-

na, quam ab Arione a Buthoa mille stadia distare dicit Scylax. *Gail.*

c. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρίωνος -- καὶ Κάδμον καὶ Ἄρμονίας οἱ λίθοι εἰσὶν ἐνταῦθα]. Posteriore hac sententiae parte navigationis ab Arione coeptae terminus significatur. Rupibus Cadmi et Harmoniae vicina est Buthoa: itaque cum modo rupes illas ut terminum navigationis posuerit, altero iam loco iis vicino eundem terminum designat. Rupium mentio peregrinatoris, Buthoae mentio mercatoris gratia facta. Posterior navigationis terminus eodem modo, quo hoc loco (non per μέγρι c. gen. sed per καὶ ἐνταῦθα vel κατὰ δὲ ταῦτα) significatur §. 109, b. Falsum est, quod numerum post Βουθόην ὁ πλοῦς excidisse contendunt interpretes, cum in mentione rupium dictum sit, quantum haec regio distet ab Arione. Eiusdem igitur regionis est emporium, quod post Buthoam commemoratur, neque dubium est, quin hoc sit emporium Rhizon, situm ad amnem Rhizontem in intimo sinu, cui adiacebat Buthoa. Solet vero Scylax omittere emporiorum nomina (§. 2; §. 24, b.). Amnem et oppidum prope Buthoam memorat Stephanus. Quod per amnem Encheleorum regio, per Buthoam terminus navigationis designatur (§. 25), bene se habet, quoniam Encheleorum sedes in media terra, Buthoa ad mare sita fuerit. Cf. Hec. fr. 74.

ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρίωνος εἰς Βουθόην ὁ πλοῦς]. Dictum ut §. 48: πρὸς νότον δὲ ἄνεμον πλοῦς εἰς Αἰβύην.

25. τοῦ Ῥιζοῦντος ad fluvium quendam tantum referri potest, aliter enim (si oppidum designandum fuisset) habere, eius τῆς Ῥιζοῦντος. *Gail.*

26. Κατ' ἀντίον Codd. Vossii coniecturam κατ' Οἰδάντιον satis refutavit Palmerius. Ferri potest κατ' ἀντίον, dictum de altero sinus termino, alteri, ubi Buthoa sita, opposito. Tamen hoc mire dictum est, cum

minime sinum designaverit scriptor. Optime se haberet Taulantiorum mentio (cf. Hecat. fr. 68), quam introduxit Gronovii coniectura *Ταυλάντιοι*. Tum vero *εἰσὶν* pro *ἐστίν* dicendum fuisset. Fortasse legendum est *Ταυλαντίων*, neque opus est ut articulus τὸ deleatur, quippe qui spectetur a relativo ἐν ᾧ. Neque tamen spernendum est, quod observavit Gailius: Palmerii ego sententiam eo libentius sequor, quod Mela (II, 3, 12) et Plinius (III, 22) scripserint, in hoc loco fuisse Illyrios proprie dictos.

Πάλαμνος]. Puto eundem esse illum, qui Ptolemaeo est Panyasis. *Vossius*.

Πρὸς Ὀρίκον εἴσω μᾶλλον — στάδια ἕξ]. Locus plurimum vexatus ab interpretibus, qui non intelligebant, iungenda esse vocabula τῆς Ὀρικίας στάδια π', quanquam alioqui subiecto caret sententia. Itaque ne minime quidem ferri potest quaevis eorum interpretatio. Oriciae octoginta stadia nihil significant, nisi Oriciae tractum octoginta stadia longum, itemque Ἀμαντίας στάδια ἕξ Amantiae regionem per sexaginta stadia extensam. *πρὸς Ὀρίκον* est a parte *Orici*. Cum hucusque in hac ora meridiem versus perrexerit Scylax usque ad Amantiam, nunc ab hac transgressum facit ad australem eius terminum, abs quo boream versus regreditur Amantiam. Etenim primo post Apolloniam commemoravit amnem Aeantem, qui Apolloniam praeterfluit, deinde Amantiam, deinde Aeantis fontes in monte Pindo. Amantiensium regio latius patebat, usque ad Oricum, borealem Amantiae partem liberi tenebant Amantienses, australem Oricii. Iam australem hanc partem, quae erat Oricia, per octoginta stadia in litore pertinens, ante borealem, quae ipsa erat Amantia, pertinens per sexaginta stadia, Scylax recenset, quia modo dixit de fontibus Aeantis in monte Pindo. Ab Apollonia us-

que ad Amantiam trecenta et viginti stadia recensentur, Amantiae sexaginta, Oriciae octoginta, postea ab Orico ad Ceraunios montes tertia pars diei, quae centum et sexaginta stadiorum est; itaque totum litus ab ostiis Aeantis, cuius mentio addita est, quia ipsa urbs Apollonia, quam alterum posuit huius regionis terminum, distat a mari, usque ad Ceraunios montes extenditur per sexcenta et viginti stadia, id quod verissimum esse docent tabulae geographicae. Ceterum saepius in vicinia huius loci borealem terminum australi postponit Scylax, velut ubi distantia Cerauniorum montium ab Orico memoratur. Sic igitur locum per circuitionem exhibebo: *Prope Apolloniam est amnis Aëas: ab Apollonia vel ab ostiis Aeantis usque ad Amantiam sunt stadia sexcenta et viginti. Aëas amnis defluit a meridie e monte Pindo, unde boream versus delatus Apolloniam praeterlabitur.* Qua regione si nosmet in litore pariter ac fluvius Aëas per mediam terram progredimur, itaque in exhibendo litore *ab Orici parte* incipimus, ita ut ab hac *intus per oram sinus Ionici* pergamus, tractu octoginta stadiorum per Oriciam, sexaginta stadiorum per Amantiam proficiscimur. Illum vero tractum *in media terra* situm, qui omnibus his Oriciis, Amantiensibus, Apolloniatis, *finitimus* est, incolunt *Atintanes*. τῆς Ὀρικίας -- στάδια dictum est sicut §. 51: καθήκει εἰς τὸν κόλπον τοῦτον στάδια λ' (χώρας Ἐπιδάουρου).

c. ἐν τῇ Ἠπειρῷ]. Dictum ut in locis Pindari et Thucydidis, quos designavi (p. 266), qui item hoc vocabulo saepius regionem illam comprehendunt, quod tamen non prorsus abiit in nomen proprium. Simili ratione de regione quadam Asiae minoris loquitur Scylax 98, b.

27. Ὀρικοί] Ita Codd. neque hoc mutandum in Ὀρίκιοι, cum etiam Nestos pro Nestaeis dixerit Scylax (23).

31. *Κασσωπία ἐστὶν ἔθνος, οἰκοῦσι δὲ cett.*] Dicitum ut de Emporitibus §. 2. et Molossis §. 32.

Ἀνακτορικὸν κόλπον.] Solus est Scylax, qui eum sinum ita appellaverit, Thucydidi (I, 55) et omnibus aliis *Ἀμπρακικός* dicitur. *Palmer.*

33. *στάδια π'*] Ita etiam Dicaearchus (Stat. Graec. v. 28). Strabo: *ἀνάπλους εἰς αὐτὴν ὀλίγων σταδίων.* (VIN, p. 500). Contra Pouquevillius (t. II, c. 35, p. 80) centum et viginta stadia numerat. *Gail.*

τεῖχος.] Quae quidem vox apud veteres geographos haberi solet pro munimento ad portus tegendos aedificato. *Gail.*

Ὀμόλιον Μαγνητικῆς πόλεως.] Apud ceteros, si Plinium (IV, 9) Stephanumque (*Ὀμόλιον, πόλις Μακεδονίας καὶ Μαγνησίας*) exceperis, Homolium mons tantummodo est: Strabonem, Theocritum (VII, 103), Dicaearchum (v. 34), Pausaniam (IX, 8, 6), scholiastam Apollonii (I, 594). *Gail.* Paus. IX, 8, 6 coloniam eo ductam exhibet.

34. *Εὐρίπος* urbs ignota.

Οὐριτὸν ἐν τῷ Ἰκονίῳ.] Loci ignoti. Probabilis est Gronovii emendatio *Θύριον*, sed nihil est Gailii *κόλπω* pro *Ἰκονίῳ*. Fortasse pars sinus Anactorici dicebatur Iconius.

ἔξω τοῦ Ἀν. κόλπου αἶδε Ἀνακτόριον] Anactorium situm in ore sinus extra promontoria illa, quae interiorē freti partem claudunt. *Gail.* (p. 375).

b. *ἀποκτείναντες . . . τούτων τὴν χώραν*] Codd. *τούτων*, editores omnes *τούτους* quod incommodum videtur, quia longius abest mentio Acarnanum. Propius ad codicum lectionem accedit *τούτων*, mihi quae antea videtur excidisse civium nomen.

c. *Φαρά.*] Puto legendum *Φεραί*. Ea autem civitas Aetolorum apud Stephanum et Eustathium in com-

mentario ad Homerum, qui ex eo hausit. Saepe enim civitates Aetolorum et Acarnanum confunduntur. *Vossius*. Nihil mutandum: literae *α* et *ε* ipsa dialecto variantur, singulari pro plurali consueto etiam in *Οἰνιάδα* utitur Scylax, alter alterum tuebitur.

d. *Ἀλυττία*.] cf. ad Hecat. fr. 80.

Κάρνος.] Steph. B. *Κάρνος νῆσος Ἀκαρνανίας*. *Vossius*.

Οἰνιάδα.] Salmasius *Οἰνειάδαι*, ut omnes. *Vossius*. *Οἰνιάδαι* Soph. Trach. 509. Thuc. II, 102. Altera singularis numeri forma est *Οἰνιάς*. Schol. Thuc. ib. Ita etiam Prasia pro Prasiis (47), Cencrea pro Cencreis (56).

ἡμερῶν δύο.] Noctes saepissime sub diebus comprehenduntur a Scylace, ut et hic. Nam alii duorum dierum et noctium praeternavigationem Acarnaniae taxant. Dicaearchus (v. 56, 57): *ἡμερῶν δὲ καὶ νύκτων δύο Ἔσθ' ὁ παραπλοῦς αὐτῆς· ἔχεται δ' Αἰτωλία*. *Vossius*. Fortasse excidit *καὶ νύκτων* ex textu nostro, quod potius ego suspicor. *Gail*. Si recte censuit *Vossius*, idem, quod Hecataeus in exhibendo sinu Psyllico sive Syrtide maiori (fr. 303: cf. Scyl. 108), hoc loco fecit Scylax.

35. *Μύκαρα*.] *Μακρόνεια*, πόλις *Αἰτωλίας*: *Στραβῶν δεκάτη*. Steph. Byz. — Strab. X, 692. *Gail*.

στάδια ἰ.] Septem tantum stadia utrumque Rhium distare dicit Thucydides (II, 86); Agathem. I, 5. p. 194 (Gronov.). *Gail*.

Αἰνιάνων.] Videtur tunc temporis Aenianum regio multum patuisse. Sunt enim Aetolis finitimi occidentem versus, Maliensibus orientem versus (63) et septentrionem versus Thessaliae (65). *Gail*.

36. *Ἐνανθις*.] Hecat. fr. 82.

38. *Κορσίαι*.] Plin. IV, 3, 4. Cf. Müller. *Orchom.* 495.

Εὐτροητος] Hom. Il. II, 502 *Εὐτροησις*. Eutresis urbs mediterranea (Steph. B.), itaque si haec eadem, quae Eutretus, ita in Scylace distinguendum est: *Σίφαι καὶ λιμὴν* (ut 92: *Ὀλβία καὶ λιμὴν* et similia), *Εὐτροητος καὶ τεῖχος* cett. Cf. Steph. Byz. *Σίφαι ἐπίνειον τῆς Θεσπιακῆς*. Et Thuc. IV, 76. *Gail.*

39. *Πηγαὶ τεῖχος, Γεράνεια ὄρος.*] Codd. *Ἄρις*. Palmerius: *ἀκρίς* vel *ἄκρα*; Vossius *Ἄρνη*, Gronovius *Ἄγειρος*. Lego *Γεράνεια ὄρος* ex Stephano: *Γεράνεια ἔστιν ὄρος μεταξύ Μεγάρων καὶ Κορίνθου*. *Gail.*

40. *ιερόν Αἰγαῖον, Ἰσθμός.*] Codd. *αἶγνον*. Vossius vel *ἄγιον Ἡρας*, vel *Ἡραιο*, Müllerus *ἄκραιον* (Dor. II, 432), Gronovius *Λέχαιον*. Cum vero isthmum Neptuno sacrum fuisse sciamus, probabile est, ibi situm fuisse fanum Neptuni Aegaei, numinis undarum, quam coniecturam non audaciorem puto, quoniam fere nihil in literis mutatur.

41. *κολπώδης*] De vallibus et faucibus inter montes isthmi.

43. *Αἰγαί, Αἶγιον.*] Ad Codicum lectionem propius accederet *Αἶγιον*, *Αἰγαί*, sed Aegium ab occidentali Aegarum parte situm post has memorandum erat. Her. I, 145. *Gail.*

ἔξοχή Πίου.] Codd. *ἔξωχερίου*. Non dubito quin rescribendum sit *ἔξοχή Πίου*, ut de Rhio promontorio accipiatur. Nam *ἄκραι* proprie sunt *ἔξοχαὶ ἠϊόνων*. *Vossius*. Legendum forsitan *ἔξω καὶ Πίου*. Patrae enim et Dyma sunt extra os Delphici sinus. *Gail.* Male se habet illud *καί*. Vossii emendatio probabilis, alioqui legerem *ἔξω δὲ Πίου*.

44. *συννοικία πόλεων Ἡλειῆς.*] Ita codd. Legendum omnino *Ἡλείσις*. *Vossius*. *συννοικία πόλεων* est civitas orta e coactis civitatibus compluribus. Mirum est, si

huius nomen omisisset Scylax. Itaque Ἠλιεῖς videtur accipiendum pro altero urbis Elidis vocabulo.

ἄχρη ἐπὶ τοὺς Λεπρεατῶν.] Palmerius coniecit ἐπὶ τῆς Λεπρ. Vossius ἄχρη πόλεως Λ. Gronovius ἄχρη Ἐπίου Λ. Verisimilius est excidisse vocem post Λεπρεατῶν, velut ὄρους.

45. κατὰ Λεπρέων. Circa Lepreum ad mare vergere coepit Arcadia. Praepositione κατὰ c. gen. significatur regio, e qua pertineat aliquid. Quod pluralis numeri forma utitur Scylax, non est mirum, cum saepius haec variantur.

46. πρώτη Μεσσήνη καὶ λιμὴν, Κυπάρισσος ἀπέχουσα ἀπὸ θαλάσσης στάδια ζ'.] Adhuc commate post Μεσσήνη distincta erat oratio, ut iungerentur λιμὴν Κυπάρισσος. At neque bene se habet λιμὴν Κυπ. ἀπέχουσα, neque portus erat oppidum Cyparissus, sed revera distans a mari. Portum Messenae urbis fortasse in ostiis Nedaë amnis, qui Eleos a Lepreatis separabat, condiderat Epaminondas. Consentaneum est, quod Scylax primo loco in exhibenda Messenia urbem Messenam recenset, cuius portus in boreali regionis illius fine situs erat, quae ipsa in boreali Messeniae parte iacebat, neque cum Gailio cogitandum est de altera quapiam urbe Messena prope litus, quae nunquam exstabat. Ad mare enim solummodo occidentem versus pertinebat Messenia, cum Mothone, sita in australi fine occidentalis Peloponnesi orae, Lacedaemoniorum ditioni servata esset: itaque in recensendis eius urbibus primum Messena eiusque portus, deinde Cyparissus et Ithome, ab australi alterarum illarum parte sitae, erant commemorandae. Cyparissus (Paus. IV, 36, 7) nostra aetate appellatur Arcadia.

47. Ἀσίνη, Μοθώνη.] Ordo turbatus: Asine ab orientali parte Mothonae sita. Postea etiam Psamathus portus post Achilleum memoratus.

ἀντίπυγος] em. Salmas. Codd. Ἀντίπυγος. — A boreali Taenari parte duo sunt portus, in occidentali litore Psamathus, in orientali Achilleus sibi invicem oppositi, non nisi ipsa montium serie disiuncti. Paus. III, 25, 4. *Gail.*

b. μετὰ δὲ ταύτην ἢ προειρημένη ἄκρα Μαλέα.] Valde ego suspicor aliena manu ascripta margine fuisse haec: ἢ πρ. ἄκρα M., quae Scylacis verbis commixta tantum incaute fuerunt. Nempe referendae erant voces μετὰ δὲ ταύτην ad promontorium Maleam, quod iam procul a mente recedebat ob memoratas obiter insulas. Ideo librarius quidam admonitionem illam dederat. Ego sic locum rescribo: μετὰ δὲ ταύτην (Μαλέαν), Σίδη πόλις cett. *Gail.* — Defendi possunt illa, quae in suspicionem vocavit Gailius, modo ταύτην, id quod ratio fert, non de Malea, sed de Cythera pariter atque κατὰ δὲ ταύτην in iis, quae antecedunt, dictum intelligatur. Revera enim post Cytheram, ab orientali parte Cytherae est Malca promontorium.

Πρασία.] Aliis Πρασίαι, cf. not. ad 34, d.

Μέθανα.] Transposuit situm huius urbis, si ita scripsit Scylax. Nam Methana fuit inter Troezenem et Epidaurum sacram dictam, quod fefellit Scylacem, qui supine et inadvertenter Methanam transtulit ad alterum litus, ubi fuit alia Epidaurus Limera dicta. *Palmer.* Hic ego Scylacem a cl. Palmerii vituperatione tueri tentabo. Nempe tenui emendatione facta legimus pro Μέθανα, Ἀνθάνα, ex urbe Plinii Anthane (IV, 5) vel Ἀνθήνη ex Thucydide. Quamvis Pausanias dixerit, Brasias ultimam esse Eleutherolaconum urbem (III, 24, 3), fuit tamen Cynuria quaedam, Κυνουρία γῆ, quae modo Laconiae pars fuit, modo Argolidis. Meminit Thucydides (V, 41) Cynuriae regiunculae, de qua frequens orta disceptatio, utpote de terminis Argivos inter et Spartanos.

Haec adiicit ille : ἔχει δὲ ἐν αὐτῇ Θυρέαν καὶ Ἀνθήνην πόλιν. νέμονται δ' αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι. *Gail.* Cf. Paus. II, 38, 6. De regione Herod. I, 82.

48. ἡμέρας δρόμος] στάδιοι ἑπτακόσιοι Strab. X, 728. *Gail.*

πλοῦς εἰς Λιβύην.] cf. §. 24, c,

ἐπὶ Χερρόνησου δὲ τὰς Ἀλιάδας τῶν Κυρηναίων.]

Sexies haec Cyrenaeorum chersonesus memoratur a Scylace, ubique obscurius, tum hoc loco, tum §. 107, b : Χερρόνησοι Ἀχιτίδες λιμὴν tum ib. Πέτραντος καὶ Χερρόνησου, παράγει δὲ ἀπὸ Χερρόνησου, πλοῦς ἀπὸ Χερρόνησου, tum ib. fin. ἀπὸ Χερρόνησῶν τῶν Ἀντίδων. Patet igitur, tum plurali tum singulari numero hunc locum esse designatum. Mihi pro *AXITIAES* et *ANTIAGES*, in quo utroque nullus inest sensus, facili mutatione restituendum videtur *ALIAAES*, et ipse locus dictus fuisse Χερρόνησοι Ἀλιάδες vel Χερρόνησου Ἀλιάδες, Chersonesi piscatoriae sive Chersonesi piscatoria. Quem locum iam cernimus directo oppositum occidentali Cretae termino. Literas *χ* et *λ* permutatas habes etiam in falsa lectione *Νωχίαρος* pro Ὠλίαρος (49).

c. Κρήτης θέσις ὡς ἀκρωτηρίων.] Ita facillime curam adhiberi puto lectioni codicum ἀκρωτέρω, quae sensu caret. Ea est Cretae figura, quasi e meris multis promontoriis composita sit. Multa conati sunt interpretes, quorum alii eiecerunt Κρήτης θέσις, alii habuerunt pro novo titulo; nemo vero bene expēdivit voces ὡς ἀκρωτέρω. Salmasius et Vossius πρὸς τῷ ἀκρωτηρίῳ, Gronovius ὡς ἀκρωτερῶ, ut in partes scindam.

Πολύρονα.] triginta stadia a mari distans (Strab. X, 734) itaque minime ipsa pro portu Phalasariorum habenda. Höckh. Creta I, p. 738.

Λικτυνναῖον.] Ab hoc fano vocabulum promontorio inditum. Höckh. I, p. 581 sq. Ab australi et orien-

tali eius parte Pergamia, Virg. Aen. III, 155. Hirsacina in media terra, ubi Ptolemaei Artacina (Höckh. 390).

Πᾶν.] Pannona Ptolemaeo est urbs Cretae. Vossius. Ὀσμίδα] Osmida, Eleuthernae, Sybrita urbes in media terra. Höckh. p. 395 sqq.

Φαιστός.] Eustath. II. V, p. 1119 (ed. Florent.): Φαιστός μὲν ὄξυτόνωσ, πόλις Κρήτης, Φαῖστος δὲ βαρυτόνωσ, κύριον ὄνομα, ὃν Ἰδομενεὺς ἀναιρεῖ. Idem ait Stephanus. Gail.

d. Πρὸς Βορέαν -- καὶ Πᾶν.] Huc equidem haec transposui, quia hoc loco memoranda erat Olus. Cf. Höckh. p. 415 sqq. Error inde ortus est, quod et hoc et illo loco sententia incipit a vocibus Πρὸς Βορέαν. — Recte Vossius: Πᾶν est Pannona Ptolemaei, urbs Cretae mediterranea.

Γράνος ignotum. Fortasse legendum Ἰγανός. Vossius. Herod. IV, 151. Steph. Byz. Ptolem. — Gronovius memoriam Grammii (Steph. Byz.) urbis reperit in Grano.

50. πόλις Ἄργος — καὶ ἐν αὐτῇ Ναυπλία πόλις.] πόλις dictum de civitate eiusque ditione. Propterea insulae saepe πόλεις appellatae. Gail.

Τίρυνς.] Em. Gail. Codd. Τίρυνθα. Sane non ferendus est accusativus prope nominativos Κλεῶναι, Μυκῆναι, tamen notandum, quod etiam §. 2 accusativum πόλιν Ἑλληνίδα sine ulla ratione positum codices exhibent.

51. Ἐπίδαυρος δὲ χώρα.] Ditionis Epidauri spatium triginta stadiorum pertinet ad sinum Argolicum, ipsa Epidaurus sita in litore Saronici. Gail.

Ἀλία.] Ἀλῖαι pluraliter effert Thucydides (I, 105) et ὄξυτόνωσ scribendum esse docet scholiastes. Vossius.

52. Ἀθηναίως χώρας.] Ἀθηναίων χώρων raro aut potius nunquam dicunt scriptores, sed Ἀττικὴν χώραν:

ut neque Ἀθηναίως γυναῖκας sed Ἀττικίως. Vossius. Quod sane verum, at facilius dicebatur Ἀθηναία χώρα, quam Ἀθηναία γυνή, quoniam illa quidem cum Minerva non poterat confundi.

εὐθύτατος.] Ex ore huius sinus recta linea in imam partem produci potest. Gail. Minime hoc inest in verbis, quae nihil significant, nisi ab altero oris termino ad alterum rectam describi posse lineam, idque melius, quam in reliquis eius partibus, ibi enim ubique fere in-flectuntur et curvatur litora, in ore vero ex utraque parte directe procedunt promontoria.

55. ΤΡΟΙΖΗΝ.] Minime cum Gailio scribendum esse Τροιζηνία, patet e sequentibus titulis Ἐπίδαυρος (55) Μέγαρα (57).

παράπλους δ' ἐστὶν αὐτῆς στάδια λ'.] Bis recensetur, quantum Troezenia fuerit extensa, per triginta et per trecenta stadia. Triginta illa pertinent a promontorio Scyllaeo, quod initium facit Troezeniae (52) usque ad eum terminum, qui e regione Epidauri situs est, trecenta inde ab illo usque ad fines Epidauriae. Propterea dictum est: μετὰ δὲ ταῦτα (στάδια) νησός ἐστι Καλαυρία.

Κεγχρείας.] Κεγχρεαί Thuc. VIII, 28, reliqui Κεγχρεαί. Gail. De singulari cf. not. §. 34, d.

58. λιμένας ἔχει τρεῖς.] Paus. I, 1, 2. Vossius.

59. Κέως.] Annon credere licet ipsam Poeceessam olim quoque dictam nomine ipsius insulae et idcirco eam non nominari a Seylace? Gronov.

b. πρὸς νότον Ἴος cett.] Sitae sunt hae tres insulae inter Cyclades eas, quas modo, et eas, quas antea (49) recensuit, ab australi illarum, a boreali harum parte.

60. μέχρι τῶν Λόκρων ὄρειων.] Vulgo μέχρι τῶν Λευκῶν ὄρειων. A Delio usque ad montes Albos. Sic vertit interpres (Vossius). Properanter et festinante

calamo procul dubio haec scripsit: ὄρια enim non sunt ὄρη, montes, sed termini, limites: aliter procul dubio interpretatus esset, ut debebat, si non alio properasset, et correxisset, ut corrigere necesse est: μέχρι τῶν Λόκρων ὄρίων, usque ad Locrorum terminos, nulli enim ibi sunt montes albi. Sic etiam infra Scylax in Cilicia (102): παράπλους Κιλικίας ἀπὸ τῶν Παμφυλίων ὄρίων. *Palmer.*

62. ἐν μεσογαίᾳ. ΑΙ. μεσογαίᾳ. *Hoeschel.*

Μαλιεῖς — Μαλιεῦσι — Μαλιέων.] Scylax a Phocensibus ad enarrandum sinum Meliensem pergit, ideoque populum, a quo nomen is acceperit, commemorat. Tum meminit Doriensium, quorum ditio angusto tractu usque ad hunc sinum excurrit (Herod. VIII, 31) quibus descriptis de ipsis dicit Meliensibus. Horum ditionis enim sunt loca Thermopylae, Trachis, Oeta, Heraclaea et amnis Sperchius. Quae sequuntur, Lamiam, et Echinum nemo unquam Meliensibus attribuit, neque possunt hi esse eiusdem regionis, cuius Trachis et Sperchius, quoniam inter utrasque novus titulus interiectus est. Ac si quis Doriensibus illas attributurus erit, gravius errabit, cum Doriensium ditionem ad mare pertinentem etiam Herodotus memoret, cui tamen Trachis et Sperchius et reliqua sunt in terra Meliensium (VII, 201), Itaque distingendum est inter Melienses et Malienses, quos quidem revera diversos esse patet e Diodori loco: *Μηλιεῖς δὲ πλὴν Μαλέων* (XVIII, 11), ubi legendum videtur *Μαλιέων* pariter ac Diod. XV, 85, cum aliis locis etiam *Μηλιεῖς* commemorentur (XI, 3, XII, 77). Sunt itaque Malienses pars Meliensium, incolae regionis sitae circa Echinum et Lamiam, quae videtur fuisse principalis eorum urbs. Lamia a plerisque Aethiopiae Phthiotidi adnumeratur: atqui eius ditionem fuisse non plane exiguum, sed pertinuisse usque ad sinum, id quod hoc loco

tradit Scylax, eo probatur, quod Lamiacum saepius cum sinum appellet Pausanias (I, 4, 3; VII, 15, 2; X, 1, 2), cum tamen in media terra sita sit Lamia quinquaginta ferme stadia ab eo distans. Sed quod ditiq̄ Lamiensium sinum tangebatur, vindicabant hi Meliaco cognomen tum Maliaci tum Lamiaci, quod simillime sonabat, proprie fortasse ita appellantes partem eius borealem, in cuius ora Phalara et Echinus iacebant: ex qua re id interpretor, quod extra sinum Maliensium effluere Sperchium dicit Scylax, quem in sinum Meliacum effluere nemo poterit negare. In earum urbium numero quas Maliensibus subditas dicit Scylax, equidem conicio fuisse Phalaram, quam Lamiae adiungit Stephanus saepiusque Livius (XXVII, 30; XXXV, 43; XXXVI, 29.) Itaque nisi formam *Μαλιεῖς* tueretur locus Diodori, restituerem *Λαμιεῖς* cum Vossio et Müllero Dor. I, 43.

66 *Σπάλαιθρα.*] Malim *Σπάλαθρα.* Vossius. Lectionem *Σπάλαιθρα* tueretur forma *Σπαλέθρη* quae apud Stephanum est, cum *αι* et *ε* saepe sint variatae.

67. *πόλις Αἰγαί καὶ βασιλειον ἐν αὐτῇ.*] Plin. IV. 10: Aege, in quo mos sepelire reges. Cf. Liv. XLIV, 46, ubi Aeginium. Pella, quam restitutus erat Salmasius, erat urbs maritima, neque ad eam navigandum per amnem Lydiam. *Gail.*

c. *Κλεῶναι.*] Alias *Κλεωναί.* Vossius.

Ἀκροθῶται Ἑλληνες.] Hoc est *ἔθνηκον* ab *Ἀκροθῶται*: quae est urbs in cacumine montis Atho, ut inquit Mela (II, 11, 10), quamvis aliter eam vocet: ut et alii omnes, qui in nomine huius discrepant. Forte tamen scripsit Scylax: *Ἀκροθῶται Ἑλληνες.* Vossius. *Ἀκροθῶται* Thuc. IV, 109. Her. VII, 22.

Ἀλαπια.] Forte legendum *Ἀπία*, et ex ordine locorum id sequitur. Sed *ἄκρα* videtur fuisse non urbs quaedam, sed spatium et longitudo quaedam litoris.

Plutarchus (Quaest. Graec. p. 298. A. ed. Francof.) id litus vocat Ἀραιῶν ἀκτῆν. An Scylax scripserit Ἀραιῶν ἀκτῆ, iudicet lector. *Palmerius*. Emenda quid volueris, at certe hic locus poscit Στάγειρα aut Στάγειρος, ex Herodoto (VII, 115) et Thucydide (IV, 88). *Gail*. Quae omnia nihil expediunt. Statuenda videtur urbs Alapta.

68. Φάγη.] Puto legendum Φάγης, ut Thucydides (II, 99) et Stephanus. *Vossius*.

Καὶ ἄλλα ἐμπόρια, Σαίων]. Lege meo periculo Σαίων. Nam litus illud tenebant Σαῖοι, gens Thracica satis ex versu Archilochi nota: Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται. *Palmer*. De Saeis cf. Hecat. fr. 133. Dubium est num hucusque eorum fines pertinuerint.

Θάσος νῆσος καὶ πόλεις.] Codd. Ἐλσος, quod rectissime mutavit *Vossius*. Quod vero pro πόλεις scripsit πόλεις, incertum. Satis ampla erat Thasus, quae duas caperet urbes.

b. Καλλίστρατος.] cf. Isocr. de Pac. 9. Nieb. Scr. min. I, p. 120 sqq.

Νέστος.] Nestus amnis duas praeterlabitur urbes, Neapolin, quae est ad occidentem, et Datum, quae ad orientem. *Gail*.

Κούδητος.] Cosatus amnis Thraciae memoratur Aelian. V. H. IV, 17; II, 26. Porphy. Vit. Pythag. n. 27, p. 33, ed. Lugd. 1707. Cossinites Ael. V. H. XV, 25. Recte igitur *Vossius* videtur correxisse Κούσητος. *Gail*.

Δέρεις.] Steph. B. Δεραῖοι, Θράκιον ἔθνος Ἡρόδοτος Δερσαίους αὐτοὺς φησι. *Vossius*. Cf. Hecat. fr. 130.

c. Σηστός ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Προπονίδος.] Agathemer. I, 3: Ἐλλήσποντος λήγων εἰς Ἀβυδον καὶ Σηστόν εἶτα ἢ Προποντίς.

Κρήσσα.] Fortasse Cissa Plinii (IV, 9). Lege *Αιγὸς ποταμός*. *Vossius*. Servanda vulgata: ad orientem septentrionemque *Αιγὸς ποταμοῦ*. *Gail*.

d. *Ἡράκλεια.*] Manifesta huius vocis interpolatio, tum quod antiquum huius urbis nomen sit *Πέρινθος*, tum quod in urbium serie sedem male teneat *Ἡράκλεια*. *Gail*.

Γάνος, Γανίαι.] *Γάνος καὶ Γανιάδα χωρία ἐσὶ Θρακικά*. *Suid. Vossius*.

μέχρι ἂν ἔλθῃ] ἡ ναῦς.

ἀνάπλους.] Quo ex nomine coniiicere licet partem occidentalis orae quandam sic vocatam fuisse quia naves adversus fluentum inde traherentur. Cf. Schol. Apollon. II, 168. *Gail*. De alia re, eaque ficta, loquitur scholiasta, id quod ipse intellexit Gailius. Si verum esset, quod ille existimavit, regio dicenda fuisset *ἀνολκος*. Vocatur *ἀνάπλους*, quia ibi in amplum mare e freto intrant naves, cum *ἀνάπλους* proprie navigationem e portu in altum mare significet.

ἱερόν.] Fanum Iovis Urii, situm in ipso ore Ponti in litore Asiae, distans a Byzantio stadia centum et viginti. *Arrian. Peripl. Pont. Euxin. p. 12 et 25*. Itaque hoc loco ante vocem *ἀνάπλους* commemorandum erat Byzantium, quod cur omissum sit, nescimus: fortasse culpa librarii.

e. *ἀπὸ Θοράκης καὶ ποταμοῦ Στρουμῶνος.*] *ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς Θοράκης, ὅπου Στρουμῶν ἐστί*. *Gail. Cf. 99. d.*

69. *Νικώνιον - Οφιοῦσα.* Niconium ad dextram, Ophiusa ad laevam Tyrae ripam sita. *Strab. VII, 469*.

b. *ἐπὶ δὲ τῇ Σκυθικῇ - - - ἀκρωτήριόν ἐστί.*] Sana haec omnia, sed inficete dicta. Iuxta Scythiam Tauri habitant in promontorio, quod est pars Scythicae terrae continentis, excurrit vero in mare. — *εἰς θάλα. δὲ τὸ*

ἀκρ. ἔ. est tale promontorium, quod in mare excurrat. Ceterum dicitur promontorium, non peninsula, quia isthmum totamque veram Tauricae figuram ignorabant Graecorum historici, ἀκτὴν eam, non peninsulam putantes. (Niebuhr. Script. min. I. p. 157. Herod. IV, 99).

Ἑλληνες οἶδε.] Codd. αἶδε. Voss. Ἑλληνες καὶ πόλεις αἶδε. Sed una tantum urbs Tauricae recensetur cuius incolae sunt hi Graeci. Herodoto etiam inde a promontorio Κριοῦ μετώπῳ habitant Scythae.

c. ἐν αὐτῇ.] Σκυθία, quod latet in Σκύθαι.

e. εὐθύς εἰσπλέοντι.] De recta navigatione quasi versus Tanaim et imam paludis partem intelligamus necesse est. Gail.

ἐκ τῆς ἔξω θαλάσσης.] A mari boreali, quod non admodum remotum cogitabant Graeci. Ex eo derivavit, ut videtur, Tanaim Scylax, ut Hecataeus Nilum ex Oceano australi.

A S I A.

70. Καὶ πρῶτον ἔθνος. Particula καὶ delenda est. Vossius. Ferri potest pariter ac δὲ post ἄρξομαι in-eunte §. 1.

73. Τορικός.] Ptolemaeus recenset ἄκραν Ταρτικὴν. Vossius.

80. Γυηνὸς ποταμός.] Steph. B. Τυνηὶς πόλις Κόλχων, ἀπὸ Τυηνίδος ποταμοῦ. — Id. Πυῆνις, πόλις Κόλχων. Voss. Videtur eadem vox, pravis lectionibus variata. Pro Gyeno facit Ptolemaei Cyaneus, quem affert Gailius.

Χερόβιος - Χόρσος - Ἄριος.] Χόρσος fortasse Κῶβος Arriani (Pont. Eux. p. 10.), Ἄριος eiusdem Χαριεῖς (ib.) Gail.

Ῥίς ποταμός.] In Arriano unum tantummodo flumen reperitur inter Phasin et Irim, Mogrus (p. 7), quod nomen minime cadit in similitudinem τοῦ Ῥίς. Ergo suspicor hanc voculam ῥίς habendam esse pro iterata scriptura sequentis vocis Ἰρίς. Sic Magrum praetermisit noster, quippe qui ceterum non tot fluvios hic numeraverit, quot Arrianus. *Gail.*

Ἰρίς.] Lege Ἰορίς, ut Arrian. Peripl. p. 7. fin. *Voss.*

82. *Ἐκχειριεῖς.*] Anon. Peripl. Pont. Eux. p. 16. Huds. Vol. III. *Gail.*

Πορδανίς.] Arrian. Pont. Eux. p. 7. *Πρύτανις.* Neutri maior auctoritas.

Ἀραβίς.] Ptolem. Ἀρακαδία, Ammiano (XXII, 8) Arcadius, Arriano (l. c.) Archabis. Sed Aeschylus (Prom. 420) in his regionibus memorat Ἀραβίας ἄρειον ἄνθος.

Λίμνη.] Ptolemaeo videtur esse *Ξυλίνη πόλις.* *Voss.* Ὠδεῖνιος, *Λίμνη* et Ἀραβίς notari videntur a geographo Ravennate in libro V: Gadinio, Athenas, Arcabis. Ut *Λίμνη* videatur exstitisse pro Ἀθήνη vel Ἀθήνη. *Gronov.*

84. *Μακροκέφαλοι.*] Macrones Hecataei (fr. 191) et aliorum.

89. *Κιμωλίς.*] Codd. *Κορωνίς.* Corone Stephano Bithyniae civitas est. Sed ea nihil ad hanc Paphlagonicam. Legendum itaque arbitror *Κιμωλίς.* Strab. XII, 821. μετὰ δὲ Κάραμβιν *Κιμωλίς.* *Vossius.*

Κύτωρις.] Aliis *Κοτύωρα* Diod. Sic. XIV, 31. init. *Voss.*

Τίειον.] Ita Salmasius e Stephano pro *Τίθιον*, quae fere nulla est mutatio. *Vossius* e Strabone *Τήϊον.*

91. *Ἀρτάνης.*] Sic Arrian. Pont. Eux. p. 13. Ἀρτάννης, Marcian. Heracl. p. 69. (Huds.)

b. *ιερόν.*] Cf. 68, d.

92. *Κίος ποταμός.*] Meminit huius loci Scylacis Schol. Apoll. Rhod. I, 1177. Ceterum recensuit in hac paragrapho Scylax etiam paludem Ascaniam, id quod patet e loco Strabonis (XII, 849): *ὅτι δ' ἦν κατοικία Μυσῶν ἢ Βιθυνία, πρῶτον μαρτυρήσει Σκύλαξ ὁ Καρνανθεὺς φήσας περιρικεῖν τὴν Ἀσκανίαν λίμνην Φρύγας καὶ Μυσοὺς.*

93. *Ἄβυδος.*] *Σκύλαξ δὲ ὁ Καρνανθεὺς ἀπὸ Ἀβύδου ἄρχεται (τὴν Τρωάδα)* Strab. XIII, 843. Quod recte explicat Gailius: *relicta Abydo, post Abydum.*

94. *ἐν αὐτῇ.*] *Τρωάδι.*

Ἀχιλλεῖον.] Ad Sigeum Strabo (XIII, 891 et 896) ponit Achillis fanum et monumentum.

95. *Αἰολίδες.*] Rescribendum *Ἑλληνίδες*. Quid enim notandum, quod fuerint Aeolicae urbes in Aeolide? *Gail.* Respectu dialecti dictum est.

μέχρι Ἀντιάνδρου . . .] Puto hic deesse numerum stadiorum dierumve. *Vossius*. Desideratur sane hic numerus. Alioqui explicari possent verba: Totum litus a Mysiae finibus usque ad Antandrum proprie est Phrygiae, ut Troas et Aeolis dicantur Phrygiae partes.

97. *τῆς Ἰλιακῆς τὸ κάτω*] ab inferiore Troadis parte. Postea eiecti in superiorem regionem *εἰς τὴν ἤπειρον ἄνω* quae supra Troadem et Phrygiam sita, quam descripsit §. 92. Superior appellatur illa pars, quia ibi usque ad litus pertinent montes, haec vero inferior, quia est planities ad amnem Caicum.

δι' αὐτὴν.] Nescio an hoc explicari possit per: in eodem loco, in eodem tractu, *διὰ τὴν αὐτὴν.*

b. *ἐν αὐτῇ καὶ ἐν τῇ Λυδίᾳ.*] in ea regione, quae proprie Mysia, et in ea, quae proprie Lydia vocata est. Scylacis tempore per utramque pertinebat nomen Lydiae.

Αστυρα.] Strab. XIII, 912 : *Μυσίας δὲ Ἀστυρα τὴν πλησίον κόμην φασίν ἣν δὲ πολίχνη ποτὲ, ἐν ἣ τὸ τῆς Ἀστυρῆνης Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἄλσει προστατούμενον μεθ' ἀγιστείας ὑπ' Ἀντανδρίων, ἢ μᾶλλον γεινναῖ.* Vossius.

Ἀδραμύτιον.] Lectionem Ἀδρ. cum simplici τ servavi. Numi apud Eckbelium (VII, 42) omnes referunt *ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ*.

c. *Λευκαί - Σμύρνα - Φώκαια.*] A borea meridiem versus pergenti Phocaea ante Leucas et Smyrnam memoranda fuisset: Strab. XIV, 957. Plin. V, 29, fin. Itaque et quod anno trecentesimo quinquagesimo seculi ante Christum condita est urbs Leucæ, huius mentionem serius insertam putat Gailius. Manet vero, etiamsi eieceris Leucas, perturbatio ordinis, quo Smyrna et Phocaea recensentur, itaque hæc minime probant interpolationem.

Λευκαὶ καὶ λιμένες.] Pro *λιμένες* Gronovius coniecit *Τῆμνος* e Strab. XIII, 925. Herod. I, 149.

e. *Ἐπὶ τῆς Μυκάλης.*] Gailius coniecit *ἀπό*, quia in monte sita esse non posset Priene. Sed *ἐπὶ* est *ad*.

98. *Καὶ ἄλλος λιμὴν περὶ τὴν νῆσον καὶ ποταμός.*] Strabo (XIV, p. 970) Arconesum insulam prope Halicarnassum sitam recenset. Amnis est fons Salmacis (Strab. ib.) *Gail*.

b. *Κεραμιακός.*] Xenophonti *Κεράμειος* (Hell. II, 1, 10). Vossii emendatione *Κεραμικός* videtur non opus esse. Ceramus sita prope Halicarnassum (Plin. V, 29, 29) itaque immerito reprehenditur Scylax a Vossio, quod Co insulam prope Ceramicum sinum sitam esse tradiderit.

99. *ἀρχαία πόλις.*] *vetusta civitas*, Hesychius: *πόλις τὴν Σικελίαν ἀπὸ τοῦ νῆσον* de loco Aristophanis. Eur. Ixion; *Ἐββοία πόλις*. Eur. Temen. *Πελοπόννησος πόλις*. Vossius. Himer. Eclog. XVII. init.

Κύπρος πόλις μεγάλη. Gail. At Scylacis aetate exstabat urbs, quae Rhodi nomen gerebat, neque tamen vetusta erat, sed recens condita (Oli. 93. 1). Itaque haec mendosa esse apparet. Fortasse legendum οὐ πάνυ ἀρχαία πόλις. Inter utrumque tempus intercedebant anni fere quinquaginta. Et tamen *τρίπολις* dici poterat insula Rhodus, quia e tribus oppidis convocata erat civitas.

100. *Πάταρα.*] πόλις *ἔοικνυα ἐπινείῳ Ξανθίων.* Appian. Bell. civ. IV, 82. *Gronov.*

b. *Γαγαία.*] *Γάγαι πόλις Λυκίας.* St. B.

d. *ἀπὸ Λυκίας.*] Dictum fortasse pro: ab initio Lyciae, ut *ἀφ' ἑσπέρας*, ab ineunte vespere. Cf. 68 et 112, a. *ἀπὸ τῆς Ἄνδρον.* Sunt qui deleant *ἀπὸ*, sunt qui legant *Λυκίας ἀπὸ Καρίας.*

102. *καὶ νῆσον ἔχει.*] Nagidusam: cf. Hecat. fr. 252. Quod certissimam reddit emendationem Vossii.

b. *Σητόν.*] Gronovius *Σύκην* e Stephano, quod quidem magis orientem versus situm fuisse contendit Gailius. Sed saepius iustum Scylax deserit ordinem.

Ποσειδειον.] Habet Stadiasmus (§. 175) *Ποσειδιον* a Celenderi distantem 107 stadiis. *Gail.*

Μυοῦς.] Myanda Plinii (V, 27, 22).

Ὀλμοι.] Urbs mediterranea, distans stadia quadraginta a promontorio Mylis. Stadiasm. §. 164 sq. *Gail.*

c. Thapsacum amnem eundem putat Gailius, quem Eleutherum, quem Strabo borealem Phoeniciae terminum dicit (XVI, 1093) pariter ac Ptolemaeus (V, 15. Cf. Plin. V, 20).

ἡμερῶν ἑ.] Herod. I, 72. Septem dierum iter dicit Scymnus (v. 188—194).

103. *Ληπηθίς.*) Steph. B. *Λάπηθος.* η Ionice dictum: de reliquis Stephano non maior est auctoritas, quam Scylacis codici.

104. b. ἴδιον ἔχον.] Codd. ἔχων. ἔχον videtur dictum sensu intransitivo.

Τῆρος.] Gronovius coniecit *Τριήρης*, quod oppidum cum Θεοῦ προσώπῳ et Beryto memorant Polybius (V, 68) et Strabo (XVI, 1095).

c. Σάραπτα.] Codd. Σάρα. Facile exciderunt litterae πτα ante sequens εἶτα. Sara est eadem quae Palae-tyrus, quam postea demum recenset Scylax.

βασίλεια Τυρίου.] Intelligendum est regis.

d. [Ἐκδιππῶν.] Ecdipporum mentionem firmat geographus Ravennas. *Γρονον*.

e. Νομάδες cett.] Descriptio Arabiae.

105. τὸ μὲν εἰς τὸ Μενδήσιον cett.] Aut graviter fallor, aut dignoscenda est in hoc foedatissimo textu eadem fere sententia, quam discrete exprimit Herodotus (II, 17) his verbis: τὸ καλεῖται Σεβενντικὸν στόμα. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα διφάσια στόματα ἀπὸ τοῦ Σεβενντικοῦ ἀποσχισθέντα, φέροντα εἰς θάλασσαν. τοῖσι οὐνόματα κέεται τάδε· τῷ μὲν Σαῖτικὸν αὐτέων, τῷ δὲ Μενδήσιον. *Gail*.

b. πελέκει.] Pulchre Aegyptum bipenni sive securi utrinque acumen habenti comparat. Unam securis alam constituit Aegyptus inferior sive Delta utrumque. Ad Memphin igitur, ubi Aegyptus in arctissimum contrahitur, est foramen sive ὀπή, cui scapus ligneus accommodatur. Superior Aegypti portio alteram securis alam exprimit. *Vossius*.

τὸ πλεῖστον ἢ τὸ παρὰ θάλασσαν.] ἢ post superlativum, ut Herod. II, 35: Αἴγυπτος πλεῖστα θωνμάσια ἔχει ἢ ἄλλη χώρα. Philem. inc. fr. 109: θανεῖν ἄριστόν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως.

LIBYA.

106. ἀνάπλους.] Hanc vocem tum Scylax, tum alii geographi usurpant tantummodo de navigatione per flumen sursum facta, ut ad urbem quandam perveniatur. In hoc igitur loco minime ἀνάπλους intelligi potest de itinere facto ab insula Pharo ad litus, sed a litore ipso ad Mariam paludem. Rescipit τὸ βραχὺς ad longitudinem ostii, qua eundem erat a mari in paludem. *Gail.* ἐκ Φάρου, si a Pharo veneris.

b. εἰς τὸν μυχὸν cett.] Haec breviter dicta. Si usque in extremum recessum intraveris et inde regressus eris, duplicis longitudinis iter confeceris, quam si in ore praetervectus eris.

107. c. Πλαταιαί.] Apud Stephanum est Πλαταιαί et Πλατεῖα, apud Herodotum (IV, 151) Πλατεά. *Gail.*

d. πάνορμοι.] Hom. Od. XIII. 195. ubi schol.: σκέπην ἔχοντες παντὸς ἀνέμου.

f. ἀμνυδαλαί, καρύαι.] Utraque vox Atticae dialecto propria. Athen. II, p. 52 et 53. *Gail.*

g. Ἐκχειός.] Nusquam reperitur fluvius Ecceus, et hic aperte res agitur de fluvio Ladone aut Lathone (Strab. XVII. 1195). Forsan legendum ἐκχεῖται. *Gail.*

108. c. Ὑπ' ἀντῶν.] *Prope ea*, campum et urbem, quae antea memoravit.

109. a. τῆς Καρχηδονίων χώρας.] Haec ab aliena manu inserta contendit Gailius, quia non distincturus fuerit Scylax Carthaginensium regionem a reliqua. Sed revera eam distinxit Scylax: Cf. 110. 9. fin.

b. Ἀπὸ δὲ Ἀβροτόνου (πλοῦς) ἡμέρας μῦς· κατὰ δὲ ταῦτά ἐστι νῆσος cett.]. Dictum ut §. 24, c: ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρίωνος ποταμοῦ πλοῦς ἡμέρας ἡμισυ·

καὶ Κάδμου καὶ Ἀρμονίας οἱ λίθοι εἰσὶν ἐνταῦθα. Atque ut infra 109. c: ἀπὸ δὲ Ἐπιχίδος πλοῦς ἡμέρας καὶ νῆσος ἔπεστιν ἐπ' αὐτῇ ἐρήμη, ubi voce αὐτῇ designatur ἐκεῖνη ἡ χώρα τῆς ἡπείρου.

d. στάδια β.] bis mille stadia. Scribit Agathemerus (I, 3, init. II, 14. p. 59). hunc ambitum mille et sexcenta stadia continere. *Gail.*

f. ἀνάπωτις.] Pind. Ol. IX, 52 pro vulgari ἄμπωτις.

g. ὑπέκεινα.] Vossius ἐπέκεινα.

ἄπαστοι.] Fortasse ἀγαστοί, sed libentius rescriberem πλαστοί. Libyes ad occidentalem Tritonis ripam habitantes testatur Herodotus corpus sibi minio tingere IV, 191. *Gail.* Non est haec significatio vocabulo πλαστός. Legendum videtur ἄριστοι.

h. Νεάπολις.] Thuc. VII, 50, quem locum errore ad alteram Neapolin antea memoratam (109. a) retulit Vossius.

i. ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.] Quod flumen Ptolemaeo (IV, 3) Cataclia dictum prope Tuneta in mare delabitur.

110. c. ἄκραν . . . Omissa hic stadia aut tempus παράπλου. *Vossius.*

λίμνη.] Lacus vastus, in quo insulae plures. Steph. Byz.: Πιθηκῶν κόλπος, λιμὴν ἐν τῇ Λιβύῃ περὶ Καρχηδόνα. In eo insulae Pithecusae Scylacis. *Gail.*

d. Καύκακις.] Restituo Κανονκίς. *Vossius.*

Ἰουλίον ἄκρα.] Latini Iuliam Caesaream vocant Augusto Caesare hoc nomen dante. Non potuit itaque sic scribere Scylax. Scripsit ille Ἰὼλ ἄκρα, quae postea ita, ut diximus, vocitata est. *Vossius.* Vocabulum Ἰὼλ Græcis facillime transiit in Ἰούλιον.

111. καὶ ἐνταῦθα Ἐρμαιία ἄκρα.] Cf. 109. h.

d. Ἄνιδος.] Plinio (I, 1) Anatis. *Gail.*

e. ἀπὸ Θυματηρίας.] Intelligendum est ὁ πλοῦς.

Ποσειδῶνος.] Ara condita ab Hannone, quem vide p. 2.

f. *Ξιῶν.*] Nullus, quoad sciam, meminit huius fluvii. Lixum hoc loco describit Hanno, alium ab eo, quem iam supra retulit Scylax. *Vossius.* Lixum aut legere aut saltem intelligere res geographica postulat. *Gail.* Quem Hecataeus appellabat Lizam (fr. 328.)

g. *φύκος.*] Theophr. Hist. plant. IV, 7.

i. *πωλοῦσι δὲ πρὸς δέρματα.*] Bene se exprimit Scylax notans Aethiopes hos mutasse merces Phoenicias pellibus huiusmodi, non pecunia, et ad pelles contraxisse. *Gronov.* Eo rectius Gronovius haec intelligit de mercaturis ab Aethiopibus ipsis venditis, quod infra adiiciat noster: οἱ δὲ Φοίνικες ἔμποροι εἰςάγουσιν αὐτοῖς μύρον (III. 1.). Scilicet praecedentibus noster opponit ea quae Phoenices Aethiopibus venditabant. *Gail.*

μετ' ὀδόντων.] Praeferenda est Vossii emendatio Reinesianae, cum voces τῶν ἡμερῶν βοσκημάτων pendeant a δέρματα.

κοσμοῦστικα.] vestes pro ornatu variegatae.

l. *μύρον λίθον Αἰγυπτίαν.*] Theophr. περὶ ὀσμῶν §. 69, 70: τὸ δὲ τῆς βαλάνου τῆς Αἰγυπτίας μύρον αὐτὸ μὲν οὐκ ἄγαν ἀναπνεῖ· μιννύμενον δὲ ποιεῖ τᾶλλα βελτίω, μάλιστα δὲ τὴν Ἰριν. Ἐν τῇ ἐρυθρῇ θαλάττῃ διακοπτομένων τῶν λίθων ἐμπεφυκότα φαίνεται ἰχθύδια καὶ μαρίδες καὶ ἄλλ' ἄττα ζῶα. Sic distinguit Theophrastus unguentum Aegyptiacum et lapides quosdam inter unguenta numerata, et videtur noster utrumque pariter exprimere et distinguere. *Gail.*

ἄπρους ἐξάρκτους.] Fortasse κάπρους ἐξάρκτους. *ἐξάρματα, ἀκρωτηριάσματα.* Schol. Apollon. IV, 477. *Gail.*

112. *θαλάττης τῆς Εὐρώπης.*] Censeo supplendum esse ἐκ vel ἀπό. *Gail.* Maris Aegaei insulas Europae

diserte adnumeravit Scylax, itaque mare ipsum est Europae.

a. ἀπὸ τῆς Ἄνδρου.] Inde ab initio Andri. Cf. 100. d. Corrigit Palmerius ἀπ' αὐτῆς Ἄνδρου, quod non omnino necessarium videtur.

τὸ κατὰ Ῥηναίας.] Promontorium ipsius Teni situm e regione Rhенаеае. *Gail.* Quod ut designet, κατὰ genitivum requirit.

b. Μελαντίους.] Strab. XIV, 945.

c. πλοῦς . . .] Et huius diaphragmatis finis et alterius initium desideratur. *Vossius.*

d. προαριστίδιος . . .] Deest spatium inter Aegiliam et Cretam interiectum. Cf. 48, a.

e. σιῦδια ,δύο.] Sic legendum. Ante Cytheram memoratum erat promontorium Onugnathos, quod revera triginta stadia distat ab insula. Cytherae longitudo a promontorio boreali ad orientale est centum stadiorum. Inde Aegiliam navigatur per ducenta et quinquaginta stadia. Aegilia media sita est inter Cytheram et Cretam: itaque deest idem numerus stadiorum inter Aegiliam et Cretam. A Creta ad Carpathum multo longior est navigatio, quam centum stadiorum, restituendum videtur quadringenta et a Carpatho in Rhodum centum et quadraginta.

A D D E N D A.

Ad p. 22. Catanæ mentio non satis certum antiquitatis argumentum, quia post mortem Hieronis hoc nomen recuperavit urbs Aetna: certiora tum mentio urbium Oenotrorum (fr. 30 sqq. cf. p. 264), tum vetustum Epileucadorum vocabulum (fr. 79. cf. p. 267). — || — Ad p. 48. fr. 24. Legendum videtur *Λιβυσιτικῆς* et reiiciendum hoc fragmentum ad descriptionem Libyæ inter fr. 301 et 302. Cf. Scyl. 107, g. — || — Ad p. 79. fr. 125. Pro *Doriscus* cett. scribas: Ab occidentali Strymonis parte erat *κιγιαλός*, ubi urbs Græca Argilus (Her. VII, 115). Eandem regionem *Ἀκτιν* appellare videtur Thucydides (IV, 109). — || — P. 140. fr. 333 l. 2. Legendum videtur *Τύρους*. Codd. *Τύρου*. — || — Ad p. 154. fr. 364 adde: cf. Herod. I, 173. — || — Ad p. 200 post l. 15: *ἱερὸν* codd. C. O. Müller *Κιέριον* (de tab. Græc. septentr. p. 37 not.). — || — Ad p. 269 post l. 16: 63. Heraclea condita Ol. 88, 3; 426 a. Chr. (Thuc. III, 92).

C O R R I G E N D A.

P. 21. l. 14. *Matiënorum*. — P. 33. l. penult. *Byzantia*. — P. 54. l. 7. p. 418. — P. 67. l. 3. *mari*. — Ib. fr. 81. l. 4. post *Μολύκρειον* comma ponendum. — P. 77. fr. 121. l. 4. *Sermyliam*. — P. 78. l. 5. *Stephano*. — P. 86. fr. 153. l. 131. *palus*. — P. 104. l. 4. *Heracleotam*. — P. 105. fr. 211. l. 1. *οὔ*. — P. 111. fr. 235. l. ult. fr. 250. — P. 120. l. 15. *Θωῦμασιωτέρη*. — P. 121. l. penult. *του*. — P. 128. l. 18. *repetitæ*. — P. 130. l. 11. *antiquissima*. — P. 148. l. penult. *tribu*. — P. 157. fr. 374. l. 5. *antiquiores*. — P. 164 et 165 numeros 2, 3, 4 suis locis in initio §§. restituas. — P. 169. l. 11. *Καλυψώ*. — P. 172. §. 21. l. 3. *Θάλατταν· Λιάς*, *Ἰδασσα*. — Ib. l. penult. *sunt: Lias, Idassa*. — P. 191. §. 49. l. 2. *Ακαδαιμονίαν*. — P. 206. l. 2. *Μάδυτος*. — Ib. l. 7. *Ἄγορά*. — P. 217. l. 10. ante *Πάριον* insere *Ποτάπος*. — P. 245. l. 11. l. 6. *πολλὰ*. — P. 251. l. 1. *στάδια* ζ'. — P. 252. l. 8. *βφ'*. — Passim accentus et spiritus modo designatos postea cecidit, modo turbatos reliquit insuperabilis typhothetæ incuria.

I N D E X.

- A**barneus 207.
 Abdera 127. S. 68, b.
 Abotis 269.
 Abri 69.
 Abrotonum S. 109, a.
 Abytus S. 93, b.
 Acadamis S. 97; d.
 Acanthus S. 67, c.
 Acarnania 79, 80; S. 34, a.
 Accion 22.
 Ace S. 104, d.
 Achaei 91. S. 43.
 — Phthiotae S. 64; 65, b.
 — Ponti S. 74.
 Achelous 72. S. 34, d.
 Acheron S. 30.
 Acherusia S. 30.
 Achilles S. 69, d.
 Achilleum S. 94.
 Achilleus portus S. 47, a.
 Ἀχιλλίδες S. 107, c.
 Achivi S. 97, b.
 Acium S. 110, d.
 Acra S. 110, e.
 Acrothotae S. 67, c.
 Acrus S. 110, e.
 Acte S. 34, a.
 Adane S. 102, b.
 ἀδελφιζέων 354.
 Adramytium, S. 97, b.
 Adria 58.
 Adriaticus sinus 58, 61, 69;
 S. 14, 18, 27.
 Adrymetum S. 109, h.
 Adymachidae S. 106, a.
 Acaes 70, 71, 72. S. 26, a, b.
 Aedonia S. 107, c.
 Aega 259.
 Aegae Ach. S. 43.
 Aegae Mac. S. 67, a.
 Aegae Lyd. S. 97, c.
 Aegaeum mare S. 59, d.
 Aegaeum sacrum S. 40.
 Aegialus 125.
 Aegilia S. 112, d.
 Aegina S. 54, 113.
 Aegipius S. 78.
 Aegira S. 43.
 Aegium S. 43.
 Aegonea 109.
 Aegospotamos S. 68, c.
 Aegosthena S. 39.
 Aegyptii 290, 291. S. 106, a.
 Aegyptus 357.
 Aegyptus 265 sqq. 279, 372.
 S. 104, e; 105.
 Aemum 143, 151.
 Aenea S. 67, b.
 Aenianes S. 36; 63, b; 65, b.
 Aeniorum castella S. 68, b.
 Aenus S. 68, b.
 Aeolica 212, 213.
 Aeolis 104. S. 95.
 Aerae S. 59, a.
 Aesepus 203.
 Aethale 25.
 Aethalia S. 6.
 Aethiopes 265, 267 sq.
 Aethiopes sacri S. 111, f.
 — magni S. 1; 111, i, k.
 — continui S. 111, m.
 Aethiopia urbs S. 111, m.
 Aetna 44.
 Aetolia 341. S. 35.
 Aetolus 340.
 Aezice 115.
 Agora S. 68, c.
 Agra S. 97, d.
 Agrigentum, S. 13, b.
 Ἀγυρία λίθος S. 111, l.
 Ἰδου κύων 346.
 ἄκαρθα 172, 173. S. p. 257, 13.

- Alapta S. 67, c.
 Alazia 202.
 — Alazones 202.
 — Albac insulae S. 108, c.
 Album litus Thr. S. 68, d.
 — Lib. S. 106, b.
 Alcinous S. 22, a.
 Aleus 345.
 Ἀλιᾶδες Χερσόνησος S. 48,
 a; 107, c, g.
 Alitropes S. 64.
 Alope S. 61.
 Alopeconesus S. 68, c.
 Aloris S. 67, a.
 Alpheus S. 44.
 Alpium S. 4.
 Alyttia S. 34, d.
 Amalchium mare 100.
 Amantia S. 26, b; 27.
 Amathus S. 103.
 — Amazones 212, 351 sq.
 Amazoneum 212.
 Ambracia 349. S. 33; 66.
 Amenea S. 87.
 Amerus 73.
 Amisus 200.
 Amorgus S. 59, b.
 ἄμπειλοι S. 107, f.
 Ampelus Lig. 24.
 Ampelus Lib. S. 107, g.
 Amphanae 108, 335.
 Amphanaeum S. 65, a.
 Amphiararus 340.
 Amphilochoi 72, 349.
 Amphilochium Argos 71, 72.
 S. 34, a.
 Amphipolis S. 68, a.
 Amphissa S. 36.
 Amphithea 139.
 ἀμνυδάλαι S. 107, f.
 Anactoricus sinus S. 31.
 Anactorium S. 34, a.
 Anaea S. 97, d.
 Anaphe S. 49.
 Anaphlystus S. 58.
 Ἀναπλιος S. 68, d.
 Ancon S. 16.
 Andromeda S. 104, d.
 Andrus S. 59, a; 112, a.
 Anemurium S. 102, a.
 Anidus S. 111, d.
 Antandrus S. 95; 97, a.
 Anthedon S. 60.
 Anticyra S. 37.
 Ἀντιδες S. 107, g.
 (Antipolis S. 4).
 Antipygus S. 107, b.
 Antissa S. 96.
 Apanilya S. 110, e.
 Apaturus sinus 165.
 Aphrodisias Lib. S. 107, c.
 Aphrodisius S. 102, b.
 Aphytis S. 67, b.
 Apis Att. S. 57; 58.
 Apis Aeg. S. 106, b; 107, a.
 ἄπιοι S. 107, f.
 Apisus S. 107, g.
 Apollo 202, 211, 242, 284,
 300. S. 37, 94, 97, d.
 Apollonia Ill. 72. S. 26, a.
 — Mac. S. 67, c.
 — Thr. S. 68, d.
 ἄπροι ἐξάραιτοι S. 111, l.
 Apsarus S. 80.
 Apteraca S. 48, c.
 Arabia 263 sq. S. 104, e.
 Arabicus sinus S. 263.
 Arabis S. 82.
 Aradus S. 104, b, d.
 Araplus S. 68, c.
 Araxes 170.
 Arcades 355, 375.
 Arcadia S. 45.
 Ἀρεως νήσος S. 85.
 Arethusa S. 67, c.
 Argante 176.
 Argivi S. 48, b.
 Argolicus sinus S. 50, 51.
 Argonautae 339.
 Argos 343, 357. S. 50.
 Argos Amphil. S. 34, a.
 Argyria 203.
 Aries Phruxi 337.
 Arinthe 30.
 Arion S. 24, c.
 Arion S. 81.
 Arius S. 80.
 Armenii 195.
 Ἀροσιῆρες Libyes 305.
 Artace S. 93, a.
 Artane S. 91.
 Artemisium 32.
 Arylon S. 110, c.

- Ascalon S. 104, d.
 Ascania palus S. Annot. ad
 §. 92. p. 300.
 Asiae termini 162, 170. S.
 69, e.
 Asine S. 47, a.
 Asinea S. 87.
 Asopus 105.
 Aspendus S. 101.
 Assyria S. 88.
 Astacus S. 34, d.
 Astypale S. 49.
 Astyra S. 97, b, e.
 Atacus 12.
 Atarneus S. 97, b.
 Atharambe 280.
 Athenae S. 58, 60.
 Athenienses 362. S. 48, b;
 52; 57; 58.
 Athos 121. S. 67, c.
 Atintanes S. 26, b.
 Attienites S. 21, a.
 Ἀττικὸς κέραμος S. 111, L.
 Auge 345.
 Augeas 91, 348.
 Aulis S. 60.
 Aulonia 52.
 Ausigda 300.
 Ausones 28.
 Autariatae S. 24, b.
 Avium urbs S. 104, c.
 Axius S. 67, b.
 Baeae 76.
 Bantii 146.
 Barcaei S. 107, g.
 Barce S. 107, e.
 Barces portus S. 107, e.
 Bartas S. 110, e.
 βασιλειον 175. S. 67, a; 104,
 b, c, d.
 Bechiri S. 83.
 Bechirias S. 83.
 Bechiricus port. S. 83.
 Belbina S. 52.
 Belus S. 104, d.
 Berytus S. 104, b.
 Besbicus S. 93, a.
 Bithyni S. 91, a.
 Boeotia 88. S. 38, 58, Go.
 Boeotorum castellum S. 38.
 Boeum S. 63, a.
 Boia S. 47, a.
 Bolbe S. 67, c.
 Bolbitine 285. S. 104, a.
 Boreontini S. 14.
 Borinus S. 104, b.
 Boryza 140.
 Bosphorus S. 68, d; 91, b.
 Brachion S. 109, b.
 Brystacia 31.
 βρῦρον 123.
 Bulini S. 22, b; 27.
 Buthoa S. 24, c; 25.
 Buthrotus 75.
 Byzanta 140.
 Byzeres S. 81.
 Cabalis 223.
 Cabassus 144.
 Cadmi rupes S. 24, c.
 Cadmus 361.
 Caicus 345. S. 92, b.
 Calamentha 312.
 Calathe 3, 317.
 Calatiae 177.
 Calauria S. 53.
 Callatis S. 68, d.
 Callichorus S. 89.
 Callipolis S. 92.
 Callisto 379.
 Callistratus S. 68, b.
 Calydon S. 35.
 Calynda S. 98, a.
 Calypso S. 13, d.
 Camareni 263.
 Camarina S. 13, b.
 Camirus S. 99.
 Campani S. 10.
 Canastraeum S. 67, b.
 Canobus S. 110, 9.
 Canopicum, Canopus S. 105, c, d.
 Canthele 310.
 Canthelia 309.
 Canytis 261.
 Capriae 29.
 Capua 27.
 Capys 27.
 Carambis S. 89.
 Carcinitis 153.
 Cardesus 157.
 Cardia S. 68, c.
 Cardiani S. 68, b.
 Cardytus 262.
 Caria 225 sqq. 336. 363. S. 98.
 Caria Ep. S. 26, b.

- Carmelus S. 104, d.
 Carnus S. 34, d.
 Carpasea S. 103.
 Carpathus S. 99, 112, c.
 Carthaginienses S. 109, a; 111.
 Carthaginiensium emporia S. 1;
 110, g.
 Carthago 308, 313. S. 109, i;
 110, a, f.
 Carussa S. 88.
 Caryanda 228. S. 98, a.
 Carystus S. 59, c.
 Casium S. 105, d.
 Caspapyrus 179.
 Caspiae portae 170.
 Caspium mare 169.
 Cassopia S. 31.
 Castellum Boeotorum S. 38,
 — ad Euripum S. 60.
 Castis S. 26, c.
 Casus S. 93; 113.
 Catana 44. S. 13, b.
 Catanni 169.
 Cataractes S. 100, d.
 Catarbates S. 21, b.
 Caucacis S. 110, d.
 Caecali vicus S. 107, g.
 Caucasus 161 sqq. 186.
 Caucun 375.
 Caucones 140.
 Caulici 60.
 Caulonia (52). S. 13, d.
 Cannus S. 98, b.
 Cayster S. 97, d.
 Cebren S. 95.
 Cedreae 234.
 Celendris S. 102, b.
 Celtae 19, 21. S. 18.
 Ceneaeum S. 59, c.
 Cenchreae S. 56.
 Ceos S. 59, a.
 Cephalenia S. 34, c; 113.
 Cephesias lacus S. 111, b.
 Cepi S. 72.
 Ceramiacus sinus S. 98, b.
 Cerasus S. 88.
 Ceraunii montes S. 26, c.
 Cercetae S. 73.
 Cercinitis S. 109, d.
 Ceres S. 58.
 Cerne S. 111, f, h.
 Cerynea S. 103.
 Ceyx 353.
 Chadesia 351.
 Chadisia 194, 350.
 Chaeron 87.
 Chaeronea 87.
 Chalaenum 83.
 Chalastra 116.
 Chalca S. 110, e.
 Chalcea S. 99.
 Chalcedon S. 91.
 Chalcis 105. S. 59, c; 112, a.
 Chalybes 195, 196. S. 87.
 Chandanace 181.
 Chandane 56.
 Chaonia 74. S. 22, a; 28, 29.
 Charadriacae S. 67, c.
 Charadrus 251. S. 102, a.
 — Lyc. 97, d.
 Χειρογαστρορες 359.
 Χειρομαξίρα 329.
 Chelidoniae S. 100, b.
 Chelidonii 67, 69.
 Chembis 284.
 Cherobius S. 80.
 Chersonesi Iberia 16.
 — Piscatoria S. 48, a; 107,
 c, g.
 Chersonesus 135.
 — Thrac. S. 68, c.
 — Taur. S. 69, b.
 — Lib. S. 106, a.
 — Marm. S. 107, g.
 Chii S. 97, b.
 Chiona 99.
 Chius 99. S. 97, c; 113.
 Chius Aeg. 286.
 Chna 254.
 Choerades 193. S. 85.
 Choes S. 111, l.
 Choi 190.
 Chorasmii 173.
 Chorsus S. 80.
 Chryses S. 94.
 Cianus sinus S. 92.
 Cibyra S. 101.
 Cicynehus S. 65, b.
 Cilicia 251. S. 102.
 Cimmericis 2.
 Cimolis S. 89.
 Cimolus 97; 250. S. 49.
 Cinyps S. 108, c.
 Circeii S. 8.

- Cirrhaeus campus S. 37.
 Cirrhaeus sinus 74.
 Citheni iuga 173.
 Cius S. 92.
 Clarius Apollo S. 97, d.
 Clazomenae S. 97, c.
 Cleonae S. 50.
 — Mac. S. 67, c.
 Cleostratus S. 94.
 Clitor 375.
 Cnemis S. 62.
 Cnidus S. 98, b.
 Cnopus 215.
 Cnopus 215.
 Cnossus S. 48, c.
 Cobrys S. 68, b.
 Coelesyria S. 104, e.
 Colchi 185, 188. S. 80.
 Coli 185, 186.
 Colice S. 77.
 Colici montes 180.
 Colonae S. 94.
 Coloniae Massiliensium S. 4.
 — Thuriorum S. 12.
 Colophon S. 97, d.
 Columnae Herculis v. Herc.
 Colura 331.
 Colussa S. 89.
 Combe 105.
 Comoe 105.
 Coracae S. 66.
 Coracesium S. 101.
 Coraxi 185. S. 76.
 Corcyra S. 22, a; 29; 113.
 — nigra S. 23, b.
 Cordylus 248.
 Coresia S. 59, a.
 Corinthia S. 41, 56.
 Corinthus 90. S. 34, b; 40.
 Coronea 88.
 Coronus 88.
 Corseae 98.
 Corsiae S. 38.
 Corycus 216.
 Corydalla 244.
 Cos 228. S. 98, a.
 Cossa 39.
 Cosyrus S. 110, a, b.
 Cotes sinus S. 111, b.
 Crabasia 13.
 Crabis S. 111, d.
 Crade 234.
 Cragus S. 98, b; 99.
 Crambitis 275.
 Cramones S. 14.
 Cranon 112. S. 65, a.
 Crateae S. 23, a.
 Crateres Achivorum S. 94.
 Crathis S. 13, d.
 Cremmyon S. 56.
 Cressa S. 68, c.
 Crestone 124.
 Creta S. 47, b; 48; 112, d;
113.
 Crisa 85, 86.
 Crisus 85, 86.
 Crithote S. 86, c.
 Criumetopon Lac. S. 48, a, c.
 — Taur. S. 69, b, d.
 Crobyzi 149.
 Crocodilus 294.
 Crommyon 319.
 Cromyusa 17.
 Cros 273.
 Crossa 199.
 Crotalla 53.
 Croton S. 13, d.
 Cudetus S. 68, b.
 Cuma S. 10.
 Cybelea 214.
 Cybo 311.
 Cyclades S. 49, 58, 59.
 Cygnus 139.
 Cydonia S. 48, c.
 Cylandus 233.
 Cyllene 375. S. 44.
 Cymaei S. 101.
 Cyme 212. S. 97, c.
 Cyne 221.
 Cynesii 2.
 Cynossema 299.
 Cynus 108. S. 61.
 Cyparissus S. 46.
 Cypasis 136. S. 68, b.
 Cyprus 286. S. 103, 113.
 Cyrbe 248.
 Cyre 182.
 Cyrenaei S. 107, c, g.
 Cyrene S. 107, d, e.
 Cyrenes portus S. 107, d.
 Cynus 26. S. 6; 113.
 Cyrthaeum S. 107, b.
 Cytaca S. 69, c.
 Cyterium 36.

- Cythera S. 47, b; 112, d.
 Cythnus S. 59, a.
 Cytinium S. 63, a.
 Cytoris S. 89.
 Cyziceni 202.
 Cyzicus 204. S. 93, a.
 Daedalus S. 111, e.
 Daminum S. 68, d.
 Danae 358.
 Dandarii 161.
 Daraanon S. 81.
 Dardanus S. 94.
 Darsii 130.
 Dascylitis lacus 202.
 Datum S. 68, b.
 Datylepti 142.
 Delium S. 60.
 Delphi S. 37.
 Delphicus sinus S. 35.
 Delta 295.
 Delus S. 59, a.
 Demetrium S. 64.
 Deris S. 68, b.
 Desili 141.
 Deucalion 334, 341.
 Dexari 73. (S. 26, b.)
 Dia 379.
 Diana S. 48, c; 100, d.
 Dicaea S. 68, b.
 Dictynnaeum S. 48, c.
 Diomedes S. 13.
 Dionysias S. 100, b.
 Dioscuris S. 80.
 Disorae 145.
 Dium S. 67, a.
 Dium S. 67, c.
 Dizeres 190.
 Dodona 78.
 Dodonia S. 26, b.
 Dolienses 204.
 Dolopes S. 65, b.
 Dorienses 334.
 Doriscus S. 68, b.
 Dorus 260. S. 104, d.
 Drinaupa S. 110, e.
 Drion S. 14.
 Dryops 379.
 Drys Oen. 42.
 Drys Thr. 131. S. 68, b.
 Dulon polis 318.
 Duriscus S. 68, b.
 Duriza 328.
 Dyme 91, 348. S. 43.
 Dyyrta S. 21, a.
 Ebur S. 111, i.
 Ecceus S. 107, g.
 Ecdippa S. 104, d.
 Ecechiries S. 82.
 Echedorus S. 67, b.
 Echinades S. 34, d.
 Echinus S. 63, b.
 Ectrapeli S. p. 257, 12.
 Edi 159.
 Eidetes 11.
 Εἰσργίς S. 21, b.
 Elaa S. 12.
 Elaea S. 30.
 Elaea Lyd. S. 97, b.
 Elaeus S. 68, c.
 Ἐλαταί S. 107, f.
 Elaphonesus S. 93.
 Elatea S. 62.
 Electrides S. 21, b.
 Elei S. 9.
 Eleusis S. 58.
 Eleuthernae S. 48, c.
 Eleutii 55.
 Elibyrge 4.
 Elienses S. 44.
 Elis S. 44.
 Elisyci 20.
 Elpenoris tumulus S. 8.
 Elymi S. 13, a.
 Elyrus S. 48, c.
 Emporia Carth. S. 1.
 — Iber. S. 2.
 — Rhizon S. 24, c.
 Enea 203.
 Enchelei S. 25.
 Ἐνοσίχθοντες S. p. 257, 12.
 Entribae 148.
 Epei 91, 348.
 Ephesus S. 97, d.
 Ephesus Aeg. 286.
 Ephyra 90.
 Epichus. S. 109, c.
 Epidamnus S. 25; 26, a.
 Epidaurus Lac. S. 47, b.
 Epidaurus S. 51, 55.
 Epileucadii 79. S. 34, b.
 Epimetheus 90.
 Epirus S. 26, c.
 Ἐπίσσαι 367.
 Erasistratius S. 97, d.

- Eressus S. 96.
 Eretria 106, S. 59, c.
 Eridanus S. 19.
 Erimum 34.
 Erincus S. 63, a.
 Ἐριματα S. 111, c.
 Erythia 349. S. 26, c.
 Erythrae 99, 215. S. 97, c.
 Euanthis S. 36.
 Euboea 105, 107. S. 59, c;
61; 113.
 Euboea Lib. S. 110, d.
 Eudeipne 314.
 Euelgea 330.
 Euripus S. 60; 112, a.
 Euripus Acarn. S. 34, a.
 Europa S. 48, a.
 Europae terminus 162. S. 69, e.
 Eurotas S. 47, a.
 Eurymedon S. 101.
 Eurymenae 111.
 Eurystheus 346, 349.
 Eutretus S. 38.
 Euxinus Pontus S. 68, a.
 Ἐξαραχτοί S. 111, L.
 Gabala 255.
 Gades S. 2; 110, c, f.
 Gagaea S. 100, b.
 Galepsus 122. S. 68, a.
 Gandarae 178.
 Ganiae S. 68, d.
 Ganus S. 68, d.
 Gaulus 313. S. 110, b.
 γέγειος 366.
 Gela S. 13, b.
 Geloni S. 79.
 Genetes S. 87.
 Gephyra 89.
 Geraestus S. 59, c; 112, a.
 Geranea S. 39.
 Geryones 349. S. 26, c.
 Ginglymote 258.
 Gordii 189.
 Gortyna S. 48, c.
 Graeciae fines S. 33, 66.
 Graeci Thraçes 116.
 Granus S. 48, d.
 Graphara S. 109, a.
 Grynea 211.
 Gryneum S. 97, b.
 Gycnus S. 80.
 Γυναικοκρατούμενοι S. 71.
 Gytheum S. 47, a.
 Haemon 375.
 Halia S. 51.
 Haliacmon S. 67, a.
 Halicarnassus S. 98, a.
 Halupsi S. 21, a.
 Halys S. 88.
 Hamaxitum S. 94.
 Harmene S. 88.
 Harmoniae rupes S. 24, c.
 Hebdomus S. 110, d.
 Hebrus S. 68, d.
 Helena 94. S. 59, a.
 Heleneus 288.
 Heliopolis 292.
 Hellespontus 136 sqq. 139.
 Helorum S. 13, b.
 Hemioni S. 21, a.
 Hemithea 139.
 Heneta 200.
 Heneti S. 19.
 Heniochi S. 75.
 Henoticontes S. p. 257, 12.
 Hephæstia 103.
 Heraclea III, S. 22, a.
 — Trach. S. 63, a.
 — Thr. S. 68, d.
 — Mariand. S. 90.
 — Car. S. 98, a.
 Heracleotae S. 91, a.
 Heracleum Ital. S. 14.
 — Mac. S. 67, a.
 Heraclidae 353.
 Heraea S. 45.
 Hercules 47, 48, 91, 298, 344
 sqq. S. 22, b.
 Herculis Columnae b, 325.
 S. 1; 69, f; 110, e, f, g;
 111, b, f.
 Hermaeum prom. S. 109, h;
110, a.
 — occ. S. 111, a, b, c, d, f.
 Hermion S. 52.
 Hermonassa 197.
 Hermus S. 97, c.
 Hesperides 301. S. 307, a, c,
 e, f; 108, a; 110, g.
 Hestiaea S. 59, c.
 Hieraphe 317.
 Hierastamnae S. 22, b.
 Hierosolyma 372.
 Himera 49. S. 13, b.

- Hipponesus 231.
 Hipponium S. 12.
 Hippopotamus 293.
 Hippupolis S. 110, c.
 Holmi S. 102, b.
 Holophyxis S. 67, c.
 Homerus S. 59, b; 97, c.
 Homolium S. 33.
 Hybele 308.
 Hydrea 97.
 Hydruntum S. 14, 27.
 Hylli S. 22, b.
 Hyllus S. 22, b.
 Hymettus 94, 362.
 Hyoce 189.
 Hyops 16.
 — Hyperborei 373.
 Hypius S. 90.
 Hyrcanum mare 172.
 Hysacina S. 48, c.
 Hysaes 267.
 Hythmitae 63.
 Ialysus S. 93.
 Iamae 167.
 Ianxuatis 320.
 Iapygia 26, 54, S. 14, 27.
 Iapygia III. 65.
 — Iasoneum S. 87.
 Iber S. 2.
 Iberi 11 — 18, 349. S. 2.
 Iberia S. 2.
 Ibis 298.
 Ibylla 5.
 Icarus S. 59, b; 112, b.
 Iconius S. 34, a.
 Icus S. 59, d.
 Idassa S. 21, a.
 Ide S. 68, c.
 Idyrus 246, S. 100, d.
 Ίερὸν ἀκρωτήριον S. 111, c.
 Iparaugatae 14.
 Iparaugates 14.
 Iliace S. 97, a.
 Ilium S. 94.
 Illyria 65, sqq. 152, S. 22;
26; 27.
 Imbrus S. 68, b; 113.
 Imphecs 114.
 Inachus 70 sqq.
 India 175 sqq.
 Indi S. p. 256 sq. 9 — 12.
 Indus 174.
 Iolcus S. 66.
 Ion 342.
 Ioues 311.
 Ionia 98 sqq. 214 sq.
 Ionius sinus 59 sqq. S. 14, 27.
 Ἴονια 333.
 Ἴππος ποταμὸς 293.
 Ἰππου πόλις S. 110, c.
 Iris S. 80.
 Isepus 158.
 Issa S. 23, a.
 Issedones 168.
 Ister 55, 149 sqq. S. 20; 68,
 a, d, c; 69, d, f.
 Isthmus S. 40, 41, 56.
 Isthmus Carth. S. 109, i.
 Istri 59, S. 20.
 Istriani S. 20.
 Istris S. 21, b.
 Ἰτιά 173.
 Ithace S. 34.
 Ithome S. 46.
 Iton 151.
 Itonia 112, 338.
 Ityce S. 110, c.
 Iudaei 372.
 Iulis S. 59, a.
 Iulium S. 110, d.
 Iuno S. 13, d.
 Iupiter 358, 375. S. 59, c;
104, d.
 Ius S. 59, b.
 Ixias 35.
 Ixibatae 166.
 ἰάλαμος S. 111, b.
 καρύαι S. 107, f.
 κέγχρον 123.
 κέραμος Ἀιτικός S. 111, l.
 Κῆποι S. 72.
 κίβωτος 368.
 κισσός S. 107, f.
 Κλείτρει S. 21, b.
 Κοίλη Συρία S. 104, c.
 κόρυθα 123.
 κότινοι S. 107, f; 109, b.
 Κρατήρες Ἀχαιῶν S. 94.
 κρέας 369.
 Κριοῦ μέτωπον Lac. 48, a, c.
 — Taur. S. 69, b, d.
 κυλλάσις 289.
 κυνάρια 172, 173, 174. S. 257, 13.
 κύπειρος S. 111, b.

- Κυρβαντα* 374.
 Lacedaemon S. 47, 49.
 Lacedaemonii S. 48, b.
 Lacinium S. 13, d.
 Lacmus 70.
 Lade 226.
 Laea 236.
 Lametini 40.
 Lametus 40.
 Lamia S. 63, b.
 Lampaea S. 48, c.
 Lampas S. 110, b.
 Lampona 210.
 Lampsacus 207. S. 93; c.
 Laodamanteum S. 106, b.
 Larissa Ach. S. 64.
 — Th. S. 65, a.
 — Tro. S. 94.
 Larymna S. 61.
 Las S. 47.
 Laternii S. 14.
 Latini S. 8.
 Latmus 227.
 Latona 284.
 Lebedus 219. S. 97, d.
 Lemnus 102, S. 68, b; 113.
 Leontini S. 13, b.
Λεόντων πόλις S. 104, c.
 Lepethis S. 103.
 Leprea S. 44, 45.
 Lernaea hydra 347.
 Lesbii S. 97, b.
 Lesbos 101, 286; S. 96, 113.
 Lesyrus 16.
 Leucae S. 97, c.
Λευκαὶ νῆσοι S. 108, c.
 Leucas S. 34, a, b.
 Leucatas S. 34, b.
 Leuce S. 69, d.
Λευκὴ ἀκτὴ S. 68, d.
 — Lib. S. 106, b.
 Leucosyri 194, 200.
 Libophoenices 310 sqq.
 Liburni 61, 62. S. 21, a.
 Liburnica navis 61.
 Liburnica vestis 61.
 Liburnus 61.
 Libya 271, 299 sqq. S. 7; 48, a.
 — peninsula S. 111, m.
 Libya regio optima S. 109, g.
 — terminus 296. S. 105, c;
106, a.
- Libyes 305.
 Liebris 283.
 Ligures 20, 22 sqq. S. 4.
 Ligures et Iberes S. 3.
 Lilybaeum 46. S. 13, b; 110, b.
 Limnae 137.
 Limne S. 82.
 Limodorienses S. 63.
 Limyra S. 100, b.
 Lindus S. 99.
 Lipara S. 13, c.
 Lipaxus 119.
 Lirnytea 245.
 Lissa S. 48, c.
Λιτρία S. 21, b.
 Lixus S. 111, d.
 Lizas 328.
 Locri 82, 83. S. 36, 61.
 Locri Epizeph. 51. S. 13, d.
 Locrus 342.
 Loryma 232.
 Lotophagi 111. S. 22, b.
 — Lib. S. 109.
λωτός S. 107, f; 109, a, b.
 Lucania S. 12, 13, d.
 Lycaon 375, 379.
 Lycastus S. 88.
 Lycia 240 sqq. 242, 364. S.
100, a.
 Lyctus S. 48, d.
 Lycus 375.
 Lycus Mariand. S. 902.
 Lydia 221, sqq. S. 97.
 Lydias S. 67, a.
 Lyrnatea S. 100, d.
 Lytidas 352.
 Lyxea 80.
 Lyxeus 80.
 Macae S. 108, b.
 Macar 101.
 Macedones S. 67, a.
 Macrocephali S. 84.
 — Indiae S. p. 257, 11.
 Macrones 191.
 Madytus 138. S. 68, c.
 Maeander S. 97, e; 99.
 Maenalus 375.
 Maenobora 8.
 Maeotae 71.
 Maeotis S. 69, d, e, f;
91, c.
 Magdulus 282.

- Magi 380.
 Magna dea 102.
 Magnesia S. 97, d.
 Magnetes S. 33; 65, b; 66.
 Magnum mare 1, 349.
 Magydus S. 100, d.
 Malanius 37.
 Male S. 80.
 Malea S. 47, a, b.
 Malienses S. 63, b; 65, b.
 Maliensis sinus S. 63, b.
 Mallus S. 102, b.
 Manii S. 24, a.
 Manius sinus S. 23, a.
 Mantine 83.
 Mantinea S. 45.
 Mantinous 375.
 Marathesium S. 97, d.
 Mare magnum 1, 349.
 Mare rubrum 28f.
 Mares 192.
 Maria S. 106, a.
 Mariandyni 201, S. 90, 91, c.
 Marium S. 103.
 Marmaces 268.
 Marmaridae S. 107.
 Maronea S. 68, b.
 Martis insula S. 85.
 Mascotus 301.
 Massilia 22, S. 4.
 Massilienses S. 2, 4.
 Mastia 6.
 Mastieni 6 sqq.
 Matieni 189.
 Matycetae 156.
 μάττα 355.
 Mazyes 304.
 Mecistum 92.
 Meczyberna 120, S. 67.
 Medea 171, S. 80.
 Media 171.
 Medma 41.
 Medmasa 230.
 Medus 171.
 Megara S. 57.
 Megarenses S. 39.
 Megaris S. 13, b.
 Megasa 305.
 Megiste S. 100, b.
 Melanchlaeni 154, S. 78.
 Melanippium 247.
 Melantia saxa S. 112, b.
 Melas S. 68, b.
 Melas sinus S. 68, b.
 Meleagrides aves S. 111, b.
 μελέαι S. 107, f.
 Meleti sinus 213.
 Melia 239, 336.
 Meliboea S. 66.
 Meliboea 375.
 Melienses 109, S. 63, a.
 Meliensis sinus S. 63, a.
 Melissa 327.
 Melita S. 23, b.
 Melite S. 110, b.
 Melitiades S. 64.
 Melus S. 49.
 Melussa 18.
 Memphis S. 104, b.
 Mende S. 67, b.
 Mendesium ostium S. 105, a.
 Menecine 35.
 Menelaus 287, S. 105, d.
 Menelaus Lib. S. 107, d.
 Mensurae S. 69, f.
 Mentores 62.
 Mentorides S. 21, b.
 Mes S. 110, e.
 Mesa S. 12.
 Mesapus S. 48, c.
 Mesembria S. 68, d.
 Messaba 237.
 Messana S. 13, b.
 Messena S. 4; 6.
 Metagonium 324, S. 110, e.
 Metapontium S. 14.
 Metasoris S. 78.
 Methana S. 47, b.
 Methona S. 66.
 Methona S. 67, a.
 Methymna S. 96.
 Miletus 225, S. 98, a.
 Mille annorum vita 365.
 μιμακτυλα S. 107, f; 109, b.
 Mimnedus 222.
 Minerva 338, S. 109, f.
 Misgetes 12.
 μοιχίδιος 370.
 Molossi 77, 78, S. 32.
 Molybdana 10.
 Molybrae 81, S. 35.
 Molyb S. 320.
 Monoecus 23.
 Mortis canis 346.

- Moschi 188.
 Moses 372.
 Mossyni S. 86.
 Mossynocci 193. S. 85.
 Mothone S. 47. a.
 Motya 47.
 Mycale S. 97. d; 112. e.
 Mycarna S. 35.
 Mycenae 93, 349. S. 50.
 μυκης 360.
 Myci 183.
 Myconus S. 59. a; 112. b.
 Myes 224.
 Mygdone 202.
 Mygisus 239, 363.
 Mylae 50. S. 13. c.
 Mylisin 206.
 Mylon 270.
 Myndus 229. S. 98. a.
 Myonesus 219.
 Myrae S. 66.
 Myrgetae 155.
 Myriandrus S. 102. b.
 μυρίλη 173.
 Myricus 209.
 Myrina 104.
 Myrina 214. S. 97. e.
 Myrinus 104.
 Myrlea 204. S. 93. a.
 Myrmecium S. 69. c.
 Myrmex 90.
 μύρον S. 111. l.
 μυροίλαι S. 107. f.
 Mysi S. 97. a.
 Mysia S. 92; 97. a.
 Mytilene 101. S. 96.
 Myus Cil. S. 102. b.
 Nagidus 252. S. 102. a.
 Nagidussa 252.
 Nagis 252.
 Narbo 19.
 Narbonitis lacus 19.
 Naro S. 23. b; 24. a.
 Nasamones S. 108. a.
 Naupactus 81. S. 35.
 Nauplia S. 56.
 Naustathmus S. 107. c.
 Navigatio diei S. 69. f.
 — noctis S. 69. f.
 Naxicae ins. S. 110. c.
 Naxus S. 13. b.
 Naxus S. 59. a; 113.
- Neandrea S. 95.
 Neapolis S. 10.
 — Thr. S. 68. b.
 — Lib. S. 108. a, c; 109. a.
 — Carth. S. 109. b.
 Neleus 377.
 Neontichus S. 68. d.
 Neptunus S. 47. a; 59. c;
 111. e.
 Nesti S. 23. a; 24. a.
 Nestus S. 22. b; 23. a.
 — Thr. S. 68. b.
 Niconium S. 69. a.
 Nili ostia S. 105.
 Nilus 277, 278, 279, 296,
 339.
 Ninaea 38.
 Niobe 375.
 Nisaea S. 57.
 Nomades S. 104. e.
 Notium 220. S. 57. d.
 Nyctimus 375.
 Nymphaea S. 69. c.
 Nyrax 21.
 Oaxus S. 48. c.
 Oceanus 1. 99. 266, 278, 339,
 349.
 Ocheraenus S. 88.
 Odesopolis S. 68. d.
 Odinius S. 82.
 Odrysse 202.
 Oeanthe 82.
 Oechalia 106.
 Oedantes 66.
 Oene 93, 343.
 Oeneus 341.
 Oemiada S. 34. d.
 Oenotri 30 sqq. 57.
 Oenussae 100.
 Oesyme S. 68. c.
 Oete S. 63. a.
 Oicles 340.
 οίλη 341.
 Olbia Lyc. S. 100. d.
 — Mys. S. 92.
 — Ligur. S. 4.
 Olbianus sinus S. 91. b, c; 92.
 Oliarus S. 45.
 Olizon 110. S. 66.
 Olsi S. 9.
 Ὀλσοι S. 9.
 Ὀλσοι S. 21. a.

- Olus S. 48, d.
 Olynta S. 23, a.
 Olynthus S. 67, c.
 Ombrica S. 16.
 Oneabates 271.
 Ophiusa S. 69, a.
 Opiae 175.
 Opici S. 14.
 Opus 108, S. 61.
 Orchomenus S. 45.
 Orchomenus S. 60.
 Orchomenus 375.
 Oresta 107.
 Orestae 77.
 Orestheus 341.
 Orgalema 152.
 Orgomenae 152.
 Oricus 75, S. 26, b; 27.
 Ὀρνίθων πόλις S. 104, b.
 Osci S. 14.
 Osmida S. 48, c.
 Othryoneus 144.
 Otolicni S. p. 257, 12.
 Οὐραγιόν S. 34, a.
 Ozolae S. 36.
 Pachynus S. 13, b.
 Pactya S. 68, c.
 Pacon S. 68, c.
 Pacones 122 sqq.
 Paeonium S. 112, a.
 Pagasae S. 65, a.
 Pagaseticus sinus S. 64; 65,
 a, b; 66.
 Palaetyrus S. 104, d.
 Palamnis S. 26, a.
 Pallene 120, S. 67, b.
 Pamphylia 243 sqq. S. 100.
 Pan S. 48, d.
 Pandosia S. 12.
 Panionium S. 97, d.
 Panopeus S. 62.
 Panticapaeum S. 69, c.
 Paphlagonae 189.
 Paphlagonia S. 89.
 παραβίη 123.
 Paraetionium S. 106, b.
 παραστόμιον S. 22.
 Paricae 180.
 Parium S. 93, b.
 Parnassus 84.
 Parthenius S. 89.
 Partha 173.
 Parus S. 59, a.
 Patara 242, S. 100, a.
 Patarus 242.
 Patrae S. 43.
 Patrasis 198.
 Patus S. 72.
 Pedetae S. 21, a.
 Pegae S. 39.
 Pelasgi 362.
 Pelasgia 334.
 Pelasgicus murus 362.
 Pelasgiotis 112.
 Pelasgus 334, 375.
 Pelinnaeum S. 65, a.
 (Pella) S. 67, a.
 Pellene S. 43.
 Peloponnesus 90, 93, 356. S.
41, 56.
 Pelops 102.
 Pelorias S. 13, a, b.
 Pelusiacum S. 105, a.
 Pelusius S. 105; d.
 Peneus S. 33; 67, a.
 Peparethus S. 59, d.
 πέρα S. 13, c.
 Percote S. 93, b.
 Perga S. 100, d; 101.
 Pergamia S. 48, c.
 Perinthus S. 68, d.
 Perrhaebi 113, 114, S. 66.
 Persae 140.
 Persci gladius 360.
 Persia 180 sqq.
 Persicum mare 182.
 Petras maior S. 107, b.
 — minor S. 107, c.
 Peucaei 56.
 Peucetiantes 57, 87.
 Peucetienses S. 14.
 Phacussa 96.
 Phacussae 281.
 Phaestus S. 48, c.
 Phagres 126, S. 68, a.
 Phalanna 113, 333.
 Phalaris S. 48, a, c.
 Phanagore 164.
 Phanagori urbs S. 72.
 Phanagorus 164.
 Phara S. 34, c.
 Pharsalus S. 65, a.
 Pharus 287, S. 106, a.
 Pharus novus S. 23, a.

- Phaelis S. 100, c.
 Phaelussae 316.
 Phasis 187, 339. S. 80.
 Phatnicum S. 105, a.
 Phellus 243. S. 100, a.
 Pherae S. 65, a.
 Phialon S. 110, a.
 Philaeni S. 108, c.
 φλεώς S. 111, b.
 Phocaea 22. S. 97, c.
 Phocis 84. S. 37; 62.
 Phocus 84, 85, 86.
 Phoenice 254 sqq.
 Phoenices S. 13, a; 102, b;
 103; 104; 111, d, h, 1, m.
 Phoenicussae 257, 315.
 Phoenix avis 292.
 Phoroncus 377.
 Photinaeum 113.
 Phrixa 92.
 Phrixi aries 337.
 Phryges 297.
 Phrygia 206. S. 93, a; 95.
 Phthinius 375.
 Phthiotae S. 64.
 Phthiron 227.
 Phycus S. 107, e.
 φύκος S. 111, g.
 Phygela S. 97, d.
 Phycus 342.
 Phytius 341.
 Pindus 70. S. 26, b.
 Piraeus S. 58.
 Piromis 276.
 Pitane S. 97, b.
 Pithecusa S. 10.
 Pithecusa S. 110, c.
 Pityca S. 95.
 Placia S. 93, a.
 Plateae S. 12.
 Plateae S. 107, c.
 Plinthinus sinus S. 106, b.
 Plynus S. 107, a.
 Πλοῦς ἡμέρας S. 69, f.
 — νυκτός S. 69, f.
 Pluto 376.
 Poenae ara S. 111, e.
 Poeni S. 13, a.
 Polyrrhena S. 48, c.
 Ponti ambitus 163. S. 91, c.
 Ponti os S. 68, d, e; 91, b.
 Pontia S. 110, a.
 Ponticus sinus 163.
 Pontium S. 111, a.
 Pontus S. 20.
 Pontus Euxinus S. 68, a, d.
 Pordanis S. 82.
 Pordoselene S. 96.
 Πόρος S. 91, b.
 Porphyreon S. 104, b.
 Posideum S. 102, b.
 Posidonja S. 12.
 Potidaea S. 67, b.
 Prasia S. 47, b.
 Prusus S. 48, d.
 Priapus S. 93, b.
 Priene S. 97, e.
 Proconnesus S. 93, b.
 Propontis S. 68, c; 93, d.
 Proteras S. 23, a.
 Psamathus S. 47, a.
 — ins. S. 110, d.
 Psammetichus 297.
 Psegas S. 110, c.
 Psophis 92, 344.
 Psoron portus S. 84.
 Psylla S. 89.
 Psylli 303. (S. 108, a).
 Psyllicus sinus 303.
 Pydna S. 67, a.
 Pygmaei 266.
 Pyramus S. 102, b.
 Pyrrha S. 96.
 Reges Aegyptiorum 291.
 Rhamnus S. 58.
 Rhauchus S. 48, c.
 Rhebas S. 91, a.
 Rhegium 51. S. 12.
 Rhenaea S. 112, a, b.
 Rhene S. 59, a.
 Rhis S. 80.
 Rhium S. 43.
 Rhizus S. 25.
 Rhodanus 22. S. 3, 4; 69, f.
 Rhodii S. 98, b; 100, b.
 Rhodus 232, 244. S. 99, 112,
 e; 113.
 Rhoeteum S. 94.
 Rhymus 202.
 Rhyndacus 202. S. 93, a.
 Rhypes S. 43.
 ροαί S. 107, f.
 Roma S. 5.
 Rubrum mare 281.

- Sacrum promont. S. 111, c.
 Sagium S. 68, a.
 Salamis S. 58.
 — Cypr. S. 103.
 Salum S. 102, b.
 (Salyrus) S. 48, c.
 Samii S. 97, d.
 Samnites S. 11, 15.
 Samothrace S. 68, b.
 Samus 98, 286. S. 97, c; 112,
 c; 119.
 Sanape 352.
 Sangarius S. 91, a.
 Sarapta S. 104, c.
 Sardinia 26. S. 7, 113.
 Sarpedon S. 102, b.
 Sason S. 26, c.
 Satrae 128.
 Satrocentae 129.
 Saturnus 43.
 — Sauromatae S. 70.
 Scaci 133.
 Scamander S. 94.
 Scepsis S. 95.
 — Sciapodes 265. S. p. 257, 11.
 Sciathus S. 69, d.
 Scione S. 67, d.
 Scius 106.
 Scotusa S. 65, a.
 Scylace 205.
 Scyllaeum 42.
 — Troez. S. 52.
 Scyrus S. 59, d.
 Scythae 179.
 Scythia 153 sqq. S. 69.
 Sebenniticum S. 105, a.
 Selinus S. 13, b.
 — Cil. S. 102, a.
 Selymbria S. 68, d.
 Senus 272.
 Seriphus S. 59, a.
 Sermylia 121. S. 67, c.
 Sermylicus sin. S. 67, c.
 — Serpentes alati 298.
 Sesamus S. 89.
 Sesarethus 68.
 Sestus 137. S. 68, c, e; 93, b.
 Setus S. 102, b.
 Sicane 15.
 Sicani S. 13, a.
 Sicilia 43 sqq. S. 7; 13; 113.
 Sicinus S. 49.
 Siculi S. 13, a.
 Sicyon S. 42.
 Sida S. 110, d.
 Side Cil. 259. S. 101.
 — Lac. S. 47, b.
 Sidela 217.
 Siderus S. 100, b.
 Sidon 256. S. 104, b.
 Sidonii S. 104, b, c, d.
 Sidus S. 56.
 Sidussa 217.
 Sige 208. S. 94.
 Sigon S. 110, e.
 Sindi S. 72.
 Sindicus port. S. 72.
 Sindhia 240.
 Sindonaei 117.
 Sinope 352, S. 88; 102, c.
 Siphac S. 38.
 Siphnus S. 59, a.
 Siris 316.
 Sitace 184.
 Σιτογάγοι Libyca 305.
 Sixus 9.
 Σελήη S. 58.
 σχορνίκεται 371.
 Smila 118.
 Smyrna 213. S. 97, c.
 Sol 292, 378.
 Soli 253. S. 102, b, c.
 — Cypr. S. 103.
 Soloentum 48.
 Soloes 48.
 Soloes, Soloesa S. 111, d, f.
 Spalaethra S. 66.
 Sparta S. 47, b.
 Sperchius S. 63, a, b.
 Spina S. 19.
 Sporades 139.
 Stamene 196.
 Stamenia S. 87.
 Stephane S. 89.
 Stephanis 201.
 Stoeac 322.
 Stroa 323.
 Strymon 125. S. 67, e; 68,
 a, c.
 Stymphalus S. 45.
 Stymphalus 375.
 Sunium S. 52, 58.
 Syalis 7.
 Sybaris S. 13, d.

- Sybrita S. 48, c.
 Sycaminon S. 104, d.
 Syis 274.
συκάμινος S. 107, f.
 Sylleum S. 101.
 Symacthus S. 13, b.
 Syme S. 98, b.
 Syopii 64.
 Syracusae 45, S. 13, b.
 Syrmatæ S. 69, c.
 Syria S. 104.
 Syrtis maior S. 108; 109, a.
 — minor S. 109, a, e.
 — Cerciniitis S. 109, e.
 Syrus S. 59, a.
 Tabis 264.
 Taenarus 92, 346. S. 47, a.
 Talantini 69.
 Tanagra 89.
 Tanais S. 69, e, f; 70.
 Tanicum ost. S. 104, a.
 Tarentum S. 14.
 Taricheæ S. 109, b.
 Tartessus 4, 5.
 Tauchira S. 109, g.
 Taulantini 68. (S. 26, a).
 Tauri S. 69, b, c.
 (Taurocentium S. 4).
 Taumenium S. 13, b.
 Taurus 250.
 Tegea 92, 345. S. 45.
 Teleboas 375.
 Telephus S. 97, b.
 Telmessus S. 100, a.
 Telus S. 99.
 Tempe 112, S. 65, b.
 Tenedus 139, S. 94.
 Tensus 139.
 Tenus S. 59, a; 112, a.
 Terias S. 13, a.
 Terina S. 12.
 Termini Asiae et Eur. 162, S. 69, e.
 — — et Lib. 296, S. 105, c.
 Terra 378.
 Terus S. 104, b.
 Tetracis S. 88.
 Teus 216, 219, S. 97, d.
 Teuthranta S. 97, a.
 Teuthras 345.
 Thapsa S. 110, d.
 Thapsacus S. 102, b, c; 104, b.
 Thapsus S. 109, d.
 Thasus S. 68, a; 113.
 Thebae S. 60.
 — Ach. S. 64.
 — Aeg. 276.
 Themiscyra 195, 350. S. 88.
Θεοῦ πρόσωπον S. 104, b.
 Thera S. 49.
 Therma 116, S. 67, b.
 Thermaeus sin. 116, S. 67, a.
 Thermodon 195, 350. S. 88.
 Thermopylae S. 63, a.
 Thersander 84.
 Thessalia 110 sqq. 334, 338, S. 64.
 Thespieae S. 60.
 Thesproti S. 29, 30.
 Theudosia S. 69, c.
 Thingæ 326.
 Thonis S. 106, a.
 Thoricus 94.
 Thraces 116, 352.
 Thraces Graeci 116, 144.
 — Bithyni S. 91, a.
 Thracia 102, 115 sqq. S. 68.
 — Bith. S. 91, b, c.
 Thrambeis S. 67, a.
 Thrince 325.
 Thronium 62.
Θρουόν S. 111, b.
 Thuria S. 12; 13, d.
 Thymiateria S. 111, d.
 Thynias 140, S. 91, a.
 Thysus S. 67, c.
 Tibareni S. 86.
 Tibari 193.
 Tieum S. 89.
 Tipanissae 162.
 Tiria 194.
 Tiristasis S. 68, d.
 Tiryns S. 50.
 Titans 373.
 Tnyssus 239.
 Toricus S. 13.
 Torone S. 67, c.
 Trachis S. 63, a.
 Trapezus 197, S. 84.
 Trapezus Arc. 375.
 Tremilae 364.
 Trieres S. 104, b.
 Triopium S. 98, b.
 Triphyllia 92.

- Tripolis S. 104, b.
 — S. 104, b.
 Triton S. 109, c.
 Tritonis ins. S. 109, e.
 — Minerva S. 109, f.
 Tritonites sin. S. 109, e.
 Trisplæ 147.
 Trizi 150.
 Troas 133, 209. S. 94.
 Troes S. 13, a.
 Troezen 97. S. 52, 53.
 Troglodytae S. p. 256, 10.
 Tyndarea saxa S. 107, a.
 Tyras S. 69, a.
 Tyrii S. 104, b.
 Tyro 333.
 Tyrrheni 25. S. 5, 17.
 Tyrrhenum mare S. 15; 17.
 Tyrus S. 104, b.
 — S. 104, c.
 Ulysses S. 13, d.
 Umbri S. 15.
 Uritum S. 34, a.
 Utica S. 110, c.
 Vindictæ ara S. 111, c.
 Volsci S. 9.
 Vulcanus S. 100, c.
 Xanthi 134.
 Xanthus 241, 242. S. 100, a.
 Xion S. 111, f.
 Xiphonius S. 13, b.
 Xylus 238.
 ἕξια χρέα 355.
 Zacynthus S. 41.
 Zancle 43.
 Zanclus 43.
 Zauces 307.
 Zebyttis 302.
 Zenertis S. 107, g.
 Zephyrium Cil. S. 102, b.
 Zephyrius port. S. 85.
 Zona 132. S. 68, b.
 Zygantis 306. (S. 109, g.).

Cr

*Mare
Caspium*

*Abri
Chelidonia Caspiae
Scaureth
Mulo*

Media Parthia Charasmi

[Citheni jugae]

